

॥ कोबातीर्थमंडन श्री महावीरस्वामिने नमः ॥

॥ अनंतलब्धिनिधान श्री गौतमस्वामिने नमः ॥

॥ गणधर भगवंत श्री सुधर्मस्वामिने नमः ॥

॥ योगनिष्ठ आचार्य श्रीमद् बुद्धिसागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

॥ चारित्रचूडामणि आचार्य श्रीमद् कैलाससागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर

पुनितप्रेरणा व आशीर्वाद

राष्ट्रसंत श्रुतोद्धारक आचार्यदेव श्रीमत् पद्मसागरसूरीश्वरजी म. सा.

जैन मुद्रित ग्रंथ स्केनिंग प्रकल्प

ग्रंथांक : १

श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-३८२००७ (गुजरात)
(079) 23276252, 23276204
फेक्स : 23276249

Websiet : www.kobatirth.org

Email : Kendra@kobatirth.org

शहर शाखा

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
शहर शाखा
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
त्रण बंगला, टोलकनगर
परिवार डाइनिंग हॉल की गली में
पालडी, अहमदाबाद - ३८०००७
(079) 26582355

શ્રી.
નાડીજ્ઞાનતરંગિણિ.

તથા.
અનુપાન તરંગિણિ.

મૂલશ્લોકસહિત શુદ્ધ ગુર્જર ભાષાન્તર
વૈદ્યવરોના અવલોકનાર્થ અને લોકહિતાર્થ.

પ્રગટ કરનાર
હરગોવિંદદાસ હરજીવનદાસ.

પુસ્તકવાળા
તથા
માહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે.

પ્રથમ આવૃત્તિ પ્રત ૧૦૦૦

અમદાવાદ.

શાહાપુરમાં વનમાલીવાંકાની પોઠમાં
પા. હરગોવિંદદાસ હરજીવનદાસે
પોતાના ગ્રંથોદય પ્રેસમાં છાપી

પ્રગટ કર્તાએ સર્વ હક્ક સ્વાધીન રાખ્યાછે.

સંવત. ૧૯૫૫—સને. ૧૮૯૯

કીમત. રૂ. ૧-૦-૦

પ્રસ્તાવના.

આયુર્વેદ વિદ્યાના અમિત લાભ અને ઉત્કર્ષતાના જ્ઞાતા વૈ-
ધવરો આ વાર્તાને સારી પેઠે સમજે છે કે—શ્રી ભગવાન્ ધન્વ-
ન્તરીજીએ મનુષ્ય, પશુ અને પક્ષીઓના ઉપકાર માટે પોતાના
નિર્માણ કરેલા આયુર્વેદમાં વિવિધ પ્રકારના અત્યુપયોગી વિષયો
પ્રદર્શિત કર્યા છે કે, જેઓની વિચાર પૂર્વક ચિકિત્સાને પ્રચાર
થવાથી નિઃસંશય પણે રોગોનો નાશ થઈ સુખનો પ્રસાર થાયછે;
પરંતુ તે આયુર્વેદમાં કહેલા વિષયો પૈકી વૈદો અને આર્ય સજ્જ-
નોને સર્વથી આદ્ય અને ઉપયોગી વિષય એછે કે—પ્રાણીમાત્રના
રોગોની પરિક્ષા કરવી, તથા કયા દોષના પ્રકોપથી રોગને જન્મ
મળ્યોછે અને થયેલો રોગ મટશે કે નહીં મટે; અર્થાત્ રોગીનું
ક્ષેમ પૂર્વક જીવન છે કે નહીં.

વૈદવિદ્યા વિરોધન શ્રીયુત વાગૂભટજી કહેછે કે—

दर्शन स्पर्शन प्रश्नैस्तं परीक्षेत रोगिणम् ॥

आयुरादिदृशा स्पर्शा च्छीतादि प्रश्नतः परम् ॥

રોગની પરીક્ષા દર્શનથી, સ્પર્શથી અને પૂછવાથી કરવી જો-
ઈએ. દર્શનથી એટલે નેત્ર, જીભ, મળ, મૂત્ર, ફૂત, શકુનાદિના જો-
વાથી આયુષ્યની અને રોગના મ્નાધ્યાસાધ્ય પણા વગેરેની પરી-
ક્ષા કરવી. સ્પર્શ એટલે નાડીની પરીક્ષાથી રોગીના શરીરનો સ્પ-
ર્શ કરવાથી થંડીની, ગરમીની, કોમળ અને કઠિણ પણા વગેરેની
પરીક્ષા કરવી. પૂછવાથી એટલે રોગીને પૂછીને તેના પેટના ભારે
હલકાપણાની, તરશની, તરશના અભાવની, ભૂખની, ભૂખના
અભાવની, બળની અને બળના અભાવ આદિની પરીક્ષા કરવી.

તદનંતર સાધ્ય રોગી જણાયતો તેના માટે દેશ, કાળ, વય,
અગ્નિ અને બળનો વિચાર કરી યોગ્ય અનુપાન સાથે ઉત્તમ ઔ-
ષધની યોજના યોજવી; કારણકે—એકજ ઔષધ જુદા જુદા
અનુપાનોથી અનેક પ્રકારના રોગોનો સંહાર કરી શકેછે. કહ્યુંછે કે—

(૪)

યથા તૈલં જલે પ્રાપ્તં ક્ષણેનૈવ વિસર્પતિ ॥

અનુપાન બલાદજ્ઞે તથા સર્પતિ ભેષજમ્ ॥

જેમ પાણીમાં પડેલું તેલ ક્ષણવારમાં વિસ્તરી—ફેલાઈ જાય છે તેમ ઔષધ અનુપાનના બળથી સધળા અંગમાં ફેલાઈ જાય છે. એજ હેતુ માટે સર્વ માન્ય આશિપ્રણિત ગ્રન્થોનું દોહન કરી ચિકિત્સામાં પરમોપયોગી નાડીજ્ઞાન તરંગિણિનું દેવાશ્રયી કૃષ્ણલાલ ગોવિંદરામ દ્વારા અને ઔષધ પ્રયોગમાં અત્યુપયોગી અનુપાનતરંગિણિનું વૈદ્ય પૂર્ણચંદ્ર અચ્યોત્થર શર્મા દ્વારા પુષ્કળ સુધારા વધારા સાથે ચક્ર અને સરળ ગુજરાતી ભાષાંતર કરાવી તથા તેનું ઉત્તમ પ્રકારે સંશોધન કરાવી પૂર્ણ કાળજી સાથે સુદ્રિત કરી પ્રકાશિત કરેલ છે; જોકે આ નવીન કૃતિ નિહાળી પરોચ્છિષ્ટ પુષ્ટ જનો દુષ્ટતા કરીને મનમાં રૂઢ થશે; પરંતુ મને પૂર્ણ આશા છે કે—મારા ગુણુ ગ્રાહક, દૂરદર્શી સજ્જન પરિશ્રમ-ગ્ર મહાશયો પોતાની સુષ્ટુતાને ન છોડતાં મરા પરિશ્રમને ધ્યાનમાં લઈ ઉત્સાહ સહિત તુષ્ટ થઈ સાદર સહિત આશ્રય દઈ ઉત્સાહની વૃદ્ધિ કરશે.

દ્રષ્ટ દોષાદિથી કિંવા સમજ ફેરથી રહી ગએલ ન્યુનાધિક પાઠ માટે પ્રેમભાવથી સજ્જન જનો ક્ષમા કરશે અને તે વિષે જેઓ સાહેબો સૂચના આપશે તેઓનો પરમ ઉપકાર માનીશ કિમધિકમ્ વિશેષુ ?

અમદાવાદ.
નવીન વર્ષ. }

પ્રસિદ્ધકર્તા.

પુસ્તકો મઝવાનુ ઠેકાણુ.
હરગોવિંદદાસ હરજીવનદાસ
પુસ્તકવાળા.
ત્રૂણદરવાજા. અમદાવાદ.

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
મંગળાચરણ, ...	૧
રોગની પરીક્ષા કેવા પ્રકારે કરવી ?	”
નેત્ર પરિક્ષા.	૨
જીભ પરિક્ષા.	૩
શ્રુત્ર પરિક્ષા.	”
મળ પરિક્ષા.	૭
રસ પરિક્ષા.	૮
નાક પરિક્ષા.	”
નાડી પરિક્ષા કરવા યોગ્ય વૈદ્ય કયો શ્રેષ્ઠ છે ?	”
નાડી પરિક્ષા.	૯
નાડીની ગતિઓનું વિવેચન.	૧૦
નાડી જોવાની સુગમ રીત.	૧૧
નાડીની ગતિઓ માટે વિશેષ વિવેચન.	૧૩
પ્રકૃતિ જ્ઞાન.	૧૪
સાધ્ય અને અસાધ્યનો વિચાર.	૧૮
જૂઠા જૂઠા અહારથી નાડીની ગતિમાં થતો ફેરફાર.	૨૧
નાડીની ગતિનું કારણ તથા કઈ કઈ રીતમાં કયો દોષ બળવાન હોય છે ?	૨૨
હૃત પરિક્ષા.	૨૬
શકુન પરિક્ષા, ...	૩૨
સ્વપ્ન પરિક્ષા.	૩૪
શબ્દ પરિક્ષા.	૩૮
સ્પર્શ પરિક્ષા.	૩૯
વર્ણ પરિક્ષા.	”
નાડીના સ્વામી તથા નાડીના સ્થાન વિષે પડતા મત ભિન્નતા પછાનો ખુલાસો.	”
નાડી જ્ઞાન તરંગિણી સમાપ્ત,	
મંગળા ચરણ.	૪૩
સાત ધાતુઓનાં નામ.	”
સાત ઉપધાતુઓનાં નામ.	”
રસ એટલે શું ?	”

(૬)

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
ઉપરસનાં નામ.	૪૬
રત્નોનાં નામ.	”
ઉપરત્નોનાં નામ.	”
નવ જાતના વિષનાં નામ.	”
ઉપ વિષનાં નામ.	૪૫
સાત ધાતુઓને ક્ષેત્રીરિતે શોધવી ?	”
ઉપધાતુઓને ક્ષેત્રીરિતે શોધવી ?	”
પારાને શુદ્ધ કરવાની રીત	૪૭
ઉપરસ શોધન	”
રત્ન શોધન.	૪૮
વિષોતું શોધન.	૫૦
ઉપવિષોતું શોધન.	”
સોનાની પરીક્ષા.	”
સોનાની ભસ્મનો વિધિ.	૫૧
સોનાની શુદ્ધ ભસ્મના ગુણ.	”
સોનાની અશુદ્ધ ભસ્મના અવગુણ	૫૨
અશુદ્ધ ભસ્મથી થએલા વિકારોની શાંતિના ઉપાય.	”
સોનાની ભસ્મનાં અનુપાન	”
રૂપાની પરીક્ષા.	૫૩
રૂપાની ભસ્મ કરવાનો વિધિ.	૫૪
ચાંદીની શુદ્ધ ભસ્મના ગુણ.	”
અશુદ્ધ ભસ્મના અવગુણ.	”
અશુદ્ધ ભસ્મ ખાવાથી થએલા વિકારોની શાંતિના ઉપાય.	૫૫
ચાંદીની ભસ્મનાં અનુપાન.	”
ત્રાંચાની પરીક્ષા.	૫૬
ત્રાંચાની ભસ્મ કરવાનો વિધિ.	૫૬
ત્રાંચાની શુદ્ધ ભસ્મના ગુણ.	૫૭
ત્રાંચાની અશુદ્ધ ભસ્મના અવગુણ. તથા તેથી થએલા વિકારોની શાંતિ,	૫૮
ત્રાંચાની ભસ્મનાં અનુપાન.	૫૯
કલઘની પરીક્ષા.	”
કલઘની ભસ્મ કરવાનો વિધિ.	”
કલઘની શુદ્ધ ભસ્મના ગુણ.	૬૦
કલઘની અશુદ્ધ ભસ્મના અવગુણ.	”

અનુક્રમણિકા.

(૭)

વિષય.

પૃષ્ઠ.

કલર્ષની ભસ્મથી થએલા વિકારોની શાંતિના ઉપાય.	૬૧
કલર્ષ ભસ્મના અનુપાન.	”
જસદની ભસ્મ કરવાની રીત.	૬૩
જસદની શુદ્ધ ભસ્મના ગુણ.	”
જસદની અશુદ્ધ ભસ્મના અવગુણ.	”
જસદની ભસ્મના દોષોની શાંતિ.	૬૪
જસદની ભસ્મનાં અનુપાન.	”
સીસાની ભસ્મ કરવાનો વિધિ.	૬૫
સીસાની શુદ્ધ ભસ્મના ગુણ.	”
સીસાની અશુદ્ધ ભસ્મના અવગુણ.	૬૬
સીસાની કાચી ભસ્મ ખાવાથી થએલા વિકારોની શાંતિ.	”
મીસાની ભસ્મનાં અનુપાન.	”
લોઢાની પરીક્ષા.	૬૭
લોઢાની ભસ્મનો વિધિ.	૬૮
લોઢાની શુદ્ધ ભસ્મના ગુણ.	”
લોઢાની અશુદ્ધ ભસ્મના અવગુણ.	૬૯
કાચી લોઢાની ભસ્મથી થએલા વિકારોના ઉપાય.	૭૦
લોઢાની ભસ્મનાં અનુપાન.	”
સોવનમાખીનું શોધન.	૭૫
સોવનમાખીની ભસ્મ કરનો વિધિ.	”
સોવનમાખીની શુદ્ધ ભસ્મના ગુણ.	”
સોવનમાખીની અશુદ્ધ ભસ્મના અવગુણ.	૭૬
સોવનમાખીની અશુદ્ધ ભસ્મના ખાવાથી થએલા વિકારોના ઉપાય.	”
સોવનમાખીની ભસ્મનાં અનુપાન.	”
રૂપમાખીનું શોધન.	”
રૂપમાખીની ભસ્મ કરવાની રીત.	૭૭
રૂપમાખીની શુદ્ધ ભસ્મના ગુણ.	”
રૂપમાખીની અશુદ્ધ ભસ્મના અવગુણ.	”
મોરથુથું શોધવાની રીત.	”
મોરથુથાની ભસ્મ કરવાનો વિધિ.	૭૮
મોરથુથાની શુદ્ધ ભસ્મના ગુણ.	”
મોરથુથાની ભસ્મથી થએલા વિકારો શાંત થવાના ઉપાય.	”
મોરથુથાની ભસ્મનાં અનુપાન.	૭૯
કાંસા તથા પીતળનું શોધન.	”

(૮)

અનુક્રમશ્ચિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
કાંસા તથા પીતળની ભસ્મ કરવાની રીત.	૮૦
સિંદૂરનું શોધન.	...
સિંદૂરના ગુણ.	...
શિલાજીતની પરીક્ષા.	...
શિલાજીતનું શોધન.	૮૧
શિલાજીતના ગુણ.	૮૨
સાત ધાતુઓની ભસ્મો નમળી શકે તો તેના બદલે શું વાપરવું?	૮૨
પારાના સંસ્કાર.	...
ફરી પારાનું શોધન.	૮૩
પારાની ભસ્મ કરવાનો વિધિ.	...
પારાની શુદ્ધ ભસ્મના ગુણ.	૮૪
પારાની અશુદ્ધ ભસ્મના અવગુણ.	...
પારાની કાચી ભસ્મથી થએલા વિકારોની શાંતિ.	૮૫
પારાની ભસ્મનાં અનુપાન.	...
હિપરસનાં શોધન મારણ ગુણ ગુણ વિકારશાંતિ અને અનુપાન.	...
ગંધકનું શોધન.	૮૭
શુદ્ધ ગંધકના ગુણ.	૮૮
અશુદ્ધ ગંધકના અવગુણ.	...
ગંધકનાં અનુપાન.	...
હિંગજોકની પરીક્ષા.	૯૦
હિંગજોકનું શોધન.	...
હિંગજોકની ભસ્મ કરવાનો વિધિ.	૯૧
શુદ્ધ હિંગજોક તથા હિંગજોક ભસ્મના ગુણ.	...
અશુદ્ધ હિંગજોકના દોષ.	...
હિંગજોકના દોષની શાંતિ.	૯૨
હિંગજોકનાં અનુપાન.	...
અબ્રકનું શોધન.	...
અબ્રકની ભસ્મ કરવાની રીત.	૯૩
અબ્રકની શુદ્ધ ભસ્મના ગુણ.	...
અબ્રકની અશુદ્ધ ભસ્મના દોષ.	૯૪
અબ્રકની કાચી ભસ્મના દોષોની શાંતિ.	...
અબ્રક ભસ્મનાં અનુપાન.	...
હરતાલની પરીક્ષા.	૯૭
હરતાલનું શોધન.	...

અનુક્રમણિકા.

(૯)

વિષય.	પૃષ્ઠ.
હરતાલની ભસ્મ કરવાનો વિધિ.	૫૮
હરતાલની શુદ્ધ ભસ્મના ગુણ.	"
ઠાચી હરતાલ ભસ્મના દોષોની શાંતિ.	"
હરતાલ ભસ્મનાં અનુપાન.	૫૯
મણુશિલનું શોધન.	૧૦૦
શુદ્ધ મણુશિલના ગુણ.	"
અશુદ્ધ મણુશિલના દોષ.	"
મણુશિલના વિકારોની શાંતિ.	૧૦૧
મણુશિલનાં અનુપાન.	"
સુરમાની પરીક્ષા.	૧૦૨
સુરમાને શોધવાની રીત.	"
શુદ્ધ સુરમાના ગુણ.	૧૦૩
સુરમાનાં અનુપાન.	"
વજ્ર મારવાની રીત.	૧૦૪
વજ્ર—હીરાની ભસ્મના ગુણ.	૧૦૫
હીરાની અશુદ્ધ ભસ્મના દોષ.	"
હીરાની ભસ્મના દોષોની શાંતિ.	"
હીરાની ભસ્મનાં અનુપાન.	"
પ્રવાળાંની ભસ્મનો વિધિ.	૧૦૬
પ્રવાળાંની શુદ્ધ ભસ્મના ગુણ.	"
પ્રવાળાંની અશુદ્ધ ભસ્મના દોષ.	"
પ્રવાળ ભસ્મનાં અનુપાન.	૧૦૭
નવજાતિનાં વિષોનાં લક્ષણો.	૧૦૮
હારિદ્રક, સકતુ, પ્રદીપન, સૌરાષ્ટિક, શૃંગિ, કાળકૂટ, હાલાહલ અને અઘ્નપુત્રનાં સ્વરૂપોની ઓળખાણ તથા ઉત્પત્તિ સ્થાન.	૧૦૯
વિષના વર્ણ ભેદ.	૧૧૦
વિષના દોષ અને ગુણો.	૧૧૧
વિષના દોષોની શાંતિ.	"
વચ્છનાગનાં અનુપાન.	"
ઉપવિષોના ભેદ, ગુણ દોષ અને શાંતિ.	
આકડાના ગુણ અને દોષ.	૧૧૬
ધંતૂરાના ગુણ દોષ.	૧૧૭
વઢવાડીઆના ગુણ દોષ.	"
કચ્છેરના ગુણ દોષ.	"

(૧૦)

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
ચણેડીના ગુણ દોષ.	૧૧૮
અરીણના ગુણ દોષ.	"
ચોરના ગુણ દોષ.	"
નેપાળાનું શોધન.	"
નેપાળાના ગુણ દોષ.	૧૧૫
ઝેરકાચલાનું શોધન તથા તેના ગુણ દોષ.	"
પુનઃ અરીણના ગુણ દોષ.	૧૨૦
હરડેના ગુણ અને અનુપાન.	"
ગળોના ગુણ અને અનુપાન.	૧૨૨
કેટલા રોગો ઉપર દૂધનું અનુપાન ગુણ કારી છે ?	૧૨૩
ત્રિકૂળાના ગુણ અને અનુપાન.	૧૨૫
સાટોડીના ગુણ અને અનુપાન	૧૨૬
જળભાંગરાના ગુણ અને અનુપાન.	૧૨૭
કેટલાક રોગો ઉપર સામાન્ય પ્રકારે આપવા યોગ્ય અનુપાનો	"
અનુપાનનો સંક્ષેપ વિધિ.	૧૨૮
વિસ્તાર સાથે અનુપાનોનું વિવેચન.	૧૨૯

વિષ ભેદ પ્રકરણ.

સ્થાવર તથા જંગમ વિષનાં સ્થાનોની સંખ્યા.	૧૩૬
સ્થાવર વિષ ખાવામાં આવ્યાથી થતાં ચિન્હો તથા ઝાડના મૂળ, પાન, ફળ, પુલ, છાલ, રસ, દૂધ અને ધાતુ તથા ઉપધાતુના ખાવાથી થએલાં વિષનાં ચિન્હો.	૧૩૫
કંદવિષનાં ચિન્હ તથા સંખ્યા અને કંદ વિષનાં લક્ષણો.	૧૩૬
વિષોનું મારણ.	૧૩૭
વિષ સેવન કરવાનો વિધિ.	"
વિષની અધિક માત્રા ખાવાથી થતી હાનિ.	૧૩૮
શુદ્ધ સ્થાવર વિષના ગુણ.	૧૩૯
અશુદ્ધ સ્થાવર વિષથી થતા રોગોની સંખ્યા.	"
દુષ્ટપ્રુષ્ઠિથી ઝેર ખવરાવ્યું હોય તેને પારખવાની સહેલી રીત	"
જંગમ વિષનાં લક્ષણો.	૧૪૦
ભોગીન્મંડળ-રાજલાદિ સાપ કરડ્યાના વિષની ઓળખાણ.	"
કયે કયે ઠેકાણેથી સાપ કરડ્યો હોય તો જાણવાની આશા છોડી દેવી ?	"
પ્રાણહર-ઝેરી ઉંદર કરડ્યાનાં લક્ષણ.	૧૪૧
કાચડો, વિંછી, ડેડકું, માછલાં, જળો, ગરેળી, કાનખમ્બૂરો, મચ્છર, ભમરા, ભામરી, અને મધમાખી વગેરે ઝેરી જંતુઓ કરડ્યાં હો-	

અનુક્રમણિકા.

(૧૧)

વિષય.	પૃષ્ઠ.
ય તેની ઓળખાણ.	...
સિંહ, ચીતરો, વર વગેરે કરડયાં હોય તેનાં લક્ષણ.	...
હડકાયુ કુતરું કરડયાનાં લક્ષણ.	...
લૂતા-માંકડી વગેરેના વિષના લક્ષણો.	...
સ્થાવર તથા જંગમ વિષોના ઉપાય.	...
સ્થાવર વિષના વિશેષ ઉપાય તથા લેપ.	...

જૂદાં જૂદાં સ્થાવર વિષોના ઉપાય.

અશીણના વિષનાં લક્ષણ.	...
અશીણના વિષના ઉપાય.	...
ધંતૂરાના વિષનાં ચિન્હ તથા ઉપાય	...
સોમલના વિષનાં ચિન્હ.	...
તથા તેના વિષ નાશક ઉપાય.	...
ઢારને સોમલનું ઝેર ચડ્યું હોય તેના ઉપાય.	...
ભાંગ, કણેર, ઝેરકાચલાં, નેપાળા, બિલાગા, આડડો, ચણોઠી, ડૌચાં અને સોપારીના વિષના ઉપાયો.	...

જંગમ વિષનાં ઉપાય.

ઝેરી ઉંદર કરડયાના વિષના ઉપાય.	...
ખડમાંકડી, કાનખબૂરા, લૂતા, મધમાખ, ભગરી, માછલી અને ડેડકાના ડંખના ઉપાય.	...
ગરોળી, જળો અને કાચડો કરડયા હોય તેના વિષના ઉપાય.	...
હડકાયા કુતરાનું ઝેર મટવાના ઉપાય	...
કાચની ભૂકી તથા ગ્યાસલેટના વિષના ઉપાય.	...
અશીણના ભેદ તથા પ્રત્યેક વસ્તુનાં અશીણના ઉપાય.	...

પટેલ. હરગોવિંદદાસ હરજીવનદાસ
પુસ્તકવાળા.
ઠે. ત્રણદરવાજા. અમદાવાદ.

(૧૨)

સુચીપત્ર.

વૈદ્યકનાં પુસ્તકો મૂલસહિત ગુજરાતી ટીકા.

પુસ્તકોનાં નાંમ.

કી. રૂ. આ. ૮. રૂ. આ.

૧ નાડીતરંગિણી યાને અનુપાનતરંગિણી ,,	૧-૦	૦-૨
૨ ભાવપ્રકાશ મુળસહિત ગુ. ટીકા.	૧૨-૦	૧-૦
૩ હારીતસંહિતા મુળસહિત ગુ. ટીકા.	૩-૦	૦-૬
૪ માધવનીદાન મુળસહિત ગુ. ટીકા.	૧-૮	૦-૨
૫ વૈદ્યામૃત મુળસહિત ગુજરાતી ટીકા.	૦-૬	૦-૦૧૧
૬ બોપદેવ શતક (દિનચર્યા રાત્રિચર્યા) ,,	૦-૮	૦-૦૧૧
૭ શાર્દૂલગધર સંહિતા મુળસહિત ગુ. ટીકા.	૩-૦	૦-૩
૮ નિઘંટુ રત્નાકર (મદન પાલનો) મુ. ગુ.	૧-૦	૦-૨
૯ નાડીજ્ઞાન મુળસહિત ગુજરાતી ટીકા.	૦-૪	૦-૦૧૧
૧૦ શારીર અને વૈદક ડા. (ત્રિભોવનદાસ કૃ.)	૧૦-૦	૧-૦
૧૧ વૈદ્યજીવન મુળસહિત ગુજરાતી ટીકા.	૦-૮	૦-૧
૧૨ ચર્યાસુધાકર (દિનચર્યા રાત્રિચર્યા વીગેરે)	૦-૩	૦-૦૧૧
૧૩ આયુર્વેદ સુધાકર મુળસહિત ગુ. ટીકા.	૧-૦	૦-૨
૧૪ યોગચિંતામણિ મુળસહિત ગુ. ટીકા.	૧-૮	૦-૩
૧૫ વૈદ્યવલ્લભ મુળસહિત ગુજરાતી ટીકા.	૦-૮	૦-૧
૧૬ અમૃતસાગર ગુજરાતી ભાષાંતર.	૨-૮	૦-૩
૧૭ આર્ય ભિષક (હીંદુસ્તાનનો વૈદ્યરાજ) સં.	૮-૦	૦-૧૨
૧૮ વ્યાધિ વિનાસ ને દર્દીનો દાસ્ત.	૦-૧૨	૦-૧
૧૯ વૈદ્યવલ્લભ અને ચિકિત્સાંજન મુળ. ગુ.	૦-૧૨	૦-૧
૨૦ આર્ય ઔષધ (દાકતર વિરજીભાઈકૃત) ગુ.	૩-૮	૦-૪
૨૧ વાજીકરણ કલ્પદ્રુમ મુળ. ત ગુ. ટીકા.	૦-૮	૦-૧
૨૨ અનુપાન અને નાડીજ્ઞાનતરંગિણી ભા. ટી	૧-૦	૦-૨
૨૩ નૈનસુક્ષ્મભાષામા.	૦ ૪	૦-૦૧૧
૨૪ અમૃતસાગરકોશસહિત ભાષા.	૨-૮	૦-૪
૨૫ યોગચિંતામણિ ભાષાટીકા.	૧-૮	૦-૨
૨૬ વાગ્મદ્ભ ભાષાટીકા.	૧૦-૦	૧-૦
૨૭ શાર્દૂલગધર અતિઉત્તમ ભાષાટીકા.	૩-૦	૦-૨

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી

આયુર્વેદ સુધાકર.

॥ અથદ્વિતાયાકલાપ્રારમ્ભ્યતે ॥

નત્વાશ્રીમૈથિલીકાંતંરામંરાજીવલોચનં ॥

ભવાતંકહરંવક્ષ્યેરુક્પરીક્ષાંસુવિસ્તરામ્ ॥ ૧ ॥

હવે બીજી કલા પ્રારંભ કરીએ છીએ—તે એમકે જનકરાજ
વૈદ્યાચાર્ય છે તેની કન્યાના પત્ની કમલ નયન સંસાર રોગ નાશક શ્રી
રામને નમસ્કાર કરી વિસ્તાર પૂર્વક રોગોની પરીક્ષા કહું છું. ॥ ૧ ॥

॥ અથરોગિરોગપરીક્ષામાહ ॥

॥ તત્રવાગ્મટઆહ ॥

દર્શનસ્યર્શનપ્રશ્નૈઃપરીક્ષેતાઽરોગિણં ॥

રોગાંનિદાનપ્રાગ્પ્રપલક્ષણોપશયાસિભિઃ ॥ ૧ ॥

પરિભાષા કહ્યા પછી હવે રોગી અને રોગની પરિક્ષા કહીએ
છીએ—ત્યાં વાગ્મટ કહે છે. દરશન સપર્શ અને પ્રશ્ન કરીને રોગીની
પરીક્ષા કરવી તેમજ નિદાન પૂર્વે ૩૫ લક્ષણ ઉપશય અને આસિ
કરીને રોગની પરીક્ષા કરવી ત્યાં દર્શન કરીને કાસ કુષ્ઠ પ્રમેહ સંઘ્ર-
હણી વિગેરે રોગોમાં કફ વ્રણ વીર્ય સૂત્ર અને મળ વિગેરેના પીળા
રાતા વિગેરે રંગો જોઈને તથા શરીરની કૃશતા વિગેરે જોઈને સા-
ધ્યાસાધ્યની પરીક્ષા કરવી સપર્શ કરીને એટલે જવર ગુદમ અંતર્બિ-
દ્ધિ નાભિભ્રંશ વિગેરે રોગોમાં હાથની નાડી શરીરની શીતળતા
ઉષ્ણતા વિગેરે તથા પેટમાં ટકટોળીને પરીક્ષા કરવી. પ્રશ્ન કરીને
પેટ ભસ્તક વિગેરેનું શુભ અશ્વિ રોગોનું નિદાન સ્વપ્ન વિગેરે
રોગીને પુછીને પરીક્ષા કરવી એથી સાધ્યા સાધ્યની પરીક્ષા સારી
થાય છે તેમજ નિદાન જે રોગનું આદિ કારણ એટલે જે અહાર
વિહાર કરવાથી રોગ ઉત્પન્ન થાય છે, પૂર્વે ૩૫ એટલે રોગનું અપ્ર-
સિદ્ધ કિંચિત ચિન્હ લક્ષણ એટલે જે પૂર્વે ૩૫ અપ્રસિદ્ધ ચિન્હ હોય
તો તેજ પ્રસિદ્ધ ચિન્હ યુક્ત થયો તે લક્ષણ ઉપશય એટલે આ અ-

(૨)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

હાર વિહારથી સુખ થાય છે આથી નથી આપ્તિ જે વાતાદિ દોષોની સંપ્રાપ્તિ એ પાંચ પ્રકારે કરીને રોગની પરીક્ષ કરવી. ॥ ૨ ॥

॥ ભરદ્વાજશ્વાહસ્વસંહિતાયાં ॥

દર્શનસ્પર્શનપ્રશ્નૈઃસંપરીક્ષેતરોગિણં ॥

રોગાંશ્ચસાધ્યાન્નિશ્ચિત્યતતોભૈષજ્યમાચરેત્ ॥ ૨ ॥

દર્શનાન્નેત્રજિઘ્ઘાદેઃસ્પર્શનાન્નાડિકાદિતઃ ॥

પ્રશ્નાદૂતાદિવચનૈરોગાણાંકારણાદિભિઃ ॥ ૬ ॥

ભરદ્વાજ સંહિતામાં ભરદ્વાજ રૂપિએ પણ કહ્યો છે કે દર્શન, સ્પર્શ અને પ્રશ્ન કરી સાર રીતે રોગી અને રોગની પરીક્ષા કરવી પછી સાધ્ય નિશ્ચય કરી ઔષધ ઉપાય કરવા ॥ ૨ ॥ ત્યાં નેત્ર જિઘ્ઘા વિગેરે શબ્દથી મલમૂત્રાદિકોની પણ જોઈને પરીક્ષા કરવી, આ દર્શન કરીને પરીક્ષા છે. નાડી વિગેરે હાથ લગાડીને પરીક્ષા કરવી. આ સ્પર્શ પરીક્ષા છે દૂતાદિકોના વાક્ય અને રોગના ઉત્પત્તિ કારક આહાર વિહારાદિક પૂછીને પરીક્ષા કરવી એટલે આ રોગ થવા વખતે શું કશું તું શું ખાધુંતું એમ પૂછીને પરીક્ષા કરવી આ પ્રશ્ન પરીક્ષા છે. ॥ ૩ ॥

અથસ્પર્શપરીક્ષાસુનેત્રપરીમાહ

શિવસંહિતાતઃ ॥

નેત્રંસ્યાપ્તવનાદુક્ષંધૂમ્રવર્ણંતથારુણં ॥

કોણંગતંપ્રવિષ્ટંચતથાસ્તબ્ધવિલોકનં ॥ ૫ ॥

હવે સ્પર્શ પરીક્ષામાં પ્રથમ શિવ સંહિતાથી નેત્ર પરીક્ષા કહિએ હિએ—વાતરોગથી નેત્ર રક્ષ ધુમાડા જેવા રંગનું તથા લાલ એક કોણમાં ગએલું જેવું અંદર વેશાયેલું જેવું અને એક સરખો જોઈ રહેછે એવા લક્ષણ થાયછે. ॥ ૫ ॥

હરિદ્રાક્ષંડવર્ણંવારક્તંવાહરિતંતથા ॥

દીપદ્વેષીસદાહંચનેત્રંસ્યાપિત્તકોપતઃ ॥ ૬ ॥

પિત્ત કોષથી નેત્ર હળદરના કડકાના રંગ જેવા અથવા લાલ કિંવા લીલા થાય છે દીવાને જોઈ શકતા નથી અને દાહ પુકત થાયછે.

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

(૩)

ચક્ષુર્બલાસબાહુલ્યાત્સ્નિગ્ધસ્યાત્સલિલહૃતં ॥

તથાધવલવર્ણચજ્યોતિર્હીનંબલાન્વિતં ॥ ૭ ॥

કંઠ કોપથી નેત્ર ચીકણા પાણી ભરસેલા રંગમાં ઘોળા તેજ-
હીન અને બલાત્કાર કરીને જોવે છે. ॥ ૭ ॥

નેત્રંદ્વિદોષબાહુલ્યાત્સ્યદ્દોષદ્વયલક્ષણં ॥

ત્રિદોષલિંગસંઘેનતન્મારયતિરોગિણમ્ ॥

ત્રિદોષદૂષિતંનેત્રમંતર્ધુગ્નંભૃશંભવેત્ ॥

ત્રિલિંગંસલિલપ્લાવિપ્રાંતેનોન્મીલયત્યપિ ॥ ૯ ॥

એ દોષોના કોપથી નેત્ર એ દોષના લક્ષણ યુક્ત હોયછે—ત્રણ
દોષના કોપથી ત્રણ દોષોના લક્ષણ યુક્ત અંદર ને અતિશે વેશસેલા
પાણી ભરસેલા અને એક બાબુનેજ ઉઘડે છે તે ત્રિદોષ દૂષિત નેત્ર-
થી રોગી મરેછે. ॥ ૮ ॥

અથજિવ્હાપરીક્ષા ॥

શાલપત્રપ્રમારુક્ષાસ્ફુટિતારસનાઽનિલાત્ ॥

રક્તાશ્યાવાભવેષિત્તાલ્લિપ્તાર્દ્રાધવલાકફાત્ ॥

પરિદગ્ધાશ્વરસ્પર્શાકૃષ્ણાદોષત્રયાધિકે ॥

સૈવદોષદ્વયાધિક્યેદોષદ્વિતયલક્ષણા ॥ ૨ ॥

હવે જિવહા પરીક્ષા કહિએ છીએ વાત રોગથી જીવ સાગ-
ના પાંદડા જેવી ખરખરીત રૂપી અને ફાટેલી હોય છે. પિત્ત રોગથી
લાલ અને લાલ પીલી કાળી મિશ્રિત રંગની, કંઠથી લિપેસેલી ઓલી
અને ઘોલી હોય છે ત્રિદોષથી બસેલી જેવી ખરેખર કાળી હોય છે
તેજ એ દોષના કોપથી એ દોષ લક્ષણ યુક્ત થાય છે. ॥ ૨ ॥

અથમૂત્રપરીક્ષામાહભરદ્વાજસંહિતાતઃ

પથ્યંશુક્તવ્રતઃસાયમપીતાંબોર્નિશાત્યયે ॥

અકૃતસ્ત્રીપ્રસંગસ્યાઽપીતમદ્યસ્યસૂદિતે ॥

મૂત્રંકાચમેયેપાત્રેશુમ્રેધૃત્વાચતત્ક્ષણં ॥

(૪)

નાહીજ્ઞાનતરંગિણી.

પર્યેદ્ઘર્ણતુમૂત્રસ્યતતોદોષાન્વિનિશ્રયેત્ ॥

દોષકોપંવિદિત્વાચસાધ્યેકર્મસમાચરેત્ ॥

ચિરકાલંસ્થિતેમૂત્રેદોષજ્ઞાનંભવેન્નહિ ॥ ૩ ॥

હવે જરૂરના સંહિતાથી મૂત્ર પરીક્ષા કહિએ છિએ. તે એમકે જે મનુષ્ય સાંજે પન્ય બોળત કચ્ચું હોય અને રાતના અંતમાં પાણી ન પીધું હોય તેમજ સ્ત્રી પ્રસંગ ન કર્યો હોય જે સ્ત્રી હોય તો પુરુષ પ્રસંગ ન કર્યો હોય, અને મદિરાપાન ન કર્યો હોય એવા મનુષ્યનું મૂત્ર સવારમાંજ શુદ્ધ ધોળા કાચના પાત્રમાં ધરી તુરતજ મૂત્રને રંગ જોઈ વાતાદિ દોષોનો નિશ્ચય કરવો એમ દોષ કોપ જાણી સાધ્ય હોય તો ઔષધ કરવું ધણીવાર સુધી મૂત્ર રાખવાથી રંગ ફરી જાય છે તેથી દોષ કોપ જ્ઞાન હોતું નથી. ॥ ૩ ॥

રુક્ષંનીલારુણંવાતાત્પિત્તાત્પીતારુણંભવેત્ ॥

પીતંપિત્તાતિકોપેસ્યાદથવાકઢુતૈલવત્ ॥

સફેનંચઘનંસ્તિગ્ધંશક્લંસ્યાત્કફકોપત્તઃ ॥

કૃષ્ણંરુક્ષંત્રિદોષેસ્યાન્મિશ્રેમિશ્રંવિનિર્દિશેત્ ॥

રક્તવર્ણંભવેદ્દક્ષાદિતિપ્રાહુઃપુરાતનાઃ ॥ ૫ ॥

વાત રોગથી મૂત્ર રૂપું અને તીવ્ર ત્રિફલિત લાલ હોય છે પિત્તથી ખીલાસચુકત લાલ થાય છે પિત્તના અતિ કોપથી પીકું અથવા સરસિઆ તેલ જેવું હોય છે. કફના કોપથી રૂપચુકત ગાદું ચીકણું અને ઘોળું હોય છે; ત્રિદોષ રોગમાં કાળું અને રૂપું હોય છે જે દોષ મિલવાથી જે મળેલા રંગતું હોય છે લોહીના બિગાડથી લોહી જેવુંજ રાતું હોય છે એમ પ્રાચીન વૈદ્ય લોક કહી ગયા છે ॥ ૫ ॥

સૌવીરસદૃશંવાપિમાતુલંગરસપ્રભં ॥

પાનીયેનસમંમૂત્રમપક્વસતોભવેત્ ॥ ૬ ॥

યસ્યેશ્વરસશંકાશંમૂત્રનેત્રેચપિંજરે ॥

રસાધિક્યંવિજાનીયાન્નિર્દિશેત્તસ્યલંઘનં ॥ ૭ ॥

રક્તમછંજ્વરાધિક્યેમૂત્રંધૂમ્નંતુવાભવેત્ ॥

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી:

(૫)

વાતજ્વરસમુદ્ભૂતમૂત્રકુંકુમર્પિજરં ॥ ૮ ॥

પૈત્તિકેપીતમચ્છંચઘનંશ્વેતંકફજ્વરે ॥

મિશ્રિતંમિશ્રદોષોત્યેનાનાવર્ણત્રિદોષજે ॥ ૯ ॥

અપકવ રસ (રસાજીર્ણ) થયા છતાં મૂત્ર કાંજ જેવું, બિજેરા-
ના રસ જેવું અને પાણી જેવું થાય છે. જેવું મૂત્ર સેરડીના રસ જેવું
છતાં નેત્ર પીળાં હોય છે તેને રસાધિમ્ન થયું છે એમ જાણી તેને એ-
ટલે તે રોગીને મટાડવાને લાંબણો કરવા કેહેવું અર્થાત્ લાંબણો કરા-
વતી જ્વારાધિમ્ન થયો હોય તો મૂત્ર લાલ અને સ્વચ્છ અથવા ધૂમ્ર
વર્ણનું પણ હોય છે. વાતજ્વરથી પીડાયેલા રોગીનું મૂત્ર કેમરના રંગ
જેવું પીળું હોય છે. પિત્તજ્વરના રોગીનું મૂત્ર કંઈક રાતું ને કાંઈક
પીળાશવાળું છે, કફ જ્વરથી પીડિત રોગીનું મૂત્ર શ્વેત રંગનું અને
જરા જાડું હોય છે, પણ જો મિશ્ર જ્વર હોય છે તો મિશ્ર વર્ણનું
મૂત્ર હોય છે, ને વળી જો ત્રીદોશ થયો હોય તો તેમાં અનેક રંગનું
મિશ્રણ હોય છે. ॥ ૮ ॥

॥ અન્યજ્ઞાન્યયારીત્યા ॥

મુદ્હૂર્તદિતયેશેવેરાત્રૌવૈદ્યોવિચક્ષણઃ ॥

ઉત્થાપ્યરોગિણંયુક્ત્યામૂત્રોત્સર્ગતુકારયેત્ ॥ ૧૦ ॥

આઘાંધારાંતથાચાંત્યાંત્યત્કામધ્યાસમુદ્ભવં ॥

મૂત્રંકાચમયેપાત્રેશુબ્રેધૃત્વાપરીક્ષયેત્ ॥ ૧૧ ॥

કાંસ્યજેત્યથવાપાત્રેસૂર્યસ્મૌનિધાયચ ॥

તૈલબિંદુક્ષિપેત્તત્રતૃણોનાદાયયુક્તિતઃ ॥ ૧૨ ॥

વિકારાન્તૈલબિંદોશ્ચદૃષ્ટ્વારોગાન્વિનિશ્ચયેત્ ॥

તાનહંસંપ્રવક્ષ્યામિશૃણુત્વંસુસમાહિતા ॥ ૧૩ ॥

અન્ય રીતિ મૂત્ર પરીક્ષા

ચાર ધડી રાત્રી રહે તે વખતે રોગીને વૈદ્યે ઉઠાડી મૂત્રોત્સર્ગ
કરાવવો. પ્રથમનું અને પાછળનું મૂત્ર ત્યાગ કરી મધ્યમાં થયેલા મૂ-
ત્રને એક પાત્ર સાથે કાચના પાત્રમાં ઝીલી લઈ પરીક્ષા કરવી, અ-

(૬)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

થવા કાંસાના પાત્રમાં મૂત્ર ઝીલીને સૂર્યના કિરણમાં રાખી તેમાં, તે-
લમાં શળી બેળી એક ટીપૂ નાંખી તે તૈલ બિન્દુનાં લક્ષણ જોઈ
રોગીની પરીક્ષા કરવી. તે લક્ષણો હવે આગળ કહિયે છિયે. ॥૧૩॥

વર્તુલમંડલપદ્મવીણાછત્રચક્રકુંડલં ॥

ચામરંચંફલશંખંમૂત્રંતૈલસ્યરોગિણઃ ॥

વિકૃતૌસતિજાયંતેયદાકારેણતચ્છુભં ॥ ૧૪ ॥

વૃશ્ચિકાદિવિતાનાનિવૃષકૂર્મહલાનિચ ॥

બિંદુરૂપંનરાકારંવાનરાકારમેવચ ॥ ૧૫ ॥

પક્ષિશૂકરપંચાસ્યશસ્ત્રાસ્ત્રમુશલાનિચ ॥

વિકૃતૌસતિજાતાનિજાત્વરિષ્ટંતદાદિશેત્ ॥૧૬॥

મૂત્ર ઉપર નાંખેલા તૈલનું બિન્દુ વર્તુલ, મંડલ, કમલ, વીણા,
છત્ર કુંડલ, ચામર, ફલ, અને શંખ ઇત્યાદિની આકૃતિ જોવું થાય
તો તે શુભ એટલે સાધ્ય રોગ જાણવો. વીંછી, સર્પ, મંડપ, બળદ,
કાચબો, હળ સરીખું અથવા તે જો બિન્દુ ને બિન્દુજ રહ્યું તો એ-
ટલે તેની આકૃતિમાં કાંઈ ફેરફાર ન થાય તો કિંવા મનુષ્ય વાનર,
પક્ષી, હુકર, સિંહ, શસ્ત્ર, અસ્ત્ર, મુશળ સરખી આકૃતિ સરખું થાય
તો અશુભ છે એમ જાણવું. ॥ ૧૬ ॥

॥ અન્યચ્ચ ॥

તૈલબિંદુયદામુત્રેપુર્વાશાંપ્રતિસર્પતિ ॥

આરોગ્યતાતદાશીઘ્રંદક્ષિણાશાંતદામૃતિઃ ॥૧૭॥

વારુણીમપિકૌવેરીમારોગ્યંસ્યાન્નસંશયઃ ॥

દૃઢ્વાચતુઃપથાકારંતદામૃત્યુંચનિર્દિશેત્ ॥૧૮॥

ઈશાન્યાદ્યાસુદિક્ષેવયદાબિંદુઃપ્રસર્પતિ ॥

મુક્તાવદુચ્છ્રિતંવાસ્યાદ્યદ્વાબિંદુર્નિમજ્જતિ ॥

તદાઽસાધ્યંવિજાનીયાદ્યદ્વાછિદ્રાન્વિતંભવેત્ ૧૯

નાહીજ્ઞાનતરંગિણી.

(૭)

ક્ષિપ્તમાત્રેયદાતૈલેબહુત્વંસંપ્રજાયતે ॥

વિંદૂનાંતત્સમેસૌખ્યંવિષમેતુમૃતિવદેત્ ॥૨૦॥

અન્ય પ્રકાર.

તૈલનું બિન્દુ પેલા કીલેલા મૂત્રમાં નાંખતાંજ જો તે પૂર્વ દિશા તરફ જાય તો આરોગ્ય થશે, અને જો દક્ષિણ દિશાએ જાય તો રોગી નિશ્ચય મરશે એમ જાણવું, અને વળી જો પશ્ચિમ અને ઉત્તર તરફ જાય તો રોગીને આરોગ્ય છે એમ જાણવું.

જો મૂત્રમાં તૈલનું બિન્દુ પડતાંજ ચોખ્ખુશિયું થઈ ચારે દિશામાં જાય તો મૃત્યુ છે એમ જાણવું, જો ઈશાન, નૈરત્ય, વાયવ્ય અથવા આગ્નેય દિશા તરફ પ્રસરે તો અથવા મોતીની પેઠે ઊંચું રહે અથવા કાંતો તે મૂત્રમાં ડુબી જાય તથા છિદ્ર પડે તો અસાધ્ય છે એમ જાણવું, વળી તૈલનું બિન્દુ મૂત્રમાં નાંખતાંજ એકતા અનેક બિન્દુ સમપણે થાય, તો સૌખ્ય અને વિશમપણે થાય તો નિશ્ચય મૃત્યુ જાણવું. ॥ ૨૦ ॥

॥ અથ મલપરીક્ષામાહ ॥

વાતેબદ્ધંધૂમ્રવર્ણરુક્ષંચાપિમલંભવેત્ ॥

પિત્તેપીતંચશિથિલંશ્વેતંચબહુલંકફે ॥ ૨૧ ॥

મિશ્રિતેમિશ્રવર્ણસ્યાત્કૃષ્ણમેવત્રિદોષકે ॥

અતિકૃષ્ણંચાતિપીતમતિશ્વેતંસચંદ્રિકં ॥

અતિરક્તમત્યુષ્ણંચમલંસ્યાન્મૃત્યવેનૃણાં ॥૨૨॥

હવે મલ પરીક્ષા કહીએ છીએ.

હવે મલ પરીક્ષા કહિયે છિયે—જો વાત રોગ થયે: હોય તો રોગીનો મલ (ગાડો) ઘટ્ટ, રક્ષ અને ધુમ્રવર્ણ વાળો હોય છે. પિત્ત રોગ હોય તો પીળો અને શિથિલ થાય છે, જો કફ રોગ હોય તો ઘોળો અને પુષ્કળ થાય છે, જો મિશ્રિત રોગ યુક્ત રોગી હોય તો મિશ્રિત વર્ણનો થાય છે. અને જો ત્રિદોષ થયો હોય તો કાળા રંગનો થાય છે. વળી જો અતિ કાળો અતિ પીળો, અતિ ઘોળો, અતિ લાલ અને અતિ ઉષ્ણ છતાં કિચિત્ ચળકાટ મારતો હોય તો તે મૃત્યુ કરનાર છે. ૨૨

(૮)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

॥ અથ રસપરિક્ષામાહ ॥

રસોવાતાત્કષાયઃસ્યાલ્લવણશ્રપટીયસિ ॥

પિત્તાતિક્તઃકટુશ્ચામ્લઃકફાત્સ્વાદુઃપટુર્ભવેત્ ૧૦

ત્રિદોષેસર્વલિંગઃસ્યાત્કષાયશ્ચામિમાંદ્યકે ॥

અજીર્ણપ્રભવેરોગેસ્યાદ્રસોઘુતસન્નિભઃ ॥ ૧૧ ॥

હવે રસ પરિક્ષા કહિયે છિયે:—વાત રોગથી પીડિત મનુષ્યનું મુખ તૂરં અથવા ખાંડે હોય છે; પિત્તરોગીનું તીખું, કડવું અને ખાંડું હોય છે; કફ રોગીનું મુખ મીઠું અને આરાશવાળું હોય છે; ત્રિદોષવાળા રોગીને ઉપરના સર્વ ચિન્હ થાય છે. મંદામી થયેા હોય તો મુખ તૂરં અને અજીર્ણ થયું હોય તો જાણે ધી ખાધા જેવું મુખ રહે છે.

॥ અથ નાસાપરિક્ષામાહ ॥

શુષ્કનાસામરુત્કોપેચોષ્ણાપિત્તેદિમાકફે ॥

સન્નિપાતેભવેદ્રક્રાસર્વલિંગાતુવાહિમા ॥ ૧૨ ॥

હવે નાકની પરિક્ષા કહિયે છિયે:—વાત રોગીનું નાક શુષ્ક (સૂકું). પિત્તરોગીનું નાક ઉષ્ણ, (ઉંનું); કફરોગીનું ટાઢું, અને સન્નિપાત રોગીનું નાક વાંકુ અથવા ઉપર કહેલા સર્વ પ્રકારનાં ચિન્હવાળું અને ટાઢું હોય છે. ૧૨

॥ અથ નાડીપરિક્ષાયોગ્યોવૈદ્યઃ ॥

સ્થિરચિત્તોનિરોગશ્ચસુસ્વાસીનોવિચક્ષણઃ ॥

અનત્તમાદકોઽક્રામીત્વલોભક્રોધમોહવાન ॥

તથાઽમૂત્રાદિવેગીચયોગ્યોનાડીપરીક્ષણે ॥ ૧૩ ॥

હવે નાડી પરીક્ષા કરવાને લાયક વૈદ્ય કહિયે છિયે:—જેનું ચિત્ત સ્વસ્થ હોય તે, નિરોગી, પ્રસન્ન મુખ રાખી બેઠેલો, ચતુર, માદક પદાર્થ ખાધા વિનાનો, કામ પીડા રહિત, લોભ, ક્રોધ, મોહથી રહિત અને મૂત્રાદિ વેગમસ્ત ન હોય એવો વૈદ્ય નાડીની પરીક્ષા કરવાને યોગ્ય છે. ॥ ૧૩ ॥

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

(૯)

॥ અથ નાડીદૃષ્ટ્યોગ્યોરોગી ॥

ત્યક્તમૂત્રપુરીષસ્યસુલાસીનસ્યરોગિણઃ ॥

અંતર્જાનુકરસ્યાપિનાડીંસમ્યક્પરીક્ષયેત્ ॥ ૨ ॥

સઘઃસ્નાતસ્યશુક્તસ્યતથાતૈલાવગાહિનઃ ॥

શ્લુતૃષાર્ત્તસ્યસુપ્તસ્યનાડીસમ્યક્નબુદ્ધચતે ॥ ૩ ॥

હવે નાડી જોવાને યોગ્ય રોગી કયો તે કહિયે છિયે:—મુત્ર અને મળથી રહિત થયેલો, અને જાંગની વચ્ચે હાથ રાખી મુખે બેઠેલા મનુષ્યની વૈધે નાડી જોવી, તત્કાળ સ્નાન કરેલ, તત્કાળ અંગમાં તેલ મર્દન કરેલ, ક્ષુધા તૃપ્તિ પિડિત, સ્વર્થ રહેલ એવા મનુષ્યની નાડીની પરીક્ષા બરોબર થઈ શકતી નથી માટે તેવા મનુષ્યની પરીક્ષા ન કરતાં ઉપર બતાવેલા યોગ્ય મનુષ્યની પરીક્ષા કરવી. ॥ ૩ ॥

॥ અથ નાડીપરિક્ષાવિધિમાહ ॥

કૂર્મોદિદેહિનાંનાભાવધોવક્રોનૃણાંસ્થિતઃ ॥

સ્ત્રીણામૂર્ધ્વમુલસ્તસ્યૈવજ્ઞેયાદક્ષિણેકરે ॥ ૪ ॥

ધરાન્તઃસ્ત્રીનૃણાંવામેદક્ષિણેચક્રમાત્કરે ॥

દૃષ્ટવ્યાધમનીવૈદ્યૌરાયુર્વેદવિદાંવરૈઃ ॥ ૫ ॥

હવે નાડી પરીક્ષાની વિધિ કહિયે છિયે:—મનુષ્યના નાભિ સ્થાનમાં કૂર્મ સ્થિત છે, તે પુરુષને અધોમુખે (નીચે) રહે છે. અને સ્ત્રીને ઉર્ધ્વ મુખે (ઉપર) રહે છે માટે તે કૂર્મની દક્ષિણ બાજુની નાડી જોવી યોગ્ય છે એટલે પુરુષના જમણા હાથની અને સ્ત્રીના* ડાબા હાથની નાડી જોવી એવી રીતિ છે. ॥ ૫ ॥

ઈષદિનામિતમયેવિતતાંગુલીંચ ।

બાલેનિગૃહ્યકરમામયિનોજનસ્ય ॥

પુંસોઽપસવ્યમપિસવ્યકરેણપश्ये—

* મારા જોવામાં હાલના વૈદ્યો સ્ત્રી અને પુરુષની નાડી જોવે છે તે ફક્ત જમણા હાથથી જ જોવે છે. અત્યાર સુધીમાં મેં કોઈ વૈદ્ય એવો જોયો નથી કે ઉપર પ્રમાણે નાડી જોતો હોય.

(૧૦)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

નાડીંચશશ્વદપસવ્યકરંગુલીભિઃ ॥ ૬ ॥

નાર્યાસ્તુવામમપસવ્યકરેણધીરઃ ।

સંગૃહ્યસવ્યકરકાંગુલિભિસ્તથૈવ ॥

સંસ્પંદતેધમનિકાંવરવન્હિકૃત્વો ।

યાવચ્ચતાવદપિવૈદ્યવરઃપરીક્ષેત્ ॥ ૭ ॥

एवंत्रिवारमपिकोमलवाणिभूयो ।

ધૃત્વાવિમુચ્યમતિમાંશ્વગદંવ્યવશ્યેત્ ॥

साचेद्विकंपतिसमांबररामवारं ।

સાધ્યાઽન્યથાનિગદિતાધમનીત્વસાધ્યા ॥ ૮ ॥

રોગીના હાથના આંગળાં સરખાં એટલે રોગી ધણી વખત વેદ્યની આગળ હાથ શી રીતે બતાવવો તેથી અનુસયા હોવાને સીધે આંગળાં સીધાં રાખતા નથી મારે વેદે તે આંગળાં સીધાં કરીને જરા હાથ નમાવીને પુરષ હોય તો તેનો જમણો હાથ પોતાના હાથમાં ધરીને જમણા હાથનાં આંગળાંથી નાડી જોવી, તેમજ સ્ત્રીનો ડાબો હાથ પોતાને હાથે ધરીને પોતાના ડાબા હાથની આંગળાઓથી તેની નાડી પરીક્ષા કરવી; નાડી ત્રીસ વખત ધનકારા મારે ત્યાં સુધી જોવી ને પાછા મુકી દઈને ફરીથી જોવી, ને જો તે નાડી ત્રીસ વખત સુધી ખરોખર ચાલે તો જમણુ' કે રોગીનો રોગ સાધ્ય છે. મિજી વખતના જોવામાં જુદી જુદી રીતે ચાલતી માલમ પડે તો રોગી અસાધ્ય છે.

॥ अथ नाडीगतिमाह ॥

सर्पजलौकादिगतिंवदंतिहिबुधाःप्रभंजनेनाडीं ॥

પિત્તેચકાકલાવકભેકાદિગતિંતથાચપલાં ॥૯॥

શિશિરાજહંસકુકુટકપોતપારાવતગમનાંચકફે ॥

દ્વંદ્વેદ્વંદ્રગતિતાંવદંતિવૈદ્યાઃકાંતલંવિદ્ધિ ॥ ૧૦ ॥

લાવતિર્તિરવર્તીકગમનાચાત્રિદોષતઃ ॥

વાઽતિવેગંયથાકાષ્ટંકાષ્ટકુટ્ટઃપ્રકુટ્ટતિ ॥

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

(૧૧)

સ્થિત્વાસ્થિત્વાતથાનાડીહ્યંગુલીત્રિતયેવહેત્ ॥૧૧॥

હવે નાડીની ગતી કહિયે છિયે-વાયુની નાડી સર્પ અને જળોની ગતી માફક ચાલે છે. પિત્તની નાડી કાગડો, ભાવક અને દેડકાની ગતી માફક ચાલે છે. કફની નાડી ખેર, બીજ, કૂકડું, કબૂતર અને પારાવતની ગતી માફક ચાલે છે. જે બેદોષમિશ્રિત હોયતો દ્વિદોષ મિશ્રિત ચાલે છે. દ્વિદોષની નાડી ભાવક, તિલ્લર અને વર્તિકની ગતી માફક અથવા લાકડાકેડા નામનું પક્ષિ જેમ રહિ રહિને અતિ વેગથી લાકડું ફેડે છે-કાપે છે તે પ્રમાણે ત્રણ આંગળાં નીચે થાય છે.

॥ અથાન્યઋષિઃસુગમરીત્યાપ્રાહ ॥

વાતાદ્રક્રગતિનાડીપિત્તાત્સ્યાચ્ચપલાતથા ॥

કફાન્મંદગતિર્મિશ્રામતશ્ચૈવવદામ્યહં ॥ ૧૨ ॥

યાહિવક્રાચતીત્રાચમધ્યમાતર્જનીતલે ॥

સ્ફુટાભવતિસાનાડીવાતપિત્તગદોદ્ભવા ॥ ૧૩ ॥

સ્ફુટાવક્રાચમંદાચમધ્યમાનામિકાતલે ॥

યાભવેત્સાહિવિજ્ઞેયાવાતશ્લેષ્મગદોદ્ભવા ॥ ૧૪ ॥

યાચમંદાતથાતીત્રાજ્નામિકાતર્જનીતલે ॥

સ્ફુટાસ્યાત્સાધરાજ્ઞેયાકફપિતસમુદ્ભવા ॥૧૫॥

સર્વાંગુલિતલેયાચસ્યાન્નાનાગતિર્મિથરા ॥

સ્ફુટાવૈસાચવિજ્ઞેયાસન્નિપાતગદોદ્ભવા ॥ ૧૬ ॥

હવે બિળ ઋષિ નાડી જોવાની સુગમ રીતિ કહે છે-વાત નાડી વાંકી ચાલે છે. પિત્ત નાડી ચ ચક્ષ ચાલે છે. કફ નાડી મંદ ચાલે છે. જે નાડી તીવ્ર વા વાંકી ગતીથી તર્જની વા મધ્યમા આંગળીઓની વચ્ચે ચાલે છે તે વાત પિત્તની જાણવી, તેમજ જે નાડી વાંકી મંદ ગતીથી મધ્યમા વા અનામિકાની મધ્યમાં ચાલે તે વાતકફની જાણવી. વળી જે ચ ચક્ષ વા મંદગતીથી અનામિકા વા તર્જની નીચે ચાલે તે કફ પિત્તની જાણવી. અને ત્રણ આંગળાંની નીચે અનેક પ્રકારની ગતી હોય તો સન્નિપાતની જાણવી. ૧૬

(૧૨)

નાડીજ્ઞાનતલંગિણી.

અથાન્યેવાન્યરીત્યાનાડીપરીક્ષાસુગમતરામાહુઃ॥

વાતસ્થાનેચયાતીત્રાવાતપિત્તગદોદ્ભવા ॥

મંદાવાતકફોન્મિશ્રામધ્યમાધોહિનાઢિકા ૧૭

પિત્તસ્થાનેચયાવક્રાપિત્તવાતગદોદ્ભવા ॥

મંદાપિત્તકફાતંકસંભવાતર્જનીતલે ॥ ૧૮ ॥

કફસ્થાનેચયાતીત્રાકફપિત્તસમુદ્ભવા ॥

વક્રાશ્લેષ્મમરુન્મિશ્રાઽતંકેસાનામિકાતલે ॥૧૯॥

ક્ષણેવક્રાચ્ચતીત્રાચ્ચમંદાચેદ્યત્રકુવચિત્ ॥

નાનાગતિધરાસાસ્યાત્સન્નિપાતગદોદ્ભવા ॥૨૦॥

યસ્યદોષસ્યવહતિસ્થાનેનાડીવરાન્નને ॥

સપ્તદોષોબલવાનિતિપ્રાહુર્વિચક્ષણાઃ ॥ ૨૧ ॥

વળા બિજા ઋષિ અન્ય રીતિની નાડી પરીક્ષા અતિ સુગમ પ્રકારની કહેછે કે:—જે નાડી મધ્યમા નીચે એટલે વાતસ્થાનનેવિષે અંધ રીતે ચાલેછે તે વાતપિત્તની અને મંદ ચાલે તે વાતકફની, તેમજ જે નાડી તર્જની નીચે એટલે પિત્તસ્થાનનેવિષે વાંકી ચાલેછે તે પિત્તવાયુની, મંદ ચાલે તે પિત્તકફની, તેમજ જે અનામિકા નીચે એટલે કફસ્થાનનેવિષે તિવ્ર ચાલે તે કફપિત્તની વા વાંકી ચાલે કફ વાયુની જાણવી. કોઈ પણ આંગળી નીચે અનેક પ્રકારની ગતીથી ચાલે તેને સન્નિપાતની જાણવી પરંતુ જે દોષસ્થાનમાં ચાલે તે દોષ પ્રબલ છે એમ જાણવું. ૨૧

॥ અથવિશેષમાહ ॥

યસ્યયાપ્રકૃતિર્નિત્યાત્સમાનાયદાધરા ॥

તથાબલવતીસેયંરુગ્વિહીનેતિનિશ્ચયઃ ॥ ૧ ॥

જે મનુષ્યની જેવી પ્રકૃતિ હોય તે પ્રકૃતિની માફક અથવા સદૃશ નાડી ચાલતી હોયતો તે રોગ રહિત છે એમ જાણવું, જેમ કે વાત પ્રકૃતિના મનુષ્યની નાડી નિરંતર વાત પ્રધાન હોયછે પરંતુ તે નિર્દોષ છે. ॥ ૧ ॥

નાડીકામૈત્રંગિની.

(૧૩)

દીપ્તામેવેગિનીલબ્ધીકામક્રોધાચ્ચવેગિની ॥

ક્ષીણધાતોશ્ચમંદામેનાડીમંદતરાભવેત્ ॥ ૨ ॥

ગુર્વીકોષ્ણાસ્રદોષેણક્ષીણચિંતાભયાદ્ભવેત્ ॥

જીવિતજ્ઞામદોષેણવહત્યેવગરીયસી ॥ ૩ ॥

જે મનુષ્યનો જઠરાગ્નિ પ્રદિપ્ત છે તેની નાડી હલકી અને શિથિલ થાય છે. તેમજ ક્રમ વા ક્રોધથી પીડિત મનુષ્યની નાડી શીથિલ થાય છે. ધાતુ ક્ષીણ વા મંદાગ્નિ વાળા પુરુષની નાડી અતિ મંદ થાય છે. રક્ત બગડેલા પુરુષની નાડી કિંચિત્ ઉષ્ણ અને જડ-સ્થિર થાય છે. ચિન્તા વા બયને લીધે ક્ષીણ થાય છે. આત્મવિકારથી અતિ જડ-સ્થિર થાય છે. ૩

॥ અથજ્વરનાડીલક્ષણં ॥

જ્વરકોપેનધસનીસોષ્ણાવેગવતીભવેત્ ॥

સામાન્યતશ્ચલોલાશ્ચિવિશેષમપરંદૃષ્ટુ ॥ ૪ ॥

વક્રાચ્ચપલાશીતસ્પર્શવાતજ્વરેધરા ॥

દ્રુતાચસરલાદીર્ઘાનાડીપિત્તજ્વરેભવેત્ ॥ ૫ ॥

મંદાચસુસ્થિરાશીતાપિચ્છિલાકફજેજ્વર ॥

વક્રૈષ્ચપલાચાપિકઠિનાઽઽશુગપિત્તજે ॥ ૬ ॥

ઈષ્ણવદ્રશ્યતેદૃષ્ટ્યામંદાપિશ્લેષ્માવાતજે ॥

સૂક્ષ્માશીતાસ્થિરાનાડીપિત્તશ્લેષ્મજ્વરેભવેત્ ॥ ૭ ॥

સાધારણ સર્વ જ્વરના કોપથી ઉષ્ણતા યુક્ત નાડી રહિને શી-થિલ ગતીમાં થાય છે. વાતજ્વરમાં વાંકી અને ચંચલ છતાં સ્પર્શકાલે તહાડી માલમ પડે છે. પિત્તજ્વરમાં શીથિલ, સરલ અને દીર્ઘ માલમ પડે છે. કફજ્વરમાં મંદ, સ્થિર, શીતલ અને સ્નિગ્ધ માલમ પડે છે. વાત પિત્તજ્વરમાં વાંકી, કિંચિત્ ચંચલ અને કઠિન હોય છે. કફવા-તજ્વરમાં નાડી, કિંચિત્ મંદ છતાં તેનું ચલન નેત્રથી દેખાય છે. કફ પિત્ત જ્વરમાં સૂક્ષ્મ, શીતલ અને સ્થિર ગતીમાં થાય છે. ૭

નાડિકાસરલાશીઘ્રાસુરતાંતેભવેધ્રુવં ॥

(૧૪)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

મલાજીર્ણેનસૈષૈવસ્પંદતેતંતુસન્નિભા ॥ ૮ ॥

મૈથુનને અંતે નાડી સરલ અને શીઘ્ર ચાલેછે. મલાજીર્ણમાં તંતુ માફક બારીક ચાલેછે. ૮

વ્યાયામેભ્રમણેચૈવચિંતાયાંધનશોકતઃ ॥

નાનાપ્રકારગમનાનાડીવૈદ્યૈર્હિલક્ષ્યતે ॥ ૯ ॥

‘વ્યાયામ’—કસરત, ભ્રમણ, ચિંતા અને ધનના શોકમાં અનેક પ્રકારે નાડી ચાલેછે. ૯

અજીર્ણેતુભવેન્નાડીકઠિનાપરિતોજડા ॥

પક્વાજીર્ણેપુષ્ટિહીનામંદમંદપ્રકંપતે ॥ ૧૦ ॥

અજીર્ણની નાડી કઠિન છતાં જડ હોયછે. પક્વાજીર્ણની નાડી પુષ્ટિહીન છતાં મંદગતીથી ચાલેછે. ૧૦

વિશ્વચિકાગદેભેકસંક્રમાધમનીભવેત્ ॥

પ્રમેહેપ્રદરેરાજયક્ષમણિક્ષતકાસકે ॥

ઉપદંશેધરાસ્પંદેદ્ગ્રંથિવચ્ચાંગુલીતલે ॥ ૧૧ ॥

વિશ્વચિકા (પટકી) રોગમાં દેડકાની માફક ચાલેછે અને પ્રમેહ, પ્રદર રાંબ્યક્ષમા, ક્ષતકાસ ને ઉપદંશ ઈલાદિકમાં ગ્રંથી માફક ચાલેછે.

॥ અથપ્રકૃતિજ્ઞાનમાહ ॥

સપ્રકૃતયોનૃણાંપૃથગ્દોષૈસ્ત્રયોમતાઃ ॥

ત્રયોદ્વદૈઃસમસ્તૈશ્રબુધૈરેકાપ્રકીર્તિતા ॥ ૧ ॥

તાસ્વહંત્વાંબ્રવીમ્યત્રશિવેનોક્તાઃશિવાંપ્રતિ ॥

સંહિતાયાંસ્વકીયાયાંઘૃણુયત્તાવરાનને ॥ ૨ ॥

હવે પ્રકૃતિ જ્ઞાન કહિએ છિયે,—મનુષ્યની પ્રકૃતિ સાત પ્રકારની હોયછે; તે નીચે પ્રમાણે:—

૧. વાત, ૨. પિત્ત, ૩. કફ, ૪. વાતપિત્ત, ૫. વાતકફ, ૬. કફ-પિત્ત, અને ૭. સન્નિપાત. આ સાતે પ્રકૃતિના લક્ષણો શ્રી શિવજીએ પોતાની ગ્રંથિતામાં પાર્યતીને કહ્યા છે તે હું કહું છું તે શ્રવણ કરો. ૨

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

(૧૫)

અધૃતિરદૃઢસૌહૃદઃકૃતઘ્નઃ ।
 કૃશપરુષોઽધમનીતિવાન્પ્રલાપી ॥
 દ્રુતગતિરટનોઽનવસ્થિતાત્મા ।
 વિયતિચગચ્છતિસંભ્રમેણસૃષ્ટઃ ॥ ૩ ॥
 અવ્યવસ્થિતમતિશ્ચલદૃષ્ટિ ।
 મૈંદરત્નધનસંચયમિત્રઃ ॥
 કિંચિદેવવિલપત્યનબદ્ધં ।
 મારુતપ્રકૃતિરેષમનુષ્યઃ ॥ ૪ ॥

જે મનુષ્ય ધૈર્ય રહિત, જેની મિત્રતા પણ દૃઢ નથી, જે કૃતઘ્ન,
 કૃશ, રક્ષ અને જેની નીતિ ખરાબ, પુષ્કળ બોલનાર, ઉતાવળથી હિં-
 ડનાર, બહુ કરનાર, જેનું મન સ્થિર નથી, જે સ્વપ્નામાં ભ્રમથી આ-
 કાશગામી, જેની વૃત્તિ વ્યવસ્થિત નથી, જેની ચંચલ દૃષ્ટી, જેને રત્ન,
 ધન, ને મિત્ર થોડા હોય, અને જેના બોલવામાં કંઈ પ્રમાણ નથી
 એવી વૃત્તિના મનુષ્યો વાયુ પ્રકૃતિના છે એમ જાણવું. ૪.

મેધાવીનિપુણમતિર્વિગર્હ્યવક્ત્રા ।
 તેજસ્વીસમિતિષુદુર્નિવારવીર્યઃ ॥
 સુષ્પ્તઃસન્કનકપલાશકર્ણિકારાન્ ।
 સંપश्येदપિચહુતાશવિદ્યુદુલ્કાન્ ॥ ૫ ॥
 નભયાત્પ્રણમેદનતેષ્વમૃદુઃ ।
 પ્રણતેષ્વતિસાંત્વનદાનપરઃ ॥
 ભવતીહસદાઽવ્યથિતાસ્થગતિઃ ।
 સમભેદિહપિત્તકૃતપ્રકૃતિઃ ॥ ૬ ॥

જે મનુષ્ય પવિત્ર, ચતુર, બુદ્ધિમાન, હિમ્મતથી બોલનાર તે-
 મજ તેજસ્વી, રણમાં મોટા પરાક્રમી, સ્વપ્નમાં સુવાણું, પલાસ (ખા-
 ખરો) અને કર્ણિકાર વૃક્ષ, અગ્નિ, વિદ્યુલ્લતા, તારાનું પતન જેનાર,
 કોઈ ભય પાતોવે તો નમન (ડરીને નમી જાય) કરનાર, શત્રુને શાસન

(૧૬)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

કરનાર, શરણાગતનું રક્ષણ કરનાર, અને જેની ગતી અવ્યથિત તે મનુષ્ય પિત્તપ્રકૃતિના છે એમ જાણવું. ૬.

શુક્લાક્ષઃસ્થિરકુટિલાલિનીલકેશો ।

લક્ષ્મીવાઞ્જલદમૃદંગસિંહઘોષઃ ॥

સુપ્તઃસન્સકમલહંસચક્રવાકાન્ ।

સંપश्येદાપિચજલાશયાન્મનોજ્ઞાન્ ॥ ૭ ॥

સ્ત્રક્તાંતનેત્રઃસુવિભક્તગાત્રઃ ।

સ્તિગ્ધચ્છવિઃસત્વગુણોપપન્નઃ ॥

ક્લેશક્ષમોમાનયિતાગુરૂણાં ।

જ્ઞેયોબલાસપ્રકૃતિર્મનુષ્યઃ ॥ ૮ ॥

જેનાં નેત્ર ઘોળાં, જેનાં કેશ મજબૂત—અને કાળા બ્રમર જેવા, જે ધનવાન છે, તેમજ જેના શબ્દો મેઘ, મૃદંગ અને સિંહ પ્રમાણે ગંભીર હોય, જે સ્વપ્નમાં કમલ, હંસ, ચક્રવાક પક્ષિયુક્ત મનોહર જલાશય ઈત્યાદિક જોનાર, જેની નેત્રબાજી રાતી, જેનું શરીર સુંદર ને કાન્તિ યુક્ત, અને જે સત્વગુણી, ક્લેશ સહન કરનાર અને ગુરુમહત્ત એટલાંની કદ પ્રકૃતિ છે એમ જાણવું. ૮

દ્વયોર્વાતિસૃણાંવાપિપ્રકૃતીનાંતુલક્ષણૈઃ ॥

જ્ઞાત્વાસંસર્ગજાન્વૈદ્યઃપ્રકૃતીરપિદર્શયેત્ ॥ ૯ ॥

વિષજાતોયથાકીટોનવિષેણવિપદ્યતે ॥

તદ્વત્પ્રકતયોમર્ત્યશક્તુવાંતિનવાધિતું ॥ ૧૦ ॥

જે મનુષ્યની બે અથવા ત્રણ પ્રકૃતિના લક્ષણો મિશ્રિત થતાં મળે તેને તે પ્રમાણે મિશ્ર જાણવી. જેમ વિષમાંથી ઉત્પન્ન થયેલો કીડો વિષથી મરતો નથી તેમ જે મનુષ્યની જેવી પ્રકૃતિ પડી છે તેવી પ્રકૃતિથી તેને કંઈ ઈજા થતી નથી. ૧૦

પ્રકૃતેર્વ્યત્યયોયસ્યવર્ણસ્યચવ્યતિક્રમઃ ॥

અકસ્માદ્યઃકૃશઃસ્થૂલઃસ્થૂલશ્રાપિકૃશોભવેત્ ॥

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

(૧૭)

પહ્લિમસૈનરોયાતિપંચત્વંસહરિંભજેત્ ॥ ૧૧ ॥
 નરાણાંપાદતશ્ચોર્ધ્વનારીણાંમુલ્લસ્વધઃ ॥
 શોથઃસર્પતિતૌરામંભજેતાંનાન્યમૌષધં ॥ ૧૨ ॥
 બંહાશીક્ષીયમાણોયોમધ્યશોથીતુવાભવેત્ ॥
 નરોવાપ્યથનારીવાભજેદ્રામંનચૌષધં ॥ ૧૩ ॥
 શીતેદેહેભવેત્સ્વેદોલ્લલોટચાતિપિચ્છિલઃ ॥
 કફઃકંઠગતોયસ્યતસ્યપુણ્યમહૌષધ ॥ ૧૪ ॥
 રાત્રૌદાહાદિવાશીતં ભવેદ્યસ્યારુણૌદશૌ ॥
 વિહાકૃષ્ણાશ્વરસ્પર્શાદાનમેવતદૌષધં ॥ ૧૫ ॥
 નિદ્રાનાશાદ્દિસ્તંભોવિષ્ટંભોગૌરવાઽરુચી ॥
 અરતિર્બલહાનિશ્ચયસ્યતસ્યૌષધંહરિઃ ॥ ૧૬ ॥

જે મનુષ્યના વર્ણ અને પ્રકૃતિ અકસ્માત્ બદલાય તેમજ રથ
 લ છતાં અકસ્માત્ દશ કિંવા દશ છતાં રથૂલ થાય તો તે જ મહિને
 મરશે એમ જાણવું; તે માટે તેણે અહર્નિશ હરિમરણ કરી લેવું.
 પુરુષના પગથી ઊંચે અને સ્ત્રીના મુખથી નીચે તેમજ સ્ત્રીના કિંવા
 પુરુષના મધ્યભાગે જો સોજો આવે તો કિંવા બહુ અહાર કરતાં
 પણ દિવસો દિવસ ક્ષીણ થતા જવાય તો તેણે રામનામ શિવાય
 ખીજું કંઈ પણ ઔષધ કરવું નહીં. જેનો દેહ શીતલ થઈને સર્વાંગ
 પરશેવાના જેવ આવે તો—અને વળી, તેના કપાળ ઉપર પરશેવા-
 ના જેવ અને તેના કંઠ પર્યંત કંઈ આવે તો સમજીને પુણ્ય કરાવવું
 એજ ઉત્તમ ઔષધ; તેમજ જેને રાત્રીએ દાહ થાય, ને દિવસે ટહાદ
 વાય અથવા ડોળા રાતા થાય, જીભ કાળી અને ખરખચડી થાય તેને
 દાન એજ ઔષધ. તેમજ નિદ્રાનો નાશ, હૃદય જડ, મલનો અવરોધ,
 જડત્વ, અચ્ચી એન વિનાનો, બલહાનિ વિગેરેનો જેને વિકાર હોય
 તેને જહરિનામ મરણ શિવાય ખીજું ઔષધ નથી. ૧૬

* કેટલાંક દરદો એવાં હોયછે કે, જેનો ઉપાય કરવો સમજણ
 પડતો નથી, તેથી ગ્રંથ કર્તાનો એવો મત હશે પણ ખરૂંતો એટલું-
 જ છે કે, જેમ અને તેમ રોગીને બચાવવા માટે તાત્કાલિક રોગને
 મટાડનાર ઉપાયો કરવા પાછા હઠવું નહીં.—જા. કર્તા.

(૧૮)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

સૌમ્યાદૃષ્ટિર્વદતિચકલંહસ્તપાદૌસદોષ્ણૌ ॥
 સ્વલ્પોદાહઃસુરસવદનંકોમલાયસ્યજિઘ્ઘા ॥
 નાસાશ્વાસંવહતિસરલંસ્વેદહીનોજ્વરોસૌ ॥
 સાધ્યોરોગીભવતિનિયતંયસ્યનિદ્રાપિકાલે ૧૭

જેની દૃષ્ટિ સૌમ્ય, સ્પષ્ટ શબ્દ, હાથ, પગ સદા ઉષ્ણ અદ્ય-
 દાહ, મુખવાસ સ્વાદ, જીભ કોમલ, જેનો શ્વાસ નાકથી બરોબર આ-
 લેછે, ધામ રહિત જ્વર જેને છે ને નિદ્રા કાલે જેને બરોબર નિદ્રા
 આવેછે આ વિગેરે ગુણો જેનામાં હોય તે રોગી સાધ્ય બાણુવો. ૧૭

॥ અથસાધ્યાસાધ્યવિચારમાહ ॥

ધરાચેદેકયાગત્યાત્રિંશદ્વારંકરેસ્ફુરેત્ ॥
 તદાસાધ્યાંવિજાનીયાદન્યથાત્વન્યથાવદેત્ ॥૩॥
 અતિમંદાતિસૂક્ષ્માચસ્થિત્વાવિદ્યુદિવૈજતે ॥
 ચંચલાશીતલાવાપિનાડીપંચત્વકારિણી ॥ ૨ ॥
 સ્થાનાત્સ્થાનંબ્રજન્વાપિનાનાગત્યૈકદેશકે ॥
 સ્પંદેન્નાડીતદાઽસાધ્યમાસ્મૃતામુનિપુંગવૈઃ ॥ ૩ ॥

॥ અત્રવિશેષઃ ॥

પૂર્વમાયોસ્તતૌવાયોઃશ્લેષ્મણશ્ચતતોબ્રજેત્ ॥
 સ્થાનંનાડીક્રમાન્મંદાકદાચિચ્છાપિવેગિની । ૪ ।
 સૂક્ષ્માવાચક્રરૂઢેવસ્વસ્થાનેચેદ્ધરાબ્રજેત્ ॥
 તદાપિમુનયઃપ્રાહુર્નાસાધ્યત્વંવિચક્ષણાઃ ॥ ૫ ॥

હવે સાધ્યાસાધ્ય વિચાર કહિયે છિયે:—જે નાડી એકજ ગ-
 તીમાં ત્રીશ વખત એકજ સ્થાનમાં ફરકે—ધબકે તો સાધ્ય, અને
 ના ના ગતીથી ચાલે તો અસાધ્ય, અતિમંદ કિંવા અતિ સૂક્ષ્મ અ-
 થવા રહિ રહિને વિજળીની માફક ચાલે અથવા ચંચલ થઈ શીતલ
 થઈ અથવા એક સ્થાન મુઠી બિજે સ્થાને જાય તો અથવા એકજ

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

(૧૯)

સ્થાનમાં રહિ ના ના ગતીથી ચાલે તો તે અસાધ્ય. હવે તેમાં વળી વિશેષ:—પ્રથમ સ્પર્શ વેળા પિત્તસ્થાનમાં, ત્યારપછી વાતસ્થાનમાં, ત્યારપછી કફસ્થાનમાં, આવા ક્રમથી નાડી ચાલે ને કદી મંદ, શીઘ્ર અથવા સૂક્ષ્મ ચાલે; અથવા નાડી પોતાના સ્થાનમાં *ચક્ર ઉપર બેઠા પ્રમાણે ભ્રમણ થતી જાણે તો અસાધ્ય છે એમ જાણવું નહીં.

શીઘ્રાનાડીમલોપેતામધ્યાન્હેઽગ્નિસમોજ્જ્વરઃ ॥

શીતલાવાભવેત્તસ્યાદ્વિતીયેદિવસેમૃતિઃ ॥ ૬ ॥

જે મનુષ્યને મધ્યાન્હકાલનેવિષે અગ્નિ સમાન જ્વર આવે, જેની નાડી મલયુક્ત છતાં શીઘ્ર ગતીથી ચાલે, અથવા શીતલ થાય તો તે બીજેજ દિવસે મૃત્યુને પામે. ૬

કફપૂરિતકંઠસ્યસોષ્ણાસર્પઙ્ગવાશુગા ॥

અસાધ્યાવાકરેઽદૃશ્યાવિકાસિતમુખસ્યચ ॥ ૭ ॥

તીવ્રત્વંદધતીયાગ્રેકદાચિચ્છીતલાભવેત્ ॥

યસ્યસ્યાત્પિચ્છિલઃસ્વેદઃસપ્તરાત્રંસજીવતિ ॥ ૮ ॥

અગ્રેનાડીયદાનાસ્તિમંદમન્યત્રસર્પતિ ॥

ત્રિરાત્રેણમૃતિસ્તસ્યશૈત્યમંતર્બહિઃક્લમઃ ॥ ૯ ॥

દેહેશૈત્યંમુલેશ્વાસોનાડીતીવ્રાવિદાહિની ॥

યામાર્દ્ધજીવિતંતસ્યતૃષાહિકાવતોપિચ ॥ ૧૦ ॥

જેનો કંઠ, કફથી ભર્યો હોય, જેની નાડી ઉજ્જ્વળ અને સર્પની ગતી માફક વેગથી ચાલતી હોય તો તે અસાધ્ય છે એમ જાણવું. જેની નાડી અગ્રભાગે શીઘ્ર અને શીતલ ચાલતી હોય અને ચીકણો પરસેવો નિકળતો હોય તો તે સાત દિવસ સુધીજ અયશે એમ જાણવું. જેની નાડી અગ્રભાગે ડુંભાલમ પડેતી નથી અને બિન્ન ભાગમાં મંદ ચાલે, અથવા માંહે જાડી રહિને બહાર શ્વાસાદિક ઉપદ્રવ

* ચક્ર ઉપર ફાઈ બેસે ને જમ ચાકે ચઢે તેમ નાડી પોતાના સ્થાનમાં ચાકે ચઢે તો.

ડુંભાલમ પડેતી નથી એમ જાણવું. જેની નાડી અગ્રભાગે શીઘ્ર અને શીતલ ચાલતી હોય અને ચીકણો પરસેવો નિકળતો હોય તો તે સાત દિવસ સુધીજ અયશે એમ જાણવું. જેની નાડી અગ્રભાગે ડુંભાલમ પડેતી નથી અને બિન્ન ભાગમાં મંદ ચાલે, અથવા માંહે જાડી રહિને બહાર શ્વાસાદિક ઉપદ્રવ

(૨૦)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

થાય તો તે ત્રણ રાત્રી સુધી રહિને ‡મૃત્યુ પામે, અને જેનો દેહ શી-
તલ, મુખથી શ્વાસ, નાડી, દાહયુક્ત અને તીવ્ર હોય તો અથવા તુ-
પા અને ગુચકી—વાધણીથી ખીડિત હોય તો તે અર્ધ પ્રહર સુધીજ
જીવે. ॥ ૧૦ ॥

हिमवच्छीतलानाडीज्वरदाहेनतापिनः ॥

त्रिदोषरुग्निभजतोमृत्यુરેવદિનत्रयात् ॥ ૧૧ ॥

स्वस्थानविच्युतानાડીયગ્રદાવહતિવાનવા ॥

ज्वालाचहृदयेतीव्रातदाज्वालावधिस्थितिः । ૧૨

જે મનુષ્ય જ્વરના દાહ વડે કરીને તપ્ત છે વા ત્રિદોષયુક્ત છે,
એવા મનુષ્યની નાડી ખરફના જેવી ટહાઠી હોય તો તે ત્રણ દિવસમાં
મૃત્યુને પામે. જેની નાડી સ્વસ્થાન મુકીને ચાલે અથવા ચાલેજ નહીં
અને હૃદયમાં અત્યંત દાહ હોય તો તે મનુષ્ય, દાહની શાન્તિ સુધી-
જ રહે. ॥ ૧૨ ॥

अंगुष्टमूलमारभ्यसार्द्धंछत्र्यंगुलतोबहिः ॥

यदानाडीतदातस्ययामार्द्धेनमृतिर्भवेत् ॥ ૧૩ ॥

भारप्रवाहमूर्च्छाभयशोकप्रमुखकारणान्नाडी ॥

समूर्च्छितापिगाढंपुनरपिसाजीवितंधत्ते ॥ ૧૪ ॥

भूतावेशयुतस्यापिनष्टशुक्रस्यनाडिका ॥

त्रिदोषगमनाचापिसूक्ष्माप्येवनमृत्यુदा ॥ ૧૫ ॥

જેની નાડી અંગુષ્ઠ મૂલથી અઢી આંગળ આગળ ચાલતી હોય
તે અર્ધ પ્રહરમાં મૃત્યુને પામેછે, પરંતુ જે ભાર ઉપાડવાથી, અથવા
મૂર્ચ્છા, ભય, શોક ઈત્યાદિક કારણોથી ઉપર પ્રમાણે નાડી ચાલતી
હોય તો તેના મૃત્યુ માટે બીતિ રાખવી નહીં, અર્થાત્ ઉપલા કારણ-
થી જે ઉપર કહ્યા પ્રમાણે નાડી ચાલતી હોય તો તેને કંઈપણ હર-
કત થવાની નથી એમ જાણવું. જેને ભૂત—*આંતી લાગી હોય,

‡ પછી તે રોગી મોડે વેહેલો મરે તેનો કંઈ નિયમ નથી.

* ભૂતને આંતિ તરીકે ભાષાન્તર કરતાં બાનવું છે. અંથમાં
ભૂતની ગણના છે.

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

(૨૧)

અથવા ધાતુ ક્ષીણ હોય જેની નાડી ત્રિદોષ યુક્ત સૂક્ષ્મ પણ ચાલતી હોય તોપણ તેને મૃત્યુનો ભય નથી. ૧૫

સ્વસ્થાનહીનાશોકેનહિમાક્રાંતેચનિર્ગદા ॥

યદ્ભવેન્નિશ્ચલાનાડીનોભયંતત્રકિંચન ॥ ૧૬ ॥

સ્તોકંવાતકફૌયત્રપિત્તંવહતિદારુણં ॥

પિત્તસ્થાનંવિજાનીયાત્તદાભૈષજ્યમાચરેત્ ॥૧૭॥

સ્વસ્થાનચ્યવનંયાવદ્ધમન્યાનોપજાયતે ॥

તત્સ્થચિન્હસ્યસત્વેપિનાસાધ્યત્વમિતીરીતં ॥ ૧૮

જે નાડી રોગ વિના શોક કિંવા તહાઠના યોગથી સ્થાનબ્રષ્ટ થઈને નિશ્ચલ થઈ હોય, તોપણ તેની જીવિતિ નથી. જે નાડીમાં વાત અને કફ કમી છતાં પિત્ત સ્વસ્થામાં પ્રબલ હોય તો તે રોગીને ઔષધ આપવું. નાડી ત્રિદોષયુક્ત છતાં પણ તે જ્યાં સુધી તેણે પોતાનું સ્થાન મુક્યું નથી ત્યાં સુધી તે અસાધ્ય છે એમ જાણવું નહીં. ૧૮

॥ અથાહારવશાન્નાડીગતીરાહ ॥

કેકિગામધુરાહારેતિક્તેસ્થૂલાહિગાભવેત્ ॥

અમ્લેભેકગતિઃકોળ્ણાકટુકૈર્ધ્રમરોપમા ॥ ૧ ॥

કષાયેકઠિનામ્લાનાલવણેસરલાદ્રુતા ॥

एवांदित्रिचतुर्योगेनाडीनानાગતિર્ભવેત્ ॥ ૨ ॥

द्रव्यैश्चमधुराम्लाद्यैर्नाडीशीताविशेषतः ॥

क्षीरेस्तिमितवेगाचतथाशीताबलीयसी ॥ ૩ ॥

द्रवेऽतिकठिनानाडीकोमलाकठिनाशने ॥

द्रवद्रव्यस्यकाठिन्येकोमलाકठિનાપિચ ॥ ૪ ॥

હવે અહારથી નાડીની ગતી કહિયે છિયે:— મધુર ભોજન કરવાથી નાડી મોરની માફક ચાલેછે; તિક્ત ભોજનથી રથૂલ અને સ્પર્શની ગતી માફક ચાલેછે; અમ્લ (ખાટા) ભોજનથી દેડકાની ગતી માફક અને કિંચિત્ ઉષ્ણ હોયછે; કટુક ભોજનથી બ્રમરની ગતી

(૨૨)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

માફક; કપાય (તૂરા) ભોજનથી કઠિન અને મંદ ચાલેછે; લવણ ભોજનથી સરલ અને શીઘ્ર ગતીથી ચાલેછે; તેમજ બે, ત્રણ, ચાર ઈત્યાદિક મિશ્રિત રસ યોગથી ના ના પ્રકારની ગતીથી ચાલેછે. મધુર અને અમ્લ રસના ભોજનથી શીતલ નાડી ચાલેછે; દૂધ ખાધાથી મંદ, શીતલ અને સદૃઢ ચાલેછે; દ્રવ પદાર્થોથી અતિ કઠિન થાયછે; કઠિન પદાર્થ ખાધાથી ક્રોમલ હોયછે; અને જે પદાર્થ કઠિનતા યુક્ત હોય તો પણ તેથી મિશ્રિત ગતીમાં ચાલેછે. ૪.

સપિષ્ટૈર્ગુડદુર્ગ્ધૈશ્વપૃથુકમ્રષ્ટદ્રવ્યકૈઃ ॥

સ્થિરામંદતરાપુષ્ટાગુડતૈલેનધામિની ॥ ૫ ॥

કૂષ્માંડમૂલકૈર્મદામાષેણલગુડાકૃતિઃ ॥

શાકૈશ્વકદલૈશ્ચૈવરક્તપૂર્ણેવનાડિકા ॥ ૬ ॥

ગોળ અને દૂધ યુક્ત લોટનો પદાર્થ, પહુવાં અને શેકેલા અન્નના ભક્ષણથી સ્થિર અને અતિમંદ નાડી ચાલેછે; ગોળ અને તેલ યુક્ત પદાર્થથી પુષ્ટ ચાલેછે; કાહોળા અને મૂળાના ભક્ષણયોગથી મંદ નાડી ચાલેછે; અડદ ખાધાથી લગુડાકૃતિમાં ચાલેછે; શાક અને કદલિ (કેળાં) ના યોગથી રક્તપૂર્ણ એટલે કિચિત્ ઉષ્ણ અને જડ ચાલેછે.

॥ અથનાડીગતિકારણમાહ ॥

દેહિનાંહૃદયંદેહેસુખદુઃખપ્રકાશકં ॥

તત્સંકોચંવિકાસંચસ્વતઃકુર્યાત્પુનઃપુનઃ ॥ ૧ ॥

સંકોચેનબહિર્યાતિવાયુરંતર્વિકાસતઃ ॥

તતોનાડ્યાંચલત્યસ્રગ્ધરાયાઃસ્ફુરણંતતઃ ॥ ૨ ॥

યથાવીણાગતાતંત્રીસર્વાન્રાગાન્પ્રમાષતે ॥

તથાહસ્તગતાનાડીસર્વાન્રોગાન્પ્રકાશતે ॥૩॥

હવે નાડીના ગતીનું કારણ કહિયે છિયે:—દેહધારી પ્રાણીમાત્રનું સુખદુઃખ પ્રકાશક હૃદય છે, તે સ્વભાવેકરીને વારંવાર સંકુચિત અને પ્રકૃષ્ટિત, થાયછે. જે વખતે સંકુચિત થાયછે તે વખતે વાયુ બહાર જાયછે અને પ્રકૃષ્ટિત થાયછે તે વખતે હૃદયમાં વાયુ પ્રવેશ કરે છે, તેણે કરીને રક્તાભિસારણુ વાયુ થઈ નાડી ચાલે છે જેમ કે:—

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

(૨૩)

વીણાનો તાર ચડાવવાથી સર્વ રાગનો પ્રકાશ થાય છે—તે પ્રમાણે હ-
સ્તગત નાડી સર્વ રાગને સ્પષ્ટ કરેછે, અર્થાત્ સર્વ રાગને બતાવી
આપેછે. ॥ ૩ ॥

ઋચિદ્ગ્રંથાનુસંધાનાત્કચિત્કાલાદિજ્ઞાનાતઃ ॥

અતીવસૂક્ષ્મયાબુદ્ધ્યાનાડીજ્ઞાનંભવેદપિ ॥ ૪ ॥

તદ્ગુરોરુપદેશેનતથાદેવપ્રસાદતઃ ॥

સ્વાર્જિતેનચપુણ્યેનવિનાનૈવોપજાયતે ॥ ૫ ॥

યોરોગિણઃકરંસ્પૃશ્વાસ્વહસ્તંક્ષાલયેદ્દ્રુતં ॥

સરોગાન્નાશયેત્સત્યંપંકંપ્રક્ષાલનાદિવ ॥ ૬ ॥

નાડી જ્ઞાન શી રીતિથી થાયછે એ વિગેરે.—કંઈ ગ્રં-
થાનુસંધાનથી, કંઈ કાલાનુસંધાનથી અને કંઈ સૂક્ષ્મ બુદ્ધિના યોગે
કરીને નાડીનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. તે જ્ઞાન કંઈ ગુરૂના ઉપદે-
શથી, દેવના પ્રસાદથી અને પોતાના પુણ્ય સંચયથી પ્રાપ્ત થતું ન-
થી. જે વૈદ્ય રોગીની નાડી જોયા પછી પોતાના હાથ ધોઈ નાંખે તેજ
વૈદ્ય રોગનો નાશ કરે, જેમકે:—કિમ્ચડથી ખરડાયેલા હાથ *ધોઈ
નાંખવાથી સાફ—સ્વચ્છ થાય છે. તેમ તે વૈદ્ય રોગીના રોગને સાફ
કરી નાંખે છે. હવે દેશ કાલાદિ જ્ઞાન શિવ સંહિતામાંથી કહિયેછિયે.

॥ પાર્વત્યુવાચ ॥

દેવદેવદયાસિંધોનાડીજ્ઞાનંત્રયોદિતં ॥

કાલદેશાદિવિજ્ઞાનંતથાદૂતપરીક્ષણં ॥ ૪ ॥

શકુનાનિચશબ્દાદિપરિક્ષામિહરોગિણાં ॥

* હાલના લેખાગ્રુ વૈદ્ય રોગીનો સ્પર્શ કરીને હાથ તો ધોતા
નથી તે નાહી તો ક્યાંથીજ ! રોગીને અજ્ઞા પછી હાથ (સાબુથી)
ધોવાનો રિવાજ આધુનિક ડાક્ટરોમાં છે તે સારો છે. મારો મત
એવો છે કે એપી રોગથી પીડિત રોગીને અડીને નહાવું એટલુંજ
નહી પણ તે વખતે પેહેરેલાં બધાં લુગડાં ધોઈ નાંખવાં અર્થાત્ જે-
મ અને તેમ નાડી નિદાન વિગેરે સ્પર્શ કર્મ કર્યા પછી શુદ્ધ અને
સ્વચ્છ થઈ રહેવું. ૯૫૦ ક્રાંતી

(૨૪)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

ચેષ્ટામપિચમાંબૂહિરોગજ્ઞાનાયસાંપ્રતં ॥ ૫ ॥

શ્રી શંકરને પાર્વતી પૂછે છે કે.—હે દેવ દેવ દયા સિંધો ! આપે અને નાડી જ્ઞાન કહ્યું પણ હવે કાલ દેશાદિકનું જ્ઞાન અને દૂત પરીક્ષા, શુકન પરીક્ષા તેમજ રોગીની શબ્દાદીક અને ચેષ્ટાની પરીક્ષા રોગ પરીક્ષાને માટે અને કહિ સંભળાવો. ૫

॥ શિવઉવાચ ॥

કૃતશ્લેષ્માવલીત્રેતાયુગેવાયુર્બલોન્વિતઃ ॥

દ્વાપરેદ્વંદ્વશોદોષાઃસંચરંતિજનેષુચ ॥ ૬ ॥

વાતપિત્તેયુગસ્યાદૌમધ્યેપિત્તકફાભિતિ ॥

પ્રવલૌદ્વાપરસ્યાંતિકફવાતૌવરાનને ॥ ૭ ॥

પિત્તાઽધિક્યંકલૌપાતઃકલેરંતેભવિષ્યતિ ॥

તદાહ્યલ્યાયુષોલોકાભવિષ્યંત્યલ્પબુદ્ધયઃ ॥૮॥

યુગરૂપસ્થકાલસ્યવિજ્ઞાનંભાષિતંમયા ॥

ઇદમબ્દસ્વરૂપસ્યવક્ષ્યેઽહંલમતઃશૃણુ ॥ ૯ ॥

હવે શિવ ઉત્તર દેહે કે:—હે પાર્વતી ! કૃત યુગ એટલે સત્યયુગમાં કફ બલવાન હતો, ત્રેતાયુગમાં વાયુ બળવાન હતો, અને દ્વાપરમાં બે બે દોષ મળીને તે મનુષ્યના દેહમાં પ્રવેશ કરેછે, જેમકે:—દ્વાપરને પ્રારંભે વાતપિત્ત મધ્યમાં, પિત્ત કફ અને અંતમાં કફ વાયુ પ્રબલ છે, કલિયુગમાં પિત્ત પ્રબલ થશે, અને કલિયુગને અંતે સન્નિપાત થશે. તેથી લોકો અવપાયુશી અને અવપ બુદ્ધિનાં થશે. આ પ્રમાણે મેં તને યુગરૂપ કાલ જ્ઞાન કહ્યું ને હવે સંવત્સરરૂપ કાલ જ્ઞાન કહુંછું તે સાંભળ. ૯

વસંતર્ત્તૌકફંવિદ્ધિગ્રીષ્મેપિત્તંશરદ્યપિ ॥

મારુતંબલિનંતદ્વત્રાવૃહ્વર્ષાહિમેષુચ ॥ ૧૦ ॥

શ્લેષ્માપૂર્વાહ્ણકેપિત્તંમધ્યાન્હેચર્નિશીથકે ॥

અપરાહ્ણેઽપરાત્રૌચપૂર્વરાત્રૌમરુદ્ધલી ॥ ૧૧ ॥

નાહીજ્ઞાનતરંગિણી.

(૨૫)

વસંત ઋતુમાં કફ બલવાન હોય છે, ગ્રીષ્મ અને શરદ ઋતુમાં પિત્ત બલવાન હોય છે, અને પ્રાવૃટ, વર્ષા ને હેમન્ત ઋતુમાં વાયુ બલવાન હોય છે, આ પ્રમાણે પૂર્વાહ્ણ એટલે દિવસના પ્રથમ તૃતિયાંશમાં કફ બલિષ્ઠ હોય છે, તેમજ અપરાહ્ણ એટલે દિવસનો ત્રીજા તૃતિયાંશ અને પૂર્વરાત્ર એટલે રાત્રીના પ્રથમ તૃતિયાંશ, અને અપરાત્ર એટલે રાત્રીના છેવટના—અર્થાત્ ત્રીજા તૃતિયાંશમાં વાયુ બલવાન હોય છે. ૧૧

કાલજ્ઞાનમયાપ્રોક્તદેશજ્ઞાનમતઃશૃણુ ॥

દેશઃસાધારણાજ્ઞપજાંગલૈસ્ત્રિવિધોમતઃ ॥૧૨॥

નાનાવૃક્ષગणैःकीर्णःस्वादंबुप्रचुरश्रयः ॥

સઆનૂપોમરુચ્છેષ્મામયપ્રાયોમતોબુધૈઃ ॥૧૩॥

અલ્પવારિનગોદેશોજાંગલઃપરિકીર્તિતઃ ॥

તત્રરોગાઃપ્રજાયંતેવાતપિત્તાસ્રગુદ્ધવાઃ ॥ ૧૪ ॥

સમવૃક્ષજલોદેશોબુધૈઃસાધારણોમતઃ ॥

તત્રદોષસમત્વેનસમત્વંહિરુજાંભવેત્ ॥ ૧૫ ॥

एवंज्ञात्वाभिषकुर्याच्चिकित्सामपि रोगिणः ॥

જયેદ્રોગાન્નસંદેહશ્રાન્યથામોહમાપ્નુયાત્ ॥૧૬॥

કાલજ્ઞાન કહ્યું, હવે દેશજ્ઞાન કહ્યું તે સાંભળ—સાધારણ, અનૂપ અને જાંગલ એવા ત્રણ પ્રકારના દેશ છે. જે દેશમાં પુષ્કળ વૃક્ષ અને પુષ્કળ મીઠું પાણી હોય છે તેને “અનૂપ” દેશ કહે છે. આવા દેશમાં વાયુ અને કફ સમ્યન્ધી રોગ ઉત્પન્ન થાય છે. જે દેશમાં વૃક્ષ અને પાણી અલ્પ છે તેને “જાંગલ” કહે છે. આવા દેશમાં વાત, પિત્ત અને રક્ત સમ્યન્ધી રોગ ઉત્પન્ન થાય છે. જે દેશમાં વૃક્ષ અને પાણી સમ—સરખાં છે તેને “સાધારણ” દેશ એમ કહે છે. એમાં રોગ પણ સાધારણ થાય છે. આ પ્રમાણે કાલ અને દેશનો વિચાર કરીને જે વૈદ્ય રોગીની ચિકિત્સા કરશે તેજ રોગને છૂતશે અર્થાત્ રોગને મટાડશે—નિર્મૂલ કરશે. અન્યથા મોહને પ્રાપ્ત થશે. ૧૬

शुक्लंवासेवसानः शुचिरपिगौरः श्यामलोवासुरू

(૨૬)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

પઃ ॥ સ્વજ્ઞાતિર્વાસ્વગોત્રોઽધૃતિમતિયુક્તોઽલંકૃતો
મંગલાલ્યઃ ॥ પદ્મ્યાંવાગોઽશ્વયાનૈર્નૃભિરપિદૂતો
પ્યાગતઃસ્વિગિતશ્ચ ॥ પ્રાજ્ઞેતુષ્ટઃસ્વતંત્રઃસચરાવર
ઉક્તઃકાર્યકર્તાવિધિજ્ઞઃ ॥ ૩ ॥

હવે દૂત પરીક્ષા કહિયે છિયે:—વૈધને બોલાવવા માટે આવે-
લા દૂતે—મનુષ્યે, જે ધોળાં વસ્ત્રો પેહેરેલાં હોય, પવિત્ર ગૌર વર્ણ
છતાં સ્વરૂપવાન રોગીની જ્ઞાતીનો કિંવા સગોત્રી, ધૈર્યવાન, બુદ્ધિ-
માન, અલંકાર ધારણ કરેલા હોય, માંગલીક દ્રવ્યયુક્ત, ચાલીને
કિંવા ગાડી, ઘોડે, પાલખી ઈત્યાદિક ઉપર બેસીને આવ્યો હોય,
તેમજ શુભ ચેષ્ટાવાન, સંતુષ્ટ અને સ્વતંત્રતાવાળો હોય તો તે દૂત
શ્રેષ્ઠ છે. ૩

સ્વસ્થપ્રાઙ્મુખમાસીનંસમેદેશેશુચૌશુચિં ॥

ઉપસર્પતિયોવૈદ્યંસચકાર્યકરઃસ્મૃતઃ ॥ ૪ ॥

પૂર્વે મુખ કરીને સ્વસ્થપણે શુદ્ધ ભૂમિ ઉપર બેઠેલા વૈધને જે
દૂત બોલાવવા આવે તો તે શ્રેષ્ઠ છે. ૪

ગૃહીત્વાફલપુષ્પાદ્યંદ્રવ્યંવાભિષજોઽગ્રતઃ ॥

નમ્રીશ્વૃતોવદેદ્વાક્યંસચકાર્યકરઃસ્મૃતઃ ॥ ૫ ॥

ફલ, પુષ્પ કિંવા દ્રવ્ય ઈત્યાદિક હાથમાં લઈને વૈધ સન્મુખ
અતિ નમ્રપણે જે દૂત વાતચીત કરે તે દૂત શ્રેષ્ઠ બાણવો. ૫

સ્વિન્નોમધ્યદિનેપ્રાપ્તોજ્વલનસ્યસમીપતઃ ॥

અભિતસંપ્રશસ્તઃસ્યાદૂતઃશ્લેષ્મામયેસતિ ॥ ૬ ॥

રક્તપિત્તાતિસારેષુપ્રમેહેગ્રહણીગદે ॥

પ્રશસ્તોજલરોધેષુદૂતોવૈદ્યમુપાગતઃ ॥ ૭ ॥

કફરોગેપ્રશસ્તોયઃસપિત્તેચવિગર્હિતઃ ॥

વાતરોગેવરોદૂતઃસૌમ્યેવહતિમારુતે ॥ ૮ ॥

જે દૂતનું અંગ પરસેવાથી બિગ્નયું હોય, મધ્યાન્હકાલ પ્રાપ્ત
થયો હોય અથવા અગ્નિ સમીપ બેઠેલા વૈધ પાસે, કંઈથી પીડિત રો-

નાહીજ્ઞાનતરંગિણી.

(૨૭)

ગીને જોવા માટે જે દૂત બોલાવવા આવે તે શ્રેષ્ઠ છે. તેમજ રક્ત-
પિત્ત, અતિસાર, પ્રમેહ અને મંત્રહણી રોગમાં પીડાતા રોગીને જો-
વા માટે બોલાવવા આવનાર, વળી જ્યાં જલનો અવરોધ છે તે
ઠેકાણે બોલાવવા આવનાર પણ શ્રેષ્ઠ છે. જે દૂત કફરોગમાં શ્રેષ્ઠ તે
પિત્તરોગમાં નિર્દિષ્ટ છે જે દૂત મંદ મંદ પવન વાતામાં આવે તે
વાતરોગમાં શ્રેષ્ઠ છે. ૮

પિત્તરોગેષુપૂર્વાહ્ણેવાતિકેષ્વર્ધરાત્રકે ॥

કફરોગેઽપરાહ્ણેચપ્રાપ્નોદૂતોવરોમતઃ ॥ ૯ ॥

વતાતંકેષુમધ્યાન્હેચાપરાહ્ણેસમોઽધમઃ ॥

ક્રમાસિત્તેપૂર્વરાત્રૌનિશીથેચસમોઽધમઃ ॥૧૦॥

અપરાતૌચપૂર્વાહ્ણેકફરોગેસમોઽધમઃ ॥

एवंज्ञात्वाभिषग्गच्छेद्यशोर्थीरोगिणोगृहं ॥ ૧ ૧ ॥

પિત્તરોગી તરફથી પૂર્વાહ્ણકાલે આવેલો દૂત, વાતરોગી તર-
ફથી અર્ધરાત્રિયે આવેલો દૂત અને કફરોગી તરફથી અપરાહ્ણકાલે
આવેલો દૂત શ્રેષ્ઠ છે, વાતરોગી તરફથી મધ્યાન્હકાલે આવેલો દૂત
સાધારણ છે, અપરાહ્ણકાલે આવેલો દૂત નીચ છે. પિત્તરોગી તર-
ફથી પૂર્વરાત્રીયે આવેલો દૂત સાધારણ, તે અર્ધરાત્રીયે આવેલો નીચ
છે. કફરોગી તરફથી *અપરાત્રીયે આવેલો સાધારણ અને પૂર્વાહ્ણ
કાલે આવેલો દૂત નીચ છે એમ જાણવું. ૧૧

દૂતમુલાક્ષરસંખ્યાત્રિધાવિભાજ્યાતચ્છેષેપश्येत् ॥

विषमेषजीवतिम्रियतेरोगीसमेचशून्येच ॥૧૨॥

જે દૂત વૈધ પાસે આવીને જે વાક્ય બોલે તેના અક્ષર ગણીને તે
અક્ષરને ત્રણે ભાગતાં—અર્થાત્ ભાગાકાર કરતાં વિષમ (બાકી)
રહે તો રોગી સારો થશે, અને જો સમ કિંવા શૂન્ય રહેતો રોગીનો
રોગ સારો થવો કઠિન. ૧૨

દાખલો—૨૫. બાગ્યા ૪ તો ભાગાકાર કરતાં બાકી એક રહે
તે ખોટું—અને ૨૪. ને ૪. ભાગતાં કંઈપણ શેષ રહેતો નથી માટે
તે શ્રેષ્ઠ છે.

* રાત્રીનો ત્રીજો ભાગ.

(૨૮)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

एकश्चेदसकृद्ब्रूयाच्चलशीघ्रंचिकित्सकं ॥

यामादूर्ध्वतदामृत्युंजानीयाद्रोगिणोभिषक् ॥ ૧૩ ॥

જે, રોગી તરફથી વૈદને બોલાવવા જે દૂત આવે, તે, વૈદને (ઉતાવળથી) ”આલો, આલો” એમ એ કહેતો તે રોગી એક પ્રકર ખણી જીવે. મુસ્કેલ છે. ૧૩

एकश्चेदागतोदूतोवंशयष्टिकरस्तदा ॥

दिवसेसप्तमेमृत्युंजानीयात्तस्यरोगिणः ॥ ૧૪ ॥

बालावृद्धाःस्त्रियःषण्ढाश्चत्वारोद्दौत्रयश्चवा ॥

दुष्टवाक्यप्रवक्तारોरक्षोऽग्निमदિકस्थिताः ॥ ૧૫ ॥

शस्त्रास्त्रधारिणोभस्मपाषाणास्थिकरास्तथा ॥

रुजार्ताबधिरादीनाःकुचैलाःक्षुत्तृषાર्दिताः ॥ ૧૬ ॥

श्रान्ताहीनाધિકાંગાશ્રમ્ભ્રાંતાવિકૃતલોચનાઃ ॥

खरोष्ट्रमहिषारूढाःप्लुतगद्गदवाचिनः ॥ ૧૭ ॥

नग्नाःपाण्डिनोभग्नाआर्द्रागास्तृणखंडिनः ॥

दूताहिगर्हिताएतेनैतैर्वैद्योव्रजेत्सह ॥ ૧૮ ॥

જે દૂત વૈદને તેડવા આવે તેના હાથમાં જો, વાંસની સોડી-લાકડી હોય તો તે રોગી સાતમે દિવસે મરશે એમ જાણવું. બાલક, વૃદ્ધ, સ્ત્રી, નપુંસક કિંવા વૈદને તેડવા-બોલાવવા ચાર, બે, ત્રણ છ-ત્યાદિક દૂત આવે તો, અથવા દૂત દુષ્ટ વાક્ય બોલે, અને તે નૈત્રત્ય, આગ્નેય-અને દક્ષિણ દિશા *સ્થિત હોય, અથવા શસ્ત્ર, અસ્ત્ર, ભસ્મ અને પાષાણ હાથમાં હોય, અથવા રોગી તરફનો દૂત, *સ્વયં-રોગી હોય, બેહેરો, દીન, કુવસ્ત્ર યુક્ત, ક્ષુધા અને તૃષાથી પીડિત, શ્રમિત, હીનાંગ કિંવા આધિકાંગવાળો, શ્રમિષ્ટ, નેત્રવિકારી, ડુંબાલે-ય, જીંટ, ભેંશ ઉપર બેઠેલો હોય કિંવા ગદગદિત સ્વરથી સ્પષ્ટ બોલતો ન હોય, નાગો, પાંખડી, ભગ્ન, આર્દ્રાંગી, હાથથી તૃણ તોડનાર એવો જો રોગી તરફથી દૂત આવે તો તેની સાથે વૈદે જવું નહીં કારણ તે નિંદિત છે. ૧૮

*ઉભો હોય. *જાતેજ રોગી હોય. ડુંગરેડું.

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

(૨૯)

નસ્ત્રદિજોર્ધ્વાંગવિઘર્ષકાયે ।
 ગ્રાણસ્પૃશોઘ્નમિવિલેસ્વકાશ્ર ॥
 સન્યાસિનઃપાણિવિમર્દકાશ્ર ।
 નસ્ત્રચ્છિદશ્રાસિતવાસસશ્ર ॥ ૧૯ ॥
 ચર્માદિહસ્તાઃપરિષેકકાલે ।
 નિશિપ્રિયેભોજનકાલણ્વ ॥
 યામ્યાંદિશિપ્રેયસિપૃષ્ઠભાગે ।
 ચાત્યુચ્ચદશેભિષજઃસ્થિતાશ્ર ॥ ૨૦ ॥
 પક્વંત્વસારંદિફલંગૃહીત્વા ।
 યેવૈઘ્નગેહેમનુજાઃપ્રયાંતિ ॥
 નતૈઃસર્જૂર્વૈઘ્નવરઃપ્રગચ્છે ।
 ઘ્નશઃપ્રદાનિર્ભવિતાહિતત્ર ॥ ૨૧ ॥
 સવ્યેઽપસવ્યેપૃષ્ઠેઽગ્રભાગે ।
 દૂતોયદાતિષ્ઠતિલોલદૃષ્ટે ॥
 કાંતેતદારુકુપંચત્વકષ્ઠ ।
 માયુષ્યમેવંક્રમતોવ્યવશ્યેત્ ॥ ૨૨ ॥

નખ, દાંત અને ઉર્ધ્વાંગ ખજવાળનાર, નાકને સ્પર્શ કરનાર,
 ભૂમી ઉપર હાથથી અથવા પગ ઈત્યાદિકથી રેખા-લીટીઓ કાઢનાર,
 મંન્યાસી, હાથ ચોળનાર, નખ તોડનાર, કાળા વસ્ત્ર ધારણ કરનાર,
 સ્નાનકાલે-અથવા ભોજન સમયે આવનાર, વૈદ્યની જમણી બાજુએ,
 કિંવા પૃષ્ઠ ભાગે, કિંવા વૈદ્યથી અતિ ઉચે* બેસનાર, અને પક્વ છતાં
 જેમાં સાર-તત્વ-મિઠાસ નથી એવું ફક્ત હાથમાં રાખી વૈદ્યને તેડવા

*અર્થાત્ વૈદ્યની પાસે જે દૂત જાય તે વૈદ્યના સ્થાનમાં જો કો-
 ઈ જાણે ઠેકાણે બેસીને રોગીને માટે પૂછપરછ કરે તેનેજ આ ઠેકાણે
 જોઈ જમ ગણવી બીજી નહીં.

(૩૦)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

આવનાર વિગરે પ્રકારના દૂત સાથે (ચતુર) વૈદ્યે જવું નહીં, કારણ કે તેની સાથે જવાથી યશ મળનાર નથી—જે દૂત વૈદ્યને બોલાવવા આવે તે જો વૈદ્યની ડાબી બાજુએ ઉભો રહે તો (રોગીનો) રોગ કડિન છે એમ જાણવું. જમણી બાજુએ ઉભો રહિને રોગી માટે કંઈ પૂછપરછ કરે તો રોગીનું મૃત્યુ છે એમ જાણવું. જો તે દૂત વૈદ્યને પૂછે ઉભો રહી રોગી માટે પૂછે તો રોગીનું કષ્ટ સાધ્ય છે એમ જાણવું. તેમજ જો સન્મુખ આવી પૂછપરછ કરે તો સુખસાધ્ય છે એમ જાણવું. ૨૨

યમદિશાભિમુખંતંશુચૌભુવિ ।

જ્વલનપ્રજ્વલનેપચનોસ્થિતં ॥

યતપસર્પતિવૈદ્યમયેપ્રિયે ॥

તમિહદૂતમવેહિયમાનુગં ॥ ૨૩ ॥

નમંભૂમૌશયાનંવાવેગોત્સર્ગેષ્વોદ્યતં ॥

પ્રકીર્ણકેશમભ્યક્તંસ્વિન્નંવિક્લવમેવચ ॥ ૨૪ ॥

કુર્વંતંપૈતૃકંદૈવંકાર્યંચોત્પાતદર્શને ॥

મધ્યાન્હેચનિશીથેચસંધ્યયોઃકૃતિકર્ષકે ॥ ૨૫ ॥

આર્દ્રાશ્લેષામવામૂલત્રિપૂર્વામરણીષુચ ॥

ચતુર્થ્યાંચનવમ્યાંચષષ્ટ્યાંસંધિદિનેષુચ ॥ ૨૬ ॥

કુર્વંતંવનિતાસંગંક્રૂરકર્મણિવોદ્યતં ॥

યેવૈદ્યમુપસર્પતિદૂતાસ્તેચાપિગર્હિતાઃ ॥ ૨૭ ॥

જો વૈદ્ય અપવિત્ર ભૂમી ઉપર દક્ષિણાભિ મુખ કરી બેઠો હોય તે પ્રસંગે, અગ્નિ સળગાવતો હોય તે પ્રસંગે, સ્વયંપાક-રાંધતો હોય તેવે પ્રસંગે, જો કોઈ દૂત આવે તો તેને યમનો દૂત છે એમ જાણવું અર્થાત્ તે નિંદિત છે. વળી તેમજ જો વૈદ્યે નગ્ન ભૂમી ઉપર શયન કર્યું હોય, મલમૂત કરવા માટે (વૈદ્ય) પ્રવૃત્ત થયો હોય, જો વૈદ્યે (માથાના) કેશ છુટાં મુક્યા હોય, જો વૈદ્યે (શરીરમાં)-તૈલમર્દન કર્યું હોય, જો વૈદ્યને પરશેવો થયા છતાં વ્યાકુલ થયો હોય, પૈતૃક અથવા દેવકર્મ કરવા વૈદ્ય બેઠો હોય તે વખતે, અથવા દેવી ઉત્પાત ચાલુ

(३१)

॥ ग्रंथांतरे उक्तं ॥

જેણે રાતાં, ભગવાં કિવા કાળાં વસ્ત્ર ધારણ કર્યા હોય, દંડ
કિવા જટા ધારણ કરી હોય, મુંડન કરાવ્યું હોય, તૈલ મર્દન કર્યું
હોય, ભયંકર ભાષણ કરનારો, દીને, આંસુથી જેનાં નેત્ર ભરાઈ ગયાં
હોય, ભસ્મ, અગ્નિ, ખપ્પર કપાલ પાશ, મૂસલ ઇત્યાદિ જેણે હા-
થમાં ધર્યાં હોય, સૂર્યાસ્ત સમયે આવેલો વ્યાકુલ કિંવા વૈચના શૂન્ય
સ્વરથી ઉભો રહેલો દુત જે વૈચને ખોલાવવા આવે તો કેવલ રાગી-
નો કાલ આવ્યો છે એમ જાણવું. ૨૮

वैद्यसंभाष्यमाणोंगंकुड्यमास्तरणंतुवा ॥
 प्रमृज्याद्वाधुनोत्येवकरौपृष्टंशिरःस्वकं ॥ ३२ ॥
 हस्तमाकृष्यवैद्यस्यन्यसंच्छिरसिवारेसि ॥
 नसजीवतिवावैद्यंविनिंदेदोषधंतुवा ॥ ३३ ॥

જે રોગી વૈદ્યની સાથે સમ્બાધણ કરતી વખતે, પોતાના અંગ ઉપર ભીંત ઉપર અથવા, પોતાના આસન ઉપર હાથ ફેરવે, તાલી પાડે, અથવા માથું ધ્રુણાવે અથવા વૈદ્યનો હાથ ખેંચી પોતાના માથા ઉપર કિંવા હૃદય ઉપર ધરે, અથવા વૈદ્યની કિંવા ઔષધની નિંદા કરે, તો તે રોગી ન જીવે એમ જાણવું. ૩૩

॥ अथशकुनान्याह ॥ तत्रतावच्छुभान्याह ॥

(૩૨)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

ગોવૃષૌસિતૌશુભૌચવિપ્રવારણૌનૃપઃ ॥
 પુષ્પમશ્વચાષહંસર્હિરતમોદકાઃ ॥
 છત્રમત્સ્યમાંસનીરપૂર્ણકુંભરોચનાઃ ॥
 કન્યકાસ્વલંકૃતાવરાંગનાબરામતા ॥ ૧ ॥
 વેણુશંખમેઘવેદદુંદુભીરથસ્વનાઃ ॥
 સ્તોત્રપાઠઽચ્છ્રિતંધ્વજંજ્વલદ્વિભાવસુઃ ॥
 જાતરુપમક્ષતાઃસુપુત્રસંયુતાવધૂઃ ॥
 ગૌઃસવત્સકાપ્રયાણિત્યયંગણોવરઃ ॥ ૨ ॥
 દધ્યામંફલમેહીતિવાચોઽગ્રેયાહિપૃષ્ઠતઃ ॥
 વામેવાદક્ષિણેવાચઃસૌમ્યાઃસૌમ્યફલપ્રદાઃ ॥ ૩ ॥
 સિંહગોવૃષનાદાશ્ચહેષિતંગજવૃંહિતં ॥
 શુભંહંસરુતંપ્રોક્તંઘ્રૂકશબ્દંતુવામતઃ ॥ ૪ ॥
 પુનામાનઃસ્વગાવામેસ્ત્રીસંજ્ઞાદક્ષિણેશુભાઃ ॥
 યાનંદક્ષિણતોવામેપ્રશસ્તંશ્વશૃગાલયોઃ ॥ ૫ ॥
 મૃદુઃશીતોઽનુકુલશ્ચસુગંધિઃપવનઃશુભઃ ॥
 ગ્રંથ્યર્બુદાદિષુપ્રાજ્ઞૈરેદશબ્દઃસુપૂજિતઃ ॥ ૬ ॥
 વિદ્રઘ્યુદરગુલ્મેષુભેદશબ્દસ્તથૈવચ ॥
 રક્તપિત્તાતિસારેષુરુદ્ધશબ્દોવરોમતઃ ॥ ૭ ॥

હવે શુભ શુકન પરીક્ષા કહિયે છિયે:—ઘોળી ગાય કિંવા, બ-
 બદ, બ્રાહ્મણ, હસ્તી—હાથી, રાત્ર, પુષ્પ, ઘોડા, નીલકંઠ પક્ષી—ચાસ,
 હંસ, મોર, રત્ન, મોદક—લાડૂ, છત્ર, મત્સ્ય, માંસ, પાણીથી ભરેલી
 ગાગર, ગોરોચન, અલંકારયુક્ત કન્યા કિંવા સૌભાગ્યવતી સ્ત્રી, તેમજ
 વેણુ, શંખ મેઘ, વેદ, નગાર, રથનો અવાજ, સ્તોત્ર પાઠની દેવ-
 ની, ઉભી દ્વરડતી ધ્વજ, પ્રદીપ્ત અગ્નિ, સુવર્ણ, અક્ષત—ડાંગર, પુત્ર
 સહિત સ્ત્રી, અને સવત્સા ગાય—એટલે વાછડા સહિત ગાય, રોગી.

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

(૩૩)

ના ધર તરફ જતાં વૈદ્યને સામા મળે તો તે શ્રેષ્ઠ (શુકન) છે એમ જાણવું. દહીં, (કાચું) ફલ, “આગળ આવો” એવા શબ્દો સન્મુખથી, અને “જાઓ” એવા શબ્દો પાછળથી, ડાખા કિંવા જમણે પાસે શુભ બાપણ પણ શુભ છે. તેમજ સિંહ, ગાય, બળદ, અશ્વ, ગજ-હાથી, હંશ અને ઘૂવડ એટલાંના શબ્દો જો ડાખી બાજુએ થાય તો તે શ્રેષ્ઠ છે. પુલ્લિંગ વાચક પક્ષી ડાખે પાસે અને સ્ત્રી લિંગ વાચક પક્ષી જમણે પાસે—બાજુએ સારાં જાણવાં, કુતરાં અને શિયાળવાં જમણેથી ડાખે ઉતરે તો શ્રેષ્ઠ જાણવું. મંદ, શીતલ, તેમજ અનુદૂલ અને સુગંધીયુક્ત વાયુ ઉત્તમ જાણવો. અનિય, અખુંદ, ઇત્યાદિ રોગની ચિકિત્સા કરવા જતાં “ચ્છેદ” એવા જો ધ્વની થાય તો તે સારી જાણવી. વિદ્રધિ, ઉદર, અને શુદ્ધ રોગની ચિકિત્સા માટે જતાં “ભેદ” શબ્દની ધ્વની થાય તો તે ઉત્તમ જાણવી, તેમજ રક્તપિત્ત અને અતિસાર માટે “રૂદ્ધ”—પ્રતિબંધ કરો એવો શબ્દધ્વની ઉત્તમ જાણવો. ૭

॥ આયશુમાન્યાહ ॥

एहीतिपृष्ठतोयाहीत्यग्रतो न शुभप्रदः ॥
 कृतोयासीति नो या हि सर्वतश्च न शस्यते ॥ ८ ॥
 शशमार्जारनकुलचाषाहिगृध्रकौशिकैः ॥
 मार्गच्छेदनं शंसंति गोधासरटवानरैः ॥ ९ ॥
 दर्शनं च रुतेशस्तं न गोधाकृकलासयोः ॥
 तथैवाकुष्टहाकष्टमाक्रंदरुदितः स्वनाः ॥ १० ॥
 छर्दिवातपुरीषाणां शब्दो वै गर्दभोऽप्लवः ॥
 प्रतिषिद्धस्तता भग्नक्षुतोऽस्वलितमाहतं ॥ ११ ॥
 दौर्मनस्यं च वैद्यस्य यात्रायां न प्रशस्यते ॥
 निर्गच्छेद्रोगिणो द्वारान्मंगलं तदमंगलं ॥ १२ ॥
 नमो बाले तरोमुंडी शंढको मलिनांबरः ॥
 काषायवसनो भग्नो व्यंगो भूतिधरो जटी ॥ १३ ॥

(૩૪)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

તૈલકૃત્સ્વર્ણકારશ્વરોગાર્તોમધ્યવિઘ્નહલઃ ॥

કેશભસ્માસ્થિકાષ્ટાશ્મતુષ્કાર્પાસકંટકાઃ ॥૧૪॥

સ્વદ્વોર્ધ્વપાદાપિપ્પ્યાકંવસાતૈલંતૃગંતિલાઃ ॥

પ્રયાણેવાપ્રવેશેવાનોશસ્તાદર્શનંગતાઃ ॥ ૧૫ ॥

નશુભંતસ્યવૈદ્યોવાગૃહેયસ્યનપૂજિતઃ ॥

શકુનાનિમયાકાંતિપ્રોક્તાનીતિવિધારય ॥૧૬॥

હવે અશુભ શુકન તે ક્યા તે કહિયે છિયે:—ચિકિત્સ કરવા નિકળેલા વૈદ્યની આગળ “જાઓ” કિંવા તે (વૈદ્ય) ની પાછળ “આવો” તેમજ ‘ક્યાં જાયછો,’ ‘નજરો’ એવા જે શબ્દ થાય તો તે અશુભ જાણવા. સસલું, ગિલાડી, નોળિયુ, નીલકંઠ પક્ષી, સર્પ, ગીધ, ઘુવડ, ઘો, કાચંડો, અને વાનર એટલાં આડે ઉતરે તો અશુભ જાણવું. ઘો અને કાચંડાનું દર્શન અને શબ્દ પણ અશુદ્ધ જેમ કે:—હાય ! હાય ! ! અરે આપરે ! ! વિગેરે નિદિત છે. ઓકારી, અધોવાયુ,—વાછુટ, શૈય વધિ વખતે જે શબ્દ બોલાયછે તે, ગર્ધવ, જિંટ એમના શબ્દ. કોઈ પણ પદાર્થ ધુટતાની સાથે થતો શબ્દ, છીંક કિંવા પડવાનો (કોઈ પણ વસ્તુ) શબ્દ કિંવા કાંઈ મારવાનો શબ્દ તે નિદિત છે. રોગીના ઘર તરફ જતી વખતે વૈદ્યનું મન પ્રસન્ન ન હોય તો તે પણ અશુભ. રોગીના ઘર આગળ ગયા પછી ત્યાં કાંઈ મંગલ માલમ પડે તો તે અમંગલ જાણવું. નમ્ર, મુંડન કરાવેલું હોય, પંદ નપુંષક, મલિન વસ્ત્ર ધારણ કરનાર, કાળાં વસ્ત્ર ધારણ કરનાર, ભસ્મ, વ્યંગ થયેલો, ભસ્મ ધારણ કરનાર, જટાધારી, તૈલી, તૈલ વેચનાર, સોની, રોગી, મધપાન કરેલો, કેથ, ભસ્મ, અસ્થિ, કાષ્ટ, પત્થર, તુષ-^{*}ભૂસી, કપાસ, કાંટા, જીલટો ખાટલો, તલનો ખોળ, ચરખી, તૈલ, ઘાસ—ચારો તિલ એ વિગેરે પદાર્થો રોગીના ઘર તરફ જવા નિકળ્યા પછી અથવા રોગીના ઘરમાં પેસતાં સામા મંજે તો તે નિદિત છે, રોગીને ઘેર ગયા પછી ત્યાં જે વૈદ્યનો સત્કાર ન થાય તો તે પણ અશુભ છે. ૧૬

॥ અથ સ્વપ્નશુભાશુભફલમાહ ॥

દેવતાપ્રતિમાવિપ્રાજ્ઞાવતઃસુદ્વદોનૃપાન્ ॥

*ભૂસી—ખાજરિયો ઉપર આવેલો તે.

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

(૩૫)

યઃપશ્યેદૃષમાન્ગાશ્રસ્વપ્રેસ્વચ્છંજલંપલં ॥ ૨ ॥

સમિદ્ધમગ્નિમત્સ્યાંશ્રસૃજઃશ્વેતાઃફલાનિચ ॥

વાસાંસિધનમાપ્નોતિરોગીચેન્નીરુજોભવેત્ ॥ ૩ ॥

હવે શુભાશુભ સ્વપ્નનું ફલ કહિએ છિયે:—દેવની પ્રતિમા, બ્રાહ્મણ, જીવંત, સુહૃદ, રાજા, બળદ, ગાય, સ્વચ્છ જલ, માંસ, પ્રજ્વલિત અગ્નિ, મત્સ્ય, શુભ પુષ્પની માલા, ફલ અને વસ્ત્ર એટલાં જે સ્વપ્નમાં જોવામાં આવે તો, ધન લાભ થાય છે, અને જે રોગીને સ્વપ્નામાં જોવામાં આવે તો તેનો રોગ મટે છે. ૩

વિટ્પ્રદિગ્ધંશરીરંયોજનઃપશ્યેત્સ્વકીયકં ॥

પિવેત્ક્ષીરંપલંભક્ષ્યેદામરોદિતિસસ્વરં ॥ ૪ ॥

પ્રાસાદાન્સફલાન્વૃક્ષાનારોદ્દેજપર્વતાન્ ॥

સંતરેત્તટિનીસિંધૂન્ક્ષુભિતાન્કલ્પોદકાન્ ॥ ૫ ॥

ઊરગોવાજલૌકોવાભ્રમરોવાપિયંદશેત્ ॥

સસ્વસ્થઃપ્રાપ્નુયાદિત્તરોગીમુચ્યેતરોગતઃ ॥ ૬ ॥

જે પોતાના શરીરને સ્વપ્નમાં વિષ્ટાથી લિપ્ત જુવે અથવા સ્વપ્નામાં દૂધ, કિંવા કાચુ માંસ ભક્ષણ કરે, કિંવા મોઢેથી રહે, મેહલ ઉપર, ફલયુક્ત વૃક્ષ ઉપર, હાથી અથવા પર્વત ઉપર સ્વપ્નમાં ચડે તો કિંવા નદી, ક્ષુદ્ર થયેલો સમુદ્ર તરે, કિંવા જોને સર્પ, જલ-ગંતુ અથવા ભ્રમર કરડે તો તે જો, નિરોગી હોય તો તેને દ્રવ્ય પ્રાપ્તિ થાય, ને જો રોગી હોય તો નિરોગી થાય. ૬

અતોઽનિષ્ટપ્રદાન્વક્ષ્યેસ્વપ્નાન્ધ્યાયન્હરિપ્રભુ ॥

વ્યાધિતઃપશ્યમાનોયઃસુહૃદ્ધિઃસુજનૈરપિ ॥ ૭ ॥

સ્નેહાભ્યક્તશરીરઃસન્કરભવ્યાલગર્દભૈઃ ॥

વારાહૈર્મહિષૈર્વાપિદક્ષિણાયાંદિશિવ્રજેત્ ॥ ૮ ॥

સ્ત્રાંભરધરાકૃષ્ણાહસંતીમુક્તમુર્દ્ધજા ॥

યંવાકર્ષતિવધ્વાસ્ત્રીનૃત્યંતીદક્ષિણાંદિશં ॥ ૯ ॥

(૩૬)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

અંત્યાવસાયિભિર્યોવાકૃષ્યતેદક્ષિણામુખઃ ॥

પરિસ્વજેરન્યંવાપિપ્રેક્તાઃપ્રવ્રાજકાસ્તથા ॥ ૧૦ ॥

મુર્દ્ધન્યાગ્રાયતેયસ્તશ્વાપદૌર્વિકૃતાનનૈઃ ॥

પિબેન્મધુચતૈલંચયોવાપંકેવસીદતિ ॥ ૧૧ ॥

પંકપ્રદિગ્ધગાત્રોવાપ્રનૃત્યેત્પ્રહસેતથા ॥

નિરંબરશ્રયોરક્તાંધારયેચ્છિરસિસ્રજં ॥

સસ્વસ્થોલભતેવ્યાધિરોગીમૃત્યુમવાપ્નુયાત્ ૧૨

હવે હરિતું સ્મરણ કરીને અશુભ સ્વપ્ન કહિએ છિયે:—સ્વ-
પ્નમાં જે પોતાને કાંઈ વ્યાધી થયા છતાં પોતાનો મિત્ર જેઈ રહેછે
એવું જે જેવામાં આવે તો, કિંવા અંગને તેલાદિક લગાડીને હાથી-
ના બચ્ચા ઉપર, ગધેડા ઉપર, ડુકકર ઉપર, કિંવા ભેંસ ઉપર બેસી
દક્ષિણ દિશા તરફ જઈએ છીએ એમ જે જણાય તો, કાળી સ્ત્રી
સાતાં લુગડાં પેહેરીને અને માથાના વાળ છુટા મુકીને આપણને આં-
ધી નૃત્ય કરતાં કરતાં દક્ષિણ દિશા તરફ લઈ જાય છે એવું જે જે-
વામાં આવે તો, કિંવા આપણને ચાંડાલો પકડીને દક્ષિણ દિશા ત-
રફ લઈ જાય છે એવું જે જેવામાં આવે તો, અથવા આપણને
મરેલો મનુષ્ય કિંવા સન્યાસી આવીને આલીંગન આપે છે એવું જે
માલમ પડે તો, કિંવા પંચનખી શ્વાપદો (કૂત્રાં, વાઘ. ઇ.) તેમના
પોતાના બચકર મુખ વડે કરીને આપણું મસ્તક સુંધી જીવે તો કિં-
વા મધ અથવા તૈલ પ્રાશન કરે તો અથવા કિંચ્ચડમાં ડુબે તો—કિં-
ચ્ચડ આખે શરીરે લગાડી નૃત્ય કર્યા જેવું સ્વપ્ન આવે તો, અથવા
હસે તો, કિંવા પોતે નગ્ન થઈ માથા ઉપર લાલ પુષ્પની માળા
ધારણ કરેલી જીવે તો, જે, તે જોનાર નિરાશી હોય તો રોગી થાય
ને જે રોગી હોય તો મૃત્યુને પામે. ૧૨

યસ્યવંશોનલોવાપિતાલોવોરસિજાયતે ॥

યંવામત્સ્યોગ્રસેદ્યોવાજનનીપ્રવિશેદપિ ॥ ૧૩ ॥

પર્વતાગ્રાત્પતેદ્યોવાશ્વમેવાતમસાવૃતે ॥

દ્વિયતેસ્રોતસાવાપિતથામૌઢ્યમવાપ્નુયાત્ ૧૪ ॥

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

(૩૬)

પરાજીયેતબધ્યેતકાકાઘૈર્વાઽભિભૂયતે ॥
 યસ્યચ્છર્દિર્વિરેકોવાસ્યાદંતાઃપ્રપતંતિવા ॥ ૧૫ ॥
 યઃપશ્યેદેવતાનાંવાપ્રકંપમવનેસ્તથા ॥
 પતનંતારકાદીનાંપ્રણાશંદીપચક્ષુષોઃ ॥ ૧૬ ॥
 શાલ્મલીર્કિંશુકંચૂપંવલ્મીકંપારિભદ્રકં ॥
 પુષ્પિતંકોવિદારંવાચિતાંવાયોઽધિરોહતિ ॥ ૧૭ ॥
 કાર્પાસતૈલપિણ્યાકલોહાનિલવણંતિલાન્ ॥
 લભેતાશ્રીતવાપક્કમન્નંયશ્રપિબેત્સુરાં ॥
 સ્વસ્થશ્ચેત્રાપ્તુયાદ્વ્યાધિમાર્ત્તૌમૃત્યુમવાપ્નુયાત્ ૧૮

સ્વપ્નમાં જે મનુષ્ય પોતાની છાતી ઉપર વાંસ, નલ વૃક્ષ,
 તાડ વૃક્ષ ઉત્પન્ન થયેલું જુવે, અથવા પોતાને મત્સ્યથી ગળતાં જુવે,
 કિંવા જનુની સાથે વિષય ભોગ કરતાં જુવે, કિંવા પર્વતની ટોચથી
 પડતાં જુવે, અથવા અંધારૂં હોવાને લીધે પૃથિવી ઉપરના ખાડામાં
 પડતાં જુવે, અથવા પાણીના પ્રવાહમાં તણાતાં જુવે, કિંવા પોતે
 મૂર્ખ થયો છે એમ જુવે, કિંવા સત્રુથી પરાભવ થયો જુવે અગર
 તેમનાથી અંધાએલો જુવે, કિંવા કાગડા વિગેરે ભય દેખાડે છે એવું
 જુવે, કિંવા, વાંતિ, જીલાબ થતાં જુવે, દાંત પડે છે એવું જુવે, કિંવા
 દેવતા અથવા પૃથિવી કાંપે છે એવું જુવે, કિંવા નક્ષત્ર પડતાં જુવે,
 દીપ અને નેત્રના નાશને જુવે, કિંવા શીમળો, પલાસ, યુપ (ચર
 સ્તંભ) ફીડિયાફ, કડવો લીંબડો, પુષ્પિત, કાંચન, ચિતા એટલાં ઉ,
 પર ચઢતાં જુવે, અથવા કપાસ, તૈલ, ખોળ, લોખંડ, મીઠું, તિલ,
 એટલાં જે પ્રાપ્ત થાય તો, અથવા અન્ન મળે, અથવા તેનું ભક્ષણ
 કરે, કિંવા સુરા પ્રાપ્ત કરે વિગેરે સ્વપ્નમાં જેનાર મનુષ્ય નિરાગી
 હોય તો પણ રોગને પામે, ને રોગી હોય તો મૃત્યુને પામે. ૧૮

શુનાંસ્રુયંજ્વરીશોષીકપિસ્રુયમવાપ્નુયાત્ ॥
 ઉન્માદીચાપ્યપસ્મારીક્રમાદ્રાક્ષસપ્રેતયોઃ ॥ ૧૯ ॥
 મેહાત્તિસારિણૌતોયંકુટ્ટીસ્નેહગણંપિબેત્ ॥

(૩૮)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

શક્તુલીંછર્દિમાન્મધ્યેદારિદ્રપાંડુરોગવાન્ ૨૦

ગુલ્મેષુસ્થાવરોત્પતિઃકોષ્ઠેમૂધ્ધિશિરોરુજિ ॥

સતિશ્વાસેપિપાસાયાંગચ્છેદધ્વાનમેવચ ॥

રક્તપિત્તીપિબેદ્યશ્ચશોણિતંસવિનશ્યતિ ॥ ૨૧ ॥

સ્વપ્નમાં જરૂર વાળાને કુતરા સાથે મિત્રતા હોય, રાજ્યક્ષ-
માવાળાને વાંદરાથી, ઉન્માદ રોગીને રાક્ષસથી, અપરમાર રોગીને
પ્રેતથી મિત્રતા હોય તો તે મરે. પ્રમેહ અને અતિસારવાળો રોગી
જો સ્વપ્નમાં, પાણી, કુદી, તૈલ, ધૂત ઇત્યાદિ પિયે, વાંતી રોગી પૂરી
ખાય, પાંડુ રોગી પીજો પદાર્થ બક્ષણ કરે, ગુદમ રોગી પોતાના પે-
ટમાં વૃક્ષ કિંવા પર્વત જીવે, શિરો રોગી પોતાના માથા ઉપર ઝાડ
કિંવા પર્વત જીવે, શ્વાસ કિંવા નીષા રોગી પોતાને રસ્તે હોંડતાં જીવે
અને રક્તપિત્ત રોગી રક્ત પ્રાશન કરતાં જીવે તો તેનો નાશ થાય. ૨૧

સ્વપ્નાનેવંવિધાન્દૃષ્ટ્વાપ્રાતરુત્થાયયત્નવાન્ ॥

દદ્યાન્માષાંસ્તિલ્લોહંવિપ્રેભ્યઃકાંચનાદિકં ૨૨

ગાયત્રીવાજપેન્મંત્રાન્શ્રીપતેઃશંકરસ્યવા ॥

ગજેન્દ્રમોક્ષણંવાપિપ્રપઠેચ્છૃણુયાત્તુવા ॥ ૨૩ ॥

યથાપ્રકૃતિકાઃસ્વપ્નાવિસ્મૃતાવિહતાશ્રયે ॥

ચિંતિતાશ્રદિવાદૃષ્ટાભવંત્યફલદાસ્તુતે ॥ ૨૪ ॥

ઉપર કહેલાં દુષ્ટ સ્વપ્નો જો જોવામાં આવે તો, પ્રાતઃકાલે ઉઠી
સ્નાન કરી અડદ, તિલ, લોહ અને સુવર્ણાદિ દ્રવ્ય પ્રાશણને આપી
ગાયત્રી અથવા વિષ્ણુના મંત્ર કિંવા શિવના મંત્ર જપવા, અથવા
ગજેન્દ્રમોક્ષનો પાઠ કરવો, જો પાઠ ન આવડતો હોય તો કોઠાની પાસે
સાંભળવાથી પણ દોષ નિવારણ થાયછે, પરંતુ જો સ્વપ્ન પોતાની પ્રકૃ-
તિને સમાન હોય અથવા જોઈને તે જુલો જાય, કિંવા તે દુઃસ્વપ્ન
ઉપર બિન શુભ સ્વપ્ન જોવામાં આવે, અથવા ચિંતવન કરતાં
દેખે, અથવા દિવસે સ્વપ્ન દેખે તો કંઈ પણ શુભા શુભ ફલ નથી. ૨૪

॥ અથશબ્દાદિભ્યોરોગજ્ઞાનમાહ ॥

કફાદ્રંભીરશબ્દઃસ્યાત્સ્ફુટવક્તાચપિત્તતઃ ॥

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

(૩૯)

વાતાન્મધ્યસ્વરશ્રૈવંજાનીયાદ્વિષયુત્તમઃ ॥ ૧ ॥

હવે શબ્દ પરીક્ષા કહિયે છિયે:—કફ રોગીનો શબ્દ ગંભીર, પિત્તરોગીનો સ્પષ્ટ અને સ્વચ્છ, અને વાતરોગીનો શબ્દ મધ્યમ હોયછે. ૧

॥ અથસ્પર્શપરીક્ષા ॥

વાતાચ્છીતઃકફાચ્ચાર્દ્રઃશીતલશ્વનરોભવેત્ ॥

પિત્તાદુષ્ણોરુજાર્ત્તશ્ચજ્ઞાયતેસ્પર્શતસ્ત્વિતિ ॥ ૨ ॥

હવે સ્પર્શ પરીક્ષા કહિયે છિયે:—વાત રોગીનું અંગ શીતલ કફરોગીનું અંગ ચીકણું અને શીતલ હોયછે, અને પિત્તરોગીનું અંગ, જીનું હોયછે. ૨

॥ અથવર્ણપરીક્ષા ॥

વાતેનરુક્ષગાત્રઃસ્યાચ્છયાવઃપિંગશ્ચવામવત્ ॥

પિત્તેનપીતગાત્રઃસ્યાત્તૈલાભ્યક્તઙ્વાપિચ ॥

કફાત્સ્નિગ્ધશ્ચશુક્લશ્ચવર્ણતશ્ચવિનિશ્ચયેત્ ॥ ૩ ॥

હવે વર્ણ પરીક્ષા કહિયે છિયે:—વાતરોગીનું અંગ રૂક્ષ છતાં કાળું અથવા પિળાશ પડતું હોયછે, પિત્તરોગીનું અંગ પીળું અથવા તૈલ લગાડ્યા માફક હોયછે અને કફરોગીનું અંગ સ્નિગ્ધ છતાં શુક્લ વર્ણવાળું હોયછે. ૩

॥ નાડીસ્થાનગતીમાહ ॥

વાતિકાયાઃપતિર્બ્રહ્માપૈત્તિકાયાઃશિલોચનઃ ॥

શ્લૈષ્મિકાયાઃપતિર્વિષ્ણુર્વદંતીતીમુનીશ્વરાઃ । ૧૧ ।

નાડીસ્થાનાનિવિદ્ધિત્વમનુભૂતાનિમેકિલ ॥

પિત્તવાતકફાનાંહિક્રમાદંયુષ્ટમુલતઃ ॥ ૧૨ ॥

હવે નાડીના દેવ એટલે સ્વામી કહિયે છિયે:—વાયુ નાડીના સ્વામી બ્રહ્માદેવ, પિત્ત નાડીના સ્વામી શિવ અને કફની નાડીના સ્વામી વિષ્ણુ છે. હવે સ્થાન કહિયે છિયે:—હાથના અંગુષ્ઠ મૂલથી પ્રથમ પિત્તસ્થાન, મધ્યમાં વાયુસ્થાન અને અંતમાં કફસ્થાન છે. ૧૨

(૪૦)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

॥ એતદેવોક્તંસનત્કુમારપરાશરસિદ્ધાંતિભ્યાં ॥

વાતાધિકાવહેન્મધ્યેત્વગ્રેવહતિપિત્તલા ॥

અંતેશ્લેષ્મવતીજ્ઞેયામિશ્રિતેમિશ્રિતાભવેત । ૧૩ ।

આ પ્રમાણે સનત્કુમાર અને પારાશર સિદ્ધાંતિયોએ કહ્યું છે કે:—વાતાધિક નાડી મધ્યમાં—વચમાં, પિત્તાધિક આદિમાં, કફાધિક છેવટમાં અને દ્વિદોષ કિંવા ત્રિદોષ મિશ્રિત નાડી મિશ્રિત ચાલે છે.

॥ અત્રકારણમુક્તંચતાભ્યાં ॥

પિત્તપંગુકફ:પંગુ:પંગવૌમલધાતવ: ॥

વાયુનાયત્રનીયંતેતત્રાકર્ષતિમેઘવત્ ॥ ૧૪ ॥

અતોમપ્યગતોવાયુ:પિત્તપ્રેરયતિદ્રુતં ॥

સ્વાગ્રગંકર્ષતેનાઙ્યામંદંચસ્વાનુગકફં ॥ ૧૫ ॥

યથાજ્ઞંજ્ઞામરુદ્ધમૌસ્વાગ્રગંપ્રેરયેત્તૃણં ॥

કર્ષયેચ્ચાનુગંવક્ર:શીઘ્રમંદગતિક્રમાત્ ॥ ૧૬ ॥

અતોગ્રગસ્યપિત્તસ્યજ્ઞાયતેચપલાગતિ: ॥

વક્રાચમરુતોમધ્યેચાંતિમંદાકફસ્યહિ ॥ ૧૭ ॥

અહીં એમણે કંઈ કારણો કહ્યાં છે જેમ કે:—પિત્ત, કફ, મલ અને ધાતુ, સર્વ પાંગળાં છે, તેથી વાદળાંને વાયુ જેમ લઈ જાય છે તેમ તે તરફ તે જાય છે, તે પ્રમાણે તેને વાયુ જે ઠેકાણે લઈ જાય તે ઠેકાણે તે જાય છે, તેથી વાયુ નાડીના મધ્ય ભાગમાં રહિને આગળ પિત્તને શીઘ્રગતીથી ચલાવે છે, જેમકે:—પૃથિવી ઉપર અતિ પ્રબલ વાયુ (તોફાની વાયરો) આગળનાં તૂણને ઝપાટાબંધ ઊરાડે છે ને પાછળનાં મંદગતીમાં ચલાવે છે તેમજ તે આપણામાં રહિને વક્ર ગતીથી ચાલે છે. તેજ પ્રમાણે નાડીના અગ્રભાગમાં સ્થિત થયેલા પિત્તની ગતી ચંચલ હોય છે. મધ્યસ્થિત વાયુની ગતી વાંકી હોય છે અને અંતભાગ સ્થિત કફની ગતી મંદ હોય છે. ૭

આયુર્વેદધર્મશાસ્ત્રેજ્યોતિ:શાસ્ત્રેચપંડિતા: ॥

કલૌપારાશરંવાક્યંશ્રેષ્ઠમાહુર્હિસર્વત: ॥ ૩ ॥

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

(૪૧)

તત્સમંસુમતંતસ્યનાડીજ્ઞાનેયતોસ્તિહ ॥

તતઃસનત્કુમારસ્યાઽપિપ્રમાણમિહેરિતં ॥ ૪ ॥

વૈદ્યશાસ્ત્ર, ધર્મશાસ્ત્ર અને જ્યોતિઃશાસ્ત્રમાં પણ કલિયુગમાં પારાશરનુંજ વાક્ય શ્રેષ્ઠ છે એવું પણ્ડિતો કહેછે. તેમજ આ નાડી જ્ઞાનમાં સનત્કુમારનો મત પારાશર ઋષિના જેવો છે. તેથી તેમનો મત આ ટેકાણે પ્રદર્શિત કર્યો છે. ૪

મુનીનાંવાક્યસત્યત્વેહેતુંતેપ્રવદામ્યહં ॥

યુગાનુરૂપાસ્યાન્નાઢ્યાંદોષસ્થાનવિકલ્પના ॥

સંહિતાયાંસ્વકીયાયાંશિવેનોક્તાચસાપ્રિયે । ૫ ॥

સર્વ મુનિયો સત્યવાદી છે તેનું કારણ કહિએ જિયે:—વાતાદિ દોષના સ્થાનમાં નાડીની ગતી જુદી જુદી હોયછે તેની વ્યવસ્થા શિવ સંહિતામાં શ્રી શંકરે કહ્યું છે કે: ૫

॥ શિવઉવાચ ॥

શ્લેષ્મિકાયાઃપતિર્વિષ્ણુઃશુદ્ધસત્ત્વમયશ્ચસઃ ॥

અતશ્રાગ્રેકફોનાઢ્યાંકૃતેસત્ત્વમયેસ્થિતઃ ॥

તદામધ્યગતોવાયુઃપિત્તમંતેસ્થિતંપ્રિયે ॥ ૬ ॥

શ્રી શંકરે કહેછે કે:—કફ નાડીના પતિ વિષ્ણુ છતાં તે શુદ્ધ-સત્ત્વગુણ યુક્ત છે, અને સત્ત્વયુગ પણ શુદ્ધ સત્ત્વગુણમય છે તેથી તે યુગમાં નાડીને અગ્રભાગે કફ, મધ્યભાગે વાયુ, અને છેવટે પિત્ત સ્થિત હોયછે. ૬

વાતિકાયાઃપતિર્બ્રહ્મારજોગુણમયશ્ચસઃ ॥

રજોગુણમયસ્ત્રેતાયુગોતોવાયુરગ્રમઃ ॥

ધમન્યાંમધ્યગઃશ્લેષ્મપિત્તમંતેતદાસ્થિતં ॥ ૭ ॥

વાત નાડીના પતિ બ્રહ્મદેવ છતાં તે રજોગુણમય છે, અને ત્રેતાયુગ પણ રજોગુણમય છે. તેથી તે યુગમાં નાડીને અગ્રભાગે વાયુ, મધ્યભાગે કફ, અને છેવટે પિત્ત સ્થિત હોયછે. ૭

યુગેવૈદ્યાપરોમિશ્રસ્તતોનાઢ્યાસિધાસ્તિહિ ॥

(૪૨)

નાડીજ્ઞાનતરંગિણી.

વ્યવસ્થાઽહંપ્રવક્ષ્યામિતાંક્રમેણવરાનને ॥ ૮ ॥

વાતપિત્તકફાશ્રાદૌમધ્યેપિત્તંકફોમરુત્ ॥

કફઃપિત્તંચવાતશ્રયુગસ્યાંતેક્રમાત્સ્થિતાઃ ॥ ૯ ॥

૬૫૨યુગ એ મિશ્રિત ગુણયુક્ત છે; તેથી તે યુગમાં નાડીની વ્યવસ્થા ત્રણ પ્રકારની છે. ૧ યુગના આદિભાગમાં પિત્ત અને કફ, ૨ મધ્યભાગમાં કફ અને વાત, ૩ યુગને છેવટ કફ, પિત્ત અને વાત, એ પ્રમણે ક્રમથી કરીને સ્થિત હોયછે, ૯

પિત્તનાડીપતિશ્રાહંત્રિયુગાત્માતમોઽધિકઃ ॥

તમસસ્તુરજોન્યૂનંસત્ત્વમલ્પંતતઃકલૌ ॥ ૧૦ ॥

અતઃપિત્તપ્રધાનત્વાત્પિત્તમગ્રેભવિષ્યતિ ॥

વાયુર્મધ્યેકફશ્રાંતેધરાયામેવનિશ્ચિતં ॥ ૧૧ ॥

કલેરંતેધમન્યાંતુસન્નિપાતોભવિષ્યતિ ॥

તદાલોકામરિષ્યંતિકાલેનાલ્પેનપાર્વતિ ॥ ૧૨ ॥

શ્રી શંકર કહેછે કે: હું ત્રિયુગાત્મક છતાં પિત્તનાડીનો સ્વામી છું અને મારામાં તમેયુગ વધારે છે, ૨એયુગ તેથી પણ ઓછો છે, અને તેથી પણ સત્ત્વગુણ અલ્પ છે; તેમજ કલિયુગમાં પિત્ત વધારે થશે, તે માટે નાડીને અગ્રભાગે પિત્ત, નાડીને મધ્યભાગે વાયુ, અને છેવટને ભાગે કફ થશે. અને કલિયુગને છેવટે સન્નિપાત થશે ત્યારે મનુષ્ય અલ્પાયુષિ થશે. ૧૨

इति श्रीमत्शुकलसीतारामात्मजपंडितरघुनाथ
प्रसाद विरचितेआयुर्वेदशुधाकरनाडीज्ञानमभि
देद्वितीयकलायांसमप्तः ॥

તાદાજ્ઞાનુસાર લાલા કુલોત્પન્નેન શ્રીમદેવાશ્ર
યીગોવિન્દરામસૂત્રુના કૃષ્ણલાલેન કૃતમિદં ગુ-
ર્જરભાષાન્તરમ્સમાપ્તમ્ ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૪૩)

શ્રી વિશ્વનાથપ્રસન્નોસ્તુ. અથ શ્રી અનુપાન તરંગિણિ પ્રરંભઃ

મંગલા ચરણ,

નત્વાશ્રીમદ્રમાનાથં સ્મૃત્વાચશશિશેઝ્વરં ॥

વક્ષ્યતેયત્પ્રશાદેન અનુપાનતરંગિણિ ॥ ૧ ॥

ગ્રંથ કરતા પ્રથમ સદ્ગુણ મનોરથ સિદ્ધિને પ્રાપ્ત કરવા મંગલા ચરણ કરેછે કે—

શ્રી લક્ષ્મી પતી (શ્રી કૃષ્ણ ભગવાન વા શ્રીરામચંદ્રજી કિંવા વિષ્ણુ પરમાત્મા)ને નમસ્કાર તથા શશિ શેખર (જેના કપાળમાં વા, મુકુટ—મૌળી વિષે દ્વિતિયાનો ચંદ્ર છે તે સદા શિવજી)નું સ્મરણ કરી મારી ઈચ્છાને સદ્ગુણ કરે છું; અને તેઓની કૃપા (પ્રશાદ) વડેજ આ અનુપાન તરંગિણિનામનો લઘુ ગ્રંથ રચવા ઉત્સાહ વંત થયોછું માટે તે આશા સદ્ગુણ થાઓ. ૧

સપ્ત ધાતુઓનાં નામ.

સ્વર્ણરૂપ્યશ્ચતામ્રંચ રજ્જયશદમેવચ ॥

સીસંલોહંચસપ્તૈતે ધાતવોગિરિસંભવાઃ ॥ ૨ ॥

સોતું ૧ રૂપું ૨ તાંબુ ૩ કમ્પૈ ૪ જસત ૫ સીસું ૬ અને લોખંડ એ સાત ધાતુઓ કેહવાયછે તે પર્વતોથી ઉત્પન્નથનારી ધાતુઓછે. ૧

સપ્ત ઉપ ધાતુઓનાં નામ.

સપ્તોપધાતવસ્વર્ણ માક્ષિકંતારમાક્ષિકમ્ ॥

તુત્થંકાસ્યશ્ચરીતિશ્ચ સિંદૂરશ્ચશિલાજિતુઃ ॥૩॥

સોવનમાખી ૧ રૂપમાખી ૨ મોરથુથું ૩ કાંસું ૪ પીતળ ૫ સિંદૂર ૬ અને શિલાજીત ૭ એ સાત ઉપધાતુઓ કેહવાયછે (તેમાં ધાતુઓ કરતાં કમતિ થુણુ હોયછે) ૨

રસએટલે શું ?

રસાયનાર્થિભિર્લોકૈ પારદોરસ્યતેયતઃ ॥

તતોરસઇતિપ્રોક્તા સ્સચધાતુરપિસ્મૃતઃ ॥ ૪ ॥

(૪૪)

અનુપાનતરંગિણી.

પ્રજ્ઞાવસ્થા અને રોગ રહિત તથા બળ બુદ્ધિ સહિત જે મનુ-
ષ્યને રેહવાની ઈચ્છા હોય તેમને પારો બક્ષણ કરવો યોગ્ય છે, અથવા
સોનાદિ સાતે ધાતુઓને ખાઈ જનારો છે એટલા માટે પારાને રસ
અથવા ધાતુ પણ કહે છે. ૪

ઉપરસ નામ.

ગન્ધોદિદ્ગુલુમમ્રતાલકશિલાસ્ત્રોતોઽન્નનંટકુળમ્
॥ રાજાવર્ત્તકચુમ્બકૌસ્ફટિકયાશઙ્કઃસ્વટિગૈરિકં
॥ કાસીસંરસકઙ્કપર્દાસિકતાબોલશ્રકંકુષ્ઠકમ્ ॥
સૌરાષ્ટ્રીચમતાઅમીઉપરસાસ્સૂતસ્યકિંચિદ્ગુણૈઃ ૫

ગંધક, હિંગળોક, અમ્રક, હરતાલ, મણશિલ, કાળો સુરમેા,
ટંકણખાર, ચમકપાપાણુ, ફટકડી, શંખ, ખડી, સોનાગેર, હીરાકસી,
ખાપરિયો, કાંડી, છીપ, હીરાખોળ, બોદારસિંગ, અને મુલતાની માટી
એ સઘળાં ઉપરસ સંસાથી ઓળખાય છે. એઓને પારાના ગુણ સ-
હિત દિવિત (કાંઈક-થોડાં] ગુણવાળા માનેલ છે. ૫

રત્ન નામ.

વજ્રંગારુત્મકંપુષ્પ રાગોમાણિક્યમેવચ ॥
ઇન્દ્રનીલશ્વગોમેદ સ્તથાવૈદૂર્યમિત્યપિ ॥ ૬ ॥
મૌક્તિકંવિદુમશ્રેતિ રત્નાન્યુક્તાનિવૈનવઃ ॥

હીરા, પત્તા (પાનું) માણિક, પુખરાજ, નીલમ, પીલાં રત્ન,
શાનશ્વર, મોતી અને પરવાળાં એ નવ રત્ન સંસાથી ઓળખાય છે. ૬

ઉપ રત્નનાં નામ.

ઉપરત્નાનિકાચશ્ચ કર્પૂરાશ્માતથૈવચ ॥
મુક્તાશુક્તિસ્તથાશંખ ઇત્યાદિનિબહૂન્યપિ ॥ ૭ ॥

કાચ, ખિયોર, મોતીની છીપ અને શંખ એ ઉપરત્ન સંસાથી
ઓળખાય છે. ૭

નવ વિષનાં નામ.

વિષન્તુગરલઃશ્વેડસ્તસ્યભેદાનુદાહરે ॥
વત્સનાભઃસહારિદ્રઃસત્તુકશ્ચપ્રદીપનઃ ॥ ૮ ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૪૫)

સૌરાષ્ટ્રિકઃશૃઙ્ગકશ્ચકાલકૂટસ્તથૈવચ ॥

હાલાહલોબ્રહ્મપુત્રોવિષભેદાઅમીનવઃ ॥ ૯ ॥

વિષ, ગરલ, અને ક્ષવેડ એ વિષનાંજ નામછે એટલે વછનાગ, હારિદ્રક, સકતુક, પ્રદીપન, જૈરાષ્ટ્રિક શૃંગિક, કાળકૂટ, હાલાહલ અને બ્રહ્મપુત્ર એમ વિષના નવ ભેદ કહેવાયછે. ૮-૯

ઉપવિષ (ઝેર) નાં નામ.

અર્કક્ષીરંસ્નુહીક્ષીરંતથૈવકરહારિકા ॥

કર્વીરકોથધત્તૂરઃપન્ચચોપવિષાઃસ્મૃતાઃ ॥ ૧૦ ॥

આકડાનું દૂધ, થોરનું દૂધ, કલીહારી, કણેર અને ધતૂરો એ પાંચ ઉપવિષ કહેવાયછે; (કેટલાક અંય કર્તીએ ઉક્ત પાંચ ઉપવિષ તથા ચણાડી, ઝેરકાચલાં, નૈપાળા અને અશીણુ એમણી ઉપવિષ પણ નવજ ગણેલાંછે.) ૧૦

[સમ ધાતુઓને કેવી રીતે શુદ્ધ કરવી ?

સ્વર્ણતારારતામ્રાણં પત્રાણ્યમૌપ્રતાપયેત્ ॥

નિષિઞ્ચૈતત્તત્માનિ તૈલેતક્રેચકાજિકે ॥ ૧૧ ॥

ગોમૂત્રેચકુલ્લથાના કષાયેચત્રિધાત્રિધા ॥

एवंस्वणादिलोहानां विशुद्धिस्संप्रजायते ॥ ૧૨ ॥

સાતે ધાતુઓનું શોધન (શુદ્ધ કરવાનું] કહીએ છીએ સોનું, રૂપું લોખંડ અને તાંબુ એ ચાર ધાતુઓનાં બહુજ પાતળાં પતરાં કરાવી અગ્નિમાં તપાવી તપાવીને નીચે બતાવેલી વસ્તુઓમાં દારવાં (બૂઝાવવાં-ઝખોળવાં) અને કલઈ સીસું તથા જસત એ ત્રણને ઓગાળી ઓગાળીને તેલ, છાસ, કાંજ, ગાયનુંમૂત્ર અને કલથીના કવાથમાં દારવાં એટલે સાતે ધાતુઓને ઉક્ત પાંચ વસ્તુઓમાં ત્રણ ત્રણ વખત દારવી જેથી દોષ રહિત થાયછે. ૧૧-૧૨

ઉપ ધાતુઓનું શોધન.

માતુલિઙ્ગદ્રવૈર્વાથ જમ્બીરસ્યદ્રવૈઃપચેત્ ॥

ચાલ્યેલોહજેપાત્રે યાવત્પાત્રંસુલોહિતં ॥ ૧૩ ॥

(૪૬)

અનુપાનતરંગિણી.

ભવેત્તતસ્તુસંશુદ્ધિઃ સ્વર્ણમાક્ષિકમૃચ્છતિ ॥
 કર્કોટીમેઘશૃંગ્યુત્થૈ દ્રવ્યૈર્જંબીરજૈર્દિનમ્ ॥ ૧૪ ॥
 ભાવયેદાતપેતીવ્રે વિમલાશુદ્ધ્યતિધ્રુવમ્ ॥
 વિષ્ટયામર્દયેત્તુત્થં માર્જારકકપોતયોઃ ॥ ૧૫ ॥
 દશાંશંટકણંદત્વા પચેન્મૃદુપુટેતતઃ ॥
 પુટંદન્નાપુટંક્ષૌદ્રે દેયંતુત્થવિશુદ્ધયે ॥ ૧૬ ॥
 શોધનંકાંસ્યરીત્યોશ્ર ધાતુશુદ્ધિસમંભવેત્ ॥
 દુર્ગધામ્લયોગતસ્તસ્ય વિશુદ્ધિર્ગદિતાબુધૈઃ ૧૭
 શિલાજતુસમાનીય ગ્રીષ્મતપ્તશિલાચ્યુતમ્ ॥
 ગોદુર્ગધૈસ્ત્રિફલાકાયૈ મૃદ્ગદ્રાવૈશ્ચમર્દયેત્ ॥
 આતપેદિનમેકૈકં તચ્છુષ્કંશુદ્ધતાંવ્રજેત્ ॥ ૧૮ ॥

સોવન માખીને શોધવી હોયતો ખીજોરાનો અથવા જંબીરી
 (એક જાતનું ખાટું લીંબુ તે) નો રસ સોઢાની કાઢાઈમાં નાખી તેની
 અંદર સોવન માખીને નાખવી, પછી દેવતા ઉપર ચઢાવવી જ્યારે રસ
 બળીગય અને કાઢાઈલાલ અંગારા જેવી દેખાય ત્યારે નીચે ઉતારી
 નાખવી. ઠંડી થયા પછી કાઢાડીલેવી તેને શુદ્ધ સોવનમાખી કહેછે.

જે રૂપમખીને શોધવી (શુદ્ધ કરવી) હોયતો—કંકોડી, મર-
 ડા સિંગ અને જંબીરી જાતનું લીંબુ એ ત્રણનો રસ કાઢાડી એટલે
 એ દરેકના રસમાં અડેક બળે દિવસ રૂપમખીને લસોટી (ધુંટી)
 સૂર્યના આકરા તડકામાં રાખવી જેથી શુદ્ધ થાયછે.

જે મોરથુયાને શુદ્ધ કરવું હોય તો—ખીલાડી અથવા કબૂતર
 (જંગલી કબૂતર) ની હગારમાં અથવા એ બન્નેની હગારમાં મોરથુ-
 યા (નીલાથુયા—મોર-ચુત—થુયા) ને ખરલ કરવું. પછી મોરથુયાના
 દશમે ભાગે ટંકણખાર મેળવી સરાવસંપુટકરી અડાયાં છાણાની
 સાધારણ આંચ (અગ્નિ) દેવી. તદનંતર તે સરાવ સંપુટમાંથી
 મોરથુયાને કાઢાડી દહીમાં ધુંટવું અને ફરી ઉપર પ્રમાણે આંચદેવી.
 એજ પ્રમાણે તેને મધમાં ધુંટી વળી આંચ આપવી જેથી શુદ્ધ
 થાયછે.

અનુપાનતરંગિણી.

(૪૭)

પીતળ અને કાંસુ^૧ શોધવું હોયતો-સમઘાતુઓની વિધિ પ્ર-
માણેજ શોધવું.

સિંદૂરને શુદ્ધ કરવું હોયતો- દૂધ અને લીંબુ કે ખીખી કોઈ
ખાટા પદાર્થની ભાવનાઓ દેવી જેથી શુદ્ધ બને છે.

શિલાજીતને શોધવી હોયતો-એટલે ઉનાળામાં ઘણી ગરમી
(તાપ) ને લીધે પર્વત તપી ઉઠવાથી પથ્થરોમાંથી એક જાતનો રસ
નીકળેછે તેને શિલાજીત કહેછે તે શિલાજીતને ગાયનાદૂધમાં, ત્રિકૂળાં
અને જળભાંગરાના રસમાં એક અથવા બે વખત પુટ દેઇ સૂકવી
નાંખે તો શુદ્ધ થાયછે. ૧૩ ૧૮

રસ (પારો) શોધવાની વિધિ.

નિંબૂરસૈર્નિમ્બપત્રરસૈર્વાયામમાત્રકં ॥

પિષ્વાદરદમૂર્ધ્વંચ પાતયેત્સૂતયુક્તિવત્ ॥

તતઃશુદ્ધરસંતસ્મા ત્રીલાકાર્યેષુયોજયેત્ ॥૧૯॥

હીંગજોકનો કાંકરો લેઈ કામદી લીંબુના અથવા લીંમડાના
પાદડાના રસમાં ૧ પોહોર સુધી ખરલ કરવો તદ્દનનંતર ડમરૂંત્રવડે
બે તથા ત્રણ પોહોરની અગ્નિ દેઈ ઉડાવેલો જે પારો તે શુદ્ધ (સર્વ
દોષ રહિત) પારો સર્વ કાર્યમાં યોજવો. ૧૯

ઉપરસ શોધન.

લોહપાત્રેવિનિઃક્ષિપ્ય ઘૃતમગ્નૌપ્રતાપયેત્ ॥

તમેષ્ઠૃતેતત્સમાનં ક્ષિપેદ્ગંધકજંરજઃ ॥ ૨૦ ॥

વિકૃતંગન્ધકંદૃષ્ટ્વા તનુવસ્ત્રેવિનિઃક્ષિપેત્ ॥

યથાવસ્ત્રાદિનિઃસૃત્ય દુગ્ધમધ્યેઽશિલંપતેત્ ॥

एवंसगन्धकःशुद्धः सर्वकर्मोचितोभवेत् ॥ ૨૧ ॥

મેષીક્ષીરેણદરદ મમ્લવર્ગૈશ્ચભાવિતમ્ ॥

સપ્તવારાન્પ્રલેપેનં શુદ્ધિમાયાતિનિશ્ચિતમ્ ॥૨૨॥

૧-૪૥ ભાગ તાંબુ^૧ અને ૧૥ ભાગ જસતલેઈ મિશ્રણ કરવાથી
અથવા ૧ ભાગ જસત અને ત્રણ ભાગ તાંબુ એ બેને મિશ્ર કરવા-
થી પીતળ બનેછે. ૨ અને પાંચભાગ તાંબુ અને ત્રણ ભાગ કલઈ
લેઈ તેને-મિશ્ર કરવાથી કાંસુ બને છે.

(૪૮)

અનુપાનતરંગિણી.

કૃષ્ણામ્રકંધમદ્દન્હૌ તતઃક્ષીરેવિનિઃક્ષિપેત્ ॥
 ભિન્નપત્રંતુતકૃત્વા તણ્ડુલીયામ્લયોદ્રવૈઃ ॥
 ભાવયેદૃશ્યામંતદેવમમ્રંવિશુદ્ધયતિ ॥૨૩॥
 તાલકંકણશઃકૃત્વા તચ્ચુર્ણકાઞ્જિકેપચેત્ ॥
 દોલાયંત્રેણયામૈકં તતઃકૂપ્માંડજદ્રવૈઃ ॥ ૨૪ ॥
 તિલતૈલૈપચેદ્યામં યામશ્રવિફલાજલ ॥
 એવંયન્ત્રેચતુર્યામં પક્કંશુદ્ધયતિતાલકમ્ ॥૨૫॥
 પચેત્ર્યહમજામૂત્ર દોલાયંત્રેમનઃશિલામ્ ॥
 ભાવયેત્સપ્તાપિત્તૈ રજાયાસાપિશુદ્ધયતિ ॥૨૬॥
 નરમૂત્રેચગોમૂત્રે સપ્તાહંરસકંપચેત્ ॥
 દોલાયંત્રેણશુદ્ધઃશા ત્તતઃકાર્યેષુયોજયેત્ ॥૨૭
 કંકુટંગૈરિકંશંઃ કાસીસંટંકણંતથા ॥
 નીલાંજનંશુક્તિભેદાઃ ક્ષુલ્લકાઃસવરાટકાઃ ૨૮
 જમ્બીરવારિણાસ્વિન્નાઃ ક્ષાલિતાઃકોષ્ણવારિણા ॥
 શુદ્ધિમાયાંત્યમીયોજ્યા મિષગ્મિર્યોગસિદ્ધયે ૨૯

ગંધકને શુદ્ધ કરવો હોયતો લોઢાના વાસણમાં ધી નાખી તેને
 અગ્નિ ઉપર ઉન્હું કરવું. જ્યારે ધી ખૂબ ઉન્હું થાય ત્યારે તેમાં ધીના
 બરોબર આમળસારો-પીળી કણીયો વાળો ગંધક વાટીને નાખવો.

૧ એ માટીની હાડલીઓ લેઈ તેમના કાના પથ્થર ઉપર સર-
 ખા ધસી નીચેની હાંદલીમાં જે દવાને ઉડાવવી હોય તેને રાખી બ-
 ન્નેનાં મુખ જેડી દેઈ કપડામાટીથી મજબુત કરી ચુલ્હા ઉપર ચઢા-
 વી નીચે અગ્નિ કરવી અને ઉપરની હાંદલીને યુદે માટીની પાળ
 બનાવી તેમાં ભીનું કપડું રાખી મૂકવું. એ મૂકેલા કપડાને સૂકવા દેવું
 નહિ. એટલે તે ઉપર વારંવાર પાણી છાંટવું. તે યંત્રને ડમર યંત્ર
 કહેછે. તે યંત્ર દ્વારા નીચેની હાંદલીમાં રાખેલી વસ્તુ ઉડીને ઉપરની
 હાંદલીમાં જે વસ્તુ ચોટેછે તેને યત્નથી ગ્રહણ કરી લેવી.

અનુપાનતરંગિણી.

(૪૬)

ગંધક ઓગળી જાય ત્યારે એક દૂધનું બરેલું વાસણ હોય તેના મોઢા ઉપર ઝીણું સફેદ કપડું બાંધી તેમાં તે ઓગળેલો ગંધક ઢાળીદેવો એટલે તે ગંધક ગળાઈ દૂધમાં પડે તેને સર્વ કાર્યમાં શુદ્ધ ગણીને લેવો.

હિંગજોડ ને શુદ્ધ કરવો હોય તો હિંગજોડના કાંકરાને ઘે-
ટીના દૂધના ૭ અને લીંબુના રસના ૭ પુટ દેવા જેથી શુદ્ધ થાયછે.

અબ્રકને શુદ્ધ કરવો હોય તો કાળા રંગનો અબ્રક લેઈ તેને દેવતાના અંગારા ઉપર ખૂબ તપાવવો પછી તેને ગાયના દૂધમાં ઠા-
રવો ત્યાર પછી તાંદળાળના રસમાં (અથવા ચોખાના ધોવરામણ-
માં) અને આમલીના પાણીમાં આઠ પોહર બીજવી રાખે તો શુદ્ધ થાયછે. ૨૩

હરતાલને શોધવી હોય તો—હરતાળના ન્હાના ન્હાના કકડા કરી ૧ પોહોર કાંજમાં, ૧ પોહોર ભૂરાકોહળાના રસમાં, ૧ પોહર તેલમાં અને ૧ પોહર ત્રિફળાના કવાથમાં ડોળાયંત્ર વડે ૧ પોહર આંચ ઉપર પકવવાથી શુદ્ધ થાયછે. ૨૪-૨૫

મણુશિલ શોધવો હોયતો બકરીના મૂત્રમાં ડોળાયંત્રવડે ૩ દિ-
વસ અગ્નિ ઉપર પકવવો પછી બકરીના પિત્તાની ૭ ભાવના દેવી અને ખરલ કર્યા કરવો તો શુદ્ધ થાયછે. ૨૬

ખાપરીયાને શોધવો હોયતો મનુષ્યના અથવા ગાયના મૂત્રમાં ડોળાયંત્ર વડે અગ્નિ ઉપર સાત દિવસ પકાવવો તો શુદ્ધ થાયછે. ૨૭

ખોદારસંખ, સોનાગેર, શંખ, હીરાકસી, ટંકણુખાર, કાળોસુર-
મે અને છીપ—કોડી વગેરેને શુદ્ધ કરવાં હોયતો જાંબીરીના રસમાં શોધન કરી ઉન્હા પાણીમાં ઘોઈ નાખે તો શુદ્ધ થાયછે. ૨૮-૨૯

રત્ન શોધન.

કુલત્યકોદ્રવકાથે દોલાયંત્રેવિપાચયેત્ ॥

❀ ૧ એક માટીના ડોધલા—(ખોહલા મોઢાના વાસણ)માં જે દ્રવમાં શોધવું હોય તે દ્રવ તે વાસણમાં મુખથી નીચે રહે તેટલો ભ-
રવો પછી જે ઔષધને શુદ્ધ કરવું હોય તેને ભોજપત્રમાં લપેટી કપડામાં પોટલી બાંધી એક લાકડાના સળીયા સંગાથે સૂતરના ડોરા વતે બાંધે એટલે તે સળીયો પાત્રના મોઢા ઉપર આડો મૂકવો અને તે ઝુલતી પોટલી વાસણને તળીયે ન અડે તેમ રહે તેવી બાંધી તે પાત્રને બધી અગર ચુદ્ધા ઉપર ચઢાવી લખ્યા પ્રમાણે આંચ દેવી. તે યંત્રને ડોળાયંત્ર કહેછે.

(૫૦)

અનુપાનતરંગિણી.

વ્યાધિકંદગતંવઞ્નં ત્રિદિનંતદ્વિશુદ્ધયતિ ॥

વઞ્નવત્સર્વરત્નાનિ શોધયેન્મારયેતથા ॥ ૩૦ ॥

હીરાને શુદ્ધ કરવો હોયતો બૂયરીંગણીના મૂળમાં રાખી કલ-
થી અને કોદરાના કવાથમાં ડોળાયંત્ર વડે ૩ દિવસ પકાવવો તો
શુદ્ધ થાયછે. એવીજ રીતે ખીજાં તમામ રત્નોનું શોધન તથા મારણુ
જાણવું. ૩૦

વિષોનું શોધન.

કૃત્વાચળકસંખ્યાનં ગોમૂત્રૈર્ભવિયેત્યહમ્ ॥

સમટંકણસંપિષ્ટં મૃતમિત્યુચ્યતેવિષમ્ ॥ ૩૧ ॥

જે વિષનું શોધન કરવું હોય તે વિષના ચણા જેવડા કકડા
કરી ગોમૂત્રમાં ડોળાયંત્રવડે ૩ દિવસ અગ્નિ ઉપર પકવવું; આદ છા-
વડે સૂકવી તેના બરોબર શુદ્ધ કરેલો ટંકણ મેળવી ખરલ કરવું
જેથી વિષ નિર્વાપ થાયછે. ૩૧

ઉપવિષ શોધન.

પંચગવ્યેષુશુદ્ધાનિ દેયાન્યુપવિષાણિચ ॥

વિષાભાવપ્રયોગેષુ ગુણસ્તુવિષસંભવઃ ॥ ૩૨ ॥

તમામ જાતનાં ઉપવિષોને ગાયના દૂધ દહી, ઘૂત, ગોમૂત્ર અને
છાણુમાં શોધન કરવાથી શુદ્ધ થાયછે, જ્યાં વિષ ન મળીશકે ત્યાં
ઉપવિષને શુદ્ધ કરી ઔષધ પ્રયોગમાં લેવાં. ઈતિ શોધન પ્રકરણુ
સમાપ્ત—

હવે ધાતુ ઉપધાતુનાં મારણુ ગુણુ અવગુણુ શાંતિ અને અનુ-
પાન કહીએ છીએ.

સુવર્ણ પરિક્ષા.

વન્હિતસંહિયચ્છીતે રક્તલંભજતેચતત્ ॥

શુદ્ધંશ્વેતલમપિય દ્વજતેઽશુદ્ધમીરિતં ॥ ૩૩ ॥

જે સોનું અગ્નિમાં તપાવી ઠંડું કર્યા પછી લાલરંગનું જણાયતો
શ્રેષ્ઠ જાણવું પણ શ્વેત (ઘોળાસ પડતું) રહે તો અશુદ્ધ જાણવું
તેવું સોનું બરમ કરવાના કામમાં ન લેવું ૩૩

અનુપાનતરંગિणी.

(૫૧)

સુવર્ણ ભસ્મની ત્રિધિ.

શુદ્ધસૂતસમંસ્ત્રલ્લે સ્વર્ણગોલંવિધાયચ ॥

દ્વયોસ્તુલ્યંબલિંશુદ્ધં દત્તાધશ્ચોર્ધ્વમેવાહિ ॥ ૩૪ ॥

શરાવસંપુટેદત્તા પુટત્રિંશદ્દનોપલૈઃ ॥

ચતુર્દશપુટેરેવં નિરૂથંભસ્મજાયતે ॥ ૩૫ ॥

શુદ્ધ કરેલું જેટલું સોનું હોય તેટલોજ શુદ્ધ પારો લેઈ તે બ-
ન્નેને ખરલમાં (લીંચુનારસ સાથે) ઘુટવાં; ખાદ તેનો ગોળો બનાવી
તે ગોળાની બરાબર શુદ્ધ ગંધકના ચૂકાને સરાવ સંપુટમાં નીચે
ઉપર અને ગોળાને વચમાં રાખી પછી સરાવ સંપુટને કપડા માટી
પડે મળખૂત કરવું (જાંયડે સૂકવી) ૩૦ અડાયાં છાણાની આંચ
દેવી. એવીજ રીતે ચૌદવાર કરવાથી સોનાની નિરૂથ ભસ્મ થાયછે.

શુદ્ધ સુવર્ણ ભસ્મના ગુણ.

તપનીયમૃતંકાંતિં કંદર્પતનુતેતથા ॥

વાતંપિત્તંપ્રમેહંચ શ્વાસંકાસંક્ષતંક્ષયં ॥ ૩૬ ॥

ગૃહ્ણીમતિસારંચ જ્વરંકુષ્ઠંવિષંહરેત્ ॥

વયસઃસ્થાપનંસ્વર્યં બલ્યંવૃણ્યંરુચિપ્રદં ॥ ૩૭ ॥

શુદ્ધ સોનાની ભસ્મ સેવન કરવાથી કાંતિ તથા કામદેવને વ-
ધારેછે, તેમજ વાત, પિત્ત, કફ, પ્રમેહ, શ્વાસ, ઉધરસ, ઉરઃક્ષત, (છા-
તીમાની ચાંદી), ક્ષય, સંઘટ્ટણી, અતિસાર, તાવ, કાઠ અને ઝેર
વિકાર એ સર્વનો નાશ કરેછે અને વયસ્થાપન (આયુષ્ય-બળ-બુ-

૧ જે માટીનાં પકવેલાં સરાવલાં (રામ પાત્ર-ચપ્પણ) લેઈ
તેમની છાનેરીઓ પથ્થર ઉપર ધસી સાફ કરી સાંધો જે માલમ યજ્ઞ
જાળ્ય તેવાં કરવાં પછી તે સરાવલામાં જે વસ્તુની ભસ્મ કરવી હોય
તેને તેમાં ચૂકી બન્ને સરાવલાને જોડી દેઈ કપડા માટીથી દ્રઢ કરી-
લેવાં તેને સરાવ=સંપુટ કહેછે.

૨ જે ધાતુની ભસ્મમાં મધ ધી અને ટંકણખાર મેળવી આંચ
દીધા પછી પણ સંજીવન પણ જણાતું નથી એટલે કેવળ ભસ્મ જો-
વીજ ભસ્મ રહેછે તેને નિરૂથ ભસ્મ કહેછે.

(૫૨)

અનુપાનતરંગિણી.

દ્વિતી વૃદ્ધિ અને સમસ્ત રોગનિવૃત્તિ કરનાર છે, સ્વર (આવાજ) ને સુંદર બનાવે છે, બળ આપનાર છે, સ્ત્રી સંગમમાં વીર્યવંત કરનાર છે અર્થાત્ વાછ કરણ કર્તા છે, અને રચિને વધારનાર છે. ૩૬-૩૭

અશુદ્ધ સુવર્ણ ભસ્મના અવગુણ.

સ્વર્ણમપક્વંહરતેવલંચવીર્યકરોતિરોગચયં ॥

સુલ્લસ્વનાશંમરણં તસ્માચ્છુદ્ધંચસેવેત ॥ ૩૮ ॥

કાચી રહેલી અશુદ્ધ સોનાની ભસ્મ બળ તથા વીર્યનો નાશ કરે છે, તેમ અનેક રોગોને ઉત્પન્ન કરે છે, સુખનો સમૂળગો નાશ કરે છે એટલુંજ નહિ પણ મરણને શરણ કરે છે; માટેજ શુદ્ધ ભસ્મનું સેવન કરવું. ૩૮

અશુદ્ધ ભસ્મ સેવનથી થયેલા વિકારોની શાંતિ.

અભયાસિતયાશુક્તા તિદિનનૃભિરઙ્ગજે ॥

હેમદોષહરિસાસ્યા દ્રંગાંભદ્વપાપનુત્ ॥ ૩૯ ॥

અશુદ્ધ ભસ્મ સેવવાથી દોષ [વિકાર] ઉત્પન્ન થયા હોય તો હરડે અને સાકર ૩ દિવસ ખાયતો જેમ ગંગાજીનું જળ પાપ સમૂહનો નાશ કરે છે તેમ સર્વ વિકારનો નાશ કરે છે. ૩૯

સુવર્ણ ભસ્મનાં અનુપાન.

વાજીકરંભૃંગરસેનચૂર્ણં દુર્ગ્ધેનશક્તિપ્રદદાતિનિ-

ત્યં ॥ પુનર્નવાયુર્નયનામયમ્નં જરાહરંચાજ્યયુતં-

નરાણામ્ ॥ ૪૦ ॥

સોનાની ભસ્મ જળ બાગરના રસ સંગાથે ખાવાથી વાછ કર (સ્ત્રી સંગમમાં બળ-હર્ષ-આપનાર) થાય છે, દૂધની સંગાથે ખાવાથી શક્તિ આપે છે, સાટાડીના રસ સંગાથે ખાવાથી નેત્રના રોગોનો નાશ કરે છે, ઘી સંગાથે ખાવાથી વય સ્થાપન (અયુ, બળ, બુદ્ધિને વધારે છે સમસ્ત રોગોનો નાશ] કરે છે. ૪૦

બુદ્ધિદંતુવચાયુક્તં દાહમ્નંકટુકાયુતં ॥

કાંતિદંકુંકુમેનેદં કાંતિજિન્નવનીરજે ॥ ૪૧ ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૫૩)

સઘોદુગ્ધયુતંહંતિ યક્ષમાણમતિદારુણં ॥

લવંગશુંઠિમરિચૈરુન્માદંચત્રિદોષકં ॥ ૪૨ ॥

વજ્ર સંગાથે ખાવાથી બુધિ વધેછે, કડુ સંગાથે ખાવાથી બળતરા (દાહ) શાંત થાયછે, કેશર સંગાથે ખાવાથી કાંતિ (તેજ) વધારેછે, ધારોષ્ણુ (તુરત દોહેલા) દૂધ સંગાથે ખાવાથી અતિ બચંકર રાજ યક્ષમા (ક્ષમા) દૂર થાયછે, લવિંગ સુંઠ અને મરી સંગાથે ખાવાથી ત્રિદોષ જન્ય ઉન્માદ મટેછે. અથવા ઉન્માદ અને ત્રિદોષને મટાડેછે. ૪૧-૪૨

મધ્વામલકસંયુક્તં સંગ્રહણીં પ્રવલાંહરેત્ ॥

મધુનાવરસ્વૈમંવિષદોષનિવારણમ્ ॥ ૪૩ ॥

શંખપુષ્પિરસૈરાયુઃ પ્રદંચંદનચર્ચિતે ॥

વિદારીકન્દસંયુક્તંપુત્રદંપુત્રવત્સલે ॥ ૪૪ ॥

મધ તથા આમળાં સંગાથે ખાવાથી પ્રબળ અંગ્રહણીને મટાડેછે, સોનાના વર્ક અને મધ સંગાથે ખાવાથી વિષ દોષ નિવારણ કરેછે. શંખાવળીના રસ સંગાથે ખાવાથી આયુ વધારેછે અને ભોંય કોહળાના રસ સંગાથે ખાવાથી પુત્ર પ્રદાયક છે. ૪૩-૪૪

ભરમ કરવામાં કેવું રૂપું ગ્રહણ કરવું?

શૃણુહિરુપમતિપ્રમદોત્તમે વદભિષગ્વરરૂપગુણા-

કર ॥ ત્રિવિધમાહુરયેરજતંપ્રિયે સ્વનિજવેધજઙ્-

ગજમાર્યકાઃ ॥ ૪૫ ॥

હવે રૂપાની પરિક્ષા કહિએ છિયે-રૂપું ત્રણ પ્રકારનું છે એટલે એક ખાણથી ઉત્પન્ન થયેલું ૧ ખીજું વેધજ (રસાણિક યોગેથી ઉત્પન્ન કરેલું) ૨ અને ત્રીજું અંગજ તે કલ્પથી બનેલું છે એમ આર્ય જનોનું કેહવુંછે. ૪૫

ઉત્તમંબંગજવેધજંકીર્તિતં યન્મૃદુલંહિશૌક્લ્યંભજે-

દંગનેશુભ્રવર્ણમૃદુલ્લેનહીનંયતોઽગ્રાહ્યમિત્યાહુરા-

ર્યાઃસ્વનિસ્થંતતઃ ॥ ૪૬ ॥

(૫૪)

અનુપાનતરંગિણી.

ત્રણ ભતના રૂપામાં વેધજ અને બંગજ એમ પ્રકારથી ઉત્પન્ન થયેલું રૂપું નરમ અને શ્વેત વર્ણનું છે તેજ ઉત્તમ જાણવું; પણ ખનિજ રૂપું અગ્રાણ છે એટલે મહણ કરવા લાયક નથી એમ આર્ય વૈદો કહેછે. ૪૬

રૂપાની ભસ્મ બનાવવાની વિધિ.

भागैकंतालकंमर्द्यं याममम्लेनकेनचित् ॥

तेनभागत्रयंतारपत्राणिपरिलेपयेत् ॥ ४७ ॥

धृत्वामूषापुटेरुध्वाપુટેત્રિंશदनोपलैःसमुधृत्यपुन-
स्तालं दत्तारुध्वाપુટેપચેત્ ॥ एवंचतुदर्शपुटैस्तार
भस्मप्रजायते ॥ ૪૮ ॥

શુદ્ધ હરતાલ ૧ ભાગ લેછ કોઈ પણ ખાટા પદાર્થ (કાંજ-લીંબુ) ની સાથે એક પોહોર મુધિ ખરલ કરી તેનાથી ત્રણ ગણાં રૂપાના શોધેલાં કંટક વેધ પતરાં લેઈ તેના ઉપર તે ધુટેલી હરતાલ નો લેપ કરવો અને સરાવસંપુટ (અથવા મૂષાપુટ) માં તે કંટક વેધ પતરાંને મુકી ૩૦ અડાયાં જાણાની આંચ દેવી એવીરીતે ૧૬ વાર સંપુટ કરી તેટલીજ આંચ દેવાથી શુદ્ધ ચાંદીની ભસ્મ થાયછે.

શુદ્ધ ચાંદીની ભસ્મના ગુણ.

रोप्यंशीतंकषायचस्वादुपाकरसंसरं ॥ वयसःस्था
पनंस्निग्धंलेखनंवातपित्तजित् ॥ प्रमेहादिकरो
गांश्चनाशयत्यचिराद्ध्रुवं ॥ ૪૯ ॥

ચાંદીની ભસ્મ શીતજ છે, કષાયલીછે, સ્વાદિષ્ટ છે, સારક છે, અવસ્થાને સ્થાપન કરનાર (આયુ-બળ-બુધ્ધિની વૃદ્ધિ અને સમસ્તરોગની નિવૃત્તિ કરનાર) છે, સ્નિગ્ધ છે, લેખનીય (મજા વગેરેને ઉખેડી શરીર ને સ્વચ્છ કરનાર) છે, વાયુ, પિત્તનો નાશ કરનાર, અને પ્રમેહાદિ અનેક રોગોનો નિશ્ચે નાશ કરનાર છે. ૪૯

અશુદ્ધ ચાંદીની ભસ્મના અવગુણ.

अशुद्धंरजतंकुर्यात् पांडुकंडुगलग्रहान् ॥

વિવિધંવીર્યનાશંચલહાનિઃશિરોરુજમ્ ॥ ૫૦ ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૫૧)

અશુદ્ધ (કાચી) રહેલી ચાંદીની ભસ્મ સેવવાથી પાંડુ, ખ-
રજ, ગળઝેહ, બંધકોષ, વીર્યનાશ અને બળહાનિ તથા મસ્તક રોગ
ને પેદા કરનાર છે. ૫૦

કાચી ચાંદીની ભસ્મથી થયેલા વિકારોની શાંતિ.

શર્કરામધુસંયુક્તાં સેવયેદ્યોદિનત્રયં ॥

અપક્વરૂપ્યદોષેણ વિમુક્તઃસુખમસ્નુતે ॥ ૫૧ ॥

સાકર અને મધ (અથવા મધ સાથે સાકર) ૩ દિવસ સેવન
કરેતો નિશ્ચે અપકવ (કાચી) ચાંદીની ભસ્મ ખાવાથી શરીરમાં
વિકાર ઉત્પન્ન થયેલ હોય તેનાથી મુક્ત (દૂર] થઈ સુખ પ્રાપ્ત
થાયછે. ૫૧

ચાંદીની ભસ્મનાં અનુપાન.

દાહેશર્કરાયુક્તંવાતપિત્તેવરાયુતં ॥

ત્રિસુગંધયુતંમેહે ગુલ્મેક્ષારસમન્વિતં ॥ ૫૨ ॥

કાસેકફેઽટ્ઠરૂપસ્યરસેત્રિકુટાન્વિતે ॥

માર્ઙ્ગીવિશ્વયુતંશ્વાસે ક્ષયજિત્સશિલાજતુ ॥ ૫૩ ॥

પુનર્નવાયુતંશોફેપાણ્ડૌમંદૂરસંયુતં ॥

વલીપલિતહંકાન્તિક્ષત્કરંઘૃતસંયુતમ્ ॥ ૫૪ ॥

જો શરીરમાં દાહ (બળતરા) થયેલ હોય તો ચાંદીની ભસ્મ
સાકર સંગાથે, વાયુ અને પિત્તરોગ ઉપર ત્રિફળાં સંગાથે, પ્રમેહ ઉ-
પર ત્રિસુગંધ (તજ, તમાલપત્ર, એલચી) ના ચૂર્ણ સંગાથે, ગુદ્મ
(ગોળા) ના ઉપર જવખાર અથવા ગમેતે ખાર સંગાથે, ઉધરસ
અને કફ ઉપર અરડુસા (અરડુસી) ના રસ સંગાથે, શ્વાસરોગ ઉ-
પર ત્રિકુટ (સુંઠ, મરી, પીપર) અને બારંગના ચૂર્ણ સંગાથે, ક્ષય
રોગ ઉપર શિલાજીત સંગાથે, સોજા (સોફ) રોગ ઉપર સાટોડી
સંગાથે, પાંડુરોગ ઉપર મંદુર સંગાથે, શરીર ઉપર કરચલીઓ વળી
હોય તથા પળીયાં આવ્યાં હોય તે દૂરકરવા માટે ઘી સંગાથે આપ-
વાથી ક્ષુધા અને ક્રાંતિને વધારેછે. ૫૨-૫૪

ક્ષીણેમાંસરસૈનેદરૌપ્યંક્ષીરેણવાયુતં ॥

(૫૬)

અનુપાનતરંગિણી.

યકૃત્પ્લીહઘ્નમેતદ્ધિવરાપિપ્પલિસંયુતં ॥ ૫૫ ॥

ફીણુ થઇ ગયેલા પુરૂષને માંસના રસા સંગાથે અથવા દૂધ સંગાથે, અને કાળજની વ્યાધિ તથા બરોળ ઉપર ત્રિકૂળા અને પી-પરના ચુર્ણ સંગાથે રૂપાની ભસ્મ સેવન કરવાથી ઉક્ત રોગોનો ના-શ કરેછે. ૫૫

તામ્રભસ્મ કરવામાં કેવું તાંબુ મહણ કરવું?

જપાકુસુમસંકાશં સ્નિગ્ધંમૃદુઘનક્ષમમ્ ॥

લોહનાગોઞ્જિતંતામ્રં મારણાયપ્રશસ્યતે ॥ ૫૬

જે તાંબુ જસુદના કુલ સમાન રંગવાળું હોય, તથા સ્નિગ્ધ (ચિકણું) મૃદુ (કોમળ-નરમ) તેમજ ઘણુ મારવા છતાં પણ વે-રાઇ જવું નથી તેવું લોહ અને સીસાના ભેગ રહિત તાંબુ ભસ્મ કરવાના કામમાં લેવું. (પણ એથી વિરૂધ્ધ હોયતો ત્યાગન કરવું)

તાંબાની ભસ્મ કરવાની વિધિ.

સૂક્ષ્માણિતામ્રપત્રાણિ કૃત્વાસંસ્વેદયેદ્બુધઃ ॥

વાસરત્રયમમ્લેન તતઃસ્વલ્વેવિનિક્ષિપેત્ ॥ ૫૭ ॥

પાદાંશાંસૂતકંદલા યામમમ્લેનમર્દયેત્ ॥

તતઃપૃથ્વીપત્રાણિ લેપયેદ્વિગુણેનચ ॥ ૫૮ ॥

ગન્ધકેનામ્લઘૃષ્ટેન તસ્યકુર્યાંચગોલકમ્ ॥

તતઃપિષ્ઠાચમીનાર્ક્ષીચાઙ્ગેરીંવાપુનર્નવામ્ ॥ ૫૯ ॥

તત્કલ્કેનબહિર્ગોલં લેપયેદ્બુગુલોન્મિતમ્ ॥

ધૃત્વાતદ્ગોલકંભાણ્ડે શરાવેણચરોધયેત્ ॥ ૬૦ ॥

વાલુકાભિઃપ્રપૂર્યાથ વિશ્વતિલવણાંબુભિઃ ॥

દલામાંડમુખેમુદ્રા ન્તત્ચુલ્લ્યાંવિપાચયેત્ ૬૧

ક્રમવૃદ્ધામિનાસમ્ય ગ્યાવદ્યામચતુષ્ટયમ્ ॥

સ્વાદ્ગ્નીશીતંસમુઘૃત્ય મર્દયેચ્છૂરણદ્રવૈઃ ॥ ૬૨ ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૫૭)

યામૈકંગોલકંતચ નિશ્ચિપેચ્છરણોદરે ॥

મૃદાલેપસ્તુકર્ત્તવ્ય સ્સર્વતોઽદ્યુષ્ટમાત્રકઃ ૬૨

પાચ્યંગજપુટેક્ષિપ્તં મૃતંભવતિનિશ્ચિતમ્ ॥

વમનંચિરેકંચન્નમંક્લમમથારુચિમ્ ॥ ૬૪ ॥

વિદાહંસ્વેદમુત્કેદં નકરોતિકદાચન ॥ ૬૫ ॥

શુદ્ધ કરેલા તાંબાનાં પાતલાં ઝીણાં પતરાં કરી ૩ દિવસ લીં-
બુના રસમાં નાખી ધીમી ધીમી આંચવડે અગ્નિ ઉપર પકાવવાં પછી
ખરલમાં નાખી ઘુંટવાં એટલે તાંબાના પત્રાંથી ચોથે હિસ્સે શુદ્ધ
પારો તે સાથે મેળવી ૧ પોહોર સુધી લીંબુના રસ સંગાથે ખરલ
કરવાં, જ્યારે તે ખરલ કરતાં બારીક બની જાય અને ગોળો વળે તેવું
બને ત્યારે તેનો ગોળો બનાવી પછી શુદ્ધ ગંધક તે ગોળાથી બમ-
ણો લેઈ લીંબુના રસમાં ઝીંણો ઘુંટી તે ગોળા ઉપર ઘુંટેલા ગંધકનો
લેપ કરવો; તદનંતર ખાદી, ચાર પાદડાની હુંણી તથા સાટોડી અથ-
વા એમાંથી કોઈ પણ ઔષધી મળે તે ઘુંટી તે ચટણીનો ઉક્ત ગો-
ળા ઉપર એ આંગળ જાડો લેપ (ચર) કરવો, ખાદ એ ગોળાને કોઈ
પણ વાસણમાં રાખી સરાવલાથી ઢાંકી (અથવા સરાવ સંપુટ
કરી) એક હાલ્લીમાં રેતબરી તે સંપુટને મધ્ય ભાગમાં મૂકી તેના
મુખે રાખ અને મીઠાની મુદ્રા દેખ ચુલ્હા ઉપર ચઢાવવી, પછી મંદ
મધ્યમ અને તીક્ષ્ણ અગ્નિની આંચ આપવી અર્થાત્ થોડેથી ચઢતી
ચઢતી અગ્નિ ૪ પોહોર આપવી, જ્યારે સ્વાંગ શીતળ [પોતાની મે-
ળેજ ઠંડી) થાય ત્યારે તે ગોળાને કાઢાડી લેઈ સૂરણના રસમાં ૧
પોહોર ખરલ કરી ગોળો બનાવી સૂરણની ગાંઠને કારી તેમાં ઉક્ત
ગોળાને રાખી ડગળી દેઈ તે સૂરણની ગાંઠ ઉપર અંગુઠા પ્રમાણે-
માટીનો જાડો ચર (લેપ) દેઈ તેને ગજપુટ અગ્નિની આંચ દેવી
જેથી નિશ્ચે શુદ્ધ તાંબાની ભસ્મ થશે એ શુદ્ધ ભસ્મ ઉલટી, રેચ,
ભ્રમ, ગ્લાની, અરચિ, દાહ અને પ્રસ્વેદ તથા મોળ વગેરે કોષ
પણ ઉપદ્રવ કરતી નથી. ૫૭-૬૫

શુદ્ધ તાંબાની ભસ્મના ગુણ.

તામ્રંકષાયંમધુરંસતિક્ત મમ્લંચપાકેકટુસારકંચ

(૫૮)

અનુપાનતરંગિણી.

પિત્તાપહંશ્લેષ્મહરંચશીતં તદ્રોપણંસ્યાલ્લઘુલેખનંચ
 ૬૬। પાંડુદરાર્શોજ્વરકુષ્ઠકાસ શ્વાસક્ષયાન્પીન-
 સમમ્લપિત્ત ॥ શોથંકૃર્મીશ્ચઘ્નૂલમપાકરોતિ પ્રાહુ
 ર્બુધાવૃહણમલ્પમેતત્ ॥ ૬૭ ॥

શુદ્ધ તાંબાની ભસ્મ કષાયજ્વા, મીઠા, તીખા અને ખાટા રસ સહિત છે, પાકમાં કટુક, સારક છે, પિત્તક તથા કફ છે, શીતળ, રોપણ (ધાવપર અંદૂર લાવનાર) હલકી તથા લેખનીય છે પાંડુ, ઉદર રોગ, હરષ (મસા) તાવ, કોઠ, ઉધરસ, શ્વાસ, ક્ષય, પીનસ, અમ્લપિત્ત સોજો, કૃમિરોગ અને શૂળ એટલા રોગોનો નાશ કરે છે. તથા કિં-ચિત્ વીર્યની વૃદ્ધિ કરનાર છે એમ વૈધવરો કહે છે. ૬૭

અશુદ્ધ તાંબાની ભસ્મના અવગુણ.

તામ્રમપક્વમનં વિરેકતાપાદિકંબ્રમંમૂર્છાં ॥
 મેહંબલસ્યનાશં કરોતિશુક્રસ્યચાયુષસ્યાપિ ૬૮

કાચી તાંબાની ભસ્મ [ખાખ] હલકી, રેચ, તાવ, ફેર, અ-ચેતન પણ, પ્રમેહને પ્રાપ્ત કરે છે, બળ, તથા વીર્ય, અને આયુષ્યનો નાશ કરે છે. ૬૮ ✽

અશુદ્ધ તાંબાની ભસ્મથી થયેલા વિકારની શાંતિ.

મુનિત્રીર્હીંસિતાપાના વા ધાન્યકંસિતાન્વિતં ॥
 તામ્રદોષમશેષંવૈ પિબન્હન્યાદિનત્રયૈઃ ॥ ૬૯ ॥

મુની ત્રીહિ એટલે સામો (અથવા પાણીમાં પોતની મેલેજ પ્રકટ થનારી એક જાતની ડાંગર) અથવા ધાણા સાકર મેંગાથે મે-જાવી પાણીની સાથે દિવસ ૩ પીવાથી કાચા તાંબાની ભસ્મ સેવન કરવાથી ઉત્પન્ન થયેલા દોષ (રોગ-વિકાર) શાંત (નાશ) પામે છે.

✽ " નવિષંવિષમિત્યાહુ સ્તામ્રંતુવિષમુચ્યતે ॥ એકદોષોવિ-
 થેતામ્રેત્વષ્ટોષાઃપ્રકીર્તિતાઃ ॥

અર્થ-ઝેર છે તેને ઝેર ન કેલું પણ તાંબુ છે તેજ ઝેર છે: કેમકે ઝેરમાં તે એકજ અવગુણ (દોષ) છે પરંતુ તાંબામાં તે આઠ દો-ષ છે (માટે તેની ભસ્મ શુદ્ધ બનાવી ઉપયોગમાં લેવી નહીતો રીખા-વી રીખાવીને મૃત્યુ નિપજાવે છે.) રસાર્ણવ,

અનુપાનતરંગિણી.

(૫૯)

તાંબાની ભસ્મનાં અનુપાન.

પિપ્પલીમધુસંયુક્તં સર્વરોગેષુયોજયેત્ ॥

સ્વબુધ્યાપિપ્રયુજીત રોગનાશનવસ્તુભિઃ ॥ ૭૦ ॥

પીપર અને મધ સંગાથે તાંબાની ભસ્મ સર્વે રોગ ઉપર સેવન કરવાથી અથવા જોવો રોગ તેને નાશકરનારી વસ્તુ સંગાથે પોતાની બુદ્ધિના અનુસારે પુર્વાપરનો વિચાર કરી સેવન કરવાથી સર્વ રોગ નાશ પામેછે. ૭૦ ❀

ભસ્મ કરવામાં બંગ કેવા પ્રકારનો અહ્યુ કરવો ?

શુભ્રંસુકઠિનંબઙ્ગં ગ્રાહ્યાવૈદ્યવરૈસદા ॥

અન્યધાતુવિમિશ્રંચે ત્યાજ્યમેવમનર્થકં ॥ ૭૧ ॥

કલર્ધની ભસ્મ કરવામાં જે કલર્ધ ધોળી અને કઠણ હોય તે લેવી પણ ખીજ ધાતુઓ મળેલી અર્થાત્ ખીજ ધાતુઓના ભેગવાળી-મલીન-નરમ હોયતે ત્યાગીદેવી નહિતો તેકલર્ધની બનાવેલી ભસ્મ નુકસાન કર્તાછે. ૭૧ ૧

બંગ ભસ્મની વિધિ.

મૃત્પાત્રેદ્રાવિતેબઙ્ગે ચિન્ચાશ્વત્યત્વચારજઃ ॥

ક્ષિપ્તાવઙ્ગચતુર્થાંશ મયોદવ્યાપ્રચાલયેત્ ॥ ૭૨ ॥

તતોદિયામમાત્રેણ બઙ્ગભસ્મપ્રજાયતે ॥

અથભસ્મસમંતાલં ક્ષિપ્તાઽમ્લેનવિમર્દયેત્ ॥ ૭૩ ॥

તતોગજપુટેપક્ત્વા પુનરમ્લેનમર્દયેત્ ॥

તાલેનદશમાંશેન યામમેકંતતઃપુટેત્ ॥ ૭૪ ॥

एवंदशपुटैःपक्वं बङ्गंभवतिमारितम् ॥ ૭૫ ॥

❀૧ રતી ખાર તાંબાની ભસ્મ સીમળાના રસની સંગાથે મધ અને ધી સહિત નિત્ય સેવનકરે અને તે ઉપર સાકર યુગ્ત કઢેલું ગાયતું દૂધ પીયે તથા ધી યુગ્ત મિષ્ટાન્ન ખાય, ખટાર્થ તૈલાદિ ત્યાગ કરેતો વીર્ય, જઠરાગ્નિ, પુષ્ટતા પ્રાપ્તકરેછે તેમજ દેહદ્રવ, દિવ્યદ્રષ્ટિ અને કામદેવના સમાન સુંદરતા બક્ષેછે. અંથાતર.

૧ બંગ, કલર્ધ, રાંગ, કથિલ અને કથિર એ એકજ ધાતુછે.

(૬૦)

અનુપાનતરંગિણી.

માટીની મોટી ઠીબ (તાવડી) માં શુદ્ધ કરેલી કલઘ ઓગા-
ળી તે કલઘથી ચોપા ભાગે આમલી અને પીપરની છાલ (છોડીઆં]
નું ઝીણું ચૂર્ણ (બૂકો) કરી તે ચૂર્ણ ઓગલેલી કસેઈ ઉપર ભભરાવ
તે જવું અને લોખંડની કડછીથી કલઘને હલાવતે જવી, એમ બે પો-
હોર સુધી અગ્નિ ઉપર રાખી કર્યા કરે તો કલઘ ભસ્મ જેવી થઈ
જશે. પછી તે ભસ્મની બરોબર શુદ્ધ હરતાલ લેઈ હરતાલ અને
ભસ્મ એ બેને લીંબુના રસમાં ખરલ કરી એકજીવ થયે જોજો બ-
નાવી સરાવ સંપુટ કરી ગજપુટ અગ્નિ આપવી. એની મેલેજ ઠંડુ
થયા પછી સંપુટ કાઢાડી ભસ્મના દશમા ભાગે શુદ્ધ હરતાલ લેઈ
ભસ્મ અને હરતાલ બન્ને ફરી લીંબુના રસમાં ૧ પોહર સુધી ખરલ
કરી પુર્વોક્તરીતે સંપુટમાં રાખી કપડા માટીથી ઢ્રઢ કરી ગજ પુટ
આંચ આપવી. એવીજ રીતે દશ વાર કરવાથી શુદ્ધ બંગ ભસ્મ
થાયછે. ૭૨=૭૫

શુદ્ધ બંગ ભસ્મના ગુણ.

बंगलघुसरंरुक्षं कुष्टमेहकफकृमीन् ॥

निहंतिपाण्डुसस्वासे नैत्र्यमीषत्तुपित्तलं ॥ ७६ ॥

सिहोगजौघंतुयथानिहंति तथैवबंगोऽखिलमेहव-
र्गं ॥ देहस्यसौख्यंप्रबलेंद्रियत्वं नरस्यपुष्टिंविद-
धातिन्ननं ॥ ७७ ॥

શુદ્ધ કલઘની ભસ્મ લઘુછે, સર (સારક] છે, રક્ષ [લુખી)
છે. કોઢ, કફ, કૃમિ, પાંડુ, શ્વાસ હરતા છે, નેત્રને હિતાવહ છે, કિં-
ચિત્ પ્રીતિ કારક છે. જેમ સિંહ ગજ (હાથી) ના સમૂહનો નાશ
કરેછે તેમજ (આ) બંગભસ્મ સર્વ પ્રકારના પ્રમેહનો નાશ કરેછે
તથા શરીર આરોગ્યતા, ઈન્દ્રિયોની પ્રવ્રજતા અને પુષ્ટિ ભસ્મ સેવન-
કરનાર મનુષ્યને નિશ્ચે આપે છે. ૭૬-૭૭

(બુધ્ધિ, શીતળતા, સૌંદર્યતા કવિત્વ શક્તિ આપે છે. ક્ષયનો
નાશ કરેછે. વીર્યને સ્થિર કર્તાછે દીપન પાચન ગુણ વાળીછે]

અશુદ્ધ બંગ ભસ્મના અવગુણ.

यद्यषक्वंभवेब्दंगं गुल्मकुष्टप्रमेहकृत् ॥

वातशोणितमंदामि पाण्डुदौबल्यरूक्प्रदं ॥ ७८

અનુપાનતરંગિણી.

(૬૧)

કાચી કલઈની ભસ્મનું સેવન કરવાથી ગોળાનોરોગ, કાઠ પ્ર-
મેહ, વાતરગ્ત, મંદાગ્નિ, પાંડુરોગ અને નિર્બળતા અથવા કૃસતા
પથ્થુ એ રોગોને ઉત્પન્ન કરેછે. ૭૮

કાચી કલઈની ભસ્મના વિકારની શાંતી.

મેઘશૃંગીસિતાયુક્તાં યસ્સેવતિદિનત્રયં ॥

બંગદોષવિમુક્તોસૌ સુખંજીવતિમાનવઃ ॥ ૭૯ ॥

કાકડા સીંગ (અથવા મરડા સીંગ—મરડાકાણી—મેઢા સીંગ)
સાકર મંગાથે ૩ દિવસ સેવન કરે તો કાચા બંગજનીત દોષની શાં-
તિ થાયછે અર્થાત્ તેના વિકારથી મુક્ત થાયછે અને તે મનુષ્ય સુખે
કાળ ક્રમણ કરે. ૭૯

બંગભસ્મનાં અનુપાન.

કર્પૂરેણયુતંબઙ્ગઃ હરત્યાસ્યવિગંધતાં ॥

પુષ્ટિકૃતક્ષીરસંયુક્તં જાતીફલયુતંતુવા ॥ ૮૦ ॥

પ્રમેહેતુલસીપત્રૈઃ સ્વાદેઽદ્ભંગપ્રસન્નધીઃ ॥

ગુલ્મેટંકણસંયુક્તં પાંડુરોગેઘૃતેનચ ॥ ૮૧ ॥

ઉર્ધ્વશ્વાસેરક્તપિત્તે નિશયામક્ષયેત્સુચિઃ ॥

પિત્તેશર્કરયાસ્વાદે ન્મધુનાબલવૃદ્ધયે ॥ ૮૨ ॥

વીર્યસ્તંભાયકસ્તૂર્યા નાગવલ્લિદલેનવા ॥

મંદામૌમગધાચૂર્ણ કસ્તૂરીસંયુતંભજેત્ ॥ ૮૩ ॥

કંકોલસ્યરજોયુક્તં મન્દામૌવામ્ભજેન્નરઃ ॥

સ્વદિરક્વાથસંયુક્તં વર્મ્મરોગેપ્રશસ્યતે ॥ ૮૪ ॥

ધાત્રીફલયુતંવાપિ પૂગચૂર્ણસમન્વિતં ॥

સેવિતંહરતેઽજીર્ણં રસોનેનાસ્થિગંજ્વરં ॥ ૮૫ ॥

કુષ્ઠેસિન્ધુફલૈઃસાર્દ્ધં નિર્ગુઢીસ્વરસેનવા ॥

કૌબ્જેઽપામાર્ગમૂલેન ॥ પ્લીન્હિટંકણસંયુતં ॥ ૮૬ ॥

(૬૨)

અનુપાનતરંગિણી.

દિવ્યસમુદ્રફલાભ્યાં બંગસંમર્ધનાગવલ્લિજલૈ ॥
 પ્રાણપ્રિયેવિલિમ્પતિના યદિલિંગંભવેદ્ધિદીર્ઘતરં
 લવંગરોચનાયુક્ત તિલકંજનવશ્યકૃત્ ॥
 લવંગૈરંડમૂલાભ્યાં લૈપશ્ચાર્ધાભેદહૃત્ ॥ ૮૮ ॥
 યવાનિકાયુતંવાતે વાજિંગંધાયુતંતુવા ॥
 જલોદરેત્વજાક્ષીરસંયુતંગુણકૃદ્ધવેત્ ॥ ૮૯ ॥
 પુત્રાદ્યૈરાસમીક્ષીરૈ સ્તક્રાઢ્યંવાતગુલ્મનુત્ ॥
 કર્કટીસ્વરસૈષંઢો પુરુષત્વમવાપ્નુયાત્ ॥ ૯૦ ॥
 અપામાર્ગરસૈર્વંગં શિરોરોગનિવારણં ॥
 શાલ્કકમાલતીપત્રી લવંગૈધાતુદોષનુત્ ॥ ૯૧ ॥
 જાતીફલાશ્વગંધાભ્યાં કટિપીડાનિવારણં ॥
 રસોનતૈલયુક્તસ્ય મપસ્મારનિષ્પંદનમ્ ॥ ૯૨ ॥
 જાતીફલાલવઙ્ગાઢ્યં મધુનાકસંનંજયેત્ ॥
 સ્વરસાસ્વરસૈર્વઙ્ગં બલદંહિનૃણામિદં ॥ ૯૩ ॥

શુદ્ધ કલઘની બરમ કપૂર સંગાથે સેવન કરવાથી મુખની દૂર્ગં
 ધ (આગર) ને મટાડેછે, દૂધ અથવા જાયફળ સંગાથે સેવન કરવાથી
 પુષ્ટિ આપેછે, પ્રમેહ રોગ ઉપર તુલસીપત્ર સંગાથે, ગુદમ ઉપર ટં-
 કણખાર સંગાથે, પાંડુરોગમાં ધી સંગાથે, શ્વાસ અને રક્તપિત્તમાં
 હળદર સંગાથે, પિત્તરોગમાં સાકર સંગાથે, નિર્બળતા ઉપર મધ
 સંગાથે, વીર્ય રતંબન કરવા માટે કર્તૂરી અથવા નાગર વેલના પા-
 નસંગાથે, મંદાગ્નિ માટે પીપર અને કર્તૂરી સંગાથે અથવા કંકો-
 લના ચૂર્ણ સંગાથે, નેત્ર તથા પાપણુના દરદ માટે ખેરના ઉકાળા સં-
 ગાથે, અપચા [અજીર્ણ] ઉપર આમલાં તથા સોપારીના ચૂર્ણ સં-
 ગાથે, હાડજ્વર માટે લસણ સંગાથે, કોઢ માટે સમુદ્રફળ સંગાથે, વા,
 નગોડના રસ સંગાથે, કુખ્જ રોગ ઉપર અમાડાના મૂળ સંગાથે,
 બરોળમાટે ટંકણ સંગાથે, ત્રિંગવૃદ્ધિ માટે લવિંગ સમુદ્રફળ અને
 નાગરવેલ પત્રના રસ સંગાથે જગ બરમ વાટી ત્રિંગ ઉપર લેપ ક-

અનુપાનતરંગિણી.

(૬૩)

રવો, મનુષ્યને વચ્ચે કરવા માટે લવંગ અને ગોરાચન (ગૌલોચન-ગોરાચન) મંગાથે, આધાશીશી ઉપર લવંગ તથા એંડાનામૂળ મંગાથે (લેપ કરવો), વાયુરોગ માટે અન્નમા મંગાથે, વા, આસગંધ મંગાથે, જ્વોદર ઉપર બકરીના દૂધ સંગાથે ગુણુ કર્તાછે, પુત્રપ્રાપ્તિ માટે ગધેડીના દૂધ સંગાથે, વાત શુદ્ધ રોગ ઉપર ગાયત્રી છાસ મંગાથે, નપુંપક પણાને દૂર કરવા કાકડીના રસ મંગાથે, માથાના રોગ ઉપર અંધાડાના રસ સંગાથે, ધાતુ વિકાર (વીર્ય વિકાર) ઉપર જ્યેષ્ઠ જાવંત્રી અને લવિંગ સંગાથે, ક્રેડ દૂધતી હોય તેના માટે જ્યેષ્ઠ અને આસગંધ સંગાથે, વાઈ [ક્રેક્રે] દૂર કરવા માટે લસણ અને તેલ સંગાથે (સુંઘવાથી) અને ઉધરસ માટે જ્યેષ્ઠ લવિંગ અને મધ સંગાથે, નિર્બળતા દૂરકરવા (બળને પ્રાપ્ત કરવા) તુલસીના રસ સંગાથે જ ગ ભરમ સેવન કરવા (ખાવા) થી અર્થાત્ દરેક દરદો માટે ઉક્ત અનુપાન સહ સેવન કરવાથી ઇચ્છિત સિદ્ધિ આપેછે (નિરોગી બનાવેછે) ઇત્યર્થ. ૮૦-૮૩

જશદની ભરમ બનાવવાની રીત.

“ યશદસ્યવંગવત્મારણંભવતિ ”

જશદની ભરમ બનાવવી હોયતો અંગભરમ બનાવવાની જે વિધિ કહી છે તેજ વિધિ મુજબ જશદની ભરમ થાયછે. (માટે હવે અત્ર વિશેષ લખવાની અગત્ય નથી.)

શુદ્ધ જશદની ભરમના ગુણ.

ત્રિદોષપ્રમેહામિમાંઘાશિરોગા નતિસારપિત્તજ્વ-
રાજીર્ણકાસાન્ વિબંધામવાતંહરેદ્રીતિહેતુર્વર્માશૂ-
લશીતજ્વરાસસ્રુતીશ્ચ ॥ ૧૪ ॥

શુદ્ધ જશદની ભરમ સેવન કરવાથી ત્રિદોષપ્રમેહ, અગ્નિની મંદતા, નેત્રરોગ, અતિસાર, પિત્ર જ્વર, અજીર્ણ, ઉધરસ, અંધકોષ, આમવાયુ, ઉલટી, શળ, તાઢીયોતાવ અને રગ્તાતિસાર (લોહી ઠા-
ણુ-લોહીખંડ વાડો) એ સર્વરોગનો નાશ કરેછે. ૯૪

જશદની કાચી ભરમના અવગુણ.

અપક્વંયશદંરોગાન્ પ્રમેહાજીર્ણમારુતાન્ ॥
વમિંશ્રમિંકરોત્પેનં ॥ ૧૫ ॥

(૬૪)

અનુપાનતરંગિણી.

જશદની કાચી ભસ્મ ખાવાથી પ્રમેહ, અછળ ઉલટી અને ફેર આદી અનેક રોગોને ઉત્પન્ન કરેછે. ૯૫

કાચી જશદની ભસ્મના દોષની શાંતી.

ત્રિદિનંસિતવાસાર્દ્ધં ભજનવાલહરીતર્કી ॥

યશદસ્યવિકારેણ મુક્તઃસ્યાન્નાત્રસંશયઃ ॥ ૯૬ ॥

હીમજનું ચૂર્ણ સાકર સંગાથે ૩ દિવસ સેવન કરેતો જશદની કાચી ભસ્મ ખાવાથી ઉત્પન્ન થયેલા વિકારોથી મુક્ત થાયછે એમાં જરા સંદેહ નથી. ૯૬

જશદ ભસ્મનાં અનુપાન.

યશદંભિષજાંવસુદંલલને પ્રવદામ્યનુપાનગણંહિ-
તતઃત્રિસુગંધિયુતંભસિતંહ્યસિતં ત્રિમલોદ્ભવમા-
શુનિહંતિગદં ॥ ૯૭ ॥

અમ્મિમંથરસૈર્હતિ વહ્નિમાંઘંદુરાસદં ॥

નેત્રરોગગવાજ્યેન જીર્ણેનૈવાંજનેકૃતે ॥ ૯૮ ॥

અથવાલાલયાપ્રાત નેત્રરોગંહિવ્યુષ્ટ્યાં ॥

નાગવલ્લિદલોત્તન્ન વીટકેનપ્રમેહનુત્ ॥ ૯૯ ॥

સતંડુલહિમૈર્હતિ સર્જૂરૈર્માયુજજ્વરં ॥

યવાનિકાલવંગાભ્યાંયુતશીતજ્વરંજયેત્ ૧૦૦

સર્જૂરતાંડુલહિમૈરક્તાતિસારનાશકૃત્ ॥

શર્કરાઽજાજિસંયુક્ત મતિસારંવર્મિજયેત્ ॥ ૧ ॥

યવાનિકાલવંગજીરકૈઃસશર્કરૈઃ શિવાયુધાશ્વ-
મામયંનિહંતિવામલોચનેપ્રિયે યવાનિકાકવો-
ષ્ણનીરસંયુતંવિબંધનુત્ તથામવાતનુદ્યવાનિકા-
લવંગસંયુતં ॥ ૨ ॥

મહિષીનવનીતેન પ્રમેહંજયતિધ્રુવં ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૬૫)

વહ્નંપથ્યેચગોધૂમ કર્કટીઘૃતસંયુતા ॥ ૩ ॥

યવાનિકાલવંગાભ્યા મજીર્ણકોષ્ણનીરયૂક્ ॥

પિપ્પલિમધુસંયુક્તં જસદંકસનંજયેત્ ॥ ૪ ॥

જશદનાં અનુપાન કહુંછું—ત્રિસુ ગંધિનાચૂર્ણ સંગાથે સેવન કરી રવાથી ત્રિદોષનો નાશ કરેછે, મંદાગ્નિ દૂર કરવા માટે અરણીના રસ સંગાથે, નેત્ર રોગ મટાડવા ગાયના જૂના ધી [સાથે અથવા વાસી થુંક સાથે, (અંજન કરવાથી) ઘેર પ્રમેહ મટાડવા નાગર વેલપાનના ખીડા સંગાથે, પિત્તજ્વર માટે ચોખાનો હીમ અને ખજૂર સંગાથે, શીતજ્વર ઉપર અજમા અને લવિંગના ચૂર્ણ સંગાથે, રગ્તાતિસાર [લોહીખંડવાડો) મટાડવા માટે ખારેક અને ચોખના હીમ સંગાથે, અતિસાર અને ઊલટી બંધ કરવા માટે સાકર અને છુરા સંગાથે, શૂળ ઉપર અજમો લવિંગ અને સાકર સંગાથે, કબજિયત (બંધ કોપ) માટે અજમો અને ઉન્હા પાણી સંગાથે, આમવાત ઉપર અજમો અને લવિંગ સંગાથે, પ્રમેહ માટે લેસના માખણ સાથે ૧ વાલભર ખાવાથી, (પથ્ય ઘડાની બાટી અને ધી] અછાણ ઉપર અજમો લવિંગ અને ઉન્હાપાણી સંગાથે અને ઉધરસ માટે લીંડી પીપર અને મધ સંગાથે ખાવાથી ઉત્તમ ગુણુ આપેછે. ૬૭-૪

સીસાની ભસ્મ કરવાની વિધિ.

તાંમ્બૂલરસસંપિષ્ટ શિલાલેપાત્ પુનઃપુનઃ ॥

દ્વાત્રિંશદ્ધિઃપુટૈર્નાગો નિરુત્યંભસ્મજાયતે ॥ ૫ ॥

પાન (નાગરવેલનાં પત્ર) ના રસમાં મણુશિલને ખરલ કરી શુદ્ધ કરેલા સીસાનાં પાતલાં પતરાંને કંટક વેષ કરી તે ઉપર તે મણુશિલનો લેપ કરવો. પછી સરાવ સંપુટ કરી અગ્નિ પુટ આપવાથી એટલે એવીરીતે ૩૨ વાર અગ્નિ પુટ આપવાથી સીસાની નિરુત્ય ભસ્મ થાયછે. ૫

શુદ્ધ સીસાની ભસ્મના ગુણુ.

સીસેરંગગુણંજ્ઞેયં વિશેષાન્મેહનાશનં ॥ ૬ ॥

✽ ઔષધ ૪ તોલા લેઈ ફૂટી પાણી તોલા ૨૪ માં સાંઝરે ૫-લાળી રાતવાશી રાખી પ્રભાતે ગળી કાઢાડવું તે પાણીને હિમ અથવા શીત કષાય કહેછે. તેની માત્રા તોલા ૮ લાવ પ્રકાશ.

(૬૬)

અનુપાનતરંગિણી.

નાગસ્તુનાગશતતુલ્યબલંદદાતિ વ્યાધિંચનાશ-
યતિર્જીવિતમાતનોતિ વન્હિપ્રદીપયતિકામબલં-
કરોતી મૃત્યંચનાશયતિસંમતસેવિતઃસ ॥ ૭ ॥

સીસાની ભસ્મના ગુણ બંગભસ્મની સમાનજ છે પંતુ વિશેષે
કરીને પ્રમેહનો નાશ કરનાર છે. ૬ તથા—

દરરોજ (યોગ્ય અનુપાન, માત્રા, દેશ કાળ વચ અગ્નિબળ
નો વિચાર કરી) સીસાની ભસ્મનું સેવન કરવાથી સો હાથીના સ-
માન બળ આપે છે અર્થાત્ ઘણું બળ આપે છે. તથા વ્યાધિઓનો
નાશ કરે છે, આયુષ્યને વધારે છે, જઠરાગ્નિને પ્રદીપ્ત કરે છે, કામદેવને
બળ [ઉત્તેજન] આપનાર છે અને મત્યુનો નાશ કરનાર છે. ૭

અશુદ્ધ સીસાની ભસ્મના અવગુણ.

કુષ્ઠાનિગુલ્મારુચિપાહુરોગાન્ક્ષયંકંફરક્તવિકાર
કૃચ્છ્રં જ્વરાશ્મરીશૂલભગંદરાદંય નાગંત્વપક્વંકુ-
રુતેનરાણામ્ ॥ ૮ ॥

કાચી સીસાની ભસ્મ સેવન કરવાથી કોઠ, ગુદમ, આંચી,
પાંડુ, ક્ષય, કફ, લોહીવિકાર, મૂત્ર કૃચ્છ્ર, તાવ, પથરી, શૂળ અને બ-
ગંદર એટલા રોગોને જન્મ આપે છે. ૮

કાચી સીસાની ભસ્મજનીત વિકારોની શાંતિ.

हेमाहरीतकींसेवेत् सीतायूक्तांदिनत्रयम् ॥

अपक्वनागदोषेण विमुक्तःसुखमेधते ॥ ९ ॥

દારડી [સત્યાનાસી] હરડેદળ અને સાકર એઓનું ૩ દિવસ
સેવન કરે તો કાચી સીસાનીભસ્મ ખાવાથી થયેલો રોગોની શાંતિ
થાય છે, ૯

સીસાની ભસ્મનાં અનુપાન.

मृतंनागंसितासार्द्धं मायूंवायूंशिरोव्यथां ॥

नेत्ररोगंशुक्रदोषं प्रलापंदाहकंजयेत् ॥ १० ॥

प्रददातिरुचिकामं वृद्धयेत्पथ्यसेविनः ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૬૭)

સ્વબુધ્યાચાન્યરોગેષુ પ્રદઘાદ્રોગશાન્તિકૃત્ ૧૧

સીસાની ભરમ સાકર સાથે સેવન કરવાથી પિત્ત, વાયુ, મસ્તક પીડા, નેત્રરોગ, વીર્ય દોષ, બકવા અને બળતરા [દેહની બળતરા] વગેરે રોગો દૂર જાયછે, તથા રૂચિ (ભોજનમાં ઉત્સાહ) ઉત્પન્ન કરેછે, કામદેવને વધારેછે, પરંતુ પથ્યમાં રહી કીરી પાકે તો] સેવન કરવાથી ઉત્તમ ગુણુ આપેછે. એવીજ રીતે ખોતાની મતિ અનુસારે અન્ય (બીજા) રોગો ઉપર પણ સીસાની ભરમ યોગ્ય અનુપાન સહ આવાથી [અથવા રોગીને આપવાથી] રોગની શાંતિ કરેછે અર્થાત્ નાશ કરેછે. ૧૦-૧૧

લોહ ભરમ કરવામાં કેવું લોહ ગ્રહણ કરવું ?

**કાંતસારંમુંડાણ્ય માયસંત્રિવિધંપ્રિયોતત્રકાંતવરં
સાર મધ્યમંમુંડસંજ્ઞક અધમંલક્ષણંવક્ષ્યે વિશેષં
કાંતસારયો ॥ ૧૨ ॥**

યત્પાત્રેનપ્રસરતિજલેતૈલવિદુઃપ્રતપ્તેહિંચુગંધંત્યજં-
તિચનિજંતિક્તતાંનિમ્બકલ્કઃ તપ્તદુગ્ધંભવતિશિ-
ખરાકારકંનૈતિભૂમિં કૃષ્ણાંગંસ્યાત્સજલચળકઃ
કાંતિલોહંતદેવ ॥ ૧૩ ॥

રજપુષ્પસમાકારં ક્ષિપંદીપશિખોપરિ યસ્યતત્તી-
ક્ષ્ણકંસારંતદેવાન્યત્તુમુંડકં ॥ ૧૪ ॥

કાંતંશ્રેષ્ઠતમંગ્રાહ્યં કાંતાભાવેતુતીક્ષ્ણકં ॥

મુંડકંસર્વથાત્યાજ્યં યતોદોષાહિમુંડકે ॥ ૧૫ ॥

લોખંડના ૩ બેદછે એટલે એક કાંતલોહ, સાર અને મુંડ એ ત્રણ જાતનું કેહવાય છે તે પૈકી કાંતિ નામનું લોહ ઉત્તમછે, સાર નામનું લોહ મધ્યમછે અને મુંડ નામનું લોહ અધમછે. કાંત અને સારનાં લક્ષણુ એછે કે-જે લોહાના વાસણમાં પાણી વિશેષ ઉંદુ કરીને તેમાં તેલનો છાંટો (ટીપું) નાખે અને તે જળ ઉપર ફેલાઈ નજાય તો અથવા હિંગ જેના સ્પર્શથી વાસનાને અને લીખડાનાં પાંદડાંની

(૬૮)

અનુપાનતરંગિણો.

લુગડી કરી સ્પર્શવાથી પોતાની કડવાસને ત્યજીદે છે તથા દૂધ કાંત લોહના પાત્રમાં ઉકાળવા મૂક્યું હોય તેમાં શિખરની માફક ઊંમરો ઊભો થતો દેખાય પરંતુ ઊંમરાર્થે જાય નહિં તેમજ પાણી સહિત ચણા અંદર રાખવાથી કાળા પડી જાય તેને કાંત લોહ કેંદુવાય છે. જે લોહાનું ચૂર્ણ (ભૂકો) દીવાની શિખા ઊપર નાખવાથી તણખા ઊડે તે તીક્ષ્ણ અથવા પોલાદ કે સાર કેહેવાય છે પરંતુ તે શિવાય* મુડ લોહ જાણ્યું. કાંત લોહ સર્પથી ઊત્તમ છે તે ન મળે તો પોલાદ લેવું કિન્તુ મુડ લોહ કદાપિ કાળે ગ્રહણ કરવું નહિં. ૧૨-૧૫

લોહ ભસ્મની વિધિ.

ક્ષિપેદ્ધાદશમાંશેન દૂરદંતીક્ષણચૂર્ણતઃ ॥

મર્દયેત્કન્યકાદ્ઘવૈયામયુગ્મંતતઃપુટેત્ ॥ ૧૬ ॥

અવંસપ્તપુટૈર્મૃત્યું લોહચૂર્ણમવાપ્નુયાત્ ॥ ૧૭ ॥

શુદ્ધ કરેલા લોહ (પોલાદ) ના ચૂર્ણથી ખારમે હીસ્સે (ખારમે ભાગે) શુદ્ધ કરેલો હિંગજોડ લેવો તે બન્નેને કુંવાર પાઠાના રસમાં બે પોહોર પર્યંત ખરલ કરી સરાવ મુંપુટ કરી ગળપુટ આંચ દેવી. એવીજ રીતે સાતવાર કરવાથી લોહ મરે છે અર્થાત્ ભસ્મ થાય છે. ૧૬-૧૭ ❀

શુદ્ધ લોહ ભસ્મના ગુણ.

અયિકૃશોદરિકંજવિલોચને શૃગુવદામિસુલોહ-
ગુણાનહંસુવિધિમારિતમેવહરત્યયો વિષસમીરણ-
પાંડુકૃમિજ્વરાન્ ॥ ૧૮ ॥

ભ્રમવામિશ્વસનગૃહ્ણીગદાન્ કફજરાકસનક્ષય-
કામલાઃઅરુચિપીનસપિત્તપ્રમેહકાન્ ગુદજગુ-
ત્મરુગામસમીરણાન્ ॥ ૧૯ ॥

❀ લોહની ભસ્મ કમતીમાં કમતી ૨૦ તોલા અને વધારામાં વધારે (૫૨) તોલા અર્થાત્ ૨૦ થી કમતી અને (૫૨) થી જાસ્તી તોલા લોહ ભસ્મ કરવાને વૈધવરોની આજ્ઞા છે માટે તેટલા પ્રમાણે જ બતાવવી. ગ્રંથાતર.

અનુપાનતરંગિણી.

(૫૧)

શુદ્ધ લોહ ભસ્મ—એટલે જેમાં લખેલી ઔષધિઓ અને પુટ કમતી (થોડા—ન્યૂન) તથા પારો ગંધક જે લોહ ભસ્મમાં હોય તે અશુદ્ધ ભસ્મ કહેવાયછે; પરંતુ ઔષધીઓના પુટની ન્યૂનતા ન હોય તથા પારો ગંધક સહિત કરેલી લોહ ભસ્મ પરમ શુદ્ધ ગણાયછે. તે ભસ્મના સેવનથી ઝેર દોષ, વાયુ, પાંડુ, કૃમિરોગ, તાવ, ફેર (ચક્રી), ઉલ્લી, સ્વાસ, સંઘ્રહણી, કફરોગ, જરા (વૃદ્ધાવસ્થા) બિધરસ, ક્ષય, કમજો, અરૂચિ, પીનસ, પિત્તનો પ્રમેહ, ગુદાસંબંધી હર્ષાદિરોગ, ગુલ્મ, શ્વળ અને આમવાયુ એ સધળાનો નાશ કરેછે. તથા—

પ્લીહસ્થૌલ્યવિનાશનંબલકરંકાંતાજનાનંદદંક્ષી-
ળત્વંવિદ્યુનોતિદૃષ્ટિજનકંશોફાપહંકુષ્ટનુત્ ॥ શુ-
ક્તંશુદ્ધરસેયસંયુતમિદંસર્વામયધ્વંશનં કંતાચ્છે-
ષ્ટરસાયનંનહિપરંકાંતેસ્તિર્બિંબાધરે ॥ ૨૦ ॥

ખરોળ, મેદરોગ [શરીરનું કુણવું તે] નો નાશ કરેછે, બળ (શક્તિ) આપેછે, સ્ત્રીઓને આનંદ દાતાછે, ક્ષીણતા, સોજો અને ફાડ વગેરે નો નાશ કરેછે, જે શુદ્ધ કરેલા પારાની જંગાથે સેવન કરે તો સમસ્ત રોગનો વિધ્વંશ (નાશ) કરેછે. આ કાંત લોહ ભસ્મની સમાન અન્ય કોઈપણ રસાયન શ્રેષ્ઠ નથી.

અશુદ્ધ લોહ ભસ્મથી થતા ગેરફાયદા.

વિષંક્લેદંકરોત્યેદં વીર્યકાંતિનિહન્ત્યયઃ ॥

અસમ્યક્મારિતંયસ્માત્તતઃસમ્યગ્વિપાચયેત્ ૨૧

કાચી લોહ ભસ્મનું સેવન કરવાથી વિષ સમાન ગુણ આપેછે, ગ્લાનિ (અથવા ઉલ્લી) પ્રાપ્ત કરેછે, વીર્ય, કાંતિનો નાશ કરેછે માટે સારી રીતે વિધિયુક્ત ભસ્મ કરવી નહિતો તેના ખાવાથી

૧ જે ઔષધ પ્રયોગથી મનુષ્યને લાગું આયુષ્યમળેછે, સ્મર્ણ-શક્તિ, બુદ્ધિ, કાંતિ, તેજસ્વી પણું, સુકંઠતા, સુવર્ણ બળ, અને ઈન્દ્રિયોની શક્તિ અત્યંત વધેછે વા, પ્રાપ્ત થાયછે, જરાવસ્થા મટી તરૂણાવસ્થા પ્રાપ્ત થાયછે શરીરમાંના સર્વ રોગ દૂર થાયછે અને વચન સિદ્ધિ, જનપ્રીયતા મેળવેછે તે ઔષધને રસાયન કહેછે. ચરકસંહિતા.

(૭૦)

અનુપાનતરંગિણી.

(નપુંષકતા, કોહ, છાતીનારોગ, શ્વાત અને પથરી આદિ રોગો ઉત્પન્ન કરેછે એટલુંજ નહિં પણ) મૃત્યુને શરણ કરેછે. ૨૧

કાચી લોહ ભસ્મથી થએલા ચિકારની શાંતિ.

આરગ્વધસ્યમજ્જાતુ રેચનંકીટશાંતયે ॥

ભવેદપ્યતિસારશ્ચ પીલાદુગ્ધંતુતત્યજેત્ ॥ ૨૨ ॥

खंडमाक्षीकसंयुक्तं मेलाचूर्णंदिनत्रयं ॥

સેવિતંવાત્રિવૃત્તિંસધુરજઃ કોણેનવારિણા ॥ ૨૩

સિતયામધુનાવાપિ શ્વેતદૂર્વારસોપિચ ॥

સેવિતોલોહજાન્દોષાન્દંતિનોન્યત્રસંશયઃ ૨૪

કાચી લોહ ભસ્મના ખાવાથી જો પેટમાં કરમીયા પડ્યા હોય તો ગરમાળાનો ગોળ ખાવાથી રેચલાગેછે અને તેથી કીટ [કરમીયા) મળ સાથે બાહર નીકળી જાયછે બાદ દૂધપીવું જેથી કાચી લોહ ભસ્મનો ચિકાર નાશ પામેછે; માટે કાચી લોહ ભસ્મ ત્યજીદેવી તથા એકચીનું ચૂર્ણ ખાંડ અને મધ સંગાથે સેવવાથી; અથવા નસોતર અને સિંધાલુણનું ચૂર્ણ ઉંઘા પાણી સંગાથે દાકવાથી; અથવા મધ સાથે કિંવા સાકર સાથે ઘોળા ધરોતો રસ સેવન કરવાથી લોહ જન્ય ચિકાર નાશ પામેછે એમાં સંદેહ નથી. ૨૨-૨૪

લોહ ભસ્મનાં અનુપાન.

रसराजमृतलोहं सर्वरोगेषुयोजयेत् ॥

માઙ્ગીત્રિકટુકક્ષૌદ્રયુતંધાતુવિકારનુત્ ॥ ૨૫ ॥

रसगंधमृतलोहं माक्षीकेणकफप्रणुत ॥

ચાતુર્જાતસિતાયુતં રક્તપિત્તવિનાશનં ॥ ૨૬ ॥

पुनर्भूरजसायुक्तं गोदुग्धेनबलप्रदं ॥

પૂર્ણભૂકાથસંયુતં પાંડુસંઘંડયત્પયઃ ॥ ૨૭ ॥

નિશામધુયુતંવાપિ પિપ્પલિમાક્ષિકાન્વિત ॥

પ્રમેહાન્વિવિધાહન્તિ સશિલાજ્જતુકૃચ્છ્રકાન્ ૨૮

અનુપાનતરંગિણી.

(૭૧)

વૃષાયઃપિપ્પલિદ્રાક્ષા માક્ષિકૈર્વટિકિકૃતં ॥

જયેત્પંચવિધંકાસ માયાસમિવચક્રધૃક્ ॥ ૨૯ ॥

ધાતુકાંતિપ્રદંચેત્થં તાંબૂલેનાન્નિદીપનં ॥

હેહંલોહસમંકુર્યાત્ સેવિતંમૃતમાયમ ॥ ૩૦ ॥

બલાચાતિબલાવ્યોષ ત્રિફલાચશતાવરી ॥

સર્વતુલ્યોમૃતોલોહો શુજસ્તંભમથોર્દિતં ॥ ૩૧ ॥

યક્ષમાણંકંઠજાન્રોગાન્ હંતિવક્ષઃક્ષતંગદં ॥

સર્વામયહરોયદ્વત્સર્વપાપહરોહરિઃ ॥ ૩૨ ॥

શુદ્ધ કરેલા પારાની સંગાથે લોહ ભરમ સર્વ રોગ ઉપર આપવી, ધાતુ વિકાર ઉપર ભારંગી, સુંઠ, મરી, પીપરનું ચૂર્ણ મધ સંગાથે, કફ રોગ માટે પારા ગંધકની કાળજી અને મધ સંગાથે, રગ્તપિત્ત ઉપર તજ, તમાલપત્ર, એલચી અને નાગકેશર સંગાથે, બળ પ્રાપ્ત કરવા ઉપર સાટોડીનું ચૂરણ અને ગાયના દૂધ સંગાથે, પાંડુ રોગ માટે સાટોડીના ક્વાથ સંગાથે, સર્વ જાતના પ્રમેહ ઉપર હળદર અને મધ સંગાથે અથવા પીપર મધ સંગાથે, મૂત્ર કૃચ્છ્ર માટે શિલાજીત સંગાથે, પાંચ પ્રકારના ઉધરસ માટે અરડસો, લોહ ભરમ, પીપર, ધ્રાવ્ય એએને ખરલ કરી મધ સાથે ગોળીઓ કરી આપવી, કાંતિઅને બૂખને વધારવા તાંબૂળ સંગાથે, ભુજસ્તંભ, અર્દીત વાયુ, ક્ષય, કંઠરોગ અને ઉરઃક્ષત ઉપર બોળ (બળ બીજનું મૂળ), કાંસકી, સુંઠ, મરી, પીપર, હરડાં, બેહડાં. આમળાં અને સતાવરીના ચૂર્ણ. સંગાથે, તથા-૩૨

જાતીફલલવંગૈલા ત્રિકટુત્રિફલાઃસમાઃ ॥

સર્વતુલ્યોમૃતોહ શ્રદ્ધાગીક્ષિરવિમર્દિતઃ ॥ ૩૩ ॥

વલ્લૈકોમધુનાલીઢઃ ક્ષયક્ષયકરોમતઃ ॥

❁૧ તાંબૂળની રીત-નાગરવેલનાં (કપૂરી) પાનમાં ચૂનો, કાથો, સોપારી, કપૂર, તમાલપત્ર, તજ, એલચી, જાયંત્રી, ચિણ્ણીક-બાલા, જાયફળ, કરતૂરી, લવિંગ અને કેશર નાખી બીડું બનાવવું તે તાંબૂળ કહેવાય છે.

(૭૨)

અનુપાનતરંગિણી.

યથાહરિહરદ્વેપઃક્ષયક્ષયકરોમત ॥ ૩૪ ॥
 ત્રિકટુત્રિફલામુસ્તા વિડંગંતૃવૃતાવચા ॥
 વન્હિર્યષ્ટીપૃથક્કર્ષ લોહમસ્મપલદ્વયં ॥ ૩૫ ॥
 ગુગુલુર્લોહતુલ્યોચ પલત્રયમિતંમધુ ॥
 આલોડયસર્વમેકત્ર પ્રાતર્લિહ્યાદ્યથાબલં ॥ ૩૬ ॥
 અસ્મિન્જીર્ણેસુભુંજાનઃ પથ્યમન્નંજયેદ્વજઃ ॥
 જીર્ણાન્નસંભવંશૂલ મામવાતંહલીમકં ॥ ૩૭ ॥
 શ્વયથુપાંડુરોગંચ તથૈવવિષમજ્વરાન્ ॥
 લોહચૂર્ણવરાચૂર્ણસંયુતંમધુસર્પિષા ॥ ૩૮ ॥
 પરિણામભવંહન્તિ શિવશત્રાભિધંગદં ॥
 વરાયટીરજસ્તુલ્યં મધુસર્પિયુતંલિહન્ ॥ ૩૯ ॥
 લોહમસ્મનરશ્ચાનુ ગવ્યંક્ષીરંપિવન્જયેત્ ॥
 શૂલંસતિમિરંવાંતિ મમ્લપિત્તંક્લમજ્વરં ॥
 અનાહંશ્વયથુંશ્ચૈવ મૂત્રકૃચ્છંસુદારુણં ॥ ૪૦ ॥

અનુકૂળ લવિંગ, એલચી, ત્રિકટુ, ત્રિફળા એ સમાન ભાગે
 લેઈ તે સર્વની ખરોખર લોહ ભસ્મ લેઈ બકરીના દૂધ સંગાથે ખરલ
 કરી મધની અંદર કાલવી ૩ રતિ પૂર ખાવાથી ક્ષયરોગ નાશ થાયછે,
 તથા ત્રિકટુ (સુંઠ, મરી, પીપર], ત્રિફળાં (હરડાં, બેહડાં, આમ-
 નાં), મેથ, વાવડીંગ, નસોતર, વજ, ચિત્રામૂળ અને જોડીમધ એ
 સર્વે અડેક તોલો લેવાં, લોહ ભસ્મ એ પળ [આઠ તોલા) શુદ્ધ ક-
 રેલો ગુગળ ૮ તોલા એ સધળાં ૧૨ તોલા મધની અંદર કાલવી
 પ્રતઃકાળે પોતાની શક્તિના અનુસારે માત્રા ગ્રહણ કરવી અને ઔષધ
 પચ્યા પછી બોજન રોગને અનુકૂળ (પથ્ય) હોય તે કરવું જોઈ
 પરિણામ નામની શૂળ, આમવાયુ, હલીમક (કમળાનો બેદ) સોળે,
 પાંડુ અને વિષમજ્વર એ સધળાં નાશ પામેછે. ત્રિફળાના ચૂરુમાં
 લોહ ભસ્મ મેળવી મધ, અને ધી (મધ તોલા ૧૫ ધી તોલો ૧
 એટલે ચોઠાં વત્તાં લેવાં તે)ની અંદર કાલવી ચાટવાથી પરિણામ

અનુપાનતરંગિણી.

(૭૩)

શૂળનો નાશ કરેછે. ત્રિકૂળાં, જેઠીમધનું ચૂર્ણ અને લોહ ભસ્મ સમાન
ભાગે લેઈ મધ ધી સંગાથે ચાટે અને ઉપર ગાયનું દૂધ પીએ જેથી
શૂળ, તિમિર (આંખનો) રોગ, ઉલટી, અમ્લપિત્ત, અકળામથુ,
તાવ, આક્રો, સોજો અને ધોર મૂત્ર કૃમ્હ એ સર્વને દૂર કરેછે. ૩૩-
૪૦ તથા-

ચિંચાપામાર્ગજૌક્ષારૌશ્વતિઃ સબ્રૂકસંભવા ॥

લવણંચસમંસર્વે રેતેલોંહંવિમર્દયેત ॥ ૪૧ ॥

શૂલસ્યાગમવેલાયાં સ્વાદન્માષઢ્યંનરઃ ॥

જયેદદૃવિધંશૂલં ગંગોદેનેવઘસ્મરાન્ ॥ ૪૨ ॥

જીરકેઢ્ઢેકણામુસ્તા વરાવિશ્વવિઢંગકૈઃ ॥

લોહોમૂત્રાવિકારાંશ્ચ પ્રમેહાનસિલોન્નજયેત્ ૪૩

દારુવન્દિતિવૃદંતી કઢુકાગજપિપ્પલી ॥

વિઢંગંત્રિફલાવ્યોષં સમભાગંવિચૂર્ણયેત્ ॥ ૪૪ ॥

સર્વેભ્યોઢ્ઢિગુણંલોહં ગોઢુગ્ધેનવિમર્દિતં ॥

પીતંઢુગ્ધેનસંહન્યા ઢ્ઢારુણસ્વયથુગદં ॥ ૪૫ ॥

કઢુત્રિકયવક્ષારૌ લોંહઃપીતોવરાસૈઃ ॥

શોથંનાશયતિક્ષિપ્રં ચક્રપાણિર્યથામધું ॥ ૪૬ ॥

વરાચૂર્ણયુતંરાત્રૌ સંલિહન્નમધુસર્પિષા ॥

લોહશ્વતિમશેષેણ નેત્રરોગાન્નજયેત્કિલ ॥ ૪૭ ॥

ત્રિસુગંધિવરાવ્યોષ ચ્છિન્નાસત્વંસમાંશકં ॥

એમિસ્તુલ્યમયશ્ચૂર્ણં વાતરક્તહરંપરં ॥ ૪૮ ॥

આમલી અને અંધાડાનો ખાર નદીના સ ખલાની ભસ્મ તથા
સિંધાલુણુ એસર્વ બરોબર અને એ સઘળાની સમાન લોહ ભસ્મ
લેઈ ખરલ કરી શૂળ આવવાના વખતમાં એ ખાસા [અથવા એ
અડઢે) ના જેટલી માત્રા લેવાથી આઠ જાતની શૂળ મટેછે જેમ ગં-
ગાજળથી પાપ સમૂહનો નાશ થાયછે તેમ. ૭૩, ૭૪, ૭૫, ૭૬, ૭૭, ૭૮,

(૭૪)

અનુપાનતરંગિણી.

મેઘ, હરડાં, બેહડાં, આમળાં, સુંઠ અને વાવડિંગ એઓના ચૂર્ણ સંગાથે લોહ ભસ્મ ખાવાથી મૂત્રના વિકારો અને સર્વજ્વતના પ્રમેહોનો નાશ કરેછે. દેવદાર, ચિત્રામૂળ, નસોતર, નેપાળાનું મૂળ, કડુ, ગજપીપર, વાવડિંગ, ત્રિફળાં, ત્રિકટુ એ સધળાં સમાન ભાગે લેધ ચૂર્ણ કરી તેથી બમણી લોહ ભસ્મ ગાયના દૂધ સાથે ખરલ કરી પોતાની શક્તિ પ્રમાણે ગાયના દૂધ સંગાથે પીએ તો ઘેર સોજનો રોગ નાશ પામેછે. સુંઠ, મરી, પીપર, જવખાર અને લોહ ભસ્મ ત્રિફળાના ક્વાથ સંગાથે પીવાથી પણ શોથ (સોજ) નો નાશ થાયછે. જેમ શ્રીકૃષ્ણે મધુ દૈત્યનો નાશ કર્યો તેમ ત્રિફળાનું ચૂર્ણ અને લોહ ભસ્મ મધ ધી સંગાથે રાત્રે ચાટી સુષ્પ રહેતો સર્વ પ્રકારના નેત્રના રોગથી મુક્ત થાયછે. તજ તમાલપત્ર, એકચી, વરા (હરડાં, બેહડાં, આમળાં) વ્યોષ (સુંઠ, મરી, પીપર) અને ગજો સત્વ એ સમાન ભાગે લેવાં. તે સર્વની સમાન લોહ ભસ્મ લેધ એકત્ર મર્દી સેવન કરવાથી વાતરગતનો નાશ કરેછે (આશ્રેષ્ઠ ઉપાયછે.) ૪૧-૪૮ તથા

નાગરોત્પલમુસ્તામિ હ્રીવેરરક્તચંદનૈઃ ॥

સવિડંગશિવાધાત્રી પાઠાકૃષ્ણાંબુચૂર્ણિતૈઃ ॥ ૪૯ ॥

સમંશુદ્ધલોહભસ્મ વિષમાન્સિલોહજ્વરાન્ ॥

નિહંત્યંબુજપત્રાક્ષી મદનોત્થગદાનિવ ॥ ૫૦ ॥

શિવાશ્મજતુમાક્ષીક વિડંગૈર્લોહભૂતિકા ॥

સેવિતામાક્ષિકાજાભ્યાં હંતિયક્ષમાણમુલ્વણં ૫૧

મધુનાલેહિતોલોહઃ સર્વમેહનિવારણઃ ॥

સ્મૃતમાત્રૌહરિયદ્વત્ સર્વપાપન્નિવારણઃ ॥ ૫૨ ॥

સુંઠ, કમળકાકડી, મેઘ, ચિત્રામૂળ, સુગંધીવાળો, રતાંજળી, વાવડિંગ, હરડે, આમળાં, કાળીપાઠ, પીપર અને વીરણુવાળો એ એતું ચૂર્ણ કરી તે સર્વની બરોબર લોહ ભસ્મ સેવન કરવાથી વિષમ જ્વર આદિ સર્વજ્વર (તાવ) નાશ કરેછે. હરડે, શિલાગ્રત, સુવર્ણ-માક્ષીક અને વાવડિંગ સમાન ભાગે લેધ તેઓની બરોબર લોહ ભસ્મ મેળવી મધ ધી સંગાથે ચાટવાથી શાન્ત્યક્ષમા (ક્ષય) નો નાશ કરેછે. અને એકલી લોહ ભસ્મ મધ સંગાથે ચાટવાથી સર્વ પ્રમેહનો નાશ

અનુપાનંતરગિણી.

(૭૫)

કરેછે જેમ હરિ (પરમાત્મા) ના રમણ માત્રથી સર્વ પાપનો નાશ થાયછે તેમ. ૪૮-૫૨

ઈતિ સમધાતુઓના શોધન, મારણ, ગુણાગુણ, વિકાર શાંતિ, અને અનુપાન પ્રકરણ સમાપ્ત.

હવે સમ ઉપ ધાંતુઓનું શોધનાદિ કહિયે છિયે.

સુવર્ણમાક્ષિક શોધન.

માતુલુઙ્ગદ્રવૈર્વાથ જમ્બીરસ્યદ્રવૈઃપચેત્ ॥

ચાલયેલ્લોહજેપાત્રે યાવત્પાત્રંસુલોહિતં ॥

ભવેત્તતસ્તુસંશુદ્ધિઃ સ્વર્ણમાક્ષિકમૃચ્છતિ ॥ ૫૩

સોવન માખીને શુદ્ધ કરવી હોયતો ખીજેરાના રસમાં અથવા જળીરી (એકજાતના ખાટાલીંબુ) ના રસમાં સોવન માખીને નાખી લોઢાની કડાહીમાં પકાવવી, જ્યારે રસ બળીજાય અને કઢાઈ લાલરંગની થઈ જાય ત્યારે નીચે ઉતારી થંડી થઈ ગયા પછી કાઢી લેવી તે સોવનમાખી શુદ્ધ જાયવી. ૫૩

અથ સોવનમાખીની ભસ્મ કરવાની વિધિ.

કુલત્થસ્યકષાયેણ ઘૃષ્ઠાતૈલેનવાપુટેત્ ॥

તક્રેણવાજમૂત્રેણ મ્રિયતેસ્વર્ણમાક્ષિકમ્ ॥ ૫૪ ॥

શુદ્ધ કરેલી સોવનમાખીને કલથીના ક્વાથમાં, અથવા તેલમાં, અથવા છાસમાં અથવા બકરીના મૂત્રમાં ખરલકરી સરાવ મંપુટમાં મૂકી ગળપુટ અગ્નિ દેવાથી સોવનમાખીની ભસ્મ થશે. ૫૪

સોવનમાખીની શુદ્ધ ભસ્મના ગુણ.

વૃષ્યંસ્વયંચચક્ષુષ્યં વ્યવાયાપિરસાયનં હન્તિવ-

સ્ત્યર્તિશોફાર્શો મેહકુષ્ઠોદરક્ષયાન્ ॥ પાંડુવાતં-

વિષંપિત્તં કામલાંચહલીમકં ॥ ૫૫ ॥

સોવનમાખીની શુદ્ધ-પાકેલી ભસ્મ પુષ્ટિ તથા વીર્ય વૃદ્ધિ કરતાછે, કંઠ શોષકછે, નેત્રને હિતકારીછે, શરીરમાં શિથિ ફેલાવ કરી રસાયન રૂપ ગુણ આપનારછે. તેમજ પેદુની પીડા, સોજો, હરપ, પ્રમેહ, કાઠ, ઉદરવ્યાધિ, ક્ષય, પાંડુ, વાયુ, ઝેર, પિત્તવિકાર, કમળો અને હલીમક એટલા રોગોને હણેછે. ૫૫

(૭૬)

અનુપાનતરંગિણી.

અશુદ્ધ ભરમના અવગુણ.

મંદાનલત્વંબલહાનિમુગ્રાં વિષ્ટંભતાંનેત્રગદાન્સ-
કુષ્ટાન્ માલાંતથૈવત્રણપૂર્વિકાતત્કુર્યાદશુદ્ધંમધુ-
માક્ષિકંયત્ ॥ ૫૬ ॥

અશુદ્ધ ભરમના સેવનથી મંદાગ્નિ, બળહાનિ, બંધકોષ્ટ, નેત્ર-
રોગ, કોઠ અને ગંડમાળા એટલા રોગોને પેદા કરેછે. ૫૬

કાચી સોવનમાખીની ભરમના વિકારની સાંતી.

કુલત્થસ્યકષાયંવા લંબુનાદાદિમલ્લચં ॥

પિવન્નશુદ્ધમાક્ષીક દોષમુક્તઃસુખીભવેત્ ॥ ૫૭

જો અશુદ્ધ સોવનમાખીની ભરમ સેવવાથી વિકાર ઉત્પન્ન
થયેલા હોય તો કળથીનો ઉકાળો અથવા દાડમની છાલ પાણીમાં
વાટીને પીએતો અશુદ્ધ સોવનમાખીના દોષથી મુક્ત થઈ સુખી
થાયછે. ૫૭

સોવનમાખીની ભરમનાં અનુપાન.

મધુમાગંધિકાયુક્તં ક્ષયશ્વાસબ્રમાદિષુ ॥

દેયંવાસ્વર્ણભસ્મોક્તૈ રત્નપાનેર્ગદેષુચ ॥ ૫૮ ॥

મધ અને પીપર સંગાથે સ્વર્ણમાક્ષિકની ભરમનું સેવન કર-
વાથી ક્ષય, શ્વાસ અને બ્રમ આદિ રોગો મટેછે તથા સ્વર્ણભરમમાં
કહેલા અનુપાન મુજબ રોગનો નિર્ણય કરી રોગોંતક અનુપાન યુક્ત
આપવી. ૫૮

રૂપમાક્ષિકનું શોધન.

કર્કોટીમૈષશૃંગયુત્યૈર્દ્રવૈર્જંબીરજૈર્દિનમ્ ॥

ભાવયેદાતપેતિત્રે વિમલાશુદ્ધચતિધ્રુવમ્ ॥ ૫૯

રૂપમાખીનું શોધન કરવું હોય તો કંકોડી, મેદા સીંગી (મર-
ડાસિંગ) અને જાંબીરી એ દરેકના રસમાં અડક અથવા બબે દિ-
વસ સુધી છુટી સૂર્યનો અકરો તડકો આપવો જોઈ રૂપમાખી શુદ્ધ
થાયછે. ૫૯

અનુપાનતરંગિણી.

(૭૭)

રૂપમાખીની ભરમ કરવાની વિધિ.

“ સ્વર્ણમાક્ષિકમારણપ્રકારેણ રૌપ્યમાક્ષિકસ્યા-
પિમારણમ્ ”

સોવન માખીની ભરમ બનાવવાની ક્રિયાનુસારેજ રૂપમાખીની
પણ ભરમ બનાવવી.

શુદ્ધ રૂપમાખીની ભરમના શુભ.

વિમલામધુરાતિક્તા સ્વાદુપાકારસાયની ॥

ચક્ષુષ્યાવસ્તિરુકષ્ટ પાંડુમેહવિષોદરં ॥

અર્શઃશોફક્ષયકંડુ નિદોષંચનિયચ્છતિ ॥ ૬૦ ॥

શુદ્ધ રૂપમાખીની ભરમ મધુરછે, તિક્તછે, સ્વાદિષ્ટછે, પાકમાં
રસાયન રૂપછે, નેત્રને હિતકારી છે, તથા પેટુ પીડા, કોઢ, પાંડુ, પ્રમેહ,
ઝેર, ઉદરવિકાર, હરષ, સોજો, ક્ષય, ખરજ અને ત્રિદોષ એ સધળાં.
તે નાશ કરનારછે. (અને અશુદ્ધ ભરમ અનેક રોગ ઉત્પન્ન કરેછે)

સ્વર્ણમાક્ષિકવદોષાઃ શાંતિશ્રૈવાનુપાનક ॥

પ્રદદનુકુશલોવૈદ્યો જયેદુક્તાન્ગદાન્કિલ ॥ ૬૧ ॥

અશુદ્ધ ભરમના વિકારની શાંતિ અને અનુપાન સોનામખી
(સુવર્ણમાક્ષી) ની ભરમની સમાન જાણી લેવાં. અથવા હુંશીયાર
વૈદ્યે રોગને નાશ કરનાર અનુપાન સંગાથે પોતાની બુદ્ધિ અનુસારે
આપવી જેથી સર્વ રોગ નાશ થાયછે. ૬૧

ભોરથુથું શોધવાની વિધિ.

વિષ્ટયામર્દયેતુત્થં માર્જારકકપોતયેઃ ॥ દશાંશં-

ટંકણંદત્વા પચેન્મૃદુપુટેતતઃ પુટંદગ્ધાપુટંક્ષૌદ્રે દે-

યતુત્થવિશુદ્ધયે ॥ ૬૨ ॥

ભોરથુથાને શુદ્ધ કરવું હોયતો ખીલાડી અને કબૂતરની વિષ્ટા-
માં નીલાથુથા (ભોરચૂત-થુથા) ને વાંટી તેના દશમા ભાગે ટંકણ-
ખાર મેળવી સરાવ સંપુટ કરી અડાયા છાણાની હલકી અગ્નિ આ-
પવી, પશ્ચાત્ સંપુટમાંથી કાઢાડી લેઈ દહીનો પુટ આપી ફરી ઉપર

(૭૮)

અનુપાનતરંગિણી.

પ્રમાણે અમિ આપવી એમજ મધનો પુટ આપવો અને આંચ આપવી જેથી શુદ્ધ થાયછે. ૬૨

મોરથુથાની ભસ્મ કરવાની રીત.

સુવર્ચ્લાસેનૈવ મયૂરંમર્દયેદિનં ॥
તતોગોલં વિધાયાથ શોષયેદાતપેમૃશં ॥ ૬૩ ॥
તતઃસુવર્ચ્લાકલ્ક યુતંકૃત્વાસુસંપુટે ॥
પુટેદ્ગજપુટેમસ્મ ભવેચ્છુદ્ધંપુટત્રયાત્ ॥ ૬૪ ॥

મોરથુથાને હાડીઆકરશણના રસ મંગાથે એક દિવસ ઘુંટી થટ થયે ગોળો ખનાવી તડકામાં સૂકી સૂકાવવો, પછી હાડીઆકરશણની લુગદીમાં રાખી તે ગોળાને સરાવ ઝંપુટ કરી ગજપુટ અમિ આપવી. એવીજ રીતે ૩ વાર કરવાથી શુદ્ધ ભસ્મ થાયછે. ૬૩-૬૪

મોરથુથાની નિરદોષ ભસ્મના ગુણ.

શિશિગ્રીવંકટુક્ષારં કષાયંશીતલંલઘુ ॥
ચક્ષુષ્યંલેખનંભેદિ કૃમિકુટવિષપ્રણત્ ॥ ૬૫ ॥
કંડલ્લત્કફપિત્તઘ્ન મુપદંશપ્રણાશનં ॥
પ્રમેહમરમરીહંતિ દત્તંતત્સ્યનુપાનતઃ ॥ ૬૬ ॥

મોરથુથાની ભસ્મ કડવીછે, ખારીછે, કષાયલીછે, શીતળછે, લઘુ, નેત્રોને હિતકારીછે, મળોને ઉખેડી નાખનારછે, મળોને શોધન કરી બહાર કહાડનારછે. તથા કૃમિ, કોદ, ઝેર, ખરજ (ખસ) કફ, પિત્ત, ઉપદંશ (ચાંદી) પ્રમેહ અને પથરી વગેરે ને નાશ કરનારછે. માટે યોગ્ય અનુપાન સાથે આપવી. ૬૫-૬૬

મોરથુથાની ભસ્મથી થએલા વિકારની શાંતિ.

વિતુન્નકમશુદ્ધંચેદ્દાતિભ્રાંત્યાદિકૃદ્ધવેત્ ॥
તચ્છાંતિંપ્રવદામ્યત્ર શૃણુકંજવિલોચને ॥ ૬૭ ॥
જંબીરસ્વરસોવાપિ લાજાવારિસમન્વિતા ॥
લામજ્જકજલંવૈલા ભવેત્તથવિકારનુત્ ॥ ૬૮ ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૯૧)

જો મોરથુયાની ભસ્મ અશુદ્ધ રહેતો ઉલટી, ચકરી આદિ અનેક દોષો ઉત્પન્ન કરેછે માટેજ અત્રે તેના વિકારની શાંતિ કહુંછું— જાળીરીનો રસ, અથવા પાણી સંગાથે ચોખાની ધાણી, અથવા ખસખસનો અર્ક, તથા એલચીના સેવનથી મોરથુયાની ભસ્મથી ઉપજેલા વિકારની શાંતિ થાયછે. ૬૭-૬૮

મોરથુયાની ભસ્મનાં અનુપાન.

નવનીતયુતંકંડુ વિષકુષ્ઠાદિનાશકૃત્ ॥
 કૃમિરોગંવિડંગેન તાંબૂલેનકફંજયેત્ ॥ ૬૧ ॥
 સીતાજીરકસંયુક્તં પિત્તવ્યાધિપ્રણાશનં ॥
 માક્ષિકેણાંજિતંહન્યા દાક્ષિકંદારુણંગદં ॥ ૭૦ ॥
 તરુણસ્નેહસંયુક્તં મેદયેદિદમેવચ ॥
 પાષાણમેદસંયુક્ત મરમરીમધુનાજયેત્ ॥ ૭૧ ॥
 નિશામલકચૂર્ણેન મેહંહંતિસમાક્ષિકં ॥
 અન્યરોગેષુદાતવ્ય મિષગ્મિર્નિજયુક્તિતઃ ૭૨

મોરથુયાની ભસ્મ માખણ સંગાથે ખાવાથી ખરજ, ઝેર, કોદ આદિનો નાશ કરેછે, કૃમિરોગ માટે વાવડંગના ચૂર્ણ સંગાથે, કફ ઉપર તાંબૂળ (પાનખીડા) સંગાથે, પિત્ત માટે શાકર-જીરા સંગાથે, નેત્રમાં કુહું પડ્યું હોય તો મધ સંગાથે (અંજન કરવાથી], રેચલાગવા ઉપર ઝેરડના તેલ સંગાથે, પથરી માટે પાષાણ મેદ સંગાથે, પ્રમેહ ઉપર હળદર અને આમળાનો ચૂર્ણ સંગાથે મોરથુયાની ભસ્મ આપવી અને અન્ય રોગો ઉપર વૈદે પોતાની યુક્તિ મુજબ અનુપાન સાથે વાપરવી. ૬૯-૭૨

કાંસા-પીતલનું શોધન.

શોધનંકાસ્યરીત્યોશ્ચ ધાતુશુદ્ધિસમંભવેત્ । ૭૩ ।

કાંસા અને પીતલનું શોધન કરવું હોય તો પાછળ ધાતુ શોધનમાં બતાવેલી રીત પ્રમાણે શોધન કરવાથી શુદ્ધ થાયછે. ૭૩

અથ મારણ.

“કાંસ્યરીત્યોર્મારણમનુપાનંચાપિતાશ્રવજ્ઞેયમ્”

(૮૦)

અનુપાનતરંગિણી.

કાસા અને પીતલની ભસ્મ કરવી તથા તેનાં અનુપાન તાંબાની ભસ્મના સમાનજ બાજીવાં.

સિંદૂર શોધન.

दुग्धाम्लयोगतस्तस्य विशुद्धिर्गदिताबुधैः ७४

સિંદૂર શુદ્ધ કરવું હોય તો દૂધ અથવા લીંધુ વગેરે ખાટા પદાર્થની ભાવનાઓ (પુટ) દેવાથી શુદ્ધ થાયછે. ૭૪

સિંદૂરના ગુણ.

सीसोपधातुःसिंदूरस्तद्गुणैः सीसवद्भवेत् ॥

સંયોગજપ્રભાવેણ તસ્યચાન્યેગુણાઅપિ ॥ ૭૫ ॥

सिंदूरउष्णोवीसर्प कुष्टकंदूविषापहः ॥

ભમસંધાનજનનો વ્રણશોધનરોપણ ॥ ૭૬ ॥

સિંદૂર સીસાની ઉપધાતુછે તેથી તેના ગુણ સીસાની બરાબર છે તથા સંયોગના પ્રભાવથી બીજાપણ ગુણ વધેછે. સિંદૂર ગરમછે, વિસર્પ, કોઠ, ખરજ, વિષદોષ નાશ કરેછે. ટૂટેલા ભાગને સાંધેછે વાજીને શોધન કરનાર તથા અંકૂર લાવનાર છે. ૭૫-૭૬

શિલાજીત કેવી અહણુ કરવી ?

निदाघेवर्मसंतप्ता धातुसारंधराधरः ॥

निर्यासकप्रमुंचंति तच्छिलाजतुकीर्तितं ॥ ७७

सौवर्णराजतंताम्र मायसंतच्चतुर्विधं ॥

तत्रशोधनयोग्यंयत्तद્દદામિયથાર્થતઃ ॥ ૭૮ ॥

गोमूत्रगंधवत्कृष्णं स्निग्धंमृदुतथागुरु ॥

તિક્તકંકણાયંશીતંચ સર્વશ્રેષ્ઠંતદાયસં ॥ ૭૯ ॥

विंध्यादौबहुलंतत्तुत्रलोहंयतोधिक ॥

તચ્છેધનમૃતવ્યર્થ મનેકમલમેલનાત્ ॥ ૮૦ ॥

શિલાજીત શું પદાર્થ છે? અને ઔષધ પ્રયોગમાં કેવા પ્રકારનું શિલાજીત અહણુ કરવું? તે કહીએ છીએ-ગ્રીષ્મ (ઉન્હાળાની] ૩-

અનુપાનતરંગિણી.

(૮૧)

તુમાં અત્યંત તાપ પડેછે તે વખતે પાહાડ (પર્વત-ડુંગર) માં રહેલી
ધાતુ તાપના જોરથી તપી ગુંદના સરખો જે રસ નિકળેછે તેને શિ-
લાજીત કહેછે. તે શિલાજીત ચાર જાતનું થાયછે એટલે સુવર્ણ, રા-
જત, તામ્ર અને આયસ એ ૪ જાતછે તેમાં ઔષધ પ્રયોગ (ઉપા-
ય) માં ગ્રહણ કરવા યોગ્ય [સેવા લાયક] છે તેનું કથન કરીએ
છીએ-જે શિલાજીતમાં ગાયના મૂત્ર સુરખી વાસના આવેછે, કાળી,
ચીકણી. કામળ, ભારે, તિક્ત, તુરી અને શીતળછે તે આયસ જાતની
શિલાજીત સર્વથી શ્રેષ્ઠછે. આ શિલાજીત વિંધાયક પર્વતમાં બહુ થા-
યછે કારણ તેમાં સોહની હતપત્તી ધણીછે તેથી અને મળ મળેલા
હોયછે માટે શોધન કર્યા શિવાય નકામી મણાય માટે શોધન કહીએ
છીએ. ૭૭-૮૦

* શિલાજીત શોધન.

શિલાજતુસુમાનીય સૂક્ષ્મસ્વંડવિધાયચ ॥
નિઃક્ષેણ્યાત્યુષ્ણપાનીયે યામૈકંસ્થાપયેત્સુધીઃ ૮૧
મર્દયિત્વાતતો નીરં ગૃહ્ણીયાદ્વસ્ત્રગાલિતં ॥
સ્થાપયિત્વાચમૃતપાત્રે ધારયેદાતપેસ્વરે ॥ ૮૨ ॥
ઉપરિસ્થંધનંયત્સ્યા ત્તત્ક્ષિપેદન્યપાત્રકે ॥
एवंपुनःपुनर्नीतं द्विमासाभ्यांશિલાजतु ॥ ૮૩
ભવેત્કાર્યક્ષમંવન્હૌ ક્ષિપંલિંગોપમંભવેત ॥
નિર્ઘ્રમંચતતઃશુદ્ધં સર્વકાર્યેષુયોજયેત્ ॥ ૮૪ ॥

શિલાજીતના ઝીણા ઝીણા કકડા (ટુકડા) કરી ખૂબ ઉંઘા
પાણીમાં નાખી એક પોહોર સુધી રેહવા દેછ પછી તે પાણીને મર્દ
લુગડાવતે ગળી કાઢાડવું. તદનંતર માટીના વાસણમાં બરી સૂર્યના
સપ્ત (આકરા) તાપમાં મૂકી રાખવું, સદરહુ પાણી ઉપર શીણ
વા, મહાઈ જેવો પદાર્થ આવે તે બીજા વાસણમાં ભેઈ લેવો. એવીજ
રીતે વારંવાર એ માસ સુધી કરવાથી શિલાજીત શુદ્ધ થાયછે. ૫-

* શિલાજીત ગાયના દૂધમાં, ત્રિફલા અને બાંગરાનારસમાં
એક એ.પુટ દેઈ સૂકવી લેવાથી પણ શિલાજીત શુદ્ધ થાયછે.

(૮૨)

અનુપાનતરંગિણી.

શ્વાત્ તે ધન પદાર્થને અગ્નિ ઉપર મૂકવાથી જો લિંગાકાર થાય અને ધુમાડો ન નિકળે તો શુદ્ધ થઈ સમજવી. તે શિલાજીત સર્વ કાર્યમાં વાપરવી. ૮૧-૮૪

શુદ્ધ શિલાજીતના ગુણ.

શલાજતુસ્મૃતંતિક્તં કટૂણ્ણકટુપાકિચ ॥

રસાયનંયોગવાહિ શ્લેષ્મમેહાશ્મશર્કરાઃ ॥ ૮૫ ॥

મૂત્રકૃચ્છંક્ષયંશ્વાશં શોથમર્શાસિપાંડુતાં ॥

વાતરક્તંતથાકુષ્ઠં મપસ્મારોદરંહરેત્ ॥ ૮૬ ॥

શિલાજિત્વનુપાનંસ્યાતત્તદ્રોગોપયોગિકઃ ॥

વસ્તુભિઃસંયુતંકાર્યં યથાદુર્ગ્ધેનપૌષ્ટિકે ॥ ૮૭ ॥

શુદ્ધ શિલાજીત તિક્તછે, કટુ, ઉષ્ણ, પાકમાં કટૂછે, રસાય-
ણછે, યોગવાહી એટલે જેવા ઔષધ સાથે આપે તેવાજ ઉત્તમ ગુ-
ણ કરેછે. કફ, પ્રમેહ, પથરીની [સાકરજેવી] રેતી, મૂત્રકૃચ્છ, ક્ષય,
શ્વાસ, સોજો, મસા (હરપ), પાંડુ, વાતરક્ત કાઢ, વાધ (ફેફસે)
અને ઉદરરોગ એ સર્વેનો નાશ કરનારછે. શિલાજીતનું અનુપાન જે
રોગને નાશ કરનાર જે અનુપાન હોય તે ઔષધ સાથે આપવી; જેમ
પુષ્ટી માટે દૂધસંગાથે. તેમ સર્વ રોગ ઉપર યોજના યોજવી. ૮૫-૮૭

સૂચના.—હવે જાણવું જોઈએ કે સમઘાતુની ભરમોનો અભાવ
(ન મળીશકે તેમ) હોય તો પાંચ ઉપઘાતુની ભરમ અને સિદ્ધર-
શિલાજીત શુદ્ધ કરી એટલે સોનાને સ્થાને સોવનમાખીની ભરમ,
રૂપાના અભાવે રૂપમાખીની ભરમ, ત્રાળાના અભાવે મોરધુયાની
ભરમ, રાંગ અને જસતને અભાવે કાંસા પીતળની ભરમ, સીસાને
અભાવે સિંદૂર અને લોહને અભાવે શિલાજીત ઉપયોગમાં લેવી.
તેના દોષ અને ગુણ જે ઘાતુની ઉપઘાતુ હોય તેના સમાન જાણી
લેવા, ધૃતિ ઉપઘાતુ શોધન, મારણ, ગુણ દોષ, વિકાર શાંતિ અ-
નુપાન વર્ણન સમાપ્ત.

હવે રસ એટલે પારો તેનું શોધન મારણ ગુણગુણ શાંતિ
અને અનુપાન કહીએ છીએ.

અથ રસ સંસ્કાર.

અષ્ટાદશૈવસંસ્કારા ઝનવિંશતિકાઃકચિત્ ॥

અનુપામતરંગિણી.

(૮૩)

સંપ્રોક્તારસરાજસ્ય વસુસંખ્યાઃકચિન્મતાઃ ૮૮

કેટલાક અંથોમાં પારાના ૧૮ સંસ્કાર કહેલાછે, કેટલાક અંથો-
માં ૧૯ સંસ્કાર અને કેટલાકમાં ૮ સંસ્કાર કહેલાછે. ૮૮ ❀

પારદ શોધન.

નિંબુરસૈર્નિમ્બપત્ર રસૈર્વાયામમાત્રકમ્ પિષ્વાદરદ-
મૂર્ધ્વચ પાતયેત્સૂતયુક્તિવત્ તતઃશુદ્ધરસંતસ્મા-
ત્રીલાકાર્યેષુયોજયેત્ ॥ ૮૯ ॥

પારાને શુદ્ધ કરવાના અનેક ઉપાયછે; પરંતુ હિંગજોડમાંથી
ઉડાવેલો પારો ઉત્તમ ગણાયછે એટલે હિંગજોડ (સિંગરદ્ર) નો
કાંકરો લીંબુના અથવા લીંબુડાના પાંદડાના રસમાં ૧ પોહોર સુધી
ખલમાં ઘુટી પછે ૩મર યંત્રથી ૨ અથવા ૩ પોહોરની અગ્નિ આપ-
વી અને પારાને ઉડાવી લેવો. તે ઉડાવેલો શુદ્ધ પારો સર્વ કાર્યમાં
વાપરવો. ૮૯

પારાની ભસ્મ કરવાની વિધિ.

કાકોદુંબરિકાદુર્ગ્ધૈ રસંકિંચિદ્દિમર્દયેત્ ॥

તદુર્ગ્ધઘૃષ્ટહિંગોશ્ચ મૂષાયુગ્મંપ્રકલ્પયેત્ ॥ ૯૦ ॥

ક્ષિપ્તાતસંપુટેસૂતં તત્રમુદ્રાંપ્રદાપયેત્ ॥

ઘૃતાતંગોલકંપ્રાજ્ઞો મૃન્મૂષાસમ્પુટેઽધિકે ॥ ૯૧

❀ પારાના સંસ્કાર.-સ્વેદન, મર્દન, મૂર્ચન, ઉત્થાપન,
પાતન, બોધન, નિયમન, સંદીપન, ગગન ભક્ષણ, સંચારણ, ગર્ભગ-
તિ, ગર્ભદ્રૂતિ, બહ્નદ્રૂતિ, સૂતકળ્પરણ, આસ, સારણ કર્મ, સંક્રામણ
વેધ અને શરીર યોગ એ ૧૮ સંસ્કાર તેમાં ભક્ષણપ્ત્ય સંસ્કાર ઉ-
મેરવાથી ૭૯ થાયછે. અને સ્વેદનથી સંદીપન પર્યંત આઠ સંસ્કાર
અથવા સમસ્ત સંસ્કાર પારાને થવાથી શુદ્ધ થાયછે. અથવા બા-
ય મિશ્ર. કહેછે કે-કુવાર પાહું, ચિત્રામૂળ, રાતાસરસવ, અને રિંગ-
ણી એઓના કવાથમાં તથા ત્રિફલામાં ૩ દિવસ સુધી પારાને ખરલ
કરેતો સમસ્ત મળ રહિત શુદ્ધ પારો થઈ જાયછે. ઉક્ત સંસ્કારોનું
વિવેચન અન્ય અંથોથી જાણી લેવું.

(૮૪)

અનુપામતરંગિણી.

પચેદ્વજપુટેનૈવ સૂતકંયાતિભસ્મતામ્ ॥ ૧૨ ॥

કાળા ઉંખરાના દૂધમાં શુદ્ધ પારાને ઘુંટી લેવેા જ્યારે તેની ગોળી વળે ત્યારે ઉંખરાના દૂધમાં હિંગને ઘુંટી તે હિંગની બે મૂસો ખાનાવવી અને તે મૂસમાં પારાની ગોળી મૂકી બન્ને મૂસોને (કુલડી ઓળે) જોડી ઉંખરાના દૂધમાંજ ઘુંટેલી ચોખી હિંગ વડેજ મુખ દ્રઢકરી પછી મુલતાની માટી (મેટ) ની મૂસોમાં અથવા સરાવ સંપુટમાં પુર્વોક્ત મૂસોને મૂકી કપડામાટી કરી સૂકવી ગળપુટ અગ્નિની આંચ આપવી જોયી પરાની શુદ્ધ ભસ્મ થાયછે. [આ પ્રયોગ ઉત્તમછે.] ૯૦-૯૨.

પારાની શુદ્ધ ભસ્મના ગુણ.

**પારદઃસકલરોગહારકઃ ષડ્સોનિસિલયોગવાહ
કઃ પંચભૂતમયણ્ કીર્તિતસ્તેનતદ્ગુણૈવિરાજતે ૧૩
રસાયનોમહાવૃષ્ઠ્યઃ સ્નિગ્ધોદૃષ્ટિબલપ્રદઃ ॥
શિવાન્હયસ્ત્રિદોષઘ્નો વિશેષાત્સર્વકુષ્ટનુત્ ॥ ૧૪ ॥**

પારો સર્વ રોગનો નાશ કરનારછે, ખટરસ યુક્તછે. યોગવાહીછે, પંચભૂત મયછે, રસાયન [જરાબ્યાધિને નાશ કરતા] છે, વૃષ્ઠ્ય (બળ બુદ્ધિ વીર્યને અત્યંત વધારનાર) છે, સ્નિગ્ધ (ચિકિત્સાછે) નેત્રને તેજ બળ આપનારછે. ત્રિદોષનો નાશ કરનારછે અને વિશેષે કરીને તમામ કાઠ રોગને હરનારછે. ૯૩-૯૪

અશુદ્ધ પારદ ભસ્મના હાથ.

સંસ્કારહિનઃસ્વલસૂતરાજો યઃસેવતેતસ્યકરોતિ-

૧ બે માટીની હાંલ્લીઓ લેઇ તેના કાના ધસી પરસ્પર બન્ને નાં મુખ જોડી કપડા માટીથી બંધકરી એટલે નીચેની હાંલ્લીમાં જે વસ્તુ મૂકવી હોયતે મૂકી મુખ જોડી દેઇ અગ્નિ આપવી અને ઉપરની હાંલ્લીને પેંદે (ખુદે) વારંવાર તે ઉપર પાણી છાંટતા રેહવું તેને ૩મર. [૩મરની આકૃતિ માફક તેને ૩મર] યંત્ર કહેછે. આ યંત્ર મારફતે નીચેની હાંલ્લીમાં રાખેલી વસ્તુમાંથી પારા વગેરે હીને ઉપરની હાંલ્લીમાં આવીને ચોટે તેને યુક્તિથી લેઇ લેવી.

અનુપાનતરંગિણી.

(૮૫)

बाधाम् देहस्यनाशांविदधातिनूनं कुष्टादिरोगां-
जनयेन्नराणाम् ॥ ९५ ॥

અશુદ્ધ પારાની ભસ્મ સેવવાથી શરીરમાં પીડા, કોઠ વગેરે અનેક રોગોને જન્મ આપેછે એટલુંજ નહિ પણ અંતઃકા [મૃત્યુ] ને પ્રાપ્ત કરેછે. ૯૫

પારાથી થયેલા વિકારોની શાંતિ.

विकारायदिजायंते पारदान्मलसंयुतात् ॥
गंधकंसेवयेद्धीमान् पाचितंविधिपूर्वकम् ॥ ९६

પારાની કાચી ભસ્મ ખાવાથી વિકાર થયા હોય તો શુદ્ધ મં-
ધકના સેવનથી અશુદ્ધ પારા વા, અશુદ્ધ (કાચી) પારાની ભસ્મ
જન્ય દોષ દૂર થાયછે. ૯૬

પારદ ભસ્મનાં અનુપાન.

गुजैकमानमारभ्य चतुर्थगुंजावर्धिनरः ॥
रसराजंप्रियेयुक्त्या भक्षयेदनुपानतः ॥ ९७ ॥
घृतवल्लिजचूर्णेन मगधामधुनाथवा ॥
मधूच्छिष्टघृताभ्यांवा सर्वरोगेषुयोजयेत् ॥ ९८ ॥
पित्तेशीरेसितायुक्तं पिप्पल्याथसमीरणे ॥
श्लेष्मण्याद्रकजैर्नीरै र्वरेजंबीरजैरसैः ॥ ९९ ॥
मधुनारक्तविकृतौ दघ्रातीसारकेगदे ॥
समतोयशृतंदुग्धं पीत्वापश्चात्सितायुतम् १००
रक्तातिशारकेदेयं मेघनादभवैरसैः ॥

“ यावन्नहरबीजंतुभक्षयेत्પારદંમૃતમ્ તાવત્તસ્યકુતોમુક્તિ
ભોગાદ્રોગાન્નવાદપિ ,,

અર્થ-જ્યાં સુધી મનુષ્ય પારાની ભસ્મ સેવન ન કરે ત્યાં સુધી
ભોગ, રોગ અને સંસારથી છૂટકારો થતોજ નથી અર્થાત્ ભોગ રો-
ગ અને સંસારથી મુક્ત થવું હોયતો પારાનું અવશ્ય સેવન [બ-
ક્ષણ] કરવું.

(૮૬)

અનુપાનતરંગિણી.

પ્રતિશ્યાયેકફેદુષ્ટે સગુહાજ્યમરીચકૈઃ પથ્યેઽન્નસ-
દધિસ્નિગ્ધંકવોષ્ણંભોજનંહિતં ॥ ૧ ॥

પારાની ભરમ કાળ, દેશ, વય, અગ્નિબળ અને શરીરની શ-
ક્તિનો વિચાર કરી એક રતીભારની માત્રા યોગ્ય અનુપાન સાથે
આપવી એટલે સર્વ રોગમાં પારાની ભરમ ધી તથા મરીના ચૂર્ણ
સંગાથે અથવા, પીપર મધ સંગાથે, કિંવા મધ અને ધી સંગાથે
આપવી; તથા પિત્તમાં દૂધ અને સાકર સંગાથે, વાયુરોગમાં પીપર
સંગાથે, કફમાં આદાના રસ સંગાથે, જ્વર (તાવ) માં જળીરીના
રસ સંગાથે, લોહી વિકારમાં મધ સંગાથે, અતિસારમાં દૂધ પાણી
સમાન લેઈ ઉકાળવાં પાણી બળી માત્ર દૂધ રહે તે દુધ સાકર સં-
ગાથે, લોહીખંડ વાડામાં તાંદળગ્ગના રસ સંગાથે, શ્લેષ્મમાં અ-
થવા દુષ્ટ કફરોગમાં ગોળ ધી અને મરીના ચૂર્ણ સંગાથે (પથ્ય
ઉન્હાભાત અને સિનગ્ધ દહી) હીતકારીછે, તથા

વીર્યસ્યવૃદ્ધિસ્તંભાય માષકૂષ્માંડયાષ્ટિજૈઃ ॥

ચૂર્ણૈર્દુગ્ધસિતાયુક્તૈર્મીક્ષિકાજ્યયુતૈસ્તુવા ॥ ૨ ॥

તૃતીયકજ્વરેપિત્તે ભ્રમેમધુસિતાયુતં જગદ્દામે-
ધામૃતારક્ત ધાન્યાકજલજંપિવેત્ ક્વાથંતેનવિમુ-
ક્તઃસ્યાદુક્તરોગૈર્નસંશયઃ ॥ ૩ ॥

રક્તપિત્તેકફેકાસૈ શ્વાસેક્વાથેનસેવયેત્ ॥

દ્રાક્ષાવાસાશિવાનાંવૈ પથ્યયુક્તઃસુખીભવેત્ ॥ ૪ ॥

મેદોગદેશાલિમંડૈર્વાંબુમાક્ષીકસંયુતં ॥

મજેદ્ગજાસ્યતુલૌઽપિસ્થૂલઃકૃશતરોભવેત્ ॥ ૬ ॥

નષ્ટપુષ્પેરક્તગુલ્મે શિવશસ્ત્રાભિદેગદે ॥

ક્વાથેકૃષ્ણતિલોત્થેતુમાર્ગીત્રિકટુર્હિંગજૈઃ ॥ ૭ ॥

ચૂર્ણૈસ્તુસગૃહૈર્યુક્તૈર્સોદેયોગદાપહઃ ॥

ભવેન્નૈવાત્રસંદેહઃ સત્યમેવવદામ્યહં ॥ ૮ ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૮૭)

વીર્યની વૃદ્ધિ કરવા તથા બંધેજ કરવા માટે અડદ, કાઢળું અ-
ને જેહીમધનું ચૂર્ણ દૂધ સાકર સહ અથવા મધ ધી સંગાથે, તૃતીય
(ત્રીજે દાહાડે આવતો] તાવ, પિત્તરોગ અને ફેર આવતા હોય તે
ઉપર મધ અને સાકર સંગાથે તે ઉપર નાગરમોચ. ગળો, રતાંજ-
ળિ, ધાણા અને વીરજવાળો એટલાંનો ઉકાળો કરી પીવો જેથી ઉ-
ક્ત રોગથી મુક્ત થાય છે એમાં સંદેહ નથી. રગ્તપિત્ત, કફ, ઉધરસ
અને શ્વાસ માટે દ્રાક્ષ, અરકુસો અને હરડેના ઉકાળા સંગાથે પારદ
ભસ્મ સેવન કરવી (પથ્યમાં રહેલું). મેદરોગ ઉપર ડાંગરના ચો-
ખાના ઓસામણ સંગાથે અથવા સમભાગ પાણી અને મધ સંગાથે
સેવન કરવી તેથી ગણપતી સમાન જાડો મનુષ્યપણુ કૃષ્ણ (પાતલા
શરીરવાળો) બને છે. જે સ્ત્રીની ઓપટી (રજસ્વળાપણું) નષ્ટ થઇ
ગયેલ હોય તે ઉપર તથા રગ્ત ગુલ્મ અને શૂળ રોગમાં ભારંગી,
સુંઠ, મરી, પીપર, અને હિંગનું ચૂર્ણ ગોળ સહિત કરી કાળા તલના
ઉકાળા સહ પારાની ભસ્મ આપવાથી ઉક્ત દરદોનો નાશ કરે છે
એમાં જરા સંદેહ નથી. ૨-૮

અથ ઉપરસ શોધન મારણુ ગુણાગુણ વિકાર શાંતિ અને
અનુપાન કહીયે છીએ.

તત્ર ગંધક શોધન.

लोहपात्रेविनिःक्षिप्य घृतममौप्रतापयेत् ॥

तप्तेघृतेतत्समानं क्षિપेद्गंधकजंरजः ॥ ૧ ॥

विद्रुतंगंधकंदृष्ट्वा तनुवस्त्रेविनिःक्षिपેत् ॥ यथाव-
स्त्राद्वિनिः सृत्यदुग्धमध्येऽखिलंपतेत् ॥ एवंसग-
न्धकरशुद्धः सर्वकर्मोचितोभवेत् ॥ ૧૦ ॥

લોખંડના વાસણમાં ધી નાખી સારીરીતે ઉન્હું કરી પછે તેમાં
ધીના બરોબર આમળસારો ગંધક નાખવો? જ્યારે તે ગંધક ધીમાં
ઓગળીજાય ત્યારે એક વાસણમાં દૂધમરી તેના મોઢા ઉપર ઝીણું
કપડું બાંધી તેમાં ઓગળેલો ગંધક રેડીદેવો જેથી ગંધક ગળાઈ
દૂધમાં પડશે અને કાંકરા માટી વગેરે હશે તે વસ્ત્રમાં રહી જશે.
પુનઃ તે ગંધક દૂધમાં ઠંડો થઈ જાય ત્યારે કાઢાડી લેવો એમ [ત્ર-
ણ વખત) કરવાથી ગંધક શુદ્ધ થાય છે. ૯-૧૦

(૮૮)

અનુપાનતંત્રગિણી.

શુદ્ધ ગંધકના ગુણ.

ગંધકઃકટુકસ્તિક્તો વીર્યોષ્ણસ્તવરઃસરઃ ॥

પિત્તલઃકટુકઃ પાકેકંઙ્ગવીસર્પજંતુજિત્ હંતિકુ-
ષ્ટક્ષયપ્લીહ કફવાતાનુસાયનઃ ॥ ૧૦ ॥

શુદ્ધ ગંધક કડવોછે, તીખોછે, વીર્યમાં ઉષ્ણછે, સારકછે, પિત્ત-
કારક, પાકમાં કટુકછે તેમજ ખરજ (ખસ-લુખસ) વીસર્પ, કૃમિ-
રોગ, કુષ્ઠ, ક્ષય, ખરોળ, કફ અને વાયુરોગને છોટેછે. તથા રસાયન
(જરા વ્યાધિનો નાશ કરનાર) છે. ૧૦

અશુદ્ધ ગંધકના દોષ.

અશુદ્ધગંધકઃકુર્યાત્કુષ્ટપિત્તરુજંભ્રમં ॥

હંતિવીર્યંબલરૂપં તસ્માત્સમ્યક્પ્રશોધયેત્ ॥ ૧૧

અશુદ્ધ (વગર શોધેલા) ગંધકથી કોઠ, પિત્તરોગ અને ફેર
(ચકરી) થાયછે, તથા વીર્યબળ અને રૂપનો નાશ કરેછે માટે સ-
મ્યક્ પ્રકારે (સૌરીરીતે) શોધન કરેલો ગંધક વાપરવો. ૧૧

ગંધક વિકાર શાનિ.

અશુદ્ધાદ્રંધકાચ્ચેત્સ્યાદિકારસ્તતદાપિચેત્ ॥

ગોઘૃતંગલ્યદુર્ગ્ધેન સપ્તાહેનસુખીભવેત્ ॥ ૧૨ ॥

જો અશુદ્ધ ગંધક ના સેવનથી વિકાર થયો હોય તો ગાયના
દૂધ સંગાથે ગાયનું ધી ખીએ તો સાત દિવસમાં વિકાર સાંત થાય-
છે અને સુખી બને છે. ૧૨

ગંધકનાં અનુપાન.

માષકાદશમાષાંતં શુદ્ધંગંધંનિષેવયેત્ ॥

શિરોવ્રણશિરઃ શૂલેલેપયેદ્યવકાંજિકૈઃ ॥ ૧૩ ॥

નેત્રરોગંવરાયુક્તો ગોઘૃતેનવ્રણંજયેત્ ॥

મધુનાજ્યેનવાહન્યા દંજિતઃશુક્રમાક્ષિકં ૧૪

સવલ્લિજગવાજ્યેન પિપ્પલીગોઘૃતેનવા ॥

જયેત્કાસંતથાસ્વાસંવૃહત્તિફલસર્પિષા ॥ ૧૫ ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૮૨)

મગધામધુસંયુક્તઃ સ્વરભંગંજયેદયં ॥

પ્રાર્થશૂલનાગવહ્નીદલનીરેણગંધક ॥ ૧૬ ॥

વિશ્વચિનિંબુ નીરેણમેહંહંતિગુડાન્વિતઃ ॥

હંત્યજીર્ણમયંગંધો ધાત્રીફલરજોન્વિતઃ ॥ ૧૭ ॥

પામાદિન્નકટુતૈલેન ગ્રહર્ણીવિશ્વસર્પિષા ॥

ભક્ષતોર્નિબપંચાંગૌ કુષ્ટંકષ્ટતરંજયેત્ ॥ ૧૮ ॥

શુદ્ધ ગંધકની માત્રા એક માસાથી તે દશ માસા સુધી સેવન કરવી. માથાનાં ગુણડાં, તથા માથાની શૂળ (વેગ-સણકા] ઉપર શુદ્ધ ગંધક જવ કાણ સાથે વાટી માથા ઉપર લેપ કરવો. નેત્ર રોગ ઉપર ત્રિકળાના ચૂર્ણ સંગાથે, (ખાવો) પ્રણરોગ ઉપર ગાયના ધી સાથે ખાવો, નેત્રના કુસા ઉપર મધ અથવા ધી સાથે અંજન કરવો, ઉધરસ માટે મરીનું ચૂર્ણ ગાયના ધી સંગાથે અથવા પીપર અને ગાયના ધી સંગાથે, શ્વાસ રોગ માટે ભોંયરીંગણીના ફળોના ચૂર્ણ સંગાથે, સ્વરભંગ ઉપર પીપર અને મધ સંગાથે, પાસામાં આવતી શળને માટે નાગર વેલના પાન સંગાથે, વિશ્વચિ કોલેરા (હૈમ-કોગળીયા) માટે લીંચુના રસ સંગાથે, પ્રમેહ માટે ગોળ સંગાથે, અણુ ઉપર આમળાના ચૂર્ણ સંગાથે, ખસ, લુખસ, અરજ, (ત્યારોગ) ઉપર સરસીયા તેલ સંગાથે (લેપન કરવાથી] સંઘ્રહણી રોગ ઉપર સુંઠ અને ધી સંગાથે; કષ્ટ કારી કોઢ માટે લીખડાના પંચાંગના ચૂર્ણ સંગાથે ગંધકનું સેવન કરવાથી નિરોગતા પામેછે. તથા-

વાતરોગાન્જયેદ્ગંધઃ સ્વરસારસસર્પિષા ॥

પિત્તરોગાન્ગવાજ્યેન ગુડવિશ્વયુતઃકફં ॥ ૧૯ ॥

કુષ્ટેવિષવિકારેચ નિર્ગુડીસ્વરસાન્વિતાં ॥

રસગંધમવાસમ્ય ગ્લેપયેત્કજ્જલીંભિષક્ ॥ ૨૦ ॥

બલિઃપંચપલઃશુદ્ધ સ્તત્સમોભંગરાઙ્ગસઃ ॥

ઘૃષ્ઠઃશુષ્કશ્ચતસ્યાર્દ્રં શિવાચૂર્ણવિમિશ્રયેત્ ૨૧

માસયુગ્મંનિષેવેત માક્ષિકાજ્યવિમિશ્રીતં ॥

(૧૦)

અનુપાનતરંગિણી.

તેનવાર્દિક્યનિર્મુક્તઃ શક્તિમાન્વીર્યવાન્ભવેત્
શુદ્ધતૈલયુતંભૂક્તા ગંધકંચાનુસેવયેત્ ॥

અંગેશીતતરંનીરં જયેત્કુટુંનસંશયઃ ॥ ૨૩ ॥

વાયુરોગ માટે તુલસીના રસ અને ધી સંગાથે, પિત્તરોગ માટે ગાયના ધી સંગાથે, કફરોગ માટે સુંઠ અને જોળ સંગાથે, કોઢ અને ઝેર દોષ ઉપર પારા ગંધકની કાળજી કરી નંગોડના રસ સંગાથે (લેપ કરવાથી) જરાવસ્થા, અશક્તી અને અવીર્યતા પછું મટાડવા માટે વીસતોલા ગંધક અને વીસ તોલા જળભાંગરાનો રસ એ બન્ને એકત્ર કરી ઘુંટતાં ઘુંટતાં સૂકાય તે પછી સદરહુ ચૂર્ણના અર્ધભાગે હરડેતું ચૂર્ણ ભેળવી મધ અને ધી સંગાથે બે મહિના સુધી સેવન કરવું. અને શુદ્ધ તેલની સાથે શુદ્ધ ગંધક સેવન કરી અંગ (શરીર] ઉપર ઘણું જ ઠરેલું (ઠંડું) પાણી છાંટવાથી નીચ્ચે કોઢનો રોગનાશ પામેછે. ૧૯-૨૩

કેવા પ્રકારનો હિંગજોડ [ઐષધમાં) ગ્રહણ કરવો ?

હિંગુલ્લિવિધાંપ્રોક્ત શ્રર્મારઃશુકતુંડકઃ ॥

હંસપાદસ્તૃતીયઃ સ્યાદ્ગુણવાનુત્તરોત્તરં ॥ ૨૪ ॥

ચર્મારઃશુક્લવર્ણઃ સ્યાત્સર્પાતઃ શુકતુંડકઃ ॥

જપાકુસુમસંકાશો હંસપાદીમહોત્તમઃ ॥ ૨૫ ॥

હિંગજોડ કેટલી જાતનો અને પ્રયોગમાં કયો ઉત્તમ તે કહીએ છીએ. હિંગજોડ ત્રણ જાતનોછે એટલે એક ચરમાર, બીજો શુકતુંડ, ત્રીજો હંસપાદ એત્રણમાં એક એકથી અનુક્રમે ચઢીયાતા ગુણ જાણવા. ચરમારે કાંઈક ઘોળાશ પડતા રંગવાળો હોયછે, શુકતુંડ (પોપટની ચાંચના રંગ જેવો) હિંગજોડ કાંઈક પિળાશ પડતા રંગનો હોયછે અને હંસપાદ [હંસના પગજેવો) હિંગજોડ જાસુક્ષ્ણ કૃષ્ણ સરખો રાતા રંગનો હોયછે તે સર્વથી (ત્રણમાં) ઉત્તમછે ૨૪-૨૫

હિંગજોડ શોધન વિધિ.

મેષીક્ષીરેણદરદમમ્લવર્ગેશ્રમાવિતમ્ ॥

સપ્તવારાન્પ્રલેપેન શુદ્ધિમાયાતિનિશ્ચિતમ્ ૨૬

હિંગજોડને (કાકરાવાળો) ઘેટીના દૂધમાં ૭ વાર ઘુંટવો

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૧)

એટલે ૭ પુટ દેવા અને ૭ વાર લીંબુના રસના પુટ દેવા અને ઘુંટ-
વેા તેથી હિંગજોડ નિશ્ચયે શુદ્ધ (દોષરહિત) થાયછે. ૨૬

હિંગજોડ મારણુ વિધિ.

વૃંતાકંશતકેવાપિ પલાંડુશતકેતથા ॥

શોધિતંભાંટિકાસંસ્થંમૃત્કર્પટસપ્તકૈઃ ॥ ૨૭ ॥

વેષ્ટિતંચપુટેયુક્તયા મિષગ્નાગાઘ્રયેપુટે ॥

દરદોભસ્મતાંયાતિ રસવદ્ગુણદાયકં ॥ ૨૮ ॥

વૃંતાક (બેગણુ-વંતાક) સો (૧૦૦) અને ડુગળીના ગાં-
ડીઆ સો (૧૦૦) લેઈ તેમાં હિંગજોડનો કાંકરો (ગાંગડો) ઘાલી
તેનાજ ડુગળી દેઈ છણાની મદ આંચવડે અથવા ઉઢી રક્ષા-ભર-
સાડમાં ભારી દેવાથી બાક વડે શુદ્ધ થાયછે તદનંતર એક મોઢું બાકું
વૃંતાક લેઈ હિંગજોડનો ગાંગડો માથ નેટલું કારી તેમાં હિંગજોડનો
ગાંગડો મૂકી ડુગળી દેઈ તે ઉપર કપડામાટી ૭ કરી ગળપુટ અગ્નિ
દેવી જેથી હિંગજોડની ઉત્તમ ભસ્મ થાયછે. આ ભસ્મ પારાના
ગુણનેજ મળતી (ગુણુ દાયક] છે. ૨૭-૨૮

શુદ્ધ હિંગજોડ વા, હિંગજોડ ભસ્મના ગુણુ.

તિક્તકષાયંકટુહિંગુલંસ્યા નેત્રામયગ્રંથકપિત્ત-
હારિ ॥ હલાસકંઙ્ગજ્વરકામલાશ્ચ પ્લીહામવાતૌ
ચગદંનિહંતિ ॥ ૨૯ ॥

હિંગજોડ વા, હિંગજોડ ભસ્મ તીખી, તુરી અને કટુછે,
નેત્રરોગ, કફ, પિત્ત, ઉલ્લટી, (અથવા છાતીના રોગ) ખસ, તાવ,
કમળો, ખરોળ અને આમવાયુ એ સર્વ રોગનો નાશ કરનારછે. ૨૯

અશુદ્ધ હિંગજોડના દોષ.

અશુદ્ધોદરદઃકુર્યા ન્કુષ્ટકૈબ્યંક્લમંભ્રમં ॥

મોહંચશોધયેત્તસ્માત્સિદ્ધ વૈદ્યસ્તુહિંગુલમ્ ॥ ૩૦ ॥

અશુદ્ધ (વગર શોધેલ) અથવા કાચી ભસ્મનું સેવન કર-
વાથી કોઢરોગ, નપુંષકતા, થાક (પરિશ્રમ), ફેર અને મૂર્ચ્છા
(અવાચક-અચેતન પછું) ઉત્પન્ન કરેછે. માટેજ સદ્વૈદ્યે સારી રીતે
તેનું શોધન-મારણુ કરવું. ૩૦

(૧૨)

અનુપાનતરંગિણી.

હિંગજોડના વિકારની શાંતિ.

ઉત્પદ્યતેયદાવ્યાધિ દર્શદસ્યનિષેવણાત્ ॥

તદાસૂતકવત્સર્વા કુર્યાચ્છાન્તિપ્રતિક્રિયા ૩૧

હિંગજોડ ખાવાથી વિકાર થયો હોય તો અશુદ્ધ પારો ખાવાથી વિકાર થાય તેની શાંતિ માટે જે પૂર્વે ઉપાય કહેલા છે તે પ્રમાણે કરવાથી હિંગજોડના વિકાર શાંત [નાશ] થાય છે. ૩૧

હિંગજોડનાં અનુપાન.

અનુપાનાનિપથ્યંચ રસતુલ્યંપ્રકીર્તિતં ॥

સર્વરોગનિહંતોઽયં વૃષ્યોબલ્યોરસાયનઃ ॥ ૩૨ ॥

હિંગજોડ સેવન કરવા માટે અનુપાન અંતે પથ્ય પૂર્વે કહેલા રસ (પારો) નાં અનુપાન અને પથ્ય સમાન જાણી લેવાં. યોગ્ય અનુપાન સાથે ખાવા આપવાથી સર્વ રોગનો નાશ કરે છે. મૈથુન સમય હર્ષ દાયક છે, બળ દાયક છે અને જરા વ્યાધિનો નાશ કરનાર (રસાયન) છે. ૩૨

અભ્રક શોધન વિધિ.

કૃષ્ણામ્રકંધમેદ્રન્હૌ તતઃક્ષીરેત્રિનિઃક્ષિપેત્ ॥ મિન્નપત્રંતુતત્કૃત્વા તણ્ડુલીયામ્લયોદ્રવૈઃ ॥ ભાવયેદષ્ટયામંત દેવમમ્રંવિશુદ્ધયતિ ॥ ૩૩ ॥

અભ્રકની ભરમ કરવા માટે કાળો અભ્રકજ અહણુ કરવો. તે કાળા અભ્રકને અમ્મિમાં તપાવી ગાયના દૂધમાં ઠારવો. પછી તેનાં પતરાં જુદાં જુદાં ઉખેડીને તાંદળજળના રસમાં અથવા કોઈપણ આઠા પદાર્થ (આમલી-લીંબુ વગેરે) માં આઠ પોહોર પલાળી મૂકવાં જેથી અભ્રક શુદ્ધ થાય છે. ૩૩ ❀

❀ અભ્રકની ઉત્પત્તિ, વર્ણ, ભેદ વગેરેની વાખ્યા અત્રે અંથ વૃદ્ધિ થવાના ભયથી લખામાં આવી નથી માટે સુચ સજ્જનો એ અન્ય અથોથી તેની સાંજોપાંગ હકિકત જાણી લેવી. તેમજ ધાતુ, ઉપધાતુ, રસ, ઉપરસ, વિષ અને ઉપવિષાદિની પણ વાખ્યા ઉક્ત કારણને લીધેજ ટંકાણુમાં દર્શાવેલી છે જેથી અપૂર્ણ વાખ્યા વાળો અંથ છે એમ સમજવું નહિ; કેમકે જગતમાં સર્વ વસ્તુ અપૂર્ણજ છે, પૂર્ણ તો એક જગત નિયંતા પરિબ્રહ્મ પરમાત્મા છે. માટે હિંમ ગવેન્ધી નયતાં મહાશય થશે. **લા. કર્તા.**

અનુપાનતરંગિणी.

(૧૩)

અબ્રક ભારણ વિધિ.

કૃત્વાધાન્યાબ્રકંતન્ન શોષયિત્વાથમર્દયેત ॥
 અર્કક્ષીરૈર્દિનંત્રલ્લે ચક્રાકારંચકારયેત ॥ ૩૪ ॥
 વેષ્ટયેદર્કપત્રૈશ્ચ સમ્યગ્ગજપુટેપચેત્ ॥
 પુનર્મર્દ્યપુનઃપાચ્યં સપ્તવારાન્પુનઃપુનઃ ॥ ૩૫ ॥
 તતોવટજટાકાથૈ સ્તદ્દ્વદેયંપુટત્રયમ્ ॥
 મિયતેનાત્રસંદેહઃ પ્રયોજ્યંસર્વકર્મ્મસુ ॥ ૩૬ ॥

અબ્રકને શોષ્યા પછી ધાન્યા બ્રક કરવો; તદ્દનંતર આકડાના દૂધમાં ૧ દિવસ ખરલ કરવો, ઘટ થયે તેની ન્હાની ન્હાની રેવડી (ટીકડી) ઓ કરી સૂકવી તે ટીકડીઓને આકડાના પાંદડામાં લપેટી (વીંટી) ગજ પુટ અગ્નિ દેવી; એની મેળેજ શીતળ થાય ત્યારે કાઢાડી લેઈ ફરી આકડાના દૂધમાં ધુંટી પ્રથમની માફક ગજપુટ અગ્નિદેવી. એવીજ રીતે ૭ વાર કરવું. ત્યાર બાદ વડની વડવાઈના અંકૂરા (ફણગા) ના ઉકાળામાં ખરલ કરી (ધુંટી-વાંટી) ગજપુટ આંચ આપવી, એજ પ્રમાણે ૩ વાર કરવાથી અબ્રકની બરમ થાયછે એમાં સંદેહ નથી અને તે બરમ સર્વ કાર્યમાં જુદાં જુદાં અનુપાન સંગાથે તમામ રોગો ઉપર આપવી. ૩૬-૩૬

અશુભ અબ્રક બરમના ગુણ.

અબ્રંકણયંમધુરંચશીત માયુષ્કરંધાતુવિવર્દનંચ
 ॥ હન્યાતિદોષવ્રણમેહકુષ્ઠ પ્લીહોદરગ્રંથવિષકર્મી-
 શ્ચ ॥ ૩૭ ॥

રોગાન્હન્યાદૃઢયતિવપુર્વીર્યવૃદ્ધિવિધત્તે ॥ તારુ-

૧ શોષણે અબ્રક અને તેથી ચોથાભાજે ચોખાલેછ બન્ને કાંબળીમાં બાંધી ૩ અહોરાત્રી પાણીમાં પલાળી રાખવાં, પછી તે પોટલીને તે પાણીમાં ખૂબ ચોળવી; જ્યારે તે પોટલીમાંથી બધો અબ્રક પાણીમાં આવી જાય ત્યારે તે પાણીના વાસણને વાંકુ કરી પાણી નીતારી લેવું; બાદ પાત્રમાં જે જામેલો અબ્રક રહે તેને ધાન્યાબ્રક કહેછે. બરમ કરવાના કામમાં ધાન્યાબ્રક કરેલોજ ઉપયોગમાં લેવો.

(૧૪)

અનુપાનતરંગિણી.

ण्याढयंरमयतिशतंयोषितांनित्यमेव ॥ दीर्घायु-
ष्कान्जनयतिसुतान् सिंहतुल्यप्रभावात् ॥ मृत्योर्
भित्तिंहरतिचसुतरांसेव्यमानंमृताम्रं ॥ ૩૮ ॥

મારેલો અબ્રક તુરો, મધુર તથા શીતળાછે, આયુષ્ય અને શરીરની સાત ધાતુઓને વધારનારછે, ત્રિદોષજનીત વ્યાધિ, વ્રણ (ગુમડાં), મેહ (પ્રમેહ), કોઠ, બરોળ, ઉદરવ્યાધિ, અંથિ (ગાંઠ-અર્બૂદ) રોમ, ઝેર, અને પેટના કરમીયા એ સર્વ રોગોને હણનાર (નાશ કરનાર) છે, શરીરને દૃઢ (મજબૂત) કરેછે, વીર્યની વૃદ્ધિ કરેછે, આ અબ્રક ભસ્મ સેવન કરનાર મનુષ્ય (પુરુષ) દરરોજ સો નવથેવના ઓઝો મંગાથે મંભોગ કરવા જેટલું સામધ્ય પ્રાપ્ત કરેછે અને તે વડે લાંબા આયુષ્ય વાળા પૂત્રોને ઉત્પન્ન કરેછે, સિંહ તુલ્ય પરાક્રમછે જેહતું તેવો આ મારેલો અબ્રક નિત્ય સેવન કરવાથી મૃત્યુની પ્હીક (બચ) ને પણ હરેછે (મટાડેછે). ૩૭-૩૮

અશુદ્ધ અબ્રકના રોષ.

चंद्रिकासहितमभ्रकंयदा जीवितंप्पटितिनाशये-
त्तदा ॥ व्याघ्ररोमइवचोदरस्थितं वातनौवितनु-
तेगदान्बहून् ॥ ૩૯ ॥

અબ્રકની કાચી ભસ્મ કે જે ભસ્મની અંદર ચંદ્રિકા (તારા) સમાન ચમક (ચળકાટ) હોયછે તે ભસ્મ સેવન કરવા (ખાવા) થી થોડાજ કાળમાં અનેક રોગ શરીરમાં ઉત્પન્ન કરી પ્રાણને પરલોક પમાડેછે એમાં જરા પણ આશ્ચર્ય જેવું નથી; જેમ સિંહ (વાઘ) ની મૂછનો વાળ ખાવામાં આવવાથી અનેક રોગ પેદાથઈ મરણને શરણ કરેછે તેમ. કાચી ભસ્મ પ્રાણ ધાતક છે ૩૯

અપકવ અબ્રક ભસ્મના વિકારની શાંતિ.

पिष्टाबुनापिवेतकान्ते धात्रीफलमतंद्रितं ॥

अशुद्धाभ्रविकारेण मुक्तःस्याद्विवसत्रयात् ४०

આમળાને પાણીમાં વાટી ૩ દિવસ પીએતો અશુદ્ધ અબ્રક ભસ્મના વિકારોથી મુક્ત થાયછે. ૪૦

અબ્રક ભસ્મનાં અનુપાન.

गुजैकंवाद्विगुंजंवा त्रिगुंजाभ्रकंनरः ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૨૫)

ગંજાચતુષ્ટયંવાપિભક્ષયેદનુપાનતઃ ॥ ૪૧ ॥

મધુમાગધિકાયુક્તંશ્રદ્ધંમૃતમબ્રકં ॥

વાતપિત્તકફાન્કુષ્ટં જીર્ણજ્વરમરોચકં ॥ ૪૨ ॥

કફક્ષયંપ્રમેહંચ કાસશ્વાસંવિષંભ્રમં ॥

નાશયેત્કામલાંગુલમં પાંડુસંગ્રહણીમપિ ॥ ૪૩ ॥

વિડંગત્રયુષ્ણૈર્યુક્તં બુદ્ધિશુક્રવિવર્દનં ॥

પાંડુસંગ્રહણીશૂલં ક્ષયંશ્વાસમરોચકં ॥ ૪૪ ॥

મેહાન્ શૈલકળાચૂર્ણ માક્ષિકૈરન્વિતંજયેત્ ॥

ક્ષયસ્વર્ણાન્વિતંચાભ્રં ધાતુવૃદ્ધિપ્રદંભવેત્ ॥ ૪૫ ॥

કાયસ્થાગુડસંયુક્તં વાતરક્તંજયેત્સુખં ॥

રક્તપિત્તંભજંશ્ચાભ્રં દાડિમિસિતયાન્વિતં ॥ ૪૬ ॥

શુદ્ધ અબ્રક (બોડળ) ની ભરમ ૧ રતિ (ચણોઠી) ભાર અથવા બે, ત્રણ કિંવા ચાર રતિ ભાર અનુપાન સાથે સેવન કરવાથી એટલે મધ પીપર સંગાથે ખાવાથી વાયુ, પિત્ત, કફ, કોઠ, જીનો તાવ (એકત્રીસ દિવસ ઉપરાંતનો તાવ), અરચિ, કફક્ષય, પ્રમેહ, ઉધરસ, શ્વાસ (દમ) ઝેર, ફેર, કમળો, ગોળો, પાંડુ અને સંગ્રહણી એટલા રોગ નાશ થાયછે. વાવડીંગ, સુંઠ, મરી, પીપર સંગાથે ખાવાથી બુદ્ધિ અને વીર્યની વૃદ્ધિ કરેછે. પાંડુ, સંગ્રહણી, શૂળ, ક્ષય, શ્વાસ, અરચિ, આમ, કોઠ, મંદાગ્નિ, પેટનાં દરદો, પ્રમેહ અને ઉધરસ એટલા રોગોને હણેછે. શિલાજીત પીપરના ચૂર્ણ સાથે મધમાં કાલવી ખાવાથી પ્રમેહનો નાશ થાયછે. સોનાના વર્ક સંગાથે ખાવાથી ક્ષયનો નાશકરી ધાતુની વૃદ્ધિ કરેછે. હરડેદળ અને ગોળ સંગાથે ખાવાથી વાતરક્તનો, દાડિમની છાલ અને સાકર સંગાથે ખાવાથી રક્તપિત્તનો નાશ કરેછે. ૪૧-૪૬ તથા-

ત્રિકટુત્રિફલાત્રિસુગંધસિતા ગજકેશરચૂર્ણયુ-

(૬૯)

અનુપાનતરંગિણી.

તંગગનં ॥ મધુનાસહલીઢમુરોજવને ક્ષયપાંડુગ-
દક્ષયકૃદ્ધિભવેત્ ॥ ૪૭ ॥

શ્વધાત્રશર્કરાવ્યાલ દંષ્ટ્રેલાક્ષીરસંયુતં ॥

મૂત્રકૃચ્છંપ્રમેહંચહંત્યભ્રંનવયૌવને ॥ ૪૮ ॥

સિતોપલાઽમૃતાસત્વયુક્તંમેહગણંજયેત્ ॥

મધ્વાજ્યારજોયુક્તંવીર્યકૃન્નેત્રરોગહત્ ॥ ૪૯ ॥

મહ્લાતકયુતંહન્યા દર્શાંસિવિવિધાનિચ ॥

વીર્યસ્તંમંકરોત્યભ્રં માતુલાનીરજોન્વિતં ॥ ૫૦ ॥

ભાર્ગીપુષ્કરવિશ્વાશ્વગંધામધ્વાન્વિતંજયેત્ ॥

વાતંકટ્ફલપાંચાલી મધુયુક્તંકફામયં ॥ ૫૧ ॥

સર્વક્ષારાન્વિતંવન્હિ દીપયેદભ્રકંવરં ॥

મૂત્રવાતંમૂત્રકૃચ્છં ચાપિહંતિનસંશયઃ ॥ ૫૨ ॥

લવંગમધુસંયુક્તં વીર્યવૃદ્ધિપ્રદંભવેત્ ॥

ગોક્ષીરશર્કરાયુક્તં પિત્તરોગાન્નિહંતિત્વં ॥ ૫૩ ॥

હરડાં, ખેહડાં, આમળાં, શુક, મરી, પીપર, તજ, તમલપત્ર, એલચી, સાકર અને નાગકેશર એ સર્વતું ચૂર્ણ કરી મધ સંગાથે કાલવી અજીક ભસ્મ સહ સેવન કરેતો ક્ષય અને પાંડુરોગનો નાશ કરેછે. ભોય આમળાં, સાકર, ગોખર અને એલચીના ચૂર્ણ સંગાથે અજીક ભસ્મ મેળવી ગાયના દૂધ સંગાથે ખાયતો મૂત્ર કૃચ્છ અને પ્રમેહનો નાશ કરેછે. સાકર અને ગજોસત્વ યુક્ત સેવન કરવાથી તમામ પ્રકારના પ્રમેહનો નાશ કરેછે ત્રિફળાના ચૂર્ણ અને ધી સંગાથે ખાવાથી વીર્યની વૃદ્ધિ કરેછે અને નેત્રના રોગને હરેછે. બિલા- મા સંગાથે ખાવાથી સર્વ જાતના અર્શ (હરપ-મસા) નાશ થાય- છે, ભાંગના ચૂર્ણ સંગાથે ખાવાથી વીર્યસ્તંભન કરેછે. ભારંગી, પૂ- જરમૂળ, સુંક, આસગંધ અને મધ યુક્ત ખાવાથી વાયુરોગને હણેછે, કાયફળ, પીપર અને મધ યુક્ત ખાવાથી કફરોગનો નાશ કરેછે. સર્વ

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૭)

ખાર સાથે ખાવાથી જઠરાગ્નિને પ્રદીપ્ત કરેછે તથા મૂત્રધાતુ-મૂત્ર કૃન્ધનો નાશ કરેછે. લવિંગ અને મધ સંગાથે ખાવાથી વાર્યની વૃદ્ધિ કરેછે અને ગાયના દૂધ તથા સાકર સંગાથે અબ્રક બસ્મ સેવન કરવાથી પિત્તરોગ નાશ પામેછે. ૪૭-૫૩

હરતાલ પરિક્ષા.

હરતાલંત્રિવિધંપ્રોક્તં પત્રાણ્યંપિંડસંજ્ઞકં ॥

ગોદંતંચવરંતેષાં પત્રાણ્યંપરિકીર્તિતં ॥ ૫૪ ॥

ગોદંતાદ્યાં ગોદંતંતચ્છ્રેષ્ઠંસ્વર્ણકર્મણિ ॥

અભ્રવદ્યચ્ચપતાદયં સ્નિગ્ધંકાંચનવર્ણકં ॥ ૫૫ ॥

ભૈષજ્યંકર્મણિશ્રેષ્ઠ મિદંપિંડંતુપિડવત્ ॥

નિઃપત્રંલઘુપુષ્પઘ્ન સ્ત્રીણાંસ્વલ્પગુણંમતં ॥ ૫૬ ॥

હરતાલ ત્રણ જાતનીછે એટલે પત્રી, પિંડ અને ગોદંતી આ ત્રણ પ્રકારનીછે, આ ત્રણમાં પત્રીજાતની હરતાલ શ્રેષ્ઠછે. ગોદંતી ગાયના દાંત સમાન આકૃતિ વાળી હોયછે, તે સોનું બનાવવામાં શ્રેષ્ઠછે. અબ્રકના પતરાં સમાન પત્રી જાતની ચીકણા સોના સમાન પીળી હોયછે તે ઔષધ પ્રયોગમાં ઉત્તમછે. અને જે પિંડ સમાન પત્ર વગરની હરતાલ હોયછે તે હલકી રજસ્વળા ધર્મનો નાશ કરનાર અને અલ્પ (થોડા) ગુણ વાળી હોયછે. ૫૪-૫૬

હરતાલ શોધન.

તાલકંકણશઃકૃત્વા તચ્ચૂર્ણકાંજિકેપચેત્ ॥

દોલાયંત્રેણયામૈકં તપઃકૃષ્માંડજદ્રવે ॥ ૫૭ ॥

તિલતૈલેપચેદ્યામં યામંચત્રિફલાજલે ॥

एवयंत्रेचतुर्यामं पक्वंशुद्रयतिताલकं ॥ ૫૮ ॥

હરતાલના ઝીણા ઝીણા કકડા કરી તેને ઝીણા કપડામાં બાંધી કાંજમાં ૧ પોહોર, બૂરાકોહળાના રસમાં ૧ પોહોર, તેલમાં ૧ પોહોર અને ત્રિફળાના કાઢામાં ૧ પોહોર દોલાયંત્ર વડે અગ્નિ ઉપર રાખવાથી હરતાલ શુદ્ધ થાયછે. ૫૭-૫૮

(૨૮)

મનુપાનતંરગિણી.

હરતાલ ભારણ વિધિ.

પલમેકંશુદ્ધતાલં કૌમારીરસમર્દિતમ્ ॥

સરાવસંપુટોક્તિવા યામાનદ્વાદશકંપચેત્ ॥ ૫૧

સ્વાંગશીતંસમાદાય તાલકંચમૃતંભવેત્ ॥

ગલત્કુટુંહરેચ્ચેવ તાલકંચનસંશય ॥ ૬૦ ॥

૪ તોલા શોધેલી પત્રી જાતની હરતાલને ડુંવારપાઠાના રસમાં કુટી તેની ન્હાની ન્હાની ટીકડીઓ ખનાવી સૂકવી સરાવ સંપુટમાં મૂકી કપડામાટીથી સંપુટ દ્રઢ કરી ૧૨ પોહોરની અગ્નિ દેવી જેથી હરતાલ ભસ્મ થાયછે તે ભસ્મ ગલિત કોઢાદિ રોગોને નાશ કરેછે એમાં સંદેહ નથી. ૫૯-૬૦

શુદ્ધ હરતાલ ભસ્મના ગુણ.

હરિતાલંમૃતંકુટું શ્લેષ્મપિત્તગુદામયાન્ ॥

હંતિવાતામયાન્સર્વા ન્મેહાન્રોગાન્જ્વરાદિકાન્

હરતાલની ભસ્મ કોઢ, શ્લેષ્મ (કફ) પિત્ત, ગુદસ્થાનના હરષાદિરોગ, વાયુરોગ, સર્વ પ્રમેહ અને જ્વરાદિ સર્વ રોગોનો નાશ કરેછે. ૬૧

અશુદ્ધ હરતાલ ભસ્મના દોષ.

અશુદ્ધંપીતવર્ણયન્મૃતંતાલંસધૂમકં ॥

વાતપિત્તામયાન્કુટું મૃત્યુંચાપિકરોતિતત્ ॥ ૬૨

હરતાલની અશુદ્ધ ભસ્મ રંગમાં પીળી અને અગ્નિ ઉપર નાખવાથી ધુમાડો નીકળેછે. એવી ભસ્મના સેવનથી વાયુ, પિત્ત, કુષ્ઠરોગ અને મૃત્યુ પણ નિશ્ચયે કરેછે. ૬૨

અશુદ્ધ હરતાલ ભસ્મ જન્ય વિકારની શાંતિ.

કુષ્માંડસ્યરસંવાપિ નાકુલ્યાવાયવાસજં ॥

જીરકંવાશીતાયુક્તં તાલદોષાન્નમજન્નજયેત્ ૬૩

જો હરતાલ ભસ્મથી વિકાર થયો હોયતો બૂરાકોઢાનો રસ અથવા કડની નધનો રસ અથવા જીરું અને સાકર સેવન કરેતો કા-મી હરતાલ ભસ્મથી ઉત્પન્ન થયેલા દોષોની શાંતિ થાયછે. ૬૩

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૧.)

હરતાલ ભરમનાં અનુપાન.

તાલંચ્છિન્નારજોયુક્તં તત્કાથસંયુતંતુવા ॥
 વાતરક્તંસકુષ્ઠંચ હંત્યદેવાન્યથાહરિઃ ॥ ૬૪ ॥
 કંઢૂપદંશૌવિશર્પં વાતરક્તંભગંદરં ॥
 વિસ્ફોટમંડલંહંતિ તાલંકૂષ્માંડનીરયુક્ ॥ ૬૫ ॥
 રક્તપિત્તરક્તદોષં તાલંહંતિનિશાયુતં ॥
 શ્રંગબેરાંબુનાવાતં શૂલંસૂતિગદાસ્તથા ॥ ૬૬ ॥
 વિષમાદિન્જ્વરાન્પાંડુ ક્ષયંકાસંસિતાન્વિતં ॥
 તાલંહન્ત્યામિમાંઘંચ મધુમાગધિકાન્વિતં ૬૭
 જાતીપત્રીકુંકુમાભ્યાં પ્રતિશ્યાયંનિવારયેત્ ॥
 અજામૂત્રયુતંવાન્ધિ ફલયુક્તંજલોદરં ॥ ૬૮ ॥

હરતાલ ભરમ ગળોના ચૂર્ણ સહિત અથવા ગળોના ઉકાળા
 યુક્ત સેવન કરવાથી વાતરગ્ત અને કોઠ રોગને હણેછે જ્વર દૈત્યોનો
 શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્મા સંહાર (નાશ) કર્યોછે તેમ. તથા ભૂરા કોહળાના
 રસ સંગાથે ખાવાથી ખરજ (ખસ-લુખસ), ઉપદંશ (ચાંદી],
 વિસર્પ કોઠ, વાતરગ્ત, ભગંદર, મંડળકોઠ અને વિસ્ફોટક નો નાશ
 કરેછે. હળદરના ચૂર્ણ સંગાથે ખાવાથી રગ્તપિત્ત, અને લોહીવિકાર-
 ના રોગ માટાડેછે, આદાનારસ સંગાથે ખાવાથી વાયુરોગ, શૂળ અને
 સ્તિકારોગ (સુવાવાડના રોગ] નાશ પામેછે. સાકર સંગાથે અથ-
 વા ખાંડ સાથે ખાવાથી વિષમજ્વર આદિ તાવ, પાંડુ, ક્ષય અને ઉ-
 ધરસનો નાશ કરેછે. મધ-પીપર સંગાથે ખાવાથી જઠરાગ્નિની મં-
 દતા મટેછે, જાવત્રી અને કેશર સંગાથે ખાવાથી સહેજમ, બકરી-
 ના મૂત્ર અથવા સમુદ્રકળના ચૂર્ણ સંગાથે ખાવાથી જળોદર મટેછે.

જાયફલયુતંહંતિ નિર્બલત્વંશરીરિણાં ॥
 ક્ષયંતાંબૂલસંયુક્તં હંત્યેવાલભૂતિકા ॥ ૬૯ ॥
 ઝર્દૂશ્વાસંશિવાયુક્તં માલસ્યંવિશ્વસંયુતં ॥

(૧૦૦)

અનુપાનતરંગિણી.

ત્રિસુગંધાન્વિતંહંતિ તાલમાસ્યકુગંધતામ્ ॥ ૭૦

પ્રમેહાન્વિવિધાન્હંતિ સુરસાસ્વરસાન્વિતં ॥

ગોદુગ્ધેનયુતંતાલં વીર્યવૃદ્ધિકરોતિચ ॥ ૭૧ ॥

લવંગલક્ષ્મીરૈ ર્યુતંવાપર્ણસ્વંડયુક્ ॥

સેવિતંહરિતાલંસ દીર્યવૃદ્ધિકરાત્યલં ॥ ૭૨ ॥

ભયફળ સંગાથે ખાવાથી નિર્બળતા, તાંબૂળ સંગાથે ખાવાથી ક્ષય, હરડે સંગાથે ખાવાથી હૃદ્ધશ્વાસ, મુંઠ સંગાથે ખાવાથી આળસ્ય, તળ, તમાલપત્ર અને એલચીના ચૂર્ણ સંગાથે ખવાથી મુખની દૂર્ગંધતા, તુલસીના રસ સંગાથે ખાવાથી સર્વજાતના પ્રમેહ રોગ, ગાયના દૂધ સંગાથે ખાવાથી કિંવા લવિંગ, તળ અને કપૂર સાથે અથવા નાગરવેલેના અર્ધધાપાન સંગાથે ખાવાથી અતિસે વીર્ય વૃદ્ધિ કરેછે. ૬૯-૭૨

મણ્શિલ શોધન વિધિ.

પચેત્ર્યહમજામૂત્રે દોલાયંત્રેમનઃશિલામ્ ॥

ભાવયેત્સપ્તધાપિતૈ રજાયાસાપિશુદ્ધયતિ ॥ ૭૩

મણ્શિળને બકરીના મૂત્રમાં ડોલાયંત્રરૂડે ૩ દિવસ ઉકાળી પછી ખરલમાં ઘુંટી બકરીના પિત્તાની ૭ ભાવના દેવાથી મણ્શિલ શુદ્ધ થાયછે. ૭૩

શુદ્ધ મણ્શિલના ગુણ.

જ્વરંનેલામયંશ્વાસં કાસંભૂતભયંકફં ॥

કૃચ્છ્રવિષંમનોયુષ્ઠં હંતિકુષ્ઠાદિકાન્ગદાન્ ૭૪

શોધેલા મણ્શિલના સેવનથી તાવ, નેત્રરોગ, શ્વાસ, ઉધરસ ભૂતભય, કફ, મૂત્રકૃચ્છ્ર, વિષ અને કાઠ વગેરેના નાશ કરેછે. ૭૪

અશુદ્ધ મણ્શિલના દોષ.

મનઃશિલામંદબલંકરોતિ જંતુંધુવંશોધનમંતરેણ ॥

મલસ્યબંધંકિલમૂત્રરોધં સશર્કરાંકૃચ્છ્રગદંચકુ-
ર્યાત્ ॥ ૭૫ ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૦૧)

અશુદ્ધ મણ્વશિલના સેવનથી મનુષ્યને બળ હીન કરેછે, કમિ
તથા બંધકોષ્ટ (મળાવરોધ) મૂત્રરોધ, મૂત્રમાં પડતી સાકરજેવી
કાંકરી અને મૂત્રકૃમ્મણાદિ રોગનો નાશ કરેછે. ૭૫

મણ્વશિલના વિકારની શાંતિ.

ગોક્ષીરંમાક્ષિકયુતં પિબતેયોદિનત્રયમ્ ॥

કુનટીતસ્યદેહેચ વિકારંનકરોતિહિ ॥ ૭૬ ॥

૩ દિવસ પર્થત [સુધી) ગાયના દૂધમાં મધ નાખી પીવાથી
અશુદ્ધ મણ્વશિલના વિકાર નિશ્ચયે શાંત પામેછે. ૭૬

મણ્વશિલનાં અનુપાન.

મગધાનિંબફલાભ્યાં શિલાંસુમર્દેત્કારવેલ્લસુરસૈઃ

કૃત્વાગુટીનિહન્યા દિયંપ્રદત્તાજ્વરંત્રિદોષમપિ ૭૭

શિલાયાદ્વિગુણંશંખં શિલાર્દ્ધમારિચંરજઃ ॥

સૈંધવંમારિચાદ્દાંશ મંજનાન્નેત્રરોગહત્ ॥ ૭૮ ॥

પિચ્ચિટંતિમિરંશુક્રં નિહંતિમધુનાંજિતં ॥

શિલાદ્યમંજનંતદ્વ દર્બુદંમસ્તુનાંજિતમ્ ॥ ૭૯ ॥

કળામરિષ્ટસંયુક્તા શિલાપિષ્ટાંશુનાંજિતા ॥

નેત્રેહન્યાદ્ધુમ્નેત્રં સન્નિપાતંસુદારુણં ॥

શૂતોન્માદાદિકાન્રોગ ન્હંતિચૈવજ્વરામયમ્ ૮૦

માર્ઙ્ગીવિશ્વાન્વિતાશ્વાસાન્ વિષંસ્વર્ણસમન્વિતા ॥

વાસકસ્વરસઘ્યોષૈઃ કફંકાસંજયેચ્છિલા ॥ ૮૧

શિલૈલાંજનકાશીશગૃહધૂમાન્દસર્જકૈઃ ॥

સરોધ્રોચનૈર્લેપઃ સર્પિપસ્નેહસંયુતઃ ॥ ૮૨ ॥

કિલાસંકીટમંદદ્વં કુષ્ટંપામાભગંદરં ॥

ઇંદ્રલુપંતથશાંસિ હંત્યયંનાત્રસંશયઃ ॥ ૮૩ ॥

(૧૦૨)

અનુપાનતરંગિણી.

લીંડીપીપર, લીંબોળીની મીંજ અને મણુશીલ એ ત્રણને કા-
રેલીનારસ સંગાથે ઘુટ્ટી ગોળી કરી ખાયતો ત્રિદોષ જવરનો નાશ
કરેછે. મણુશીલથી જમણું શંખનું ચૂર્ણ, મણુશીલથી અર્ધ ભાગે
મરીનું ચૂર્ણ, મરીનાચૂર્ણથી અર્ધભાગે સિંધાલુણ એ સર્વને ખારીક
ખરલ કરી અંજન કરેતો નેત્ર રોગ મટેછે એટલે મધસાથે અંજન
કરવાથી પિચિટરોગ, તિમિર અને ધ્રુવાને મંટાડેછે અને દહીંના પા-
ણી સંગાથે અંજન કરવાથી માંસની પડેલી આંખની અંદર અંધી
તેને મટાડેછે. પીપર, મરી અને મણુશીલ એ ત્રણને પાણી સાથે
ઘુટ્ટી ગોળીકરી પાણી સંગાથે આંજવાથી છુસ નેત્રરોગ, સન્નિપાત,
ભૂતનો ઉન્માદ અને તાવ વગેરે સર્વ રોગને હણેછે. બારંગી અને
સુંઠ સાથે ખાવાથી શ્વાસરોગને, સોનાના વર્ક સંગાથે ખાવાથી ઝેર
દોષને, અરઘુસાનારસમાં સુંઠ, મરી અને પીપરનું ચૂર્ણ નાખી તેમાં
શુધ્ધ મણુશીલ મેળવી ખાવાથી કફ અને ઉધરસને મટાડેછે. મણુ-
શીલ, એલચી, સુરમો, હીરાકસી, ધરનો ધુમાસ [છાપરે જામેલો
ધુમાડો] નાગરમોથ, રાજ, લોધર, અને ગોંચદન કિંવા હળદર
એ સર્વને એકત્ર વાડી સરસિયા તેલમાં ઘુટ્ટી શરીરે લેપ કરવાથી
કિલાસકોઠ, કિટબ, દાદર, મહાકુષ્ઠ, ખસ, બગંદર, માથાની ઉંદરી
અને હરષ એ સઘળાનો નાશ કરેછે. ૭૭-૮૩

સુરમો ઔષધ પ્રયોગમાં કેવા પ્રકારનો ગ્રહણ કરવો ?

સ્મૃતંસ્ત્રોતાંજનંકૃષ્ણં સૌવીરંશ્વેતમીરિતમ્ ॥

વલ્મીકશિખરાકારં ભિન્નમંજનસન્નિમં ॥ ૮૪ ॥

ઘૃષ્ટંતુગૈરિકાકાર મતેત્સ્ત્રોતોંજનંસ્મૃતં ॥

સ્ત્રોતોંજનસમંજેયં સૌવીરંહિમપાહુરં ॥ ૮૫ ॥

સુરમો એ જાતનોછે, એક કાળો તેને સ્ત્રોતોંજન. કહેછે. અ-
ને બીજો ધોળો તેને સૌવીર કહેછે. જે સુરમાનો કાંકરો તોડવાથી
[બાગવાથી] રાક્ષડા જેવો આકાર જણાય તથા કાળારંગનો અને
ધસવાથી ગેર જેવો રંગ જણાય તે સ્ત્રોતોંજન અને એવાજ આકાર-
નો બીજો ધોળો અરક્ષ જેવો જણાય તે સૌવીર જણવો. ૮૪-૮૫

સુરમાને શોધવાની રીત.

જંબીરસ્યાંબુનાભાવ્ય નીલાંજનમથાતપે ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૦૩)

શોષયેચ્છદિનૈકેન શુદ્ધેત્સ્રોતોંજનંવરં ॥ ૮૬ ॥
 સૌવીરંકાંજીકેસ્વિન્નં યામૈકેનવિશુદ્ધયતિ ॥
 તતોવૈદ્યવરોદદ્યાદ્યથાયોગ્યંગદેષુચ ॥ ૮૭ ॥

કાળા સુરમાને જાંબીરીના રસમાં એક દિવસ ઘુંટી સૂકવી પછી કાર્યમાં લેવો તે દોષરહિત ગણાય છે. અને સૌવીર નામના સુરમાને કાંઈ સાથે દોલાયંત્રમાં એક પોહોર આંચ આપવાથી શુદ્ધ થાય છે. ૮૬-૮૭

શુદ્ધ સુરમાના ગુણ.

સ્રોતોંજનંસ્મૃતંસ્વાદુ ચક્ષુષ્યંકફપિત્તનુત્ ॥
 કષાયંલેખનંસ્નિગ્ધં ગ્રાહિચ્છર્દિવિષાપહં ॥ ૮૮ ॥
 સિધ્ધમક્ષયાસ્રત્દચ્છીતં સેવનેયંસદાબુધૈઃ ॥
 સ્રોતોંજનગુણાઃ સર્વેસૌવીરેપિપ્રતિષ્ઠિતાઃ ॥ ૮૯ ॥
 કિંતુદ્યારંજનયોશ્રેષ્ઠઃ સ્રોતોંજનંસ્મૃતં ॥
 અનુપાનપ્રભેદૈશ્ચ સર્વાતંકપ્રણુદ્ધવેત્ ॥ ૯૦ ॥

કાળા સુરમા સ્વાદિષ્ટ છે, નેત્રને હિતકારી છે, કફ અને પિત્તરોગનો નાશ કરનાર છે, કષાયલો છે, મળને શોધનાર છે, ચિકિત્સા છે, ગ્રાહી છે, ઉલટી, ઝેરને મટાડનાર છે, સિધ્ધ નામનો કોદ, તથા ક્ષય અને લોહિવિકારનો નાશ કરનાર છે, શીતળ છે પંડિત પુરુષોને નીરંતર સેવવા યોગ્ય છે, જે ગુણ સ્રોતોંજનમાં છે તેજ ગુણ સૌવીરમાં છે તથાપિ સ્રોતોંજન ઉત્તમ છે. આ અનુપાન ભેદ કરીને સર્વ રોગનો અંત કરે છે. ૮૮-૯૦ : (અશુદ્ધ સુરમાના સેવનથી શરીરમાં અને નેત્રમાં અનેક રોગપેદા થાય છે તથા ત્રિકુળાના સેવનથી તેના દોષ શાંત થાય છે.)

સુરમાનાં અનુપાન.

કાશ્મીરનાગ્ધેનાભ્યાં યુતંદત્તંપ્રયત્નતઃ ॥
 નીલાંજનમતીસારં ગ્રહણીમપિનાશયેત્ ॥ ૯૧ ॥

(૧૦૪)

અનુપાનતરંગિણી.

સમાંશંપારદંનાગં દ્વયંશાંનીલાંજનંતથા ॥

શુદ્ધકર્પૂરજંચૂર્ણ પારદાત્પંચમાશકં ॥ ૧૨ ॥

સંમર્દ્યલ્વલ્વયેયત્તા દંજયેન્નેત્રયુગ્મકે ॥

સર્વનેત્રવિકારઘ્ન મંજનંનયનામૃતમ્ ॥ ૧૩ ॥

સૌવીરંસૈધવંકુષ્ટં બીજાન્યેદગજસ્યચવિદંગંસર્ષ-
પાન્પિષ્ઠા ॥ કાજિકેનપ્રલેપયેત્ સિધ્માનંમંડલં-
કુષ્ટ દદ્રુમેવજયેત્ક્ષણાત્ ॥ ૧૪ ॥

હંતિનીલાંજનપિત્તં શર્કરાગોઘૃતાન્વિતાં ॥

કફરોગંનિહંત્યેવ શિવાસુંઠીયુડાન્વિતં ॥ ૧૫ ॥

નીલાંજનંકનકજંવરલંચિત્શુદ્ધ હૈયંગવેનસસિ-
તામધુનૈકગુંજ ॥ સ્વાદેન્નરઃક્ષયનિપીડિતઐવકાતેં
કાંતિલભેતવિપુલંબલમંબુજાક્ષિં ॥ ૧૬ ॥

કાળા સુરમાને કેશર અને અદિષ્ટ સંગાથે ખાવાથી અતિ-
સાર અને સંત્રહણીનો નાશ કરેછે. પારો સીસું સમાન ભાગે તથા સુ-
રમો બે ભાગ લેવો, અને શુદ્ધ કપુરનું ચૂર્ણ પારાથી પાંચમે ભાગે લેવું.
સર્વને ખરલમાં ઘુંટી નેત્રાંજન કરવાથી નેત્ર વિકાર નાશ થાયછે.
આનું નામ નેત્રાંમૃત વા, નયનામૃત છે. ધોળો સુરમો સિંધાલુણ,
ઉપલેટ, પુંઆડીઆનાં બીજ, વાવડીંગ, અને સરસવ એ સઘળાને
કાંજીમાં વાટી લેપ કરેતો શરીરઉપર નીકળતા કરોળીયા, મંડળ અ-
ને દાદર એઓનો નાશ કરેછે. સાકર અને ગાયના ધી સંગાથે
ખાવાથી પિત્તરોગનો, હરડે, સુંઠ અને ગોળ સંગાથે ખાવાથી કફ-
રોગનો અને એક રતી બાર કાળો સુરમો એક રતી બાર સોનાના
વર્ક એ બન્નેને માખણ સાકર અને મધ સંગાથે ખાવાથી ક્ષય રો-
ગનો નાશ કરી કાંતિ અને બહુબળ (શક્તિ) પ્રાપ્ત કરેછે. ૯૧-૯૬
૧૦૪ મારણ વિધિ.

મેઘશૃંગભુજંગાસ્થિ કૂર્મપૃષ્ઠામ્લવેતસાન્ ॥

શશદન્તંસમંપિષ્ઠા વજ્રીક્ષીરેણગોલકમ્ ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૦૫)

કૃત્વાતન્મધ્યગંવજ્રં મ્રિયતેઽધ્માતમેવહિ ॥૧૭॥

ઘેટાતું શિંગડું, સાપનાં હાડકાં, કાછ્યાની પીડ, અમ્લવેતસ અને સસલાના દાંત એ સધળાને થોરના દૂધમાં ઘુંટવાં બાદ ગોજો બનાવી તેમાં શોધેલો હીરો મૂકી તે ગોજાને બફીમાં રાખવો અને બોહાર (લવાર) ની ધમણ વડે ધમવાથી હીરાની ભસ્મ થાયછે. ૯૭

વજ્ર [હીરા) ની ભસ્મના ગુણ.

આયુઃપુષ્ટિબલંવિર્યં વર્ણસૌખ્યંકરોતિચ ॥

સેવિતંસર્વરોગઘ્નં મૃતંવજ્રંનસંશયઃ ॥ ૧૮ ॥

હીરાની શુદ્ધ ભસ્મના સેવનથી આયુ, પુષ્ટિ, બળ, વીર્ય, કાંતિ અને સુખને વધારી સર્વ રોગનો નાશ કરેછે એમાં સંદેહ નથી.

અશુદ્ધ હીરક ભસ્મના દોષ.

દાહંપાંડુગદંકુર્યાત્કિલાસંપાર્શ્વશૂલકં ॥

વજ્રાદિકોરત્તગ્ણો ઽશુદ્ધોરોગોનનેકશઃ ॥ ૧૯ ॥

અશુદ્ધ હીરક ભસ્મના સેવનથી દાહ, (બળતરા) પાંડુ, કિલાસકોઠ અને પાર્શ્વ શૂળ [પડખામાં આવતી શૂળ) એ સધળા રોગોને અને ખીબા પણ અનેક રોગોને હતપત્ર કરેછે. ૯૯

હીરક ભસ્મના વિકારની શાંતિ.

મધ્વાજ્યશર્કરાયુક્તં ગોદુગ્ધાંદિનસપ્તકં ॥ પિબન્

વજ્રાદિકરત્નાનાં દોષૌમુક્તઃસુખીભવેત્ ॥ ૨૦ ॥

અશુદ્ધ હીરક ભસ્મ સેવનથી વિકાર થયો હોયતો મધ, ધી અને સાકર યુક્ત ગાયતું દૂધ ૭ દિવસ સુધી પીએ તો વજ્ર વગેરે સર્વ રત્નોના દોષથી મુક્ત થઈ સુખી થાયછે. ૩૦૦

હીરાની ભસ્મનાં અનુપાન.

મૃતંવજ્રંજયેત્કુટું સદિરાક્રાથસંયુતં ॥

મધ્વાર્દ્રકરસૈર્યુક્તં વાતવ્યાધિન્પ્રણાશયેત્ ॥ ૧ ॥

કળોષણરજોયુક્ત વૃષનીરેણસેવિતા ॥

કાસંશ્વાસંકફંહતિ વજ્રભૂતિરયેંઽગ્ને ॥ ૨ ॥

(૧૦૬)

અનુપાનતરંગિણી.

પુષ્ટિદામધુસર્પિયુક્સ્વેદંહંતિસિતાન્વિતા ॥

વજ્રભૂતિઃસુગોમૂત્ર સંયુતાસૂતિરોગનુત્ ॥ ૩ ॥

એવમન્યાનિરત્નાનિદદ્યાદ્રોગેષુબુદ્ધિમાન્ ॥

અનુપાનૈઃસુસંયોજ્યરોગહદ્ધિઃસ્વબુદ્ધિતઃ ॥ ૪ ॥

હીરાની ભસ્મ ખેરના ઉકાળા સંગાથે સેવન કરવાથી કાઠનો નાશ કરેછે, મધ અને આદાના રસ સંગાથે ખાવાથી વાયુ સંબંધિ વ્યાધિઓ દૂર થાયછે. પીપર અને મરીના ચૂર્ણ યુક્ત અરકુસાના રસ સંગાથે ખાવાથી ઉધરસ, શ્વાસ અને કફનો નાશ કરેછે. મધ અને ધી સંગાથે ખાવાથી પુષ્ટિ આપેછે. સાકર સંગાથે ખાવાથી પરસેવો બહુ વળતો હોય તેને મટાડેછે. ગોમૂત્ર સંગાથે ખાવાથી સુઆ રોગને મટાડેછે. એજ પ્રમાણે બીજા રત્નોની ભસ્મ બુદ્ધિમાન વૈદ્ય પોતાની બુદ્ધિ અનુસાર જે રોગને જે નાશ કરનારી ઔષધી હોય તે વસ્તુના અનુપાન સંગાથે આપવી. ૧-૪

શુક્તા-પ્રવાળભસ્મની વિધિ.

સ્વર્ણમાક્ષિકવન્મુક્તા પ્રવાલાનિચમારયેત્ ॥ ૫ ॥

પાછળ બતાવેલી સુવર્ણ માક્ષિક (સોવનમાખી) ની ભસ્મની ક્રિયા (વિધિ) સમાન મોતી અને પરવાળાની ભસ્મ કરવાની વિધિ છે. (માટે તે વાંચી વાકેફ થાઓ). ૫

શુદ્ધ પ્રવાળ ભસ્મના ગુણ.

પ્રવાલંમધુરંસામ્લં કફપિત્તાર્તિદોષનુત્ ॥

વીર્યકાંતિકરંસ્ત્રીણાં ધૃતેમંગલદાયકં ॥ ૬ ॥

ક્ષયપિતાસ્રકાસઘ્નં દીપનંપાચનંલઘુ ॥

વિષભૂતાદિશમનં વિદુમંનેત્રરોગહૃત ॥ ૭ ॥

શુદ્ધ પ્રવાળાંની ભસ્મ મધુર, અમ્લ (ખાટી) છે, કફ અને પિત્તની પીડા દૂરેછે, વીર્ય અને કાંતિને પેદા કરનારછે, સ્ત્રીઓને મંગળ દાતાછે, ક્ષય, રક્તપિત્ત, ઉધરસ, વિષદોષ, ભૂતજન્ય પીડા અને નેત્રરોગને સમાધારછે. તથા દીપનછે, પાચન કર્તાછે અને હલકીછે.

અશુદ્ધ પ્રવાળ ભસ્મ દોષ.

અશુદ્ધપ્રવાલભક્ષણા દ્ધવન્તિરોગાહ્યનેકાઃ ॥ ૮ ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૦૭)

કાચી પરવાળાની ખાખ ખાવાથી અનેક રોગો પેદા થાયછે. ૮

પ્રવાળ ભસ્મનાં અનુપાન.

કળામાક્ષિકાભ્યાંલિહ્યેઘઃપ્રવાલં જયેચ્છાસકા-
સંજ્વરંજીર્ણસંજ્ઞં ॥ તથાકોષ્ઠગંમારુતંસંજયેત મિ-
ષ્ઠદુસ્તરાંચૈવહિક્વાંનિહન્યાત્ ॥ ૯ ॥

તિક્તાતિક્તશિવામિશ્ર જ્વરંહંત્યેવદારુણં ॥

પક્વંભાફલેનૈવ ધાતુક્ષયહરંપરમ્ ॥ ૧૦ ॥

સિતાક્ષીરાન્વિતંપિત્તં ગુલ્કંદેનઉરઃક્ષતં ॥

ગુલ્કંદંયવનૈરુયાતં તરુણીસુમનોદ્ભવં ॥ ૧૧ ॥

કાર્શ્યતાંબૂલયુગ્મંહંતિ કૃચ્છ્રંહન્યા દ્ધિવિદ્રુમં ॥

મધુનાત્રિફલાચૂર્ણયુતંવાતંડુલાંભસા ॥ ૧૨ ॥

ધાતુપુષ્ટિકરંકાંતે સિતાઘૃતસમન્વિતં ॥

ધારોષ્ણેનચદુઃધેન પ્રદરંદારયત્યલં ॥ ૧૩ ॥

મધુશર્કરયાસુરસાસુરસૈ ર્ધતિમારુતમાશુકરોતિ
સુખં ॥ અયિહંતિનિશાધ્યમિદંસુરસારસમૂષકવિ-
દ્યુતમંજનતંઃ ॥ ૧૪ ॥

સિતોપલાર્દ્રકરસૈ ર્યુક્તંહંતિસુવિદ્રુમં ॥

પિત્તકાસંતથૈવાન્યા હન્યાદ્રોગાશ્રયુક્તિઃ ૧૫

શુદ્ધ પ્રવાળાંની ભસ્મ મધ અને પીપર સંગાથે ખાવાથી
આસ, ઉધરસ, જુનોતાવ, કોષ્ટમાં ગયેલો વાયુ અને હેડકી એ સ-
ધળાનો નાશ કરેછે. કડુ કિરીયાતું અને હરડેતું ચૂર્ણ એ સાથે ખાવા-
થી ઘેર જ્વરનો નાશ કરેછે. પાકા કેળા સંગાથે ખાવાથી ધાતુક્ષય
હરણ કરવામાં શ્રેષ્ઠછે. સાકર દૂધ સંગાથે સેવન કરવાથી પિત્તરોગ,
ગુલકંદની સંગાથે ખાવાથી છાતિમાં પડેલી ચાંદીને મટાડેછે. (ગુલકંદ
યવન-મુસલમાં લોકોએ પ્રસિદ્ધ કરેલ મારે સંસ્કૃત નામનથી પણ

(૧૦૮)

અનુપાનતરંગિણી.

ગુલાબના ફુલોનું અને છે.) અને પાન ખીડાની સંગાથે ખાવાથી કૃશતાને. મધ અને ત્રિફળાના ચૂર્ણ સંગાથે ખાવાથી અથવા મધ અને ચોખાના ધોવરામણ સાથે ખાવાથી મૂત્ર કૃમ્છને મટાડે છે. ધી સાકર સંગાથે સેવન કરવાથી ધાતુ પુષ્ટિ કરે છે. ગાયના તરતના દોહેલા દૂધ સંગાથે ખાવાથી પ્રદર [સ્ત્રીઓના યોનિમાર્ગમાંથી રાતા, પીળા ધોળા અને મિશ્રવર્ણનો વહેતો ચિકણો પદાર્થ તે) ને મટાડે છે. મધ સાકર અને તુલસીના રસસંગાથે ખાવાથી વાયુરોગોને જલદી મટાડે છે. તુલસીનો રસ અને ઉંદરની લીંડીના ચૂર્ણ સંગાથે અંજન કરવાથી રતાંધળા પાણું મટે છે અને સાકર આદના રસ સંગાથે પ્રવાળ ભસ્મ સેવન કરવાથી પિત્તથી પ્રકટ થયેલી ઉધરસનો નાશ કરે છે. એવીજરીતે સદ્વૈધ પૂર્વાપરનો સમસ્ત વિચાર કરી યુક્તિ સાથે યોગ્ય અનુપાનથી આપે તો અન્ય રોગો પણ મટે છે. ૮-૧૫ (ઉપરતન શોધન માટે પૃષ્ઠ ૪૪ જુઓ તેમના ગુણ રત્નોના ગુણોને મળતા છે પણ ફાયદો કિંચિત્ કમતી કરે છે મારણ અનુપાન બુધ્યાનુસારે જાણી લેવું.)

નવ જાતના વિષનાં લક્ષણ કહીએ છીએ.

વત્સનાભ વિષનું સ્વરૂપ.

સિંદુવારસદ્વક્ષત્રો વત્સનાભ્યાકૃતિસ્તથા ॥

તત્પાર્શ્વેનતરોર્વૃદ્ધિર્વત્સનાભઃસકથ્યતે ॥ ૧૬ ॥

જેનાં પાંદડાં નગોડના જેવાં અને આકર ગાયના વાછડાની ડુંટી (નાભિ) જેવો અને તે ઝાડના પડખામાં (આસપાસ) ખીજાં કોઈ પણ ઝાડોની વૃદ્ધિ થતી નથી તેને વત્સનાભ. કહે છે. ૧૬

હારિદ્રક વિષનું સ્વરૂપ.

હરિદ્રાતુલ્યમૂલોયો હારિદ્રઃસઉદાહતઃ ॥

સરળ્વાશ્રોત્તરદેશે બાહુલ્યેનભવેદ્દિસઃ ॥ ૧૭ ॥

❀ ૧ ગુલકંદ બનાવવાની રીત.—ગુલાબનાં ચોખાં ફુલોની પાંખડીઓ લેઈ તેનાથી જમણી ધોઝેલી ખાંડ તેમાં મેળવી માટીના સુંદર રીઢા વાસણમાં ભરી મેંદાં મજબૂત ખાંધી તડકામાં મૂકીરાખવું. પાંચ દિવસ ચિત્યાપછી પાંખડીઓને ચોળી ફરી મેંદાં ખાંધી તડકામાં મૂકવું પંદર દિવસ થયા બાદ સુંદર સ્વાદિષ્ટ ગુલકંદ તૈયાર થાય છે.

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૦૨)

જેતુ મૂળ હળદર જેવું હોય તેને હારિદ્રક વિષ કહેછે. આ વિષ સરજુના ઉત્તર પ્રદેશમાં ધણું કરીને ઉત્પન્ન થાયછે. ૧૭

સકતુ વિષનું સ્વરૂપ.

યદ્ગ્રથિસક્તુકેનૈવ પૂર્ણામધ્યેસસક્તુકઃ ॥

સવાઉત્તરગોકર્ણે બાહુલ્યેમપ્રજાયતે ॥ ૧૮ ॥

જેની ગાંઠમાં સાતુ જેવા ભરેલા હોયછે તેને સકતુક વિષ કહેછે. આ વિષ ધણું કરીને ઉત્તર ગોકરણ ન્યાંછે તે દેશમાં થાયછે.

પ્રદીપન વિષનું સ્વરૂપ.

વર્ણતોલોહિતોયઃસ્યા દીપ્તિમાન્દહનપ્રભઃ ॥

મહાદાહકરઃપૂર્વેઃ કથિતઃસપ્રદીપનઃ ॥ ૧૯ ॥

જેનો રંગ રાતો હોયછે, અગ્નિ સમાન જેનો પ્રકાશછે. ધણી બળતરા કરનાર તેને પૂર્વાચાર્યો પ્રદીપન વિષ કહેછે. ૧૯

સૌરાષ્ટ્રિક વિષનું સ્વરૂપ.

સૌરાષ્ટ્રવિષયેયઃસ્યાત્સસૌરાષ્ટ્રિકઉચ્યતે ॥

સૌરાષ્ટ્રોપશ્ચિમેદેશે ગુર્જરેવિદિતોજન ॥ ૨૦ ॥

સૌરાષ્ટ્રિક.—વિષ સૌરાષ્ટ્ર (સોરઠ) દેશમાં પેદા થાયછે તે સોરઠ ગુજરાત દેશનો એક ભાગ પશ્ચિમ દિશાએછે તેને લોકો સોરઠ કહેછે. ૨૦

શૃંગિક વિષનું સ્વરૂપ.

યસ્મિન્ગોશૃંગકેવલ્લે દુર્ગંધંભવતિલોહિતં ॥

સશૃંગેકઙ્ગિતિપ્રોક્તો દ્રવ્યતત્ત્વવિશારદૈઃ ॥ ૨૧ ॥

જેને ગાયના શિંગડે બાંધવાથી ગાયનું દૂધ લોહિના જેવા રંગનું થઈ જાયછે તેને દ્રવ્ય તત્ત્વ જ્ઞાની પુરૂષો શૃંગિક વિષ કહેછે. ૨૧

કાળકૂટ વિષની ઉત્પત્તિ અને સ્વરૂપ.

દેવાસુરરણેદેવૈર્હતસ્યપૃથુમાલિનઃ ॥

દૈતસ્યરુધિરાજ્ઞાત સ્તરુરશ્ચત્થસન્નિભઃ ॥ ૨૨ ॥

નિર્યાસઃકાલકૂટોઽસ્ય મુનિભિઃપરિકીર્તિતાઃ ॥

સોહિક્ષેત્રેશૃંગવેરે કૌંકણેમલયેભવેત્ ॥ ૨૩ ॥

(૧૧૦)

અનુપાનતંરગિણી.

બ્યારે દેવ અને દૈત્યોના સંગ્રામ સમય દેવોએ પૃથુમાળિ નામના દૈત્યને હણ્યો ત્યારે તે દૈત્યના રૂધિર (લોહી) ના છાંટાથી પીપળાના ઝાડ જેવાં ઝાડ પેદા થયાં તે ઝાડના ગુંદને મુની (રૂષિ) લોકો કાળકૂટ કહે છે તે ઝાડ શૃંગબેર ક્ષેત્રમાં, કોકણ દેશમાં અને મળયાચળ પર્વત ઉપર થાયછે. ૨૨-૨૩

હળાહળ વિષનું ૨૫૩૫.

ગોસ્તનામફલોગુચ્છ સ્ત્રાલપત્રચ્છદસ્તથા ॥

તેજસાયસ્યદહ્યંતે સમીપસ્થાદ્રમાદયઃ ॥ ૨૪ ॥

અસૌહારાહલોજ્ઞેયં કિષ્કિંધાયાંહિમાલયં ॥

દક્ષિણાબ્ધિતટેદેશે કૌંકણેષિચજાયતે ॥ ૨૫ ॥

જેનું ક્ષણ ગાયના સ્તનજેવું હોયછે, એના ક્ષણોનું ઝુમખુ લાગેછે, જેનાં પાદડાં તાડપત્ર જેવાં અને જેના તેજ કરીને આસ પાસનાં ઝાડ બળી જાયછે તેને હળાહળ વિષ કહેછે. આ વિષ કિષ્કિંધામાં હિમાળયમાં અને દક્ષિણ સમુદ્રને કિનારે કોકણ દેશમાં પણ થાયછે.

બ્રહ્મપુત્ર વિષનું ૨૫૩૫.

વર્ણતઃકપિલોયઃસ્યા ત્તથાભવતિસારતઃ ॥

બ્રહ્મપુત્રઃસવિજ્ઞેયો જાયતેમલયાચલે ॥ ૨૬ ॥

જે વર્ણ અને સારમાં કંપિલાના રંગ સમાન હોયછે તેને બ્રહ્મ પુત્ર વિષ કહેછે. આ મળયાચળ પર્વતઉપર ઉત્પન્ન થાયછે. ૨૬

વિષનાં વર્ણ ભેદ.

બ્રાહ્મણઃ પાંડુરસ્તેષુ ક્ષત્રિયોલોહિતપ્રભઃ ॥

પીતૌવૈશ્યોઽસિતઃ શૂદ્રો વિષત્કશ્ચતુર્વિધઃ ॥ ૨૭ ॥

રસાયનેવિષંવિપ્રં ક્ષત્રિયંદેહપુષ્ટયે ॥

વૈશ્યંકુષ્ઠવિનાશાય શુદ્રંદદ્યાદ્ધધાયહિ ॥ ૨૮ ॥

જે વિષ ઘોળારંગનું હોય તે બ્રાહ્મણ જાતિનું, રાતા રંગનું ક્ષત્રી જાતિનું, પીળા રંગનું વૈશ્ય જાતિનું અને કાળારંગનું વિષ શુદ્ર જાતિનું ગણાયછે. રસાયન કરવામાં બ્રાહ્મણ, શરીર પુષ્ટિ પ્રયોગમાં ક્ષત્રિ, કોઠ મટાડવામાં વૈશ્ય અને મારણ પ્રયોગમાં શુદ્ર જાતિનું વિષ ઉપયોગમાં લેવું. ૨૭-૨૮

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૧૧)

વિષના દોષ અને ગુણો.

વિષંપ્રાણહરંપ્રોક્તં વ્યવાયિચવિકાશિચ ॥

આગ્નેયંવાતકફહ્રોગવાહિમદાવહં ॥ ૨૯ ॥

તદેવયુક્તિયુક્તંતુ પ્રાણદાયિરસાયનમ્ ॥

પથ્યાશિનાંત્રિદોષઘ્નં વૃંહણંવીર્યવર્દ્ધનમ્ ॥ ૩૦ ॥

યેદુર્ગુણવિષેઽશુદ્ધે તેસ્યુર્હીનાવિશોધનાત્ ॥

તસ્માદ્વિષંપ્રયોગેષુ શોધયિત્વાપ્રયોજયેત્ ॥ ૩૧ ॥

વગર શુદ્ધ કરેલાં વિષ પ્રાણને હરનાર શરીરના સર્વ ભાગમાં ફેલાઈ પછી પાચન કરનાર ઓળને સૂકવી શરીરની સંધિઓને સિંધિલ (ઢીલી) કરનારછે, અત્યંત ગરમ, વાયુ, કફ હરનાર શરીરમાં વ્યાપ્ત થનાર અને મદ (નીરસો) પ્રાપ્ત કરનારછે. અને ઓજા વિષ શુદ્ધ કરેલાં હોય તો યુક્તિ સાથે તેના સેવનથી પ્રાણ, બળ, વીર્ય અને બુદ્ધિ આપેછે, ત્રિદોષનો નાશ કરનાર અને પથ્યમાં રહી સેવન કરનારને વીર્યને વધારનારાંછે. જે અશુદ્ધ વિષમાં દોષ વર્ણવેલાછે તે સમજા દોષ શોધન કરવાથી નાશપામેછે એટલા માટેજ શોધન કરીનેજ ઔષધોપચારમાં ગ્રહણ કરવાં. ૨૯-૩૧

વિષ દોષ શાંતિ.

અતિમાત્રંયદાશુક્તં વમનંતસ્યકારયેત્ ॥

અજાદુર્ગંદદેત્તાવદ્યાવદ્ધાંતિર્નજાયતે ॥ ૩૨ ॥

વછનાગ આદિ અશુદ્ધ વિષ અધિક માત્રા (વજન) થી આવામાં આવ્યાં હોયતો ઉલટી કરાવવી અને બકરીનું દૂધ જ્યાં સુધી દૂધપાએ અને ઉલટી થાય ત્યાં સુધી પાવું જ્યારે દૂધ પેટમાં પચે ત્યારે જાણવું કે જેર દોષ શાંત થયુંછે. ૩૨

વિષ-વછનાગનાં અનુપાન.

શિશિકર્કિરસોપેતં વિષમજ્વરજિદ્વિષમ્ ॥

વિષયષ્ટ્યાઘ્રયંરાસ્ના સેવ્યમુત્પલકંદકમ્ ॥ ૩૩ ॥

તંદુલોદકપીતાનિ રક્તપિત્તસ્યમેષજમ્ ॥

રાસ્નાવિડંગત્રિફલા દેવદારુકટુત્રયમ્ ॥ ૩૪ ॥

(૧૧૨)

અનુપાનતરંગિણી.

પદ્મકંક્ષૌદ્રમમૃતા વિષંચશ્વાસકાસજિત્ ॥
 સિતારસવિષક્ષીર પ્રવાલમધુભિઃકૃતા ॥ ૩૫ ॥
 વાંતિનિહંતિગુટિકા મનુજાનાંનસંશયઃ ॥
 મધુમદ્યનિશારેણ સૈંધવૈઃકુટલગ્યુતમ્ ॥ ૩૬ ॥
 ચવનપ્રાશનોપેતં વિષંક્ષયયતિક્ષયમ્ ॥
 વિજયાપિપ્પલીમૂલં પિપ્પલીદ્વયચિત્રકૈઃ ॥ ૩૭ ॥
 પુષ્કરાબ્હસઠીદ્રાક્ષા યવાનીક્ષારદીપ્યકૈઃ ॥
 સિતાયષ્ઠીદ્વિવૃહતી સૈંધવૈઃપાલિકૈઃપચેત્ ॥ ૩૮ ॥
 સવિષાર્દ્ધપલૈઃપ્રસ્થં ઘૃતાક્તંજીર્ણભુક્પિબેત્ ॥
 દુર્નામમેહગુલ્માર્શં તિમિરકૃમિપાંડુકાઃ ॥
 ગલગ્રહગ્રહોન્માદકુષ્ઠાનિચનિયચ્છતિ ॥ ૩૯ ॥

શુદ્ધ કરેલું મોરચુથું અને શુદ્ધ પારો એ બન્નેના ઝંગાથે વિષનું સેવન કરવાથી તાવ મટેછે. જેઠીમધ, રાસ્ના, કમળ કાકડી એએના ચૂર્ણ અને એઆના ઘોવરામણુ ઝંગાથે વિષ (વછનાગ) ખાવાથી રગ્તપિત્ત દૂરથાયછે. રાસ્ના, વાવડિંગ, ત્રિફળાં, દેવદાર, ત્રિકટુ, કમલ કાકડી મધ અને ગળો સંગાથે ખાવાથી શ્વાસ, ઉધરસ મટેછે. સાકર, શુદ્ધ પારો, વછનાગ, દૂધ, પરવાળાંની ભસ્મ અને મધ એાની ગોળી બનાવી ખાયતો ઉલટી મટેછે. મધ, દારૂ, હળદર, પિત્તપાપડો સિંધાલુણુ અને કડાછાલ એએાની સંગાથે અથવા વ્યવન પ્રાશાવલેહ સંગાથે ખાવાથી ક્ષય નાશ પામેછે. ભાંગ, પીપળામૂળ લીંડીપીપર, ગજપીપર, ચિત્રામૂળ, પોકર (પૂષ્કર] મૂળ, કચ્છરો, ધ્રાખ, અજમો, જવખાર, મોડી અજમો, સાકર, જેઠીમધ, મોટી-રીંગણી, ભોંયરીંગણી, સીંધાલુણુ અને પાલકા એ સર્વે આપધો બખે તોલાભાર લેવાં તથા શુદ્ધ કરેલો વછનાગ (પણુ) એ તોલા લેવો, પછી એએાનું ચૂર્ણ કરીં ૬૪ તોલા ધીમાં શેકી લેવું એ ચૂર્ણમાંથી દરરોજ અનુમાન માફક સેવન કરે અને એ આધેલું ચૂર્ણ પચીન્નય ત્યારે પોતાની શક્તિ મુજબ વા, રૂચિ પ્રમાણે ધી પીએ તો અસાધ્ય પ્રમેહ, ગુલ્મ, હરષ, તિમિર, કૃમિરોગ, પાંડુ, ગળગ્રહ (જે વાયુથી

અનુપાનતૈરંગિણી.

(૧૧૩)

ગરદનની રંગો પકડાઈ જાય તે) ઉન્માદ અને કોઠ એ સર્વ રોગ નાશ થાયછે. તથા—

મુક્તાવત્સકપાઠાગ્નિ વ્યોષપ્રતિવિષાવિષં ॥
 ધાતકીમોચનિર્યાસં ચૂતાસ્થિગ્રહણીહરમ્ ॥ ૪૦ ॥
 કૃચ્છ્રઘ્નાવિષપથ્યાગ્નિ દંતિદ્રાક્ષાવિષાવૃષાઃ ॥
 શિલાજતુવિષંત્રયૂષ મુદાવર્તાશ્મરીહરમ્ ॥ ૪૧ ॥
 ગોમૂત્રક્ષારસિંધુત્થ વિષપાષાણભેદકં ॥
 વજ્રવદારયત્યેત દેકતઃપીતમશ્મરીમ્ ॥ ૪૨ ॥
 ત્રિફલાસર્જિકાક્ષારૈ વિષંગુલ્મપ્રભેદનં ॥
 પિપ્પલીપિપ્પલીમૂલં વિષંશૂલહરંપરમ્ ॥ ૪૩ ॥
 વિષંદ્રવંતીમધુક દ્રાક્ષારાસ્નાસઠીકણાઃ ॥
 વિષવેલ્લમિશિક્ષી રં ગુલ્મપ્લીહાનિવર્હણમ્ ॥ ૪૪ ॥
 પ્લીલોદરઘ્નંપયસા શતાબ્હાકૃમિજિદ્વિષમ્ ॥
 વાયસીમૂલકવાથેન પીતંકુટ્ટહરંવિષમ્ ॥ ૪૫ ॥

નાગર મોચ, કડાછાલ, કાળીપાઠ, ચિત્રામૂળ, ત્રિકટુ, અતિ-
 વિષ, ધાવડીનાંકુલ, મોચરસ, અને આંખાની ગોટલી એઓના ચૂણુ
 સંગાથે વછનાગતું સેવન કરવાથી સંગ્રહણી દૂરથાયછે. હરડેદલ,
 ચિત્રામૂળ, દંતીમૂળ (નેપાળાનાંમૂળ) ધ્રાખ અને અરદુસાની સં-
 ગાથે વછનાગ ખાવાથી મૂત્રકૃચ્છ્ર, શિલાજીત, સુંઠ, મરી અને પીપર
 સંગાથે વછનાગ ખાવાથી પથરીનો નાશ થાયછે. સિંધાલુણુ અને
 પાષાણુભેદ સહિત ગાયનામૂત્ર સંગાથે વિષનું સેવન કરવાથી જ્વેમ
 વજ્ર પર્વતોનું ચૂર્ણ કરેછે તેમ પથરી વિદીણુ થાયછે. ત્રિક્ષ્ણા અને
 સાજીખાર સંગાથે વછનાગખાવાથી ગોળાનો, પીપર અને પીપરા-
 મૂળ સંગાથે ખાવાથી શૂળનો. દ્રવંતી, મહુડો, ધ્રાખ, રાસ્ના, કચ્ચરો
 પીપર, વાવડિંગ, વરીયાલી, અને દૂધ સંગાથે ખાવાથી ઝેર, ગોળો,
 અને બરોળ મટાડેછે. એકલા દૂધ સંગાથે વછનાગ સેવવાથી બરો-
 ળને, વરિયાળી સંગાથે સેવવાથી કૃમિરોગને, કણુઝી મૂળના કવાથ
 સંગાથે વછનાગ ખાવાથી કોઠ નાશ કરેછે. ૪૦-૪૫ તથા—

(૧૧૪)

અનુપાનતરંગિણી.

પયસારાજવૃક્ષલ્પ્ ત્રાયંતીવાકુચીબલાત્ ॥
 પ્લીહમંવાકુચાયાંચ વિષંક્રાથેનકુષ્ટજિત્ ॥ ૪૬ ॥
 અવલ્યુંજૈલાકજયા વિડક્ષારદ્વયંવિષમ્ ॥
 લેપઃસસૈધવઃવિષ્ઠો વારિણાકુષ્ટનાશનઃ ॥ ૪૭ ॥
 એરંડતૈલત્રિફલા ગોમૂત્રંચિત્રકંવિષં ॥
 સર્પિષાસહિતંપીતં વાતાતીત્વમપોહતિ ॥ ૪૮ ॥
 સ્વરસંબીજપૂરસ્ય વચાબ્રાહ્મીરસંઘૃતમ્ ॥
 વંધ્યાપિવતિસવિષં સપુત્રૈઃપરિવાર્યતે. ॥ ૪૯ ॥
 વીરાલાંગલીકીદંતી વિષપાષાણભેદકૈઃ ॥
 પ્રયોજ્યમૂઢગર્ભાણાં પ્રલેપોગર્ભમોચનઃ ॥ ૫૦ ॥
 દેવદારુવિષંસર્પિ ગોમૂત્રંકંટકારિકા ॥
 વચાવાક્સ્વલનંહંતિ બુદ્ધેશ્ચપરિ વર્દ્ધનમ્ ॥ ૫૧ ॥
 વિષંસર્પિઃસિતાક્ષૌદ્રં તિમિરાપહમંજનં ॥
 વિષંચૈકમજાક્ષીર કલ્પિતંઘૃતધૂપિતમ્ ॥ ૫૨ ॥

ગરમાળાની છાલ, ત્રાયમાણુ, આવચી, બળબીજ એઓના ચૂણુ યુક્ત વછનાગતું સેવન કરવાથી અથવા ઉપર કહેલી ઔષધી-ઓથી સિધ્ધ કરેલા દૂધ સંગાથે સેવવાથી બરોળનો નાશ કરેછે. અને ઉપરની ઔષધીઓના ક્વાથથી વા, ખડીયાખાર વા, ટંક-ણુખાર સહિત વિષ ખાવાથી કોઠ ન્યયછે. આવચી, એલીયો, સાજ-ખાર, જવખાર અને સિંધાલુણુ એઓના સંગાથે વછનાગ મેળવી પાણીમાં ઘુટી શરીરે લેપ કરેતો કોઠ નાશ થાયછે. એરંડીયું, ત્રિક્ષણાં, ગાયતું ઝરણુ, ચિત્રામૂળ, અને વછનાગ એ સર્વ ધીની સંગાથે પીએ તો વાયુની પીડા નાશ પામે. બીજેરાનો રસ, વજ, બ્રાહ્મિનો રસ, તાણુ ધી અને વછનાગ એ એકત્રકરી પીએ તો વાંઝણી સ્ત્રી પણ અવસ્ય ગર્ભિવંતિ થાય. ઘોળી કણુર, કલિહારી, દંતીમૂળ, વછનાગ અને પાષાણુભેદ એઓનો લેપ કરવાથી મૂઢગર્ભનું પણ પતન થાયછે. દેવદાર, વછનાગ, રીંગણી અને વજ એઓના સેવનથી જ-

અનુપાનંતરંગિણી.

(૧૧૫)

ભના તમામ રોગ મટે છે અને ખુદ્ધિ વધેછે. ધી સાકર અને મધમાં શુદ્ધ વછનાગને ઘસી આખમાં આંજવાથી તિમિર રોગ મટેછે. તથા બકરીના દૂધમાં વછનાગ ઘસીને આંજે અને ધીની ધુણી દે તે પણ તિમિર રોગ નાશ થાયછે. ૪૬-૫૨ તથા-

વિષંધાત્રીફલરસૈ રસકૃત્યરિવારિતમ્ ॥

અંજનંશંખસહિતં પ્રગાઢંતિમિરંજયેત્ ॥ ૫૩ ॥

વિષમિંદ્રાયુધંસ્તન્યે ઘૃષ્ટંકાચભિદંજનમ્ ॥

બીજપૂરરસૈઘૃષ્ટં વિષંતદ્વત્સિતાન્વિતમ્ ॥ ૫૪ ॥

વિષંમાગધિકાદ્વેચ નિષેકાચગ્નમંજનમ્ ॥

શુક્લાર્મ્મચવિષંકૃષ્ણા યુક્તંગોમૂત્રભાવિતમ્ ૫૫

મહાતકાગ્નિસમ્યાક વિષૈર્વામૂત્રપેષિતૈઃ ॥

લેપોવિચર્ચિકાદદ્ધુ રસિકાકિટિભાપહા ॥ ૫૬

સ્વર્જિકાક્ષારસિંધૂત્ય શુક્તશુક્તંવરંવિષં ॥

કર્ણયોઃપૂરણંતીવ્ર કર્ણશૂલનિર્બર્હણમ્ ॥ ૫૭ ॥

શંખની નાભિ યુગ્ત વછનાગને આમળાના રસની ઘણીક ભાવનાઓ આપવી બાદ અંજન તૈયારકરી નેત્રમાં આંજે તે ઘેર તિમિર રોગ પણ નાશ થાયછે. હીરો અને વછનાગ સ્ત્રીના ધાવણ સાથે ઘસી આંખમાં આંજે અથવા બીજોરાના રસમાં સાકર નાંખી તેમાં વછનાગને ઘસી આંખમાં આંજે તથા લીંડીપીપર, હળદર, આંબાહળદર અને વછનાગ એઓનું અંજન કરવાથી આંખમાંનો કાચરોગ દૂર થાયછે. લીંડીપીપર સંગાથે વછનાગને ગોમૂત્રમાં ઘસી અંજન કરેતો શુક્લાર્મ્મ નામનો રોગ દૂર થાયછે. બિલામાં, ચિત્રામૂળ, ગરમાળાનાગોળ સાથે વછનાગને વાંટી લેપ કરવાથી વિચર્યાંકા કોઢ, દાદર, રસિકા અને કિટિભ નામનો કોઢ દૂર થાયછે સાજીખાર સિંધાલુણુ, સરકો અને કાંજ એઓની સાથે વછનાગ ખરલ કરી કાનમાં નાખવાથી કાનમાં નિકળતા સણુકા (શળ નાશ પામેછે. ૫૩-૫૭ તથા-

પ્રપૌંડરીકમંજિષ્ઠા વિષતિંદુસમુદ્ભવૈઃ ॥

(૧૧૬)

અનુપાનતરંગિણી.

નિહંતિસાધિતંતૈલં ગંઢૂષેણમુશ્વામયાન્ ॥ ૫૮ ॥

શાલાલદિરકંકોલ જાતિકર્પૂરચંદનૈઃ ॥

વોલાદ્ધવાલૈર્દિગુણ વિષૈસ્સારાંબુપેષિતૈઃ ॥ ૫૯ ॥

સમૂત્રવટિકાલ્કૃષ્ણા ધૃતાગ્રંતિમુશ્વામયામ્ ॥

કટુતૈલંવિષનસ્યં પલિકારુંપિકાપંહં ॥ ૬૦ ॥

ગુંજાટકણશિયુમૂલ રજની સમ્પાકભલાતક ॥

સ્નુહ્યર્કામ્નિકરંજસૈંધવવચાકુષ્ઠાભયાલાંગલી ॥ વ-

ર્ષાભૂષડ્ભૂશિરીષવરણવ્યોષાશ્વમારોવિષં ગોમૂત્રં-

શમયેદ્વિલુપ્તમપર્ચીગ્રંથ્યર્બુદોશ્લીપદાન્ ॥ ૬૧ ॥

કમળનાં ફૂલ, મજ્જા, વછનાગ અને ઝેરકાચલાં એ ઔષધોથી તેલ સિદ્ધ કરી તે તેલના કોગળા કરેતો મોઢાના તમામ રોગ જાયછે, અથવા સાલની છાલ, કાથો, કંકોળ, જાંઘનાં પત્ર, કપૂર, ચંદન, બોળ, મેથ અને સુગંધીવાળો એ સઘળાં જરાજર લેવાં અને વછના. ગ જમણો લેવો બધાને ખેરસારના પાણી અને ગાયના મૂત્રમાં ખરલ કરી ગોળિયો બનાવી મોઢામાં રાખી ચૂસે તો મોઢાના સર્વ રોગ મટેછે. સરસીયા તેલમાં વછનાગનું બારીક ચૂર્ણ મેળવી નાશલેવાથી નાકના કપાળના અડંખીકાદિ સમસ્તરોગ મટેછે. ચણેડી, ટંકણુખાર, સરગવાનુંમૂળ, હળદર, ગરમાળો, બિલામાં, ઘેર, આકડો, ચિત્રામૂળ, કણુઝી. સિંધાલુણુ, વજ, ઉપલેટ, હરડે, કળીહારી, સાટોડી, ષટશૂ, સરસની છાલ, સુંઠ, મરી, પીપર, કણુર અને વછનાગ એ સર્વને ગાયના મૂત્રમાં વાટીને ઔષધવાથી માથાની ઉંદરી, અપચી, ગાંઠ, અર્બુદજાતની ગાંઠ અને સ્ત્રીપદ (હાથીપગો) રોગ વગેરેનો નાશ કરેછે. ૫૮-૬૧

ઉપવિષના ભેદ, ગુણ, દોષ અને શાંતિ.

આકડાના ગુણ-દોષ.

અર્કદ્રયશંસવાત કુષ્ઠકંઢૂવિષવ્રણાન્ ॥

નિહંતિપ્લીહગુલ્મશોં યકૃતશ્લેષ્મોદરકૃમીન્ ૬૨

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૧૭)

સાદો (કરમજીરંગના કૂલવાળો) આકડો અને ઘોળાકૂલનો આકડો એખન્ને શંખવાયુ, કોઠ, ખરજ, ઝેરનાં ચિન્હ, ગુખડાં, ખરોળ, જોળો, હરપ, કાળજની વ્યાધિ, કફ, ઉદર વ્યાધિ અને કરમીયાનો રોગ એ રોગો ઉપર અનુમાન માફક આપવાથી તે રોગોનો નાશ કરેછે; પરંતુ અધિક માત્રાએ આપવાથી મરણ નિપજવેછે. ૬૨

મૂચના.—આકડો, ધંતૂરો, અફીણ, ઝેરકોચલાં, કલીહારી, ચણેડી, વછનાગ, કણેર તથા ઉપરસ, સોમલ અને ઇંચેશ દવાઓ આદિ વિષનાં ચિન્હ, તેના ઝેર-દોષની શાંતિ તથા તેનાં અનુપાન વગેરે વિષભેદ પ્રકરણમાં કેહવામાં આવશે માટે અત્રે લખેલાં નથી

ધંતૂરાના ગુણ-દોષ.

ધતૂરોમદવર્ણામિ વાંતિકુંજરકુષ્ટનુત્ ॥

ઉષ્ણોગુરુવ્રણશ્લેષ્મ કંઢૂકૃમિવિષાપહઃ ॥ ૬૩ ॥

ધંતૂરો માદકછે, કાંતિ, જઠરામિ, ઉલટી, હસ્તિકોઠ એટલાનો નાશ કરેછે. ભારીછે, ધા, કફ, ખરજ, કરમીયા, અને વિષદોષને હરેછે. ૬૩

(અવિધિયુગ્ત વાપરવાથી મહાન્દોષ સાથે મૃત્યુ પ્રાપ્ત કરેછે.)

કલિહારીના ગુણ-દોષ.

કલિકારીસરાકુષ્ટ શોફાર્શોવ્રણશૂલજિત્ ॥

તીક્ષ્ણોષ્ણાકૃમિનુલ્લઘ્વી પિત્તલાગર્ભપાતિની ૬૪

કલીહારી શારકછે, કોઠ, સોજો, હરપ, ગુખડાં તથા ધા, શ્વળ એટલા રોગને જીતનારછે, તીખ્ણ અને ગરમછે કરમીયાનો નાશ કરનારછે, હલકીછે, પિત્તને પેદાકરનારછે અને સ્ત્રીના ગર્ભનો પાત કરનારછે. ૬૪

કણેરના ગુણ-દોષ.

કરવીરદ્વયનેલશોફકંઢૂવ્રણાપહમ્ ॥

લઘૂષ્ણંકૃમિકંઢૂઘ્નં મક્ષિતંવિષવન્મતમ્ ॥ ૬૫ ॥

લાલ અને ઘોળી કણેર નેત્રરોગ, સોજ, ખરજ ધા, ગુખડાં અને કરમીયા તથા તેની ચળને મટાડનારછે, હલકી, ઉષ્ણછે અને અધિકમાત્રાએ ખાવાથી વિષના ચિન્હ સમાન દોષ થાયછે. ૬૫

(૧૧૮)

અનુપાનતરંગિણી.

ચણ્ણાહીના ગુણ-દોષ.

ગુંજાકેશ્યાબલકરા લવ્યાપિત્તકફાપહા ॥

નેત્રામયહરાવૃષ્ય હંતિકંઢૂગ્રહવ્રણાન્ ॥

કૃમિન્પ્રલુપ્તકુષ્ઠાનિતચ્છેતાપિચશચ્યતે ॥ ૬૬ ॥

લાલચણ્ણાહી વાળને તથા બળને વધારનારી છે ત્વચાને સુખ કર્તા છે, પિત્ત, કફને દૂર કરનાર છે. નેત્રના રોગને હરનાર તથા વૃષ્ય (પુષ્ટિ વાર્ય બુદ્ધિને વધારનાર] છે, ખરજ, ગ્રહદોષ, ગુબડાં, કરમી-યા, માથાની ઉંદરી અને કોઠ એટલા રોગનો નાશ કરનાર છે તેવા-જ ઘોળી ચણ્ણાહીમાં પણ ગુણ છે. ૬૬

(વગર શોધ્યે અથવા અધિકમાત્રાએ સેવન કરવાથી મૃત્યુ પ્રાપ્ત કરે છે.)

અશીણુના ગુણ-દોષ.

આફૂકંશોષણંગ્રાહિ શ્લેષ્મઘ્નવાતપિત્તલમ્ ॥ ૬૭

અશીણુ લોહીને શોષી લેનાર છે દસ્તને કબજે કકનાર કફનો નાશ કરતા અને વાયુ પિત્તને પ્રાપ્ત કરનાર છે, આહી છે, માદક છે. ૬૭

થાહરના ગુણ-દોષ.

સેહણ્ડોરેચનસ્તીક્ષ્ણો દીપનોકટુકોગુરુ:

શૂલામાષ્ટીલિકાધ્માન ગુલ્મશોફોદરાનિલાન્ ॥

હંતિદુષીવિષ્ણીહંકુષ્ટોન્માદાશ્મપાંડુતાઃ ॥ ૬૮ ॥

થાહરનું દૂધ રેચક (રેચકગાડનાર) છે, તીક્ષ્ણ છે, દીપન છે, તીખું છે, ભારી છે, તથા શૂળ, આમ, આસ્ટીલિકા, આધ્માન (આ-શ્વરો), ગોળો, સોળે, પેટનાં દરદ, વાયુ, દૂષી (હુતાનામ મકડી-માંકડીનું) વિષ, બરોળ, કોઠ, ઉન્માદ (તોફાની-દીવાનાપણું) પથરી અને પાંડુરોગ એટલા રોગને નાશકરનાર છે. (અને અધિક-માત્રાએ સેવન કર્યે દાહ, વિબ્રમ, મોહ અને દસ્ત વગેરે થઈ છેલ્લી દશા (મરણ) ને નજીક દેખાડે) ૬૮

નેપાળાનું શોધન

નવિષંવિષમિત્યાહુ જૈંપાલોવિષમુચ્યતે ॥

શોધિતશ્ચવિરેકેષુ ચમત્કૃતિકરઃપરઃ ॥ ૬૯ ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૧૯)

જૈપાલંરહિતંલગં કુરસૈર્જાભિર્મલેમાહિષે ॥
 નિશ્ચિંત્ર્યહમુષ્ણતોય વિમલંસ્વલ્લેસવાસોદિતમ્
 લિપ્તંતૂતનસ્વર્પરેષુ વિગતસ્તેહોરજઃસંનિભો ॥
 નિંબૂકાંબુવિભાવિતશ્રવહુશઃશુદ્ધોગુણાચ્છોભવેત્

વૈધવરો જેવાં વિષપદાર્થને વિષ નથી સમજતા તેવું નેપાળાને વિષ માનેછે પણ એ જમાળગોટા (નેપાળા-નેપાળ) શોધન કર્યા પછી રેચ આપવામાં ચમત્કાર દેખાડનાર ધણુંજ ઉત્તમ ઔષધછે-નેપાળાનાં પ્રથમ નળીયાવડે ફેતરાં કાઢાડી સાફ કરી તેની બે ફાડો કરી નખઉતારવાની નરણીથી અથવા અણીદાર ચક્રથી તે બંને પડોમાં રહેલી ઝીણી જીભો તેને કાઢાડી નાખી પછી એક સફેદ સાફ કપડામાં તેને બાંધી ૩ દિવસ ભેંસના છાંયમાં દબાવી મૂકવા, બાદ બહાર કાઢાડી ઉઠા પાણીથી ધોઈ નાખવાં. ફરી બીજા કપડામાં તેની બોટલી બાંધી ખરલમાં કુટવા એટલે તેને જાડા કપડામાં બાંધી કચરવા જેથી તેની અંદરનું તેલ કપડું ચૂસીલે તદનંતર એક નવી (કોરી) માટીની ઠીબ લેધ તે નેપાળાને તેના (ઠીબ) ઉપર લેપ કરી દેવો જ્યારે તેમાંનું તેલ તમામ શોષાઈ જાય અને કેવળ રેત જેવો ભૂકો થાય ત્યારે તેને લીંબુના રસનો પુટ દેવો તો નેપાળા શુદ્ધ થાયછે. ૧૯-૭૦

નેપાળાના ગુણ-દોષ.

જયપાલોગુરુસ્નિર્ગ્ધો રેચીપિત્તકફાપહઃ ॥ ૭૧

નેપાળો ભારીછે, ચિકણોછે, રેચકછે, પિત્ત, કફનો નાશ કરનારછે. (ઉદર રોગાદિ સર્વ રોગનો અંતકરેછે વિશેષે માત્રાથી અનેક અવગુણ શોષ, દાહ, શૂળ, ગુદાનું પાકવું, વમન, ચિત્તશ્રમ, ફેર, પ્રસ્વેદ અને મૂર્ચ્છાદિ કરેછે અને વખતે અનુપાનના અજ્ઞાન પણાથી મરણ નિબવેછે.)

ઝેરકોચલાનું શોધન અને ગુણ દોષ.

કિંચિદાજ્યેનસંમૃષ્ટો વિષમુષ્ટિર્વિશુદ્ધયતિ ॥ ૭૨

કાંઈક થોડા ધીમાં (બળવા ન દેતાં] સેકવાથી ઝેરકોચલાં શુદ્ધ થાયછે. (અથવા કાંજના પાણીમાં બે પોહર ડોળા ચંત્ર વડે સ્વેદન કરી ધીમાં સેકવાથી શુદ્ધ થાયછે વા, માટીમાં ત્રણ દિવસ પલાળી રાખે અને બાદ જીભી કાઢાડી નાખી ધીમાં સેકે તો શુદ્ધ

(૧૨૦)

અનુપાનતરંગિણી.

થાયછે. ગુણુ-ઉણુ દીપન, પાચન, વાયુહર અને નશોને તંગ કરનારછે. દોષ-ધતુર્વાત વગેરે અનેક ઉપદ્રવ કરેછે.

અહિફેનશ્રંગબેર રસૈર્ભાવ્યંત્રિસપ્તધા ॥

શુદ્ધચત્યુક્તેષુયોગેષુ યોજયેત્તદ્વિધાનતઃ ॥ ૭૩

અશીષુને આદાનારસની ૨૧ ભાવનાદેવાથી શુદ્ધ થાયછે. આદ સર્વ કાર્યમાં લેવું. ગુણુ-દર્દને શાંત કરનાર ગ્રાહી, નિદ્રાસ્થાપક, આં-સી, શ્વાસ, અને વાયુ હરતાછે. દોષ-શરીર શૈથિલ્ય કરી મરણ ની-પળવેછે. ૭૩

હરડેના ગુણુ અને અનુપાન. ૧

હરીતકીપંચરસા લવણાતુવરોત્કટા ॥

સૂક્ષોષ્ણાદીપનીમેધ્યા સાદુપાકારસાયની ॥ ૭૪

સરાબુદ્ધિપ્રદાવૃષ્યા ચક્ષુષ્યાવૃંહણીલઘુઃ ॥

શ્વાસકાસપ્રમેહાર્શઃ કુષ્ઠશોફોદરાન્કૃમીન્ ૭૫

વૈસ્વર્યગ્રહણીદોષ વિબંધવિષમજ્વરાન્ ॥

ગુલમાધ્માનવ્રણચ્છર્દિં હિક્કાકણ્ઠહૃદામયાન્ ૭૬

કામલાંશૂલમાનાહં લ્પીહાનંચાપકર્ષતિ ॥

મધુરામ્લતયાવાતં કષાયસ્વાદુભાવતઃ ॥

પિત્તંહંતિકફંહંતિ કટુકેનહરીતકી ॥ ૭૭ ॥

ચર્વિતાવર્દ્ધયત્યગ્નિં પેષિતામલશોધની ॥

સ્વિન્નાસંગ્રાહિણીપ્રોક્તા ભ્રષ્ટાપથ્યાન્નદોષનુત્ ૭૮

ગ્રીષ્મેતુલ્યગુડાંસુ સૈન્ધવયુતાંમેધાવનહ્યેષ્મ્બરે ॥

તુલ્યાંશર્કરયાશરદ્યમલયા શુઠયાતુષારાગમે ॥

પિપલ્યાશિશિરે વસન્તસમય ક્ષૌદ્રેણસંયોજિતા

રાજાન્પ્રાપ્યહરીતકી મિવરુજો નશ્યન્તિતેશત્ર

વઃ ॥ ૮૦ ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૨૧)

કદાચિત્કુપ્યતેમાતા નોદરસ્થાહરીતકી ॥

માતેવસર્વદાજ્ઞેયા હિતદાત્રીહરિતકી ॥ ૮૧ ॥

હરડે ખારારસ શિવાય પાંચરસ યુક્તછે, કષાયલી વિશેષછે, લુપ્તીછે, ગર્મછે, જઠરાગ્નિને પ્રદીપ્ત કરેછે, દેહ શુદ્ધિ કરેછે, પાકમાં સ્વાદિષ્ટછે અને રસાયન (જરા-વ્યાધિને દૂર કરનાર) છે, શારકછે, ખુદ્ધિ દાતાછે, આયુને વધારનાર, નેત્રને હિતકારી, બળ વૃદ્ધિકર્તા, હલકી અને શ્વાસ, ઉધરસ, પ્રમેહ, હરણ [માસા], કોઠ, સોજો, પેટનાં દરદો, કૃમિ રોગ, સ્વરભંગ (કંઠતું બગડતું), સંગ્રહણી, બંધ કોષ્ટ, વિષમજ્વર, ગોળો, આધ્માન ગુબડાં તથા ધા, ઉલટી, હેડકી, ખસ-ખરજ, છાતીનારોગ, કમળો, શૂળ, આફરો, બરોળ એટલા રોગોનો નાશ કરેછે. તેમજ મીઠાસ અને ખટાસ પણા વડે વાયુનો, કસાયલા અને સ્વાદિષ્ટ પણા વડે પિત્તનો અને તેજ રસવડે કફનો નાશ કરેછે. ચાવીને હરડે ખાવાથી જઠરાગ્નિને વધારેછે, વાટીને ખાવાથી મળતું શોષન કરેછે, સીજવીને ખાવાથી આહી ગુણ આદરેછે, અને શેકેલી હરડે સેવન કરવાથી અજીર્ણ થયેલ હોય તેને મટાડેછે. ઉઠાળામાં (જેઠ અસાઠમાં) હરડે અને ગોળ બરોબર ખાવાં, વર્ષાત્રરતુમાં [શ્રાવણ ભાદ્રવામાં] સિંધાલુણ સંગાથે હરડે ખાવી, શરદત્રરતુમાં (આશો-કાર્તિકમાં] ધોધલીખાંડ સંગાથે હરડે ખાવી, હેમંતત્રરતુમાં (માગશિર-પોષમાં) ચોખી સુંઠ સાથે હરડે ખાવી, શિશિરત્રરતુમાં (માહ-ફાલ્ગુનમાં) પીપર સંગાથે હરડે ખાવી અને વસંતત્રરતુમાં (ચૈતર-વૈશાખમાં] મધ સંગાથે હરડે ખાવી અર્થાત્ છએ ત્રરતુમાં દરેક મનુષ્યને હરડે સેવન કરવા લાયક છે માટે “ હરીતકી સદા પથ્યા ” હરડે હમેશાં ગુણ કરતાજ છે. જેથી ઉક્ત અનુપાન સાથે રોગી અને નિરોગીજનો સેવન કરે તો સર્વ રોગ નાશથાયછે. ગૌરિકાંચલિકા તંત્રમાં કહ્યું છે કે-માતા પોતાના બાળક ઉપર કોઈક વખત પણ ગુરસો લાવેછે; પરંતુ પેટમાં પડેલી હરડે અર્થાત્ ખાધેલી હરડે કદાપિકાળે પણ કોપ (અવગુણ-વિક્રિયા) કરતીજ નથી, એટલાજ માટે માતાના સમાન (બલકે તેથી વિશેષ પ્રેમભાવ રાખનારી) હરડેને જાણી સેવન કરવી. ૭૪-૮૧ ❀

❀ હરડેની સાત જાતછે એટલે જીવંતી ૧, પુતના ૨, અમૃતા ૩, વિજયા ૪, અમયા ૫, રોહિણી ૬, ચેતકી ૭, એ સાતનાં લક્ષણ અને ગુણ જુદા જુદા પ્રકારેછે તે મહન પાલાદિ નિધંદોથી જાણી લેવા.

(૧૨૨)

અનુપાનતરંગિણી.

✽

ગળોના ગુણ અને અનુપાન.

ગઢૂચીકટુકીલઘ્વી સ્વાદુપાકારસાયની ॥
 સંગ્રહીકષાયોષ્ણાચ બલ્યાતિક્તામિદીપિની ॥
 કામલાકુષ્ટવાતાશ્ર જ્વરપિત્તકૃમિન્જયેત્ ૮૨
 ઘૃતેનવાતંસગુડાવિબંધા ॥ પિત્તંસિતાદ્યામધુના
 કફંચ ॥ વાતાસ્રમુગ્રંરુષુતૈલમિશ્રા શુઠ્યામવાતં
 શમયેદુઢૂચી ॥ ૮૩ ॥

અમૃતાકાથકલ્કાભ્યાં સક્ષીરંવિપચેદ્ઘૃતમ્ ॥
 વાતરક્તંજયત્યાશુ કુષ્ટંજયતિદુસ્તરં ॥ ૮૪ ॥
 ગુઢૂત્રીસ્વરસઃકર્ષ ક્ષૌદ્રંસ્યાન્માષકોન્મિતમ્ ॥
 સૈંધવંક્ષૌદ્રતુલ્યંસ્યાત્ સર્વમેકત્રમર્દયેત્ ॥ ૮૫ ॥
 અંજયન્નયનંતેન પિલ્લાર્મ્મિતિમિરંજયેત્ ॥
 કાચંકંઢૂલિંગનાશં શુક્લકૃષ્ણગતાન્ગદાન્ ૮૬
 જીર્ણજ્વરંકફકૃતંકણયાસમેતઃ શિઞ્ઞોદ્ભવોદ્ભવ-
 કષાયકણ્ણહંતિ ॥ રામોદશાસ્યમિવરામઇવપ્રલંબ
 રામોયથાસમરમૂર્છાનિકાર્તવીર્યમ્ ॥ ૮૭ ॥
 સમધુચ્છિન્નાસ્વરસો નાનામેહનિવારણઃ ॥
 વદંતિભિષજઃ સર્વે શરદિંદુનિમાનને ॥ ૮૮ ॥

ગળો [લીંબડાના ઝાડ ઉપરની લેવી તે] તીક્ષ્ણુછે, હલકી,
 પાકમાં સ્વાદિષ્ટ, રસાયન [જરા વ્યાધિ હારક] છે. મળને યદુણ કર-
 નારી, કષાયલી, ગરમ, શક્તિને વધારનાર, જઠારાગ્નિને પ્રદીપ્ત કરના-
 ર; તથા કમળો, કોઠ, વાતરક્ત, તાવ, પિત્ત અને કૃમી રોગ એ સર્વને।

✽ ગળો, ગુડુચી, ગુર્ય, ગુણવેલ, કુંડળી, છિન્નરૂઢા, અમૃતા,
 વયસ્થા, અમૃતવેલ, વત્સાદિની, ચંદ્રહાસા, જીવંતી, છિન્ના, ચક્રલક્ષ-
 ã, છિન્નોદ્ધિવા, જ્વર વિનાશનિ એ સઘળાં ગળોનાંજ નામછે.

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૨૩)

નાશ કરેછે. જે ધી સંગાથે ખાય તે વાયુનો, ગોળની સંગાથે ખાય તે બાંધકોષ્ટનો, સાકર સંગાથે પિત્તનો, મધ સંગાથે કફનો, એરંડીયા સંગાથે બયંકર વાતરક્તનો અને સુંઠ સંગાથે આમવાયુનો નાશ કરે છે, ગળોના કવાથમાં વા, કલકમાં દૂધ યુક્ત ધીને ઉકાળવું જ્યારે સર્વ રસખળી ધી માત્ર આવી રહે ત્યારે ગળીક્ષેષ સેવન કરેતો વાતરક્ત અને કોઠ નાશ પામેછે, [આ અમૃતા ઘૃત કહેવાયછે], ગળોનો રસ એક તોલો તેમાં આઠ રતી મધ અને આઠ રતિ સિંધાત્રુણ મેળવી ઘુંટી તેનું નેત્રમાં અંજન કરવાથી પિશ્તામ્ભ રોગ, તિમીર [દાહાડે ઓછું દેખાય તે], કાચ બિંદુ, ખરજ, લિંગનાશ અને આંખના ઘોળા અને કાળા ભાગમાં જે કાંઈ નેત્ર રોગ હોય તે સધળા દૂર થાયછે. ગળોનો કવાથ લીંડીપીપરના ચૂર્ણ સંગાથે સેવન કરવાથી કફથી ઉત્પન્ન થયેલો ગુનો તાવ નાશ કરેછે જેમ રામચંદ્રજી રાવણનો, બળરામ (બળભદ્ર) જી પ્રલંબાસુરનો અને પરસુરામજીએ સહસ્ત્રાશ્વિનનો નાશ કર્યો તેમ ગળોનો રસ મધ સંગાથે સેવન કરવાથી ૨૦ જાતના પ્રમેહ (અથવા સમસ્ત પ્રકારના પ્રમેહ) નાશ થાયછે. એમ સર્વ વૈદોનું કહેવુંછે. ૮૨-૮૮

(એજ પ્રકારે અનેક ગળોના પ્રયોગોછે માટે અન્ય ગ્રંથોવાંચી વાંચે થવું)

કેટલાક રોગોપર દૂધનાં અનુપાનો

ક્ષીરોચિતસ્યપ્રક્ષીણ શ્લષ્મણોદાહનૃહ્વતઃ ॥

ક્ષીરંપિત્તાનિલાર્તસ્ય પથ્યમપ્યતિસારિણઃ ॥ ૮૯

તદ્ગુર્લઘનોત્તમં પુષ્ટંવનમિવામ્બિના ॥

દિવ્યાંબુજીવયેત્તસ્ય જ્વરંચાશુનિયચ્છતિ ॥ ૯૦

સંસ્કૃતંશીતમુષ્ણંવાતસ્માદ્ધારોષ્ણમેવવા ॥

વિભજ્યકાલેયુંજીત જ્વરિણાંહંત્યતોન્યથા ॥ ૯૧ ॥

પયઃશ્લેષિર્જ્વર મૃદ્વીકા શર્કરાઘૃતમ્ ॥

શ્રુતશીતંમધુયુતં તૃહ્દાહજ્વરનાશનમ્ ॥ ૯૨ ॥

તદ્દ્રાક્ષાબલાયથી સારિવાકળચંદનૈઃ ॥

ચતુર્ગુણેનાંભસાવા પિપ્પલ્યાવાશ્રુતંપિબેત્ ॥ ૯૩

(૧૨૪)

અનુપાનતંત્રગિણી.

દૂધનું અનુપાન કોને આપવું ? જેની પ્રકૃતિને દૂધ સદંતુ હોય, તથા ક્ષીણુ શરીર વાળાને, કદના ક્ષીણુ પણા વાળાને, બળતરા તથા શોષપડતો હોય તેને, પિત્ત વાતથી પીડિત હોય, અને અતિસાર વાળાને દૂધ પથ્ય છે, એવા મનુષ્યને દૂધનું અનુપાન આપવું, તે ઉન્હાળાની અગ્નિથી તપ્ત થયેલા, વનની સમાન લંધન કરવાથી તત્પ બનેલા રોગીના શરીરને વર્ષાના જળની સમાન જીવાડેછે, અને તેના તાવ પણ જલદી નાશ પામેછે. તથા ઔષધ વડે સિધ્ધ કરેલું ઠંડું અથવા ઉન્હું કરેલું, કિંવા ધારોણુ (તરતનું દોઢું) દૂધ સમયને અનુકૂળ રોગાનુસાર વિચાર કરી જેને જે હિતકારી જણાય તેને તેજ વેધવરોએ આપવું જોઈએ, કિંતુ વિના કારણે પીવાથી (પાવાથી) અમૃત સમાન દૂધ પણ ઝેર સમાનજ રૂપ ધરી તાવ યુક્ત મનુષ્યોનાં પ્રાણુ લેછે. તથા સુંઠ, ખારેક, મનકા (કાળી] દ્રાખ, ખાંડ અને ઘી એટલી ચીજો દૂધમાં નાખી સારી પેઠે ઉકાળી ઠંડું કર્યા બાદ મધ મેળવી પાયતો બળતરા, શોષ, તૃષા અને તાવ એઓનો નાશ થાયછે. દ્રાખ, બળખીજ, જેડીમધ, ઉપજશરી, લીંડીપીપર અને ચંદન એ દૂધમાં નાખી ઉકાળી ઠંડું કરી અથવા એ ઔષધાના કવાથમાં સિધ્ધ કરેલું દૂધ અથવા ચારગણા પાણીમાં સિધ્ધ કરેલું દૂધ, કિંવા, એકલી પીપરથીજ સિધ્ધ કરેલું દૂધ પીવાથી બળતરા, તૃષા અને તાવનો નાશ કરેછે. ૮૮-૮૩

કાસાચ્છાસાચ્છિરઃ શૂલાત્પાર્શ્વશૂલાચિરજ્વરાત્
મુચ્યતેજ્વરિતઃ પીત્વા પંચમૂલીશૃતંપયઃ ॥ ૧૪ ॥

શૃતમેરંડમૂલેન બાલબિલ્વેનવાજ્વરેત્ ॥

ધારોણંવાપયઃ પીત્વાવિબદ્ધાનિલવર્ચસઃ ॥ ૧૫ ॥

સરક્તપિત્તાતિસૃતેસ્સતૃટ્શૂલપ્રવાહિકાત્ ॥

સિદ્ધંશુંઠીવલાવ્યાગ્રીગોકંઠકગુઢૈઃપયઃ ॥ ૧૬ ॥

શોફમૂત્રશકૃદ્ધાત વિવધજ્વરકાસજિત્ ॥

વૃશ્ચીકબિલ્વવર્ષાશ્ચ સાધિતંજ્વરશોફનુત્ ॥

શિંશિપાસારસિદ્ધંવા ક્ષીરમાશુજ્વરાપહમ્ ૧૭

પાંચમૂળ (શાલપરપોટી, પીલવણી, ભેંયરીંગણી, ઉભીરીંગણી, ગોખર] ના કવાથમાં સિધ્ધ કરેલું દૂધ પીવાથી તાવવાળો રોગી

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૨૫)

પણ ઉધરસ, શ્વાસ, માથાનાવેગ, પાંશળામાં આવતી શૂળ, અને જુના તાવથી મુક્ત થાયછે. તથા ઝેરડાનું મૂળ તથા ન્હાની ખીલી-ઝોને દૂધમાં નાખી ઉકાળી સિદ્ધ કરેલું દૂધ પીવાથી તાવ દૂર થાયછે. તરતના દોહેલા દૂધના સેવનથી અધોવાયુનું રોકાવું, બંધ કોષ્ટ, લોહી તથા શીશુ યુક્ત અતિસાર (ઝાડો) તરફ અને શૂળ સહિત પ્રવાહિકા એ સર્વ રોગ મટેછે. સુંઠ, બળખીજ, રીંગણી, ગોખર અને ગોળ એઓથી સિદ્ધ કરેલું દૂધ પીવાથી સોજો, મૂત્ર તથા ઝાડાનું રોકાવું, તાવ અને ઉધરસ, એ સર્વનો નાશ કરેછે. અને સીસમના ગુંદથી સિદ્ધ કરેલું દૂધ તાવનો તરતજ નાશ કરેછે. ૯૪-૯૭

સૌભાગ્યપુષ્ટિવલશુક્રવિવર્ધનાનિ ॥

કિંસંતિનોશુવિવ્રહૂનિરસાયનાનિ ॥

કંદર્પવર્ધિનિપરંતુસિતાજ્યયુક્તા ॥

દુગ્ધાદતેનમમકોપિમતપ્રયોગઃ ॥ ૯૮ ॥

સુંદરતા, પુષ્ટતા, બળ અને વીર્યને વધારનારી રસાયન રૂપ ધણી વસ્તુઓ પૃથ્વીમાં નથી શ? ધણીજે. પરંતુ સાકર અને ઘી સહિત દૂધ ઉકાળી પીવાથી જેવી સુંદરતા, પુષ્ટતા, શક્તિ અને વીર્યની વૃદ્ધિ કરેછે તેવો મારા વિચાર પ્રમાણે અન્ય કોઈ ઉપાય નથી.

ત્રિક્ષણાના યુગ્મ અને અનુપાન.

एकाहरीतकीयोज्याद्वौचयोज्यौविभीतकौ ॥

चत्वार्यामलकान्येवत्रिफलैषाप्रकीर्तिता ॥ ९९ ॥

त्रिफलाशोथमेहघ्नीनाशयेद्विषमज्वरान् ॥

दीपनीश्लेष्मपित्तघ्नीकुष्ठहंतिरसायनी ॥

सर्पिर्मधुभ्यांसंयुक्तासैवनेत्रामयान्जयेत् ॥ ૧૦૦ ॥

फलत्रिकोद्धवंकाથંગોમૂત્રેણૈવપાયयेत् ॥

वातश्लेष्मकृतंहंतिशोथंवृषणसंभवम् ॥ ૧ ॥

क्षौद्रेणत्रिफलाक्काથःपीतोमेहहरःस्मृतः ॥

(૧૨૬)

અનુપાનતરંગિણી.

શીતીભૂતંતથોષ્ણાંબુમેદોલ્લત્ક્ષૌદ્રસંયુતઃ ॥ ૨ ॥

ત્રિફલારગ્વધક્રાથઃશર્કરાક્ષૌદ્રસંયુતઃ ॥

રક્તપિત્તહરોદ્રાહપિત્તશૂલનિવારણઃ ॥ ૩ ॥

મૃતાયસ્ત્રિફલાયષ્ટિચૂર્ણમધુઘૃતાન્વિતં ॥

દિનાંતેલેદિનિત્યંસરતૌચટકવદ્ભવેત્ ॥ ૪ ॥

ત્રિફલાયારસઃક્ષૌદ્રયુક્તોજયતિકામલાં ॥

ત્રૈફલેનરસેનાપિબિડાલાસ્થિપ્રલેપનમ્ ॥ ૫ ॥

એક હરડે, એ, એહડાં અને ૪ આમળાં અથવા એક ભાગ હરડે વા, હરડાં, એ ભાગ એહડાં અને ૪ ભાગ આમળાં તેના સંયોગને ત્રિફળા કહેછે. તે ત્રિફળા, સોળે, પ્રમેહ, વિષમજ્વર, શ્લેષ્મ (કફ) પિત્ત અને કોઠ એઓનો નાશ કરેછે તથા દીપન (જઠરાગ્નીને પ્રદીપ્ત કરનાર) છે, રસાયન (જરા-વ્યાધિને હરનાર) છે અને મધ ધી સાથે નિત્ય રાત્રે સેવન કરવાથી સમસ્ત નેત્ર રોગને હરેછે. (હરપ પેટના દરદને મટાડેછે તથા રોપણુ-ધા ઉપર અંકૂર લાવનાર અને વયસ્થાપન કરનારછે) ત્રિફળાના કાઢાને ગાયના ઝરણુ સંગાથે પીવાથી વાયુ તથા કફ વિકારથી ઉત્પન્ન થયેલ અંડકોષનો સોળે પણુ દૂર થાયછે. ત્રિફળાના કવાથને મધસંગાથે પીવાથી પ્રમેહ નાશ થાયછે. ત્રિફળાનો કવાથ કરી, ઠંડો થયા પછી મધ નાખી પીવાથી મેદ (શરીરનું ધુલી જવું તે) રોગ નાશ થાયછે. ત્રિફળાના, કવાથમાં ગરમાળાનો ગોળ, સાકર અને મધ નાખી પીવાથી રક્તપિત્ત દાહ અને પિત્ત શૂળ એટલા રોગ દૂર થાયછે. ત્રિફળાનું ચૂર્ણ, લોહમરુમ, જોડી મધ ધી અને મધ સંગાથે દિવસના અંતમાં (સંધ્યા વખતે) દર-રોજ સેવન કરેતો સ્ત્રી સંગ સમયે ચટક પક્ષી સમાન અત્યંત રતિ ક્રીડામાં સામર્થ્ય પ્રાપ્ત કરેછે. ૯૯-૫

નેત્રરોગ ઉપર સાટોડીના ગુણુ અને અનુપાન.

પુનર્નવાવરાતિક્તા કટુપાકાહિમાલઘુઃ ॥

વાતલાગ્રાહિણીશ્લેષ્મ રક્તપિત્તવિનાશિની ॥ ૬ ॥

દુર્ગધેનકંઢૂક્ષૌદ્રેણ નેત્રસ્રાવંચસર્પિષા ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૨૭)

પુષ્પંતૈલેનતિમિરં કાજિકેનનિશાંધતામ્ ॥

પુનર્નવાજયત્યાશુ ભાસ્કરસ્તિમિરંયથા ॥ ૭ ॥

સાટોડી કડવી પાકમાં તીખી હલકી અને લઘુછે, વાયુ કરનાર, મળને બાંધનાર અને કફ રક્તપિત્તને હરનારછે. તથા સાટોડીની જડને દૂધમાં ઘસી નેત્રમાં અંજન કરે તો નેત્રની ખરજ મટે, મધમાં સાટોડીનું મૂળ ઘસી અંજન કરવાથી નેત્રમાંથી ઝરતું પાણી, ધીમાં ઘસી અંજન કરવાથી કૂલું, તેલમાં ઘસી અંજન કરવાથી તિમિર (દાહાડે ઓણું દેખાય તે) અને કાંજમાં ઘસી અંજન કરવાથી રતાં ધળા પછું વગેરે નેત્રરોગ મટેછે.

જળભાંગરાના ગુણ અને અનુપાન.

મૃંગરાજઃકટુસ્તિક્તો રુક્ષોષ્ણઃકફવાતકૃત્ ॥

દન્ત્યોરસાયનસ્ત્વચ્ચઃ કુષ્ટનેત્રશિરાઽર્તિજિત્ ૮

મૃંગરાજપત્રરસં કૃષ્ણજીરસમંપિબેત્ ॥

તૈલેનસહસંદદ્યાદ્લીપલિતવર્જિતઃ ॥ ૯ ॥

મૃંગરાજરસંચૈવ ગુહ્વચીરસસંયુતં ॥

માસમાત્રપ્રયોગેન સર્વવ્યાધિર્વિનશ્યતિ ॥ ૧૦ ॥

જળભાંગરો કડવો, તીખો, લુખો અને ઉષ્ણ-ગરમછે. કફ તથા વાયુ કરનારછે, બળ કરતા તથા જરા વ્યાધિને હરનાર (રસાયન) છે અને કોઢ, આંખના રોગ તેમજ માથાની પીડાને છતનાર છે. જળભાંગરાના પાંદડાનો રસ શાહજીરાં સંગાથે અથવા તેલ સંગાથે પીએ તો પીનાર મનુષ્ય વક્ષાવસ્થામાં પણ યુવાન બરોબર બળવાન રહેછે. તથા જળભાંગરાનારસને ગળોના રસ સંગાથે ૧ મહિના સુધી પીએ તો સર્વ રોગ જાય. ૮- ૦

કેટલાક રોગો ઉપર સામાન્ય પ્રકારે રસ ઉપરસ આદિનાં અનુપાન.

શૂલેહિંગુધૃતાન્વિતામધુયુતા કૃષ્ણાપુરાણજ્વરે ॥

વાતેસાજ્યરસોનકઃ શ્વશનકેશૌદ્રાન્વિતંઽયૂષણં ॥

શિતેવ્યાલલતાદલં સમરિચં મેહેવરા સોપલા ॥

(૧૨૮)

અનુપાનતરંગિણી.

દોષાણાંત્રિતયેઽનુપાન મુચિતંસક્ષૌદ્રમાદ્રોદિકમ્
ધનર્પટકંજ્વરંગ્રહણ્યાં મથિતંહેમગરેવમીષુલાજાઃ
કુટજોઽતિસ્રતૌવૃષોઽસ્રપિત્તે ગુદકીલેશ્વનલઃકૃમો-
કૃમિન્નઃ ॥ ૧૨ ॥

રસ ઉપરસ તથા ભરમો કે અન્ય દવાઓ સામાન્ય રીતે કયા અનુપાન સાથે આપવી ? તેની ટુંક સમજ-શુભ આવતી હોય તો ગમે તે દવા (જે દરદ ઉપર આપતા અવશ્ય ન કરે તેવી) હોંગ (શે-કલી) અને ધી ઝંગાથે આપવી, જીર્ણ જ્વરમાં લીડીપીપર અને મધ ઝંગાથે, વાયુના રોગ ઉપર ધી અને લસણુ ઝંગાથે, શ્વાસરોગ ઉપર સુંક, મરી, પીપર અને મધ ઝંગાથે, શીતાંગમાં કાળાંમરી અને નાગ-રવેલના પાન ઝંગાથે, પ્રમેહ ઉપર સાકર અને ત્રિફળા ઝંગાથે, સ-ન્નિપાત ઉપર આદાના રસ અને મધ ઝંગાથે પ્રત્યેક ઔષધનો પ્રયોગ કરવો, તથા તાવમાં મોથ અને પિત્તપાપડા સાથે, સંઘ્રહણી ઉપર (માયતી] છાસ ઝંગાથે, ઝેર ઉપર ધંતૂરાના પાન ઝંગાથે, કલટી ઉપર ધાનની લાહી (ધાણી) ના પાણી ઝંગાથે, અતિસાર ઉપર ક-ડાછાલ ઝંગાથે, રક્તપિત્તમાં અરદુસાના રસ ઝંગાથે, અર્શ (મસા] ઉપર ચિત્રામૂળ ઝંગાથે અને કૃમીરોગમાં વાવડીંગ ઝંગાથે પ્રત્યેક દવા આપવી એમ લોકોનિષ્કાન્તે મત છે.

અનુપાનનો સંક્ષેપ વિધિ.

અમ્લેનકેચિદ્દિહિતામનુષ્યા માધુર્યયોગેપ્રણયી
ભવન્તિ ॥ તથામ્લયોગેમધુરેણતૃપ્તા સ્તેષાંયથેષ્ટાં
પ્રવદંતિપથ્યમ્ ॥ ૧૩ ॥

શીતોષ્ણતોયાસવમદ્યયૃષ ફલામ્લ ધાન્યામ્લપ-
યોરસાનાં ॥ યસ્યાનુપાનંતુ હિતંભવેદ્યત્તસ્મૈપ્રદેયં
લિહમાત્રયાતત્ ॥ ૧૪ ॥

વ્યાધિંચકાલંચવિભાવ્યધીરૈ દ્રવ્યાણિયોજ્યાનિ
ચતાનિતાનિ ॥ સર્વાનુપાનેષુવરંવદંતિ મેધ્યંયદં
મઃ શુચિભાજનસ્થમ્ ॥ ૧૫ ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૨૨)

લોકસ્યજન્મપ્રભૃતિપ્રશસ્તં તોયાત્મકાઃસર્વરસા-
શ્ચદૃષ્ટાઃ ॥ સંક્ષેપણસોઽભિહિતોઽનુપાનેષ્વતઃપરંવિ-
સ્તરતોભિધાસ્યે ॥ ૧૬ ॥

કેટલાંક મનુષ્યો ખટાસથી અપ્રસન્ન રહેછે, અર્થાત્ ખટાસ નાપસંદ અને મીઠાસ બહાલી હોયછે ત્યારે કેટલાંક મનુષ્યોને મિઠાસ અપ્રીય હોયછે અને ખટાસ પ્રીય [બહાલી] હોયછે મતલબમાં કોઈને ખાંડ, કાંઈને ખાટું, કોઈને તીખું, કોઈને મીઠું, કોઈને મોળું અને કોઈને ખટમીઠું પસંદ હોયછે માટે જેમ જેની પ્રકૃતિને રૂચે તેવું તેને અનુપાન (વા પથ્ય) આપે તે જલ્દી ફાયદો થાયછે. એ અવશ્ય ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ. એટલે ઠંડું પાણિ તથા ઉન્નું પાણિ, આસવ (અર્ક), મદિરા (દારૂ) ચૂષ (મગ વગેરે વસ્તુઓનું ઉકાળી કાઢેલો સાર રૂપી રસ) ફળની ખટાસ, કાંજી, દૂધ અને વનસ્પતિઓનો રસ એઓમાંથી જે મનુષ્યને જે હિતકારી જણાય તેજ તેને અનુમાન માફક અનુપાન આપવું. રોગ તથા સમય અનુકૂળ ખાવાની વસ્તુઓ અને શુદ્ધ (સ્વચ્છ) વાસણમાં રાખેલું પાણી સર્વ અનુપાનમાં આપેતો શ્રેષ્ઠ છે આ સંસારમાં જન્મથી તે મરણ પર્યંત પાણી એજ મહાન્ હિતકારી વસ્તુછે; કેમકે રસ વગેરે પણ પાણીથીજ થાયછે એ માટે કોઈ અનુપાનમાં પાણીની મનાઈ નથી આ સંક્ષેપથી (ટૂંકામાં) અનુપાન કહ્યાં હવે વિસ્તારથી કહીએ છીએ. ૧૩-૧૬

વિસ્તાર સહ અનુપાન.

ઉષ્ણોદકાનુપાનંતુ સ્નેહાનામથશસ્યતે ॥

ઋતમ્ભ્રાતકસ્નેહાત્ સ્નેહાત્તૌવરકાત્તથા ॥ ૧૭

અનુપાનંવદંત્યેકે તૈલાયૂષામ્લકાજિકૈ ॥

શીતોદકંમાક્ષિકસ્ય પિષ્ઠાન્નસ્યચસર્વશઃ ॥ ૧૮ ॥

દધિપાયસમદ્યાર્તિ વિષજુષ્ટેતથૈવચ ॥

કેચિત્પિષ્ઠમયસ્યાહુ રનુપાનંસુસોદકં ॥ ૧૯ ॥

પયોમાંસરસોવાપિ શાલિમુદ્ગાદિભોજનામ્ ॥

(૧૩૦)

અનુપાનતરંગિણી.

યુદ્ધાધ્વાતપસંતાપ વિષમઘ્નરુજાસુચ ॥ ૨૦ ॥

માષાદેરનુપાનંતુ ધાન્યામ્લંદધિમસ્તુવા ॥

મઘંમઘોચિતાનાંતુ સર્વમાસેષુપૂજીતમ્ ॥ ૨૧ ॥

અમઘપાનામુદકં ફલામ્લંવાપ્રસર્યતે ॥

ક્ષીરંધર્મ્માધ્વભાષ્યસ્ત્રી ક્લાન્તાનામમૃતોપમમ્ ૨૨

મિલામા અને તુરના તેજને છોડી અન્ય સઘળાં તૈલાદિ ચિક-
ણા પદાર્થોના ખાવામાં ઉન્ડું પાણી અનુપાનછે, અર્થાત્ ઉપર કહેલી
બે વસ્તુ ઉપર ઉન્ડું પાણી પીવાથી નુકશાન થાયછે માટે તે શિવાય
બીજાં સ્નિગ્ધ પદાર્થ ઉપર ઉન્ડું પાણી પીવું. કેટલાક આચાર્યો કહેછે
કે, તેલ, યૂષ, ખટાસ, કાંજી, મધ અને દળેલા અન્નના બક્ષણમાં ઠંડું-
પાણી અનુપાનછે એટલે ઠંડું પાણી પીવું. મધ-દાર પીવાથી થયેલી
પીડા અને જીરખાવા ઉપર દહી અને દૂધ અનુપાનછે. કેટલાક આ-
ચાર્યો દળેલા અનાજ બક્ષણના અનુપાન માટે થોડું ઉન્ડું પાણી પીવું
કહેછે. ધાન મગ વગેરે ખાવાવાળાઓને દૂધ અથવા માંસનો રસો
અનુપાન યોગ્યછે. લડાઇથી, પંથ કરવાથી, તડકાથી અને દેવાતાની
જવાળાથી શ્રમીત થયેલાઓને અને વિષ તથા દારૂપીવાથી રોગ યુ-
ક્ત બનેલા પુરૂષોને પણ દૂધ અથવા માંસનો રસોજ અનુપાન છે.
અડધ વગેરેનું અનુપાન કાંજી અથવા છાસછે. માંસ બક્ષણમાં મધ
પીનારાઓને મધ (દારૂ) જ અનુપાનછે અર્થાત્ દારૂ પીવાથી ઉ-
ન્માદ થયો હોય, તો થોડો સુંદર દારૂ તેને પાછ દેવો, દારૂ ન પીતો
હોય તેને પાણી અથવા ફલની ખટાઇનું અનુપાન યોગ્યછે. તાપ, રસ્તો
તથા બણવા, બણાવવાના અને સ્ત્રીઓથી થાકી ગયેલાને દૂધ પાવું
એ અમૃત બરોબર અનુપાનછે. ૧૭-૨૨

સુરાકૃશાનાંસ્થૂલાના મનુપાનંમધૂદકં ॥

નિરમયાનાંચિત્રંતુ ભુક્તમધ્યેપ્રકીર્તિતમ્ ॥ ૨૩ ॥

સ્નિગ્ધોષ્ણંમારુતેપથ્યં કફેરૂક્ષોષ્ણમિષ્યતે ॥

અનુપાનંહિતંચાપિ પિત્તેમધુરશીતલમ્ ॥ ૨૪ ॥

હિતંશોણિતપિત્તિભ્યઃ ક્ષીરમિધુરસસ્તથા ॥

અનુપાનતૈરંગિણી.

(૧૩૩)

અર્કશેલુશિરીષાણા માસવાસ્તુવિષાર્તિષુ ॥ ૨૫ ॥

અતઃપરંતુવર્ગાણા મનુપાનં પૃથક્ પૃથક્ ॥

પ્રવક્ષામ્યનુપૂર્વેણ સર્વેષામેવમેશૃણુ ॥ ૨૬ ॥

દાર્શી અત્યંત દૂર્બળ અને રથૂળ (જાડા) થયેલ જનોને પાણીમાં મધ મેળવી આપવું તે યોગ્ય અનુપાન છે. રોગ રહિત મનુષ્યોને અનેક પ્રકારની મનગમતી વસ્તુ ભોજનના વચમાં ખવરાવવી એજ અનુપાન છે. વાયુરોગ ઉપર ચિકણું અને ઉન્ડું, કફ રોગ ઉપર ઉન્ડું અને લુપ્તું અને પિત્તરોગ ઉપર મીઠું તથા ઠંડું અનુપાન શુભ કરી છે. રક્ત પિત્ત ઉપર દૂધ અને સેલડીનો રસ અનુપાનમાં શુભ કરી છે. વિષ વિકારથી પ્રાપ્ત થયેલા રોગ ઉપર આકડો, અરીઠા અને સરસનો આસવ (અર્ક) અનુપાન છે. હવે પછી દરેક જીદી જીદી બાબતો માટેનાં અનુપાન કહીએ છીએ.

સસ્યમ્પતિ એટલે શુક્રધાન્ય,^૧ કુધાન્ય,^૨ શમીધાન્ય,^૩ ખાટાંબોર અને વિદલ (મગ, મઠ, અડદ, ચોળા, વટાણા, તૂવર, ચણા, મસુર અને લાંગ વગેરે કઠોળ) એટલી ચીજોનું કાંજ અનુપાન છે. ખાટાં ફળો ઉપર નિલા કમલના કંદના આસવનું અનુપાન છે. કૃષાયજ્ઞા-ભોજનનું દાડીમ તથા નેતરના આસવનું અનુપાન છે. મીઠાંભોજનનું સુંઠ મરી પીપર યુગ્ત કંદોનું આસવ પાવું. તાડફળ, નાળાયર અને કેળાં વગેરેનું કાંજ અનુપાન છે. તીખાં ભોજનનું ધરો નળ અને વેતનો આસવ અનુપાન છે. પીપર, પીપરામૂળ, ચવ્ય, ચિત્રક, આદુ, મરી, ગજપીપર, નગોડનાં બીજ, બોડીઅજમો. ઈંદ્રજવ, કાળીપાઠ, જીરું, સરસવ, પાહાડી લીંબડો, હીંગ, ભારંગી, મહુડો, અતીવિષ, વજ, વાવડીંગ અને કડુ એટલાનું ગોખર અને વસુકનું આસવ અનુપાન યોગ્ય છે. કોહળું, ઘોળા ફૂલની દૂધી અને તરબૂજ આદિ શાકોનું દારૂહળદર અને કેરડાનો આસવ અનુપાન છે. ચંચ, જાઈ જીરું, ડોડી, કંદર, કરહારી, મિલામા, વરધારો, વૃક્ષાદતી, કંજ, સીમળો, અરીઠા, વનસ્પતિ, પ્રસવ, શણ, અને કચનાર એટલી ચીજોનું લોધરનો આસવ અનુપાન છે. ડોડી વગેરેનું અને કશુમ શાકનું ત્રિફળાનો આસવ અનુપાન છે. બ્રાહ્મી, હાડીકરસણ. પીપર, ગજો,

૧-૩ વગર ત્રરતુમાં ઉગે તે પાન, ૨-કોદરા, સામો વાંસનાં બીજ અને પ્રીયંશુ વગેરે.

(૧૩૨)

અનુપાનતરંગિણી.

મળજીભી, ખાવચી, ખન્ને રીંગણી, વૃંતાક, કારેલાં, એરડો, પિત્તપા-
પડો, કિરીયાતું, કંકોડાં વગેરેનું મોટાં પંચમૂળનો આસવ અનુપાન
યોગ્ય છે. તાડના ગુદા વગેરેનું ખાટાં ફૂળોનો આસવ અનુપાન છે.
સિંધાલુણ, સમુદ્રલુણ, બિડલુણ, સંચળ, સાંભરનું મીઠું અને ઉસ
ખાર એ સર્વનું મધ આસવ અને આરનાલ અનુપાન છે. અને સર્વ
ઉપર એકલું પાણી પણ ઉત્તમ અનુપાન છે.

सर्वेषामनुपानानां माहेंद्रतौयमुत्तमं ॥

सात्म्यं यस्य तु यत्तायं ततस्मै हितमुच्यते ॥ २७ ॥

उष्णवाते कफेतोयं पित्ते रक्ते च शीतलं ॥

दोषवद्गुरुवाभुक्त मतिमात्रमथापि वा ॥ २८ ॥

यथોक्तेनानુપાનેન સુખમન્નપ્રજીર્યતિ ॥

રોચનં વૃંહણં વૃષ્યં દોસં વાતભેદનમ્ ॥ ૨૯ ॥

અનુપાનમાં અદ્ધરથી ઝીલેલું પાણી વા, ટાંકાનું પાણી ઉત્તમ છે,
અથવા જેને જે પાણી હીતકારી હોય, તેજ તેને આપવું. વાયુ અને
કફ જનિત રોગો ઉપર ઉનું પાણી, પિત્ત અને લોહી વિકારથી ઉપ-
જેલા રોગો ઉપર ઠંડું પાણી અનુપાનમાં આપવું વ્યાજબી છે. દોષ
યુક્ત અથવા અધિક માપથી ખાધેલ અન્ન પણ યોગ્ય અનુપાનથી
સુખ પૂર્વક પચે છે તથા યોગ્ય અનુપાન રચિને વધારનાર, વીર્ય વૃદ્ધિ
કરનાર પરાક્રમ દાતા અને રોગનો નાશ કરનાર છે ૨૭-૨૯

तर्पणं मार्दवकरं श्रमक्लमहरंसुखं ॥

दीपनंदोषशमनं पिपासाच्छेदनं परम् ॥ ૩૦ ॥

बल्यं वर्णकरं सम्यग् अनुपानं सदोच्यते ॥

तदा दौર્લભ્યેત્પીતં સ્થાપયેન્મધ્યસેવિતમ્ ॥ ૩૧ ॥

पश्चात्पીतंवृहयति तस्माद्दीक्ष्यप्रयोजयेत् ॥

स्थिरतांगतमक्लिन्न मन्त्रમद्रવपायिनाम् ॥ ૩૨ ॥

ભવંત્યાવાધજનન મનુપાનમતઃ પિવેત્ ॥

નપિવેચ્છાસકાસાત્તો રોગેચાપ્યૂર્ધ્વજતુગે ॥ ૩૩ ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૩૩)

ક્ષતોરસ્કઃપ્રસેકીચ યસ્યચોપહતઃસ્વરઃ ॥

પીત્વાઽધ્વમાપ્યાધ્યયનગેયસ્વપ્રાન્નશીલિયેત્ ૩૪

પ્રદૂષ્યામાશયંતદ્વિતસ્યકંઠાર સિસ્થિતમ્ ॥

સ્યંદામિસાદચ્છર્ચાદીનામયાન્નજનયેદ્બહૂન્ ૩૫

સંતોષ તથા કોમળતા કરનાર, થાક, ફેરને હરનાર, સુખદાતા, જહરાગ્નિને પ્રદીપ્ત કરતા, દોષ (રોગ) ને શાંત કરનાર અને તરફ-ને છેદનાર તથા બળ, ક્રાંતિ આપનાર જે અનુપાન તે જે બોજનના પેહેલું પીધું હોય તો શરીરને દૂર્બળ કરે, વચમાં પીવાય તો જેવું ને તેવું જ પડ્યું રહે અને બોજનના અંતમાં પીવાય તો શરીરને પુષ્ટિ કરતાછે; માટેજ વિચારીને યોગ્ય અનુપાન આપવું; તેમજ જમતી વખતે બીલકુલ પાણી ન પીએ તો આંધેલું અન્ન બરોબર પચી શકતું નથી તેથી અતૃપ્તિ રહેછે; એટલાજ માટે બોજનના અંતમાં (છેલ્લી વખતે] અનુપાન પીવું જોઈએ. તથા શ્વાસ ઉધરસ અને ડુંડીથી ઉપરના અંગના રોગ વાળા, ઉરક્ષતવાળા, જેના મોઢામાંથી લાળ પડતી હોય તે રોગી વા, પસીના વાળો અને સ્વર ભંગ [સાદ બેસી ગયો હોય] એટલાં મનુષ્યોએ અનુપાન પીવું નહિં અને એ શિવાય દરેક મનુષ્યે અનુપાન પાન કરી પંથ કરવો, વધારે બોલવું, ભણવું, ગાયન કરવું અને સુવું એટલાં કામ ન કરવાં. અને જે કરે તો તે અનુપાન આમાશયને દૂષિત કરી તે મનુષ્યના કંઠ (ગળા) માં અને છાતિમાં પ્રાપ્તથઈ કફશ્રાવ, મંદાગ્નિ અને ઉલ્કટી વગેરે રોગો ઉત્પન્ન કરેછે. ૩૫

ગુરુલઘવચિન્તેયં સ્વભાવંનાતિવર્તતે ॥

તથાસંસ્કારમાત્રાંત કાલાંશ્રાપ્યુત્તરોત્તરમ્ ૩૬

મંદકર્મ્માનિલારોગ્યાઃ સુકુમારાઃ સુસ્વોચિતાઃ ॥

જન્તવોયેતુતેષાંહિ ચિન્તેયંપરિકીર્તિતા ॥ ૩૭ ॥

બલિનઃસ્વરમ્ભક્ષાશ્ચ યેચદીપ્તામયોનરાઃ ॥

કર્મ્મનિત્યાશ્રયેતેષાં નાવશ્યંપરિકીર્તયેત્ ॥ ૩૮

દરેક વસ્તુઓનું ભારેપણું, હલાકા પણું; તથા તે વસ્તુનો સ્વ-ભાવ [સુગુણ અગુણ કરતા છે?] સંસ્કાર [શું શું વિધિ કરવાથી

(૧૩૪)

અનુપાનતરંગિણી.

અધિક ગુણુ આપેછે) માત્રા (વજન-પ્રમાણ] અને દેશ કાળ, વય વગેરે સર્વનું જ્ઞાન સારી પેઠું મેળવવું જોઈએ; કેમકે એ એક એકને જોડાયલાં છે જેથી છૂટા પડી શકતાં નથી અર્થાત્ એક એકથી બીજું બળવાન છે, માટે તેમનો પ્રથમ વિચાર કરી વૈધવરોએ ઐષધાનુપાન આપવું; કારણકે આળસુ, મંદાગ્નીવાળા, સુકોમળ અને સદા સુખમાં રહેનાર મનુષ્યો ને માટેજ ઉપરનાં અનુપાન યોગ્ય છે અને જો બળવાન ભોજન કરવાવાળો હોય, જેની જઠરાગ્નિ સતેજ હોય, અને રોજ મેહેનત કરનારો હોય તો તેવા પુરુષોને માટે ઉપર અતાવેલાં અનુપાનની કશી વધારે જરૂર નથી. ૩૬-૩૮

ઇતિ અનુપાન પ્રકરણ સમાપ્તમ.

હવે વિષભેદ પ્રકરણ કહીએ છીએ.

આપૃથિવતળમાં વિષના બે ભેદ વૈધવરોએ માનેલા છે એટલે એક સ્થાવર વિષ અને બીજું જંગમ વિષ. સ્થાવર વિષ તે પોતાની મેળે ચાલવાની શક્તિ જે વસ્તુમાં નથી તેમાંથી ઉત્પન્ન થતાં એટલી પદાર્થો તેને સ્થાવર વિષની સંજ્ઞા આપેલી છે અને જે હાલવા ચાલવા શક્તિમાન છે એવી વસ્તુઓમાંથી ઉત્પન્ન થતા એટલે જંગમ વિષની સંજ્ઞા આપેલી છે.

સ્થાવર વિષની ઉત્પત્તિનાં દશ સ્થાન છે તે એ કે વૃક્ષના મૂળમાં, પત્રમાં, ફૂલમાં, ફળમાં, છાલમાં, વૃક્ષના દૂધમાં, વૃક્ષના સાર-કાષ્ટમાં, વૃક્ષના ગુંદ-રસમાં, ધાતુ ઉપધાતુ અને સોમલ આદિ પાર્થિવ પદાર્થોમાં અને કુંદ-ગાંઠ (વછનાગાદિ) માં, એ દશ જગ્યાએ ભિન્ન ભિન્ન વનસ્પતિ અને પર્વતાદિમાં એર પેદા થાય છે.

જંગમ વિષની ઉત્પત્તિ ૧૬ સ્થાન કે થાય છે તે એ કે-મનુષ્યોની દ્રષ્ટિમાં, સર્પાદિકના શ્વાસમાં, કૂતરાં અને શિયાળ વગેરેની ડાઢમાં, સિંહ આદિના નખોમાં, ગરોળી આદિની વિષામાં, તથા મૂત્રમાં, વાંદરાં આદિના વીર્યમાં, હડકાયા જનાવરની લાળમાં, ગર્ભવસ્તુ ખાનારી અથવા વ્યભિચાર કરનારી સ્ત્રીઓની યોનિમાં, ગરમ વસ્તુ ખાનારા અને શ્રષ્ટિવિરૂધ્ધ ગુદમૈથુનાદિ કુકર્મ કરનારા વા કરાવનારાઓની ગુદામાં, સર્પાદિકના હાડકામાં, નોળીઆ અને માછલીઓના પિત્તામાં, માખી ભમરા વિંછૂ આદિના કાંટામાં અને સિંહ માનર આદિના વાળમાં એ ૧૬ જગ્યાએ એર પેદા થાય છે એટલે સ્થાવર જંગમ મળી ૩૬ સ્થાન એરને જન્મ આપનારાં છે; પરંતુ એર કેટલી જાતનાં હશે તે ગણતરી થવી ઘણીજ મૂસ્કેલ છે પણ જો કોઈ

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૩૫)

માણુસને ઝેરનાં ચિન્હો જણાય તો એટલું તો અવસ્ય બાહોશ વૈધ શાસ્ત્રીઓ કહી શકે છે કે સ્થાવર વિષમાં વા અમુક પ્રકારના વિષનાં અથવા જંગમ વિષમાના અમુક ઝેરનાં ચિન્હો છે !

સ્થાવર વિષ ખવામાં આવ્યાથી થતાં ચિન્હો.

જેને વનસ્પતિથી ઉત્પન્ન થનાર વિષ શિવાય સ્થાવર વિષ ખાવામાં આવ્યું હોય તો તાવ, હેડકી, દાંતનું અંબાવું, ગળાનું પકડાવું, મોઢે શીણનું આવવું, ઉલટી, અરિચિ, શ્વાસ અને મૂર્ચ્છા (બેમાન) પણું એ લક્ષણો જ્યાં મોળુદ હોય તો જાણિ લેવું કે સોમલાદિ સ્થાવર વિષ ભક્ષણ કરેલ વા કરાવેલ છે.

વૃક્ષ આદિની જડમાં ઉત્પન્ન થનાર ઝેરનાં ચિન્હો.

ઝાડના મૂળીયામાં (ઝેરી મૂળીયા) થી ઉત્પન્ન થનાર ઝેર જેના ખાવામાં આવ્યું હોય તો તે માણુસને ઉલટી, બેમાન પણું અને બકવા થાય છે.

વૃક્ષનાં પાંદડાંમાનું ઝેર ખાવામાં આવ્યું હોય તેનાં ચિન્હો.

ઝાડનાં ઝેરી પાંદડાં જેના ખાવામાં આવ્યાં હોય તેને બગાસાં આવે, શરીર ધ્રૂંચ્યાકરે અને શ્વાસ થઈ આવે છે.

ઝાડના ફળમાનું ઝેર ખાવામાં આવ્યું હોય તેનાં ચિન્હો.

ઝેરીફળ ખાવામાં આવ્યાં હોય તો મોઢામાં સોજો, શરીરમાં બળતરા, અને ખાવાની તમામ ચીજ ઉપર દ્રેષ થઈ આવે છે.

ઝાડનાં ઝેરી ફૂલં સુંઘવામાં કે ખાવામાં આવ્યાં હોય તેનાં ચિન્હો.

ઝાડનાં ઝેરી ફૂલ ખાવામાં કે સુંઘવામાં આવ્યાં હોય તો ઉલટી આફરો અને બેમાન પણું થાય છે.

વૃક્ષાદિની છાલ અને રસના ખાવાથી થતાં વિષકારી ચિન્હો.

ઝાડની ઝેરી છાલ તથા ઝેરી રસ ખાવામાં આવવાથી મોઢામાં દુર્ગંધિ, શરીર બરસક, માથાનું દુખવું અને મોઢું કફથી ભરાયલું રહે છે.

વૃક્ષોનાં ઝેરી દૂધખાવાથી થતાં ઝેરનાં ચિન્હો.

ઝાડનાં ઝેરી દૂધ ખાવામાં આવવાથી મોઢામાં શીણ આવે, ગુદાનો બંધ છૂટીજાય અને જીભ ભારે થઈ જાય છે.

ધાતુ ઉપધાતુ જન્ય વિષનાં ચિન્હો.

ધાતુ ઉધાતુ વગર શોષેલી અથવા કાચી ખાવામાં આવી હોય તો છાતિ દુખે, બેમાન પણું, શરીરમાં અને લાળમાં દાહ થાય એ વિષથી તુરત અથવા કાળાંતરે મરણ થાય છે.

(૧૩૬)

અનુપાનતરંગિણી.

કંઠ વિષનાં ચિન્હો.

વછનાગ આદિ વિષના ખાવાથી છાતી દૂખે મૂચ્છા, દાહ, અ-
ને તાળવામાં બળતરા થઈ મનુષ્ય તરફાળ મરણ પામેછે.

કંઠ વિષ ફેટલા પ્રકારનાં છે ?

અષ્ટાદશવિધંજ્ઞેયં કન્દજંપરિકીર્તિતમ્ ॥

કાલકૂટંમયૂરાણ્યં બિન્દુકંસક્તુતંતથા ॥ ૩૯ ॥

વાલુકંવત્સનાભંચ શંખનાભંસુમંગલં ॥

શૃંગીમર્કટકંમુસ્તં કર્દમંપુષ્કરંશિખી ॥ ૪૦ ॥

હારિદ્રંહરિતંચક્રં વિષંહાલાહલાવ્હયમ્ ॥

કંઠથી ઉત્પન્ન થનારાં ઝેર ૧૮ પ્રકારનાંછે એટલે કાળકૂટ, ૧
મયૂર, ૨ બિંદુ, ૩ શક્તુક, ૪ વાલુક, ૫ વત્સનાભ (વછનાગ) ૬,
શંખનાભ, ૭ સુમંગળ, ૮ શૃંગી, ૯ મર્કટ, ૧૦ મુસ્ત, ૧૧ કર્દમ, ૧૨
પુષ્કર, ૧૩ શિખી, ૧૪ હારિદ્ર, ૧૫ હરિત, ૧૬ ચક્ર, ૧૭ અને હા-
લાહલ. ૧૮

તેઓનાં લક્ષણ.

ઘનંરૂક્ષંચકઠિનં મિત્રાંજનસમપ્રભમ્ ॥ ૪૧ ॥

કન્દકારંસમાख्याતં કાલકંતંમહાવિષમ્ ॥

મયૂરાભંમયૂરાણ્યં બિન્દવદ્વિન્દુકઃસ્મૃતામ્ ॥ ૪૨ ॥

ચિત્રમુત્પલકન્દાભં શક્તુકંશક્તુવદ્ભવેત્ ॥

વાલુકંવાલુકાકારં વત્સનાભંતુપાહુરમ્ ॥ ૪૩ ॥

શંખનાભંશંખવર્ણં શુભ્રવર્ણંસુમંગલમ્ ॥

ઘનંગુરુચનિવડં શૃંગાકારંતુશૃંગિકમ્ ॥ ૪૪ ॥

મર્કટકંપિવર્ણાભં મુસ્તાકારંતુમુસ્તકમ્ ॥

કર્દમંકર્દમાકારં સિતપીતંચકર્દભમ્ ॥ ૪૫ ॥

પુષ્કરંપુષ્કરાકારં શિખિશિખિશિખાપ્રભમ્ ॥

હારિદ્રકંહરિદ્રાભં હરિતંહરિતંસ્મૃતમ્ ॥

, અનુપાનતરંગિણી.

(૧૩૭)

ચક્રાકારંભવેચ્ચક્રં નીલવર્ણંહલાહલમ્ ॥ ૪૬ ॥

ધણું લુખું કઠણુ અંજન સમાન લીલા કંદના આકાર વાળાને કાળકૂટ કહેછે. મોરના રંગ જેવું મયૂરાખ્ય કંદ છે. બિન્દુ સમાન આકાર વાળુ બિન્દુ વિષ. ચિત્રવર્ણું કમળના કંદ અને સાતૂના સામાન હોય તેને શકતુક વિષ કહેછે. વાળુકના રંગ સમાન વાળુક વિષછે. ઘોળા રંગનું સુમંગળ વિષછે. ધણુંભારી કઠણુ અને શિંગડાના આકાર સમાન તે શુંગિ વિષછે. વાંદરાના રંગ સમાન મર્કટ વિષ હોયછે. મોથના જેવું મુસ્તા વિષ હોયછે. કિન્વકના જેવા રંગનું ઘોળું પીળું અને મેળું કદંમ વિષછે. નીલા કમળના સમાન રંગનું પુષ્કર વિષછે. મુરવાના રંગ સમાન શિખી વિષ, હળદર જેવું હારિદ્રક, લીલા-રંગનું હારિત, ચક્રના આકારનું ચક્રવિષ અને લીલારંગનું હાત્રાહળવિષ હોયછે. આ શિવાય વર્ણુ અને કાર્યમાં વાપરવાની જાતિ વિષ પ્રકરણમાં જતાવેલછે. ૪૧-૫૬

હવે વિષ મારણુ કહીએ છીએ.

સમંટંકણકંપિષ્ટં તદ્દીષમૃતસુચ્યતે ॥

યોજયેતસર્વરોગેષુ નવિકારંકરોતિહિ ॥ ૪૭ ॥

આ દરેક ઉક્ત વિષોની બરોબર ટંકણુખાર (શોધેલો) નાખી બીણું ઘુટી વચ્ચે ગાળ કરવું જેથી વિષમરેછે વા, નિર્વિષ થાયછે. પછી સમસ્ત રોગો ઉપર [યોગ્ય અનુપાન સાથે) આપવાથી કશો પણ વિકાર થતો નથી. ૪૭

વિષ સેવન કરવાની વિધિ.

વિપસ્યમારણંપ્રોક્ત મથસેવાંપ્રવચ્મ્યહમ્ ॥

શરદ્ગ્રીષ્મવસન્તેષુ વર્ષાસુચપ્રદાપયેત્ ॥

ચાતુર્માસેહેરેદ્રોગાન્ કુષ્ટલ્હતાદિકાનપિ ॥ ૪૮ ॥

પ્રથમેસર્ષાપીમાત્રા દ્વિતીયેસર્ષપદ્મયમ્ ॥

તૃતીયેચચતુર્થેચ પંચમેદિવસેતથા ॥ ૪૯ ॥

ષષ્ઠેચસપ્તમેચૈવ ક્રમવૃદ્ધ્યાવિવર્ધયેત્ ॥

સપ્તસર્ષપમાત્રેણ પ્રથમંસપ્તકંભવેત્ ॥ ૫૦ ॥

ક્રમહાનિંતથાક્ષેપં દ્વિતીયંસપ્તકંવિષમ્ ॥

(૧૩૮)

અનુપાનતંરગિણી.

યવમાત્રંવિષંદેયં તૃતીયેસપ્તકેક્રમાત્ ॥ ૫૧ ॥

વૃદ્ધ્યાંહન્યાંચદાતવ્યં ચતુર્થેસપ્તકેતથા ॥

યવમાત્રંગ્રસેત્સ્વસ્થો ગુંજામાત્રંતુકુષ્ટવાન્ ॥ ૫૨ ॥

અશીતિર્યસ્યવર્ષાણિ વષુવર્ષાણિયસ્યવા ॥

વિષંતસ્મૈનદાતવ્યં દત્તંચેદ્દોષકારકમ્ ॥ ૫૩ ॥

દદેદ્વૈસર્વરોગેષુ ઘૃતાશિનિહિતાશિનિ ॥

ક્ષિરાશનંપ્રયોક્તવ્યં રસાયનરતેનરે ॥ ૫૪ ॥

બ્રહ્મચર્યપ્રધાનંહિ વિષકલ્પેતદાચરેત્ ॥

પથ્યેસ્વસ્થમનાશ્નૃત્વા તદાસિદ્ધિર્નસંશયઃ ॥ ૫૫ ॥

વિષના મારણની વિધિ કહી હવે તેને ખાવાની વિધિ કહીએ છીએ. શરદ, ગ્રીષ્મ, વર્ષા અને વસંત ત્રરતુમાં વિષનું સેવન વિધિ પૂર્વક કરવું. વિષનું ચારમહીના સેવન કરવાથી કોઢ અને લૂતાદિ (માંકડીનું] વિષ નાશ થાયછે. પેહેલે દાહાડે વિષની માત્રા એક સરસવ બરોબર લેવી. બીજે દિવસે બે સરસવ સમાન, એમ દરરોજ સાત દિવસ સુધી વધતે જવું એટલે સાતમે દાહાડે સાત સરસવ લેવું. તદનંતર બીજા સાપ્તાહિકમાં સાત સરસવ પ્રમાણે માત્રા લેવી. ત્રીજા સાપ્તાહિકમાં ઘટતે જવું. ફરી ચોથા સાપ્તાહમાં વિષની માત્રા બરોબર રાખવી. પછી ફરી દરરોજ ચઢતે જવું પાંચમા સાપ્તાહમાં માત્રા ઘટાડી એક જવપુર પ્રમાણ રાખવી. નિરોગી મનુષ્યને જવમાર માત્રા અને કોઢ વાળાને એકરતી માત્રા આપવી, એસી સર્પના બૂઠાને અને આઠ વર્ષના છોકરાને વિષ આપવું નહિ અને જો આપે તો વિકાર પેદા થાયછે. વિષના સેવન ઉપર દરેક રોગમાં ધી અને દૂધ હિત કારકછે તથા વિષ સેવન કરનાર મનુષ્યે 'બ્રહ્મચર્ય (પુરુષે સ્ત્રી સંગનો અને સ્ત્રીએ પુરુષ સંગનો ત્યાગ કરવો) અને પથ્યથી સ્વસ્થ ચિત્તે રહે તો વિષ કલ્પની સિદ્ધિમાં કાંઈ સંશયનથી અર્થાત્ સર્વ સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાયછે. ૪૮-૫૫

અધિક માત્રાથી થતી અવક્રિયા.

માત્રાધિકંયદામર્ત્યઃ પ્રમાદાદ્બ્રક્ષયોદ્વિષમ્ ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૩૨)

અષ્ટૌવેગાસ્તદાતસ્ય જાયતેનાત્રસંશયઃ ॥ ૫૬ ॥

પ્રથમેવેગેઽદ્ધેગો દ્વિતીયેવેપથુર્ભવેત્ ॥

તૃતીયેવોરદાહઃસ્યા ચતુર્થેપતનંભુવિ ॥ ૫૭ ॥

ફેનંતુપંચમેવેગે ષષ્ટેવિકલતાભવેત્ ॥

જહતાસપ્તમેવેગે મરણંચાષ્ટમેભવેત્ ॥ ૫૮ ॥

જે ભૂલ્યે ચૂક્યે વિષ (જે ઉપર ૧૮ જાત બતાવીછે તે) ખાવામાં અધિક [હદથી વધારે) વજનથી ખવાય તો નિશ્ચય આઠ વેગ (ઉપદ્રવ) થશે. પેહલા વેગમાં ઉલટી, ધબરાટ, ખીજામાં ધૂજારી, ત્રીજામાં બચકર બળતરા, ચોથામાં જમિનઉપર બેભાન થઈ પડવું. પાંચમામાં મોઢામાંથી ફીણું નીકળવું. છઠામાં દિવાના પછું. સાતમામાં જડતા (કશાનું જ્ઞાન ન હોય તે) અને આઠમામાં મરણ નિપજેછે; માટે માત્રા આપતાં કે લેતાં ખૂબ સાવચેતી રાખવી. ૫૮

શુદ્ધ સ્થાવર વિષના ગુણ.

શુદ્ધ સ્થાવર વિષમાત્ર લુખાં, ઉન્હાં અને તીક્ષ્ણુએ એમના સુક્ષ્મ ગુણુછે. અને સ્ત્રી સંભોગ કરવા વિશેષ પ્રવૃત્તિ કરાવનાર છે તથા શરીરમાં તાત્કાળ ફેલાઈ અમલ બજાવેછે તેમ એઓનો પરિપાક જલ્દી થાયછે અને સ્થાવર વિષમાં દશ ગુણુછે.

અશુદ્ધ સ્થાવર વિષ ખાવાથી શું શું રોગ ઉપજેછે ?

વિષના લુખા પણાથી મતિને બ્રષ્ટ કરેછે સર્વ સંધિઓને શિથિલ કરેછે. વિષના સુક્ષ્મ પણા વડે શરીરના તમામ ભાગમાં ફેલાઈ જાયછે, વિષના જોરથી કામવૃત્તિ વિશેષ થાયછે. શરીરના દોષ તથા સમઘાતુઓને અને શરીરના મળને બગાડીદેછે, ક્ષેદ ઉત્પન્ન કરેછે માટે જલ્દીઅતિ ચપળતા વડે ઉપાય કરવા નહિતો મહા હાનિ કરેછે. કોઈએ દુષ્ટ બુદ્ધિ વાપરી ઝેર ખવરાવ્યું હોય તેની પરિક્ષા.

વિષ દેનાર મનુષ્યની મુખાકૃતિ તથા વાણિ અને એકા બુદ્ધાન્ન પ્રકારની થઈ જાયછે. અને તેને એવા સંબંધમાં કોઈ પૂછે તો ઉત્તર આપી શકતો નથી, મોહ પ્રાપ્ત થાયછે, બોળી શકાય નહિ અને મૂંઝાયા કરેછે, કદાચ બેજેતો મૂર્ખ સમાન બોલેછે, આંગળી વતે પૃથ્વી બોલાકરે, બેઠેલા હોય ત્યાંથી ઉઠવાનું કરેછે, ચમકતો ચારે બાજુ વારંવાર જોયા કરેછે, નિસ્તેજ ચહેરા, ટુટતાં વચન અને મોંઢું અમી

(૧૪૦)

અનુપાનતરંગિણી.

(યુ'ક) વગરનું થઈ જાય છે. એ લક્ષણોથી વિષ આપનારને ઓળખી કાઢાયો.

જંગમ વિષનાં ચિન્હો કહીએ છીએ.

જે મનુષ્યને કોઈ ઝેરી જનાવર કરડેલ હોય તો તેને નિદ્રા-
ધેન આવે. આંખ અડધી મીંચાયલી રહે છે, સર્પ સાર્નેદ્રીઓનાં સ્નાન
નાશ થાય છે, બળતરા થાય, આંખે અંધારી આવે, રોમાંચ થઈ આવે,
કરડયાના ડાંકને સ્થાને સોજો હોય છે અને અતિસાર થઈ આવે છે.
ભોગી-મંડળ-રાજલ જાતિના સર્પ કરડ્યા હોય તેનાં
લક્ષણ.

વાયુની પ્રકૃતિવાળો ભોગી સર્પ, પિત્તની પ્રકૃતિ વાળો મંડળ
સર્પ અને કફની પ્રકૃતિ વાળો રાજલ સર્પ હોય છે તેમાં ભોગી જાત-
નો સાપ જે સ્થળે કરડ્યો હોય તે સ્થળ કાળું પડી જાય છે અને વા-
યુના સર્પ રોગ દેખાય છે. મંડળ નામનો સાપ કરડ્યો હોય તો ડાંશની
જગ્યા પીળી પડી જાય છે, સોજો કામળ હોય છે અને પિત્તના ઉપદ્રવ
થઈ આવે. રાજલ જાતિનો સર્પ કરડ્યો હોય તો ડાંખની જગ્યાએ
સ્થિર સોજો પીળું ચિકણું શીણ વાળું અને જાડું લોહી નીકળે છે
અને તેને સર્પ કફના ઉપદ્રવ થાય છે.

કયા સ્થળના સર્પ કરડેલાથી મનુષ્યના જીવિતની આશા
છોડી દેવી ?

પીપળાના ઝાડનીએ, મંદિરમાં, સ્મશાનમાં, રાફડા અથવા
સાપના દર પાસે, ચારરસ્તાના ચોકઠામાં, સંધ્યાકાળમાં, ભરણી
અને મધ્યાહનમાં તથા શરીરના કોઈપણ મર્મ સ્થાનમાં જે સર્પ
કરડ્યો હોય તો તે મનુષ્યના જીવિતની આશા છોડી દેવી.

કેટલા પ્રકારના મનુષ્યને સર્પ દંશ અસાધ્ય છે ?

અજીર્ણ રોગીને, ગરમીના વિકારવાળાને, બાળકને, વૃદ્ધને, ભૂ-
ખ્યાને, ઘા વાગેલ હોય તેને, પ્રમેહ વાળાને, ગર્ભવતીને અને જેના
શરીરમાં લોહીનું દેખાવા પછું ન હોય એટલા મનુષ્યોને સર્પાદિ કરડે
તો તેને ઔષધોપચાર ત્યજી માત્ર રામ નામ રૂપી ઉત્તમ મંત્ર
સંભળાવવો જેથી ભવિષ્યમાં ઉત્તમ ગતિ પ્રાપ્ત કરે.

ઝેરી ઊંદર કરડ્યો હોય તેનાં લક્ષણો.

જે જગ્યાએ ઝેરી ઊંદર કરડી ગયો હોય તે જગ્યાએથી પી-
લારંગનું લોહી નીકળે, ગોળ ચક્રમાં થઈ આવે છે, તાવ અશ્વિ ઉત્પન્ન
થઈ આવે છે અને રોમાંચ [રૂવાટાં] ઉભાં થાય છે.

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૪૧)

પ્રાણહર ઉંદર કરડયાનાં લક્ષણ.

જે ઉંદર કરડવાથી મૂઝાં થઈ આવે, અંગમાં સોજે, શરીરનું વર્ણુ વિપરીત થાય અતિ ખેદ, તાવ, માથામાં ભાર, ઉલટી અને લાળગરવા લાગે તથા કરડેલી જગ્યાએથી લોહી વહેછે.

ઝેરી કાચડો કરડયાના વિષનાં ચિન્હ.

ગિરગટ કરડે તે જગ્યા કાળી પડી સોજે થઈ આવેછે શરીરનું વર્ણુ અનેક રંગનું બાસે, મોહ અને અતિસાર થઈ આવેછે.

વિંછી કરડયાનાં લક્ષણ લખવાની જરૂર નથી; કેમકે તેથી બાળ્યેજ કોષ્ટ અન્નપ્રયુ હશે; પરંતુ તેનાં અસાધ્ય લક્ષણો જાણવાની જરૂર છે. જે ઘણાજ ઝેરી વિંછી હોય અને તે ડાંખમારે અથવા જીભ, છાતી અને નાકમાં કે અંડકોષાદિ ગુહસ્થાનોમાં ડાંખમારે તો તે સ્થળે ભયંકર આગ ઉઠેછે, જીભથી બોલાઈ શકાય નહિ, ડાંખની જગ્યાનો માંસ કળી પડે, પુષ્કળ પ્રસ્વેદ થઈ આવે અને ઝોખા આવવા લાગેતો તે મનુષ્ય મરી જાયછે.

ઝેરી મંડુક કરડે તેના ઝેરનાં ચિન્હ.

ઝેરી ડેડકો કરડે તે સ્થળે પીડાસાથે સોજે હોયછે, તરસ લાગેછે, નિદ્રા વિશેષ આવે અને ઉલટી થયા કરેછે.

ઝેરી માંછલાં અને જળો કરડયાનાં ચિન્હો.

ઝેરી માંછલીના ડાંખથી ડાંખની જગ્યાએ બળતરા સોજે અને પીડા થાયછે અને ઝેરી જળો કરડે તે ઠેકાણે ચલ આવે, સોજે તાવ અને મૂઝાં થઈ આવેછે.

ઝેરી ગરોળી, કાનખજૂરો મચ્છર વગડાઉ મચ્છર અને

ઝેરી માખી તથા ભમરાના વિષનાં ચિન્હો.

ઝેરી ગરોળી કરડે ત્યાં બળતરા, સોજે, પીડા અને પરસેવો થાયછે. કાનખજૂરો કરડ્યો હોય ત્યાં બળતરા સોજે અને પીડા થાયછે. જ્યાં મચ્છર કરડે ત્યાં ચળ જરા સોજે અને મંદ પીડા થાયછે. વગડાઉમચ્છર કરડ્યો હોય ત્યાં લાલ ચકામાં જેવા ધા હંડા પડેછે અને ઘણી પીડા થાયછે તે અસાધ્ય ડાંખ જાણવો. ઝેરી માખી અથવા ભમરામાખી કરડી હોય ત્યાં બળતરા થાયછે, તે જગ્યા કળી પડેછે, મૂઝાં, તાવ અને ચકામાં થઈ આવેછે.

સિંહ, ચિતરો અને વરૂ વગેરે કરડ્યાં હોય તેનાં લક્ષણ.

ઉક્ત જનવરોના કરડવાની જગ્યાનો ધા પાકેછે, રસી વહેછે, અને તાવ આવેછે.

(૧૪૨)

અનુપાનતરંગિણી.

હડકાયું કૂતરું કરડે તેના ઝેરનાં ચિન્હ.

હડકાયું કૂતરું કરડ્યું હોય તે ઠંકાણે કાળું લોહી નીકળેછે, છાતી દૂખેછે, તાવઆવે, શરીર અકડાર્થ જાયછે, તરસ લાગે, ડાંખની જગ્યોએ ચળઆવે, પીડાથાય, શરીરનું વર્ણુ વિચિત્ર થઈજાય, ફેર આવે, બળતરા થાય, કળેશ ધણો થાય, કરડયાની જગ્યોએ ગાંઠ પડિ-જાય, પાકે, ફાટે, સોજે, ફેલેલો થઈ આવે અને ચિત્ત ભયભિત થાયછે. જો પાણી તેલ અને દર્પણમાં કૂતરું અને શિયાળીયાને દેખી બ્રૂમ પાડી ઉઠે અને તેઓના જેવી ચેષ્ટા કરવા લાગે તથા પાણીથી ડરેતો તે મનુષ્ય મરી જાયછે.

લૂતા (ઝેરી જંતુ માકડી આદિ) વિષનાં લક્ષણ.

લૂતાના દંશ-ડાંખથી ડાંખની જગ્યો સડેછે, લોહીવહેછે, તાવ, બળતરા, અતિસાર અને ત્રિદોષ રોગ ઉત્પન્ન થાયછે. નાના પ્રકારના કોઢ તથા મોટાં ચકામાં અને લાલ, લીલો, મૃદુ, ચંચળ સોજે હોયછે.

સ્થાવર જંગમ વિષના ઉપચાર.

પ્રથમ જે માણસના ખાવામાં સ્થાવર અથવા જંગમ વિષ આવ્યું હોય વા, દ્વેષથી કોઈએ ખવરાવ્યું હોય તો ઉલટીની દવાઓ પાવી શરૂ કરવી, પ્રસ્વેદ કઢાવવો, રેચ આપવો અને વિષમાત્ર ગરમછે માટે શિતળ ઉપચાર કરવા જેથી વિષદોષથી મુક્ત થાયછે. કહ્યું છે કે.

શીતોપચારાવાશેકાઃ શીતાઃશીતસ્થલસ્થિતિઃ ॥
વિષાર્ત્તવિષવેગાનાં શાંત્યૈસ્યુરંમૃતંયથા ॥ ૫૯ ॥

શિતળ (ઠંડા) ઉપચાર, ઠંડો શેક અને ઠંડક વાળા સ્થાનમાં સ્થિતિ કરવાથી વિષની પીડા શાંત થાયછે એ નિઃસંદેહ વાર્તાછે. ૫૯

શૂનાગતામ્રંશિશિપિચ્છ તામ્રં જહદ્વિષંવાફણિ-
મૃન્મણિંવા ॥ પ્રક્ષાલ્યતદ્વારિનીપીયચાર્ત્તોવિષંજ-
યેત્સ્થાવરજંગમાખ્યમ્ ॥ ૬૦ ॥

સીસું ત્રાંબુ અને મોરની પાખો માનમેતુ કાઢેલું નાગત્રાંબુ એ ઓની શુદ્ધ ભસ્મના સેવનથી વિષમાત્ર દૂર થાયછે, અથવા સર્પનેા મણિ પાણીમાં ઘોઈ તે પાણીના પીવાથી સ્થાવર અને જંગમ બન્ને પ્રકારનાં ઝેર દૂર થાયછે. ૬૦

મરિચંનિંવપાત્રાણિ સૈંધવંમધુસર્પિષા ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૪૩)

ઘંતિપીતાનિવેગેન વિષસ્થાવરજંગમમ્ ॥ ૬૧ ॥
 ગરંવિષંટંકણમૂષણંચ તુત્યંસમાંશંકુરુદેવદાલ્યા ॥
 રસેનાપિષ્ટોવિષવજ્રપાતો રસોભવેત્સર્વવિષૈકહંતા ॥
 નિષ્કાસ્યસંજીવતિસંપ્રયુક્તો નૃમૂત્રયોગેનચસ-
 વ્થૈવ ॥ જટાવિષેણાકુલિતંતથાન્યૈ દ્રવ્યૈર્વિષૈર્વર્ણિ-
 તમાતુરંચ ॥ ૬૩ ॥

કાળાંમરી, લીંબડાનાં પાદડાં, સિંધાલુણુ, મધ અને ધી એ-
 ઓના પીવાથી સ્થાવર અને જંગમ વિષ નાશ પામેછે. તથા વછ-
 નાગ, ટંકણુ, મરી અને મોરથુથું એ સર્વ ખરોખર લેઈ બંદાળનાર
 સમાં ઘુંટી ચાર ચાર માસા (૩૨ રતી) ભારતી ગોળીઓ બનાવી
 ખાયતો સર્વ પ્રકારનાં ઝેર નાશ કરેછે આ વજ્રપાત રસ કહેવાયછે,
 એને મનુષ્યના મૂત્ર સંગાથે વા, ગોમૂત્ર સાથે સેવન કરવાથી ભયંકર
 સાપનો ડંશ પણ સારો થાયછે અર્થાત્ સાપના ઝેરથી મુક્ત થાયછે.
 કુંદ અદિના વિષની પીડા તથા અન્ય વિષની પીડા પણ શાંત કરેછે.

તુત્યગંધરસરાત્રિટંકણૈર્વિણિતોયપરિમર્દયેદ્દદે ॥
 હંત્યયંવિષહરોનરાંબુના સ્થાવરંતદનુજંગમંવિષમ્

મોરથુથું, ગંધક, પારો, હળદર અને કુલાવેલો ટંકણુખાર એ-
 ઓને ખરલમાં વાટી કુકડવેલાના રસની ખૂબ ભાવના ઈંઈ જીવાર
 જેવડી ગોળીઓ કરી રાખવી. એ ગોળી માણસના મૂત્રમાં ઓળીને
 ખવરાવવામાં આવેતો તેથી સોમલ અફીણુ આદિ સ્થાવર ઝેર અને
 સાર્પાદિ જંગમ ઝેર પણ અવસ્ય મટેછે. ૬૪

ગોઘૃતપાનાદ્ધરતે વિવિધંગરલંચવંધ્યકર્કોટી ॥
 સકલવિષદોષશમની ત્રિશૂલિકાસુરમિજિઘ્ઘાચ
 તુત્યેનંટંકણંનૈવ મિયતેપેષણાદ્વિષમ્ ॥
 અતિમાત્રંયદાભુંકે તદાજ્યંટંકણંપિબેત્ ॥ ૬૬ ॥
 લવણંમાનુદુગ્ધેન ભાવિતંકર્ષમાત્રકં ॥
 ગવ્યેનપયસાપીતં વમિકૃતવિષનાશનં ॥ ૬૭ ॥

(૧૪૪)

અનુપાનતરંગિણી.

વાંઝ કંકોડી ગાયના ધી સાથે પીવાથી સર્વ વિષદોષ મટેછે તથા ત્રિશૂળી અને ગળજીભીના સેવનથી સર્વ વિષદોષને દમન કરેછે. મોરચું અને ટંકણુ સાથે વિષને વાટવાથી વિષ મરી જાયછે તેમજ વિષ અધિક માત્રાએ ખાવાથી વિષ વિકાર કરે તો ધીમાં ટંકણુ મેજીવી પીવાથી તાત્કાળ વિષ દોષ દૂર થાયછે. તથા એક તોલો મીઠું લેઈ તેને આકડાના દૂધની ભાવના આપવી. પછી તે મીઠું ગાયના દૂધ સાથે પીવાથી ઉલટી થઈને સર્વ વિષ નીકળી જાયછે. ૬૫-૬૭

સ્થાવર વિષના અન્ય ઉપાય.

મધ ધી મેચુંડત વિષને હરનાર ઐષધીઓતું સેવન કરાવવું તો સ્થાવર વિષનાશ થાયછે. અથવા સ્થાવર વિષવાળાને સાડીચોખા દૂધ કોદરા અને સિંધાલુણુ પથ્યછે; પરંતુ ખટાસ, મરચાં અને તેલ વગેરે કુપથ્યછે. ક્ષુધા, ક્રોધ, ભય, મૈથુન, દિવાનિદ્રા અને વિરક્ત અન્ન ભક્ષણુ પણ કુપથ્યછે.

સ્થાવર વિષ દૂર કરનાર લેપ.

કુલ પ્રિયંગુ, માલકાંકણીનીજડ, પાન, છાલ, કુલ અને બીજ અને સરસવનાં પાંચે અંગ એ સઘળાંને ગોમૂતમાં વાટી શરીરે લેપ કરેતો સ્થાવર વિષ નાશ પામેછે.

પૃથક પૃથક સ્થાવર વિષના ઉપાય.

અશ્મીણુનું વિષ.

અશ્મીણુ આત્મ હત્યા કરવામાંજ વપરાય પણ કોઈ દોષ બુદ્ધિથી કોઈની હત્યા કરવા તેને કડવાસને લીધે વાપરતા નથી. અશ્મીણુથી માણસ બેશુદ્ધ થાયછે, આખની કીકી મંકોચાઈ જાયછે નિંદ્રા ઘણી આવેછે તેને જગાડતાં પણ બીલકુલ બરોબર જવાબ દેખશકતો નથી, ચળ વધારે આવેછે, તેનો શ્વાસ અને રક્તાશય મંદગતિ ધારણુ કરેછે અને શરીરની નસો તથા શરીર શિતળ થઈ જાયછે.

અશ્મીણુ વિષનો ઉતાર.

वृहत्क्षुद्रोरसोदुग्धे पलमानंनिषेवणात् ॥

नागफेनविषंयाति तथालवणतक्रतः ॥ ६८ ॥

सर्पाक्षीमूलतोयेन घृतेनविश्वभृंगराट् ॥

वचारामठतक्रेण नागफेनविषंहरेत् ॥ ६९ ॥

મોટી રીંગણીનો રસ ચાર તોલા લેઈને દૂધ મેગાથે પાવાથી અશ્મીણુનું ઝેર ઉતરેછે. તેમજ છાસ અને મીઠુંપાવાથી પણ ઉલટી

મનુપાનતરંગિણી.

(૧૪૫)

યઘ્ન વિષ ઉતરેછે. તથા સરપંખા (ખરસાંડીઆ) નાં મૂળને પાણી સંગાથે ધસીને પાવાથી અશીષુનું ઝેર ઉતરેછે. શુંક તથા જળભાંગરો ધી સંગાથે પાવાથી અશીષુનું વિષ ઉતરેછે; તેમજ વજ્ર અને હોંગ જાસ સંગાથે પાવાથી અશીષુનું વિષ ઉતરેછે. (કપાસનું મૂળ પાણી સંગાથે ધસીને પાવું. સીતાફળીનાં પાદડાં વાટીને પાવાં. અશીષુ ખા-
ધું હોય તેના બમણાવજને હોંગ પાવી. વમન આપવું. ફટકડી અને કપાસીયાનીં મીંજેનું ચૂર્ણ પાણીસંગાથે પાવું. માલકાંકણીનાં પાદડાં પાવાં. અરીઠાનું પાણી કરી પાવું અને ઝેરકોચલાનું સત્વ યોગ્ય મા-
ત્રાએ થોડા થોડા કલાકે આપવું, ઉંઘવાદેવેનાઈ ઝેરનાં ચિન્હ કમતી પડયે જીલાબ આપવો જેથી અશીષુનું ઝેર ઉતરે છે.

ધંતૂરાના વિષના ચિન્હથી ગળામાં શોષ, કીકીમેટી થાય, રમૂતી નાશ. બકવા અને બ્રમ તથા દીપક પ્રકાશ જેવાથી વિષ વ-
ધારે જોર કરેછે.

ધંતૂરાના ઝેરનો ઉતાર.

વોળીવૃક્ષસ્યપુષ્પાણી જલેનોત્કાલ્યપાનતઃ ॥

ધતૂરસ્યવિષંયાતિ યથાલવણપાનતઃ ॥ ૭૦ ॥

વૃંતાકફલવીજસ્ય રસોહિપલમાનતઃ ॥

મક્ષણાત્શુક્તધતૂર વિષંનશ્યતિનિશ્ચિતમ્ ૭૧

કપાસનાં ફૂલ પાણીમાં ઉકાળીને પાવાથી અથવા પાણીમાં મીઠું નાખીને પાવાથી અથવા વૃંતાક ના ખીજને પાણીમાં વાટી રસ કરી ચાર તોલા બાર પાવાથી ધંતૂરાનું ઝેર નાશ પામેછે. (તથા તા-
દળમનાં મૂળ અથવા ગજો પીવાથી અથવા કપાસના પચાંગને વાટી પીવાથી ધંતૂરાનું વિષ નાશ પામેછે. સમુદ્રફળને ઝૌમૂત્રમાં ધસી પી-
વાથી, દહી ભાત અને વજના ખાવાથી, દૂધ સાકર પીવાથી. તેલ અને ઉન્ડું પાણી પીવાથી દૂધમાં દ્રાક્ષનાખી ખીર કરીખાવાથી, રાતા ઝેરંડાનાં મૂળ પાણીમાં વાટી પીવાથી, ગાયનું ધી પીવાથી, હરડે ખાવાથી, સાકર પીવાથી, બૂરાકોહળાના રસમાં ગોળનાખી પીવાથી ધંતૂરાનું ઝેર નાશપામેછે.) ૭૦-૭૧

સોમલના ઝેરનાં ચિન્હો.

સોમલ જેના ખાવામાં આવ્યો હોય તેને એક કલાકે ઝેરનાં ચિન્હો જણાયછે, સોમલ ક્ષોબક વિષછે. પ્રથમ પેટમાં પીપડીના

(૧૪૬)

અનુપાનતરંગિણી.

બાગમાં બળતર, દુખાવો, મોઢામાં મોળ, હલટી અને પછી દરદ સાથે ઝાડો મરડાની માફક થાયછે, તથા કરાંઝવું પડેછે, ઝાડો બહુધા પીળારંગનો થાયછે, પેસાળે બળતરા થાયછે, ગળું આવી જાયછે, તરસ ધણી લાગેછે આંખે લાલ અને લાલથાયછે, માથું દુખે, નાડી શ્વાસ અને રક્તાશ્ચ ઉતાવળાં ચાલેછે, બેચેની વિશેષ રહેછે, હાથેપગે ગોટલા ચઢેછે, આંચકીની માફક હાથવળેછે, શક્તિ હીન થાય અને ખુદ્ધિ છેવટ પર્યંત વિકાર રહિત રહેછે. આ ઝેરની નિશ્ચાનીઓ કોલેરાની નિશાનીઓને મલતીછે માત્ર આંખમાં પેટમાં અને કંઠમાં અતિસે અગ્નિ બળેછે, પેટમાં કપાચ તથા અમળાયછે તેટલાં ચિન્હો કોલેરા કરતાં વધારે હોયછે. તેમ કોઈ કોઈ માણસને બિન્ન બિન્ન લક્ષણો પણ થાયછે; પરંતુ ધણાંખરાં ચિન્હો મળતાંજ હોયછે, માત્રા બે મહાભારથી બે ત્રણ કલાક અગર દશવીસ કલાકમાં સ્વધામ પહોંચેછે. મરણ નિપજેછે (વિશેષ ખુલાસો અન્ય અથોથી જાણવો)

સોમલના ઝેરના ઉપાય.

હલટી થતી હોયતો કીક નહીતો હલટી થવાની દવા જલ્દી આપવી, સૂક્ષ્મ જીલાળ આપવો, શોષ વધારે પડતો હોયતો દૂધ અરધી ઠંડુંકરી અથવા અરધ અથવા દૂધ અને યુનાનું નીતારેલું પાણી સમાન ભાગે ઠંડું થયેલું ઉપયોગમાં લેવું, લીંબુ નારંગી વગેરેનું સરખત પીવરાવવું. તથા—એવસ્તુઓ નમળેતો જે યોગ્ય ચીજો મળેતે ઉપયોગમાં લેવી અને પછી નીચે લખેલી દવાઓ પાવી—

સોમલના વિષનો ઉતાર.

સિતયાસહપાતવ્યો રસસ્તંદુલીયકસ્યચ ॥

તસ્માન્મલ્લવિષંયાતિ યથાનિંબુનિષેવણાત્ ૭૨

સાકર અંગાથે તાદળજનો રસ પાવાથી અથવા લીંબુ ચૂસવાથી પણ સોમલનું ઝેર નાશ થાયછે. (અથવા કાથાનું પાણી વરંવાર પાવું. ખેરસાર ગાયનું દૂધ અને સાકર થોડી થોડી વારે ૧ પોહોર સુધી પાવું. મરેઠી વાટી ઉકાળીને પાવી. ગાયનું દૂધ સેર ૧૧ અને સાકર તોલા ૮ નાખી પાવી. કપાસનો રસ સાકર અંગાથે પાવો. કારેલીનો રસ ૩. ૪ ભાર તાદળજનો રસ ૩. ૪ ભાર અને ધી ૩. ૨ ભાર ૭ દિવસ સુધી પાવો. પાકું તરબૂજ તથા સાકર ખવરાવવી. ઉંટીયું જીંડું પાણીમાં વાટી ગાળી લેખ મુગલાઈ બેદાણા, દહી અને ગુલાબ જળ મિશ્રકરી પાવું, સરગવાની છાલનો રસ તોલા ૪ અને

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૪૭)

ગાયનું દૂધ તોલા ૨૦ એ બન્નેને એકત્ર કરી પાવું, કડવા લીંબડાના પાદડાંનો રસ પાવો, માંખણ તોલા પાંચબારમાં ૬ માસા મરીનું ચૂર્ણનાખી ખવરાવું તો સોમલનું ઝેર નાશ પામેછે.

ઢોરને સોમલનું ઝેર ચઢ્યું હોય તેના ઉપાય.

આસોંદનાં મૂળીયાં છાસમાં વાટી તેમાં ચિકાકાઇનાં એ અથવા ચાર બીજનું ચૂર્ણ નાખી પાવું તથા કેળનો પાસેર રસ પાવો જેથી ઢોર સોમલના વિષ રહિત થાયછે.

ભાંગ, કછુર, ઝેરકોચલાં, નેપાળા, ભિલામાં, આકડો, ચણાહી, કૌચ, અને સોપારીની વિક્રિયાના ઉપાયો.

ભાંગ વધારે ચઢી હોયતો—દહી અથવા છાસ કિંવા દહીં અને ખાત તથા જમફળ. વાટેલી તૂવરની દાળ. અને ગાયનું દહીં સુંદના ચૂર્ણ મંગાથે ઉપયોગમાં લેવું

કછુર ખાવામાં આવી હોયતો કાભેરાજેવાં ચિન્હો થાયછે તે ઉપર માંખણ આપવું. દૂધ અથવા દહીંમાં સાકર નાખી ખવરાવવી તેથી તેના વિષની શાંતિ થાયછે. તથા હળદરને ગૌ દૂધમાં વાટી સાકર મેળવી પાવાથી કછુરના પંચાંગનું વિષ દૂર થાયછે.

ઝેરકોચલાંના ઝેરનાં ચિન્હો ધનુર્વાત કર્તાછે, ઉજ્જછે, તેના ઉપાય માટે યોગ્ય માત્રાએ અરીણુ અથવા કસોરલ હાર્દડૂટ નામનામની ઈંચેજી દવા આપવાથી તેનું વિષ નાશયાય.

નેપાળાના વિષ માટે એલચી ગાયના દહીંમાં વાટી પાવી, ધાણાનું ચૂર્ણ સાકર દહીંમાં નાખી પાવું તથા જીરું અને સાકર કિંવા સાકર અને ધાણા પલાળી વાટી પાણી કરી પાવા અથવા ભાંગ સાકર વાંટીને પાવી અને ધી યુક્ત હલકું ભોજન કરાવવું જેથી નેપાળાની વિક્રિયા દૂર થાયછે.

ભિલામાના વિકારે ઉપર ૧૦૦ વાર કાસાની થાળીમાં ઘો-ચેલું ધી શરીરે ચોળવું તથા સરસવ, તાદળજે અને માંખણ તેઓનો સ્પેષ કરવો, દારૂહળદર, સરસવ, નાગરમોથ અને માંખણનો

હરતાલ, મણ્ણશિલ, રસકપૂર, જંગાલરંગ એ સગળાનાં ચિન્હો ધણાંખરાં સોમલને મળતાં છે અને તેના ઉપાયો પણ સોમલ વિષ નિવારણ પ્રમાણેજ કરવા. રસ, ઉપરસ ધાતુ અને ઉપધાતુ એઓના ઝેર-વિક્રિયાની શાંતિના ઉપાયો પાછળ આવી ગયાછે જેથી અત્રે તે શિવાય અન્ય વિષના ઉપચાર લખેલાછે.

(૧૪૮)

અનુપાનતરંગિણી.

લેપ કરવો. માંખણ તલ અને દૂધનો લેપ, બકરીનું દૂધ વા, ખોપરેલ ચોળવું, કોથમી વાટી ચોપડવી, બદામનો મગજ ધસી ચોપડવો, દૂધની મલાઇ અને સાકર ચોપડવી. તલ તથા કાળીમાટીને ખારીક વાટી બિલામાથી ઉપડેલા ડાઘ ઉપર ચોપડવી. જેઠીમધ, મોથ, કોઠનાં પાંદડાનો લેપ કરવો. જેઠીમધ, તલ, માંખણ અને દૂધનો લેપ કરવો, આસુંદરાની છાલ તથા પાનનો લેપ કરવો, બેહડાની મીંજનો લેપ કરવો, ટોપડું અથવા ટોપડુંને તલ ખાવા અને કાળા ડાઘ ઉપર ખોપરેલ ચોપવું.

આકડાના વિષ ઉપર આબલીનાં પાદડાં વાટી લેપ કરવો તથા દૂધ સાકર પીવું. અને તલ, તથા ધરોને બકરીના દૂધમાં વાટી લેપ કરવો.

ચણેડીના વિષ ઉપર—તાદલખનો રસ અને સાકર પીવી તથા ગાયનું દૂધ અને સાકર પીવી.

કૌયચ વિષ ઉપર—ધી સાકર અને મધ એકત્ર કરી પીવું તથા ધીનો માલેસ કરવો અથવા ભેંસના છાણનો લેપકરી ઠંડાપાણી-એ નાહી નાખવું.

સોપારીની વિક્રિયા ઉપર—ગોળખાવો અથવા સાકરનું પાણી પીવું. વા, ઠંડુપાણી પીવું. કિંવા નખલાનું ચૂર્ણ ફાકવું જેથી સોપારીનો વિકાર નાશ થાયછે.

અથ જંગમ વિષના ઉપાય.

તત્ર સર્પદંશના ઉપચાર.

कार्यासद्यःसर्पदंशे मणिमंत्रौषधक्रिया ॥

अचित्योहिप्रभावोस्ति मणिमंत्रौषधस्ययत् ७३

वृषराशिस्थेसवितरिशिरीषतरुबीजमेकमश्नुवते ॥

सनरःखगपतितुल्योनदश्यतेसर्पसंचयैःसर्वैः ७४

कुलिकामूलनस्येन कालदष्टेपिजीवति ॥

तंडुलीयकमूलंहि पिष्टंतंडुलवारिणा ॥

सव्योषपीतमान्नंतु निर्विषंकुरुतेनरम् ॥ ७५ ॥

घृतमधुनवनीतं पिप्पलीशृंगवेरं ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૪૯)

મરિચમપિચદદ્યાત્ સપ્તમસૈધવંચ ॥

યદિભવતિસરોષંતક્ષકેનાપિદષ્ટો ॥

ગદમિહચ્છીપીત્વા નિર્વિષસ્તત્ક્ષણેન ॥ ૭૬ ॥

જયપાલસ્યમજ્ઞાનં ભાવયેન્નિબુકદ્રવૈઃ ॥

૬૭ ॥

મનુષ્યલાલયાઘૃષ્ઠા તત્તોનેત્રેતયાંજયેત્ ॥

૭૮ ॥

કળાસૈધવતુત્થંચ મરિચનીંબ્બીજકૈઃ ॥

૭૯ ॥

સર્પ કરડયા ઉપર જલદી મણિ, મંત્ર અને ઔષધી વગેરેના પ્રયોગો કરવા જોઈએ; કારણકે મણિ, મંત્ર અને ઔષધીઓનો અભારીક પ્રભાવ કાંઈ ઔરજ પ્રકારનો છે. જ્યારે ઘખરાશીના સૂર્ય થાય તે વખતેજ જે પુરૂષ કારિયાશરસતું એક ખીજ ગળીઅથ તો તે પુરૂષ ગુરૂડની માફક સર્પ સમૂહમાં નિઃશંક પણ ખેલેછે અર્થાત્ તેને સાપ કરડતોજ નથી. તથા કાકદીનીના મૂળનો નાશ લેવાથી સર્પનો કરડેલો પણ જીવેછે. અથવા તાદળગ્નનાં મૂળ ચોખાના ઘોવણુ સંગાથે વાટી પીવાથી સર્પ વિષયુક્ત મનુષ્ય તત્કાળ નિર્વિષ થાયછે. તેમજ ધી, મધ, માંખણુ, પીપર, આદુ, મરી અને સિંધાલુણુ એ સાત ઔષધીને ઝીણીવાટી પીવાથી ક્રોધસહીત કરડેલો તક્ષક નાગ પણ તત્કાળ ઉતરેછે. અથવા નેપાલાની મીંજોને લીંબુડાના રસની રૂ ભાવના આપવી અને મનુષ્યની લાળ ગંગાથે ધસી તેનું અંજન કરે તો તે મનુષ્ય સર્પ વિષથી મુક્ત થઈ જીવેછે. તથા પીપર, સિંધાલુણુ, મોરચુથુ, મરી, લીંબોળીઓની મીંજ એ સર્વને વાટી લીંબુનારસમાં ગોળી બનાવવી તેનું નેત્રમાં અંજન કરવાથી સાપનું ઝેર ઉતરેછે. [પુષ્પનક્ષત્ર અને રવીવારનો જોગ જે દીવસે હોય તે દિવસે ઘોળી સાંટોડીની જડ લાવી ચોખાના પાણી ગંગાથે વાટી પીએ તો સાપનું વિષ નાશ થાયછે. વા, સરસના ફૂલના રસની સરગવાના ખીજોને ભાવના ૭ દેવી બાદ તેનું નેત્રમાં અંજન કરેતો સાપનું વિષ દૂર થાયછે.) ૭૩-૭૯

(૧૫૦)

અનુપાનતરંગિणी.

વીંછીના ઝેરના ઉપાય.

કકોટિકાર્કયોશ્ચૂર્ણ નાગફેનસનાગરં ॥

સૂર્યદુર્ગધેનગુટિકા વૃશ્ચિકાદિવિષાપહા ॥ ૮૦ ॥

આરક્તવૃત્તાપામાર્ગ પત્રંશુક્તંતદૈવહિ ॥

વૃશ્ચિકેનનરંવિદ્ધં કુરુતેસુખિનંમૃશમ્ ॥ ૮૧ ॥

પાનીયપિષ્ટજૈપાસ કલ્કલેપેનસર્વથા ॥

વિષંવૃશ્ચિકવિદ્ધસ્ય મસ્મીભવતિસર્વથા ॥ ૮૨ ॥

કંકાડી તથા આકડાનું મૂળ, અશીણુ અને સુંઠ સમાન ભાગે લેઈ ચૂર્ણ કરી આકડાના દૂધમાં તેની ગોળા વાળી સૂકાવી લેઈ કાર્ય વખતે પાણીમાં ધસી વીંછીના ડંખ ઉપર ચોપડે તો તેનું ઝેર નાશ પામેછે. અથવા ગોળ પાંદડાંવાળા રાતા અંધાડાનાં પાંદડાં ખાવાથી તત્કાળ વીંછીનું ઝેર ઉતરેછે, તેમજ નેપાળાને પાણીમાં વાટી વીંછીના ડંખ ઉપર લેપ કરવાથી તેનું વિષ નાશ થાયછે. [નવસાદર અને કલ્કી-યુતો જરા પાણી સાથે હથેળીમાં મસળી સુંઘાડવો. તથા નવસાદર વાટી તેનો ડંખ ઉપર લેપ કરી જરા શેક કરવો. અથવા મીણુ સિંદૂર અને મેરપાંખના ચાંદલાની ડંખને ધુણી આપવી, અથવા આમલીનો કચુકો શેકી અથવા ધસી ડંખઉપર ચ્હોટાડી દેવો, અથવા વજને ચાવી જમણા ભાગમાં વીંછી કરડયો હોયતો ડાબા કાનમાં અને ડાબા ભાગમાં કરડયો હોયતો જમણા કાનમાં કૂંક મારવાથી વીંછીનું ઝેર નિશ્ચે ઉતરેછે; પરંતુ એટલું યાદ રાખવું કે વજ ચાવનાર મનુષ્યના મોઢામાં કોઈ કકારની ચાંદી અગર ફાદલા ન હોવા જોઈએ નહીતો. નુકસાન થાયછે, અથવા પલાસપાપડો આકડાના દૂધમાં ધસી ડંખ ઉપર ચોપડવો, તથા નવસાદર અને હરતાલ પાણીમાં વાટી ડંખ ઉપર ચોપડવાં તો વીંછીનું ઝેર ઉતરી જાયછે, આ ઉપાયો અનુભવે-લાછે પણ દેશ અને પ્રકૃતિ વિચારી ઉપયોગમાં લેવા.) ૮૦-૮૨

ઝેરી ઊંદર કરડયો હોય તેના વિષનું નિવારણ.

ચૂલા ઉપરનો ધૂમસ, મજ્જા, હળદર, સિંધાલુણ પાણી સંગાથે વાટી કરડેલી જગ્યેએ લેપ કરવો, સાંપની કાંચળીની દિવસ ૩ ધૂણી દેવી; અને પથ્થ પાળવું; તથા ઉંદર કરણીનાં પાંદડાંનો રસ એ તોલા સુધી પીવો તથા ચોળવો અથવા તેનાં મૂળીયાં ગાયના દૂધમાં વાટી ૭ દિવસ પીવાં. અથવા તુલસીના રસમાં અશીણુ ધુટી શરીરે અને

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૫૧)

ઉંખે લેપ કરવો. તેમજ મેંદીનાં ફૂણાં પદડાનો રસ તોલા ૨ અને ઘી તોલો ૧, એ બન્ને એકત્ર કરી પીવાં. અથવા જીંદરની લીડીઓનો ઉંખ ઉપર લેપ કરવો જેથી ઝેરી જીંદરનું વિષ નાશ થાયછે.

ખડમાંકડી કાનખજૂરો લુતા, મધમાખ, ભમરી, માછલી અને રૂડકાના ડંખના ઉપાય.

મરિચનાગરોપેતં સિન્ધુસૌવર્ચલાન્વિતં ॥

ફણિવલીરસૈલેપા હંતિતદ્વરટીવિષમ્ ॥ ૮૩ ॥

કાળાંમરી, સુંઠ, સિધાલુણુ અને સંચળ એટલાને નાગરવેલ પાનના રસમાં ઘુટી લેપ કરવાથી માકડીકુકડી વા, ખડમાકડીનું વિષ નાશ થાયછે. (સાડીઓખા અને ઘરો વાટી લેપ કરવાથી પણ મટેછે.) ૮૩

લેપપ્રદીપતૈલસ્ય સર્જૂરવિષનાશનઃ ॥

હરિદ્રાદ્યલેપો વા સર્ગૈરિકમનઃશિલઃ ॥ ૮૪ ॥

દીવો ઓલાઇ ગયા પછીનું બચેલું તેલ ચોપડવું તથા હળદર અને દારૂહળદરનો લેપ કરવો અથવા સોનાગેર અને મણસલનો લેપ કરવો જેથી કાનખજૂરો કરડયાનું વિષ નાશ થાયછે. ૮૪

રજનીદ્વયમંજીષ્ઠા પતંગગજકૈશરૈઃ ॥

શીતાંબુપિષ્ટૈરાલેપઃ સર્વલૂતાવિષાપહઃ ॥ ૮૫ ॥

સ્યોન્યાકહિમકુષ્ઠાનિ સારિવાસમભાગિકા ॥

લૂતાવ્યથાહરોલેપઃ સદ્યઃપ્રત્યયકારકઃ ॥ ૮૬ ॥

હળદર, દારૂહળદર, મજૂઠ, પતંગનુંલાકડું અને નાગકેશર એ-ઓને ઠંડા પાણીથી વાટી લેપ કરવો. તથા લોધર, કપૂર, ઉપશેટ અને ઉપજસરી એ સર્વ સમાન લેઈ પાણીમાં વાટી લેપ કરવાથી સર્વ જાતની લૂતાનાં (ઘાસમાં ઉપજતાં ઝેરી જંતુઓ લીલાચંચની માંકડી વગેરેનાં) ઝેર નિશ્ચે નાશ થાયછે. ૮૫-૮૬

મધમાખના ડંખ ઉપર—કેશર તગર અને સુંઠ પાણીમાં વાટી લેપ કરવો અથવા માટી કે રાફડાની માટીનો પાણી સંગાથે લેપ કરવો જેથી મધમાખીના ડંખનું ઝેર કમતી થશે અથવા જો-બૂત સંગાથે ત્રિફળાનો લેપ કરવાથી નાશ થશે.

(૧૫૨)

અનુપાનતરંગિણી.

બમરા બમરીના ડંખ ઉપર—સુંદ, ક્યૂતરની હમાર, હરતાલ અને સિંધાલુણ એઓને બીજોરાના રસમાં ઘુંટી લેપ કરવો અથવા બેસતું માખણ ચોપડવું જેથી બમરા બમરીના ડંખ ની પીડા નાશ થાયછે.

માછલાના ડંખ ઉપર—મોરપીંછાના ચાંદલાની ધૂણી દેવી અથવા કાળા બરના કલકમાં ધી નાખી કવાથ કરી તેનો લેપ કરવો જેથી માછલાનો ઝેરી ડંખ નાશ થશે.

ઝેરી ડડકો કરડયો હોયતો—સરસનાં બીજ ઘોરના દૂધમાં વાટી લેપ કરવો જેથી આરામ થાશે.

ગરોળી જળો કાચડો કરડયો હોયતેના વિષના ઉપાય.

કારેલીનું મૂળ ઘસી ચોપડવાથી ગરોળીનું ઝેર મટેછે, જવનો લોટ ચોપડવાથી જળોનું ઝેર મટેછે, આકડાનું મૂળ ઠંડાપાણીમાં વાટી લેપ કરવો તથા નાળીએરનો કુણો ગરમ પાણીમાં ઘસી તેમાં આમળાં નાખી ઉન્ટો કરી લેપ કરવાથી ઝેરી કાચડાનું ઝેર મટેછે.

હડકાયા કૂતરાનું ઝેર મટવાના ઉપાય.

जलवेतसपत्रंतु मूलंकुष्टंपचेज्जलैः ॥

सक्वाथःशीतलःपेयः परमश्वविषापहः ॥ ८७ ॥

असनजटाजलपिष्टंयःस्वादतिमातुलुंगफलमेकम्
उन्मत्तसारमेयप्रभवंविषमस्यनाशयति ॥ ८८ ॥

मुंडीपंचांगचूर्णतुगोमूत्रेणसमंपिबेत् ॥

तस्माच्छ्वानविषंयातियथापापंप્રभુस्मृते ॥ ८९ ॥

જળવેતસનાં પાદડાં અને મૂળ તથા ઉપલોટ એઓનો કવાથ બનાવી ઠંડોકરી પીવાથી હડકાયા કૂતરાનું ઝેર મટેછે; તથા વિન્યસાર, જટામાસી પાણીમાં વાટી તે પાણીની સંગાથે બીજોરાનું એક બીજ ખાય તો હડકાયા કૂતરાનું ઝેર નાશ પામેછે. અથવા બોડીઆ કલારના પાંચેઅંગ (ફૂલ, ફળ, પાંદડાં મૂળ અને ડાળાં] લેઈ તેનું ચૂર્ણ કરી ગાયના મૂત્ર સંગાથે પીવાથી જેમ પરમાત્માનું રમણ કરવાથી પાપ નાશ થાયછે તેમ હડકાયા કૂતરાનું ઝેર નાશ થાયછે. (અથવા જે જગ્યોએ હડકાયલા કૂતરે અથવા હડકાયા શિયાળે બચકું બર્ધુ હોય તે જગ્યોનું ભાહી કાહાડી નંખાવવું અથવા તે રથળ

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૫૩)

ડામીદેવું અથવા ધંતૂરાનો રસ ૧૧ તોલો તેટલુંજ આકડાનું દૂધ તથા ધી લેષ એએને એકત્ર ઘુટી કરડેલી જગ્યોએ લેપ કરેતો હડકાયા કૂતરાનું ઝેર નાશ પામેછે. અથવા ધંતૂરાના ખીજ સહિત ફળને તાદળજનના મૂળના રસથી વાટી અથવા ગલજીભીના રસથી વાટી લેપ કરેતો હડકાયા કૂતરાનું ઝેર નાશ પામે અથવા કૂકડાની વિષાનો લેપ કરેતો સ્વાન વિષ નાશ પામેછે. અથવા તાદળજનનાં મૂળ તુળસીનાં મૂળ અને વજ એખાના ધોવણું સંગાથે દિવસ ૭ પીવાથી દિવાના કૂતરાનું ઝેર નાશ પામે અથવા તાદળજનના મૂળનો રસ ધી અને દારૂડી [સત્યાનાશી-ચોખ] એકત્ર કરી દિવસ ૭ પીએ અથવા કડવી તૂખડીની જડ એક તોલો સુંઠ અને મરી એક તોલો લીંબો. જાની મીંજે એક તોલો શોધેલા નેપાળા સવાળે તોલા, નસોતર પોણા બે તોલા, એ સઘળાને ઝીણું વાટી દસ આની ભાર ગોળ નાખી ગોળીઓ વાળી ગોળી ૧ ઉંદા પાણી અંગાથે દિવસ ૭ તથા ૧૨ પીએ અથવા કડવી તૂખડીનું મૂળ, હિંગજોડ, શોધેલો નેપાળો, મરી, કૂલાવેલો ટંકણ એ સઘળાં સમાન ભેઈ તાદળજનના રસમાં ઘુટી એએ રતી ભારની ગોળીઓ વાળવી, ગોળી ૧ ઉંદા પાણી અંગાથે દિવસ ૭ ખાયતો હડકાયલા કૂતરાનું ઝેર નાશ થાય અથવા કરડયું હોય તે ભાગ ઉપર આ જ ગોળી નરમૂત્રમાં ધસી ચોપડે તો પેસાખ દ્વારા જંતુ નીકળી સ્વાન વિષ નાશ થાયછે.] ૮૭-૮૯

કાચનીભૂકી અથવા ગ્યાસલેટ તેલની વિક્રીયાના ઉપાય.

કાચની ભૂકી ખાવામાં આવી હોય અથવા દ્રેષ ખુદિથી કાઠએ ખવરાવી હોય તો તેનાથી આંતરડામાં વ્યાધિ, તાવ, ઉલટી, જીભાખ, પેટચઠવું તથા ફૂખવું, તરસ અને બળતરારદિ વિકારો થાયછે તે ઉપર પુષ્કળ સતોડું દહીં તથા દૂધ મલાઈદાર અને આંબલી વગેરે પીવાં. એડાનાં મૂળ વાટી પીવાં. નવસાદર અને ગોપીચંદન પીવું. ઉલટી કરાવવી, રેચ આપવો અને રિનગ્ધ પદાર્થોનું સેવન કરાવવું જેથી આરામ થાય છે.

કેરોસીન (ગ્યાસલેટ તેલ પીવામાં આવ્યું હોયતો) ગરમાળાનો ગોળ તોલા ૫ પાણી અંગાથે ચોળી પાઈ દેવો, બાદ પાસેર દૂધ પાવું અને ઉપરા આપરી મીઠા તેલના કોગળા કરવવા જેથી તેનો વિકાર દૂર થાય છે. ઈતિ વિષ જ્ઞેદ પ્રકરણ સમાપ્ત.

હવે અજીર્ણ બેદ અને તેના ઉપચાર કહીએ છીએ.

અજીર્ણપ્રભવારોગા સ્તદજીર્ણચતુર્વિધમ્ ॥

(૧૫૪)

અનુપાનતંત્રગિણી.

આમવિદગ્ધવિષ્ટબં રસાજીર્ણચતુર્થકં ॥ ૧૦ ॥

આમેચોષ્ણોદકંપેયં દગ્ધેચોદરસ્વેદનં ॥

વિષ્ટબ્ધેરેચંનચૈવ શયનંરસશેષકે ॥ ૧૧ ॥

ઘૃતાજીર્ણેદિનેપંચ તૈલેદ્વાદશકસ્તથા ॥

થિતિસંખ્યાપયસ્યુક્તા દધિજેવિંશતિસ્તથા ૧૨

મનુષ્યો અજીર્ણના રોગને દિસાજીર્ણમાં ગણતા નથી પણ તે રોગથી મોટા રોગોનાં મૂળ રોપાય છે માટે અવશ્ય ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે અજીર્ણ રોગના આંપતાં ઉપાયો લેવાથી ખીજા બંધકર રોગો ભાગ્યેજ થવા પામેછે. તે અજીર્ણ રોગ ચાર જાતનોછે એટલે આમાજીર્ણ, વિદગ્ધાજીર્ણ, વિષ્ટબ્ધાજીર્ણ અને રસાજીર્ણ. આમાજીર્ણમાં ઉન્નું પાણી, વિદગ્ધાજીર્ણમાં સ્વેદન (શેક-પસીનો) વિષ્ટબ્ધાજીર્ણમાં જીલ્લાય અને રસશેષકાજીર્ણમાં શયન ઉપચોગમાં લેવાથી ફાયદો થાયછે. તેમજ ધી ખાવાથી અપચો થયો હોય તો પાંચ દિવસે, તેલનો અપચો ૧૨ દિવસે, દૂધનો ૧૫ દિવસે અને દહીંનો ૨૦ દિવસે જીર્ણ થાયછે અર્થાત્ ત્યાર પછી તેનો અપચો મટેછે. હવે અજીર્ણના ઉપાય કહીએ છીએ—

પિષ્ટાન્નંસલિલેપ્રિયાલુપ્પલજેપથ્યાહિતામાષજે ॥

સ્વાંડંક્ષીરભવેતુતક્રમુચિતંકોષ્ણાંબુકાર્લિંગજે ॥

મસ્યંચૂતફલેત્વજીર્ણશમનંમધ્વમ્બુપાનાત્યયે ॥

તૈલેપુષ્કરજેકટુપ્રશમનંશેષાંસ્તુબુદ્ધયાજયેત્ ૧૩

રોટલી તથા મેદાની પૂરી ખાવાથી અપચો થયો હોય તો શિતળ સુંદર જળ (પાણી) પીવું. ચારોળી અથવા રાયણ ખાવાથી વિકાર થયો હોય તો હરડે ખાવી. અડદનાં પદાર્થ ખાવાથી વિકારજણાય તો ખાંડ ખાવી. દૂધ પીવાથી અજીર્ણ થાય તો છાશ પીવી. તરબૂજના અજીર્ણમાં ઉન્નું પાણી પીવું. માછલાં ખાવાથી અજીર્ણ થાય તો કેરી ચૂસવી. દારૂના વિકાર ઉપર મધ અને પાણી મેળવી પીવું. કમળકાકડીના અજીર્ણ ઉપર સરસીયું પીવું અને આકી વિકારો ઉપર વૈધ પોતાની મરજી મુજબ અનુપાન આપી અજીર્ણનો નાશ કરે. ૯૩

ઉષ્ણોદકંઘૃતાજીર્ણે તૈલાજીર્ણેચકાજિકમ્ ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૫૫)

ગોધૂમેકર્કટીશ્રેષ્ઠા કદલ્યામ્રફલેષ્ટમ્ ॥ ૧૪ ॥
 દાડિમામલકતાલતિન્દુકી બીજપૂરલવલીફલા
 નિચ ॥ વાકુલંફલમતીવપાચયેત્પાકમેતિબકુલં
 સ્વમૂલતઃ ॥ ૧૫ ॥

ધીના અજીર્ણ ઉપર ઉન્હું પાણી પીવું. તેલના અજીર્ણ ઉપર
 કાંજ પીવી. ઘડુના અજીર્ણ ઉપર કાકડી. કેલાના અજીર્ણ ઉપર કેરી
 [અથવા એલચી) ખાવી. દાડિમ, આમલી, તાડફળ, તિન્દુક અ-
 ને ખીજોરાના અજીર્ણ ઉપર એલસરીનાં ફૂલ ખાવાં અને એલસરી-
 ના અજીર્ણ ઉપર એલસરીના ફળ ખાવાં તે તેના વિકાર મટેછે. ૯૫

અમ્રાતકોદુંબરિપિપ્પલીનાં ફલાનિચપ્લક્ષવટાદિ-
 કાનાં ॥ વિશ્વૌષધંપર્યુષિતોદકેન સૌવર્ચલેતામ્ર
 ફલસ્યપાકમ્ ॥ ૧૬ ॥ ગોધૂમમાષૌહરિમંથમુદ્ગૌ
 યવાસતીનાંકિતવોનિહંતિ ॥ યન્માતુલુંગીફલ-
 મેતિપાકં ક્ષણેનસોયંલવણાનુભાવઃ ॥ ૧૭ ॥
 નાગરંહરંતિબિલ્વજાંબવં પાચયેન્મધુરિકાકપિત્થ
 જમ્ ॥ સર્વથૈવસકલામનીહંત્રી પ્રીતયેન્નિજનની
 ગદિતાસા ॥ ૧૮ ॥

આંખો, ગૂલર (જંબરો), પીપર, પાકર અને વડ એઓનાં ફળ
 ખાવાથી અજીર્ણ થાય તે સુઠતું ચૂર્ણ પાણી સાથે પીવું. કેરીના
 અજીર્ણ ઉપર સંચળ ફાકવો, ઘડુ, અડઃ, ચણા, મગ, જવ, અને
 વટાણા એઓથી ચયલા અજીર્ણ ઉપર ધંતૂરાનો રસ પીવો. અથવા
 ખીજોરાના રસ અંગારે સિંધાલુણ ખાવું. ખીજાં તથા જમ્બુનાઅજી-
 ર્ણ ઉપર સુઠ ખાવી. કાઠના અજીર્ણ ઉપર વરીયાલી ખાવી. વરી-
 યાલી વિશેષે કરીતે તમામ એષંધીઓને પચાવનારછે, વ્યાધિનોનાશ
 કરનાર અને જઠરાગ્નિને વધારનારછે. ૯૫-૯૮

પિશિતપનસયોસ્યાદામ્રબીજેનપાકઃ કૃશરમહિ
 ષયોષિત્ક્ષીરયોઃસૈધવેન ॥ ચિપટપરિણતિઃસ્યાત્પિ

(૧૫૬)

અનુપાનતરંગિણી.

વ્પલીદીપ્યકાભ્યા મપહરતિતુષાંબુદૈદલાનામજી
ર્ણમ્ ॥ ૧૧ ॥

કર્પૂરપૂગીફલનાગવલ્લી કાશ્મીરજાતીફલજા-
તિકોષે કસ્તૂરિકાશેલુકનાલિકેર ફલંપચત્યા
શુસમુદ્રફેનઃ ॥ ૫૦૦ ॥

માંસ અને પનસના અછું જીપર આખાની ગોટલી ફાકવી,
અડદ, તલ અને ચોખાની ખીચડીથી તથા ભેંસના દૂધથી અછું
થયું હોય તો સિંધાલુણ ખાવાથી મટેછે. ચિરવાનું અછું પીપર
અને અજમાથી નાશ થાયછે. કઠોળ અખાદિકથી અછું થયું હોય
તો કાંજથી મટેછે. કપૂર, સોપારી, તાંબૂળ, કેશર, જાયફળ, જાવંત્રી,
કસ્તૂરી, બેહેડાં અને નાલીયર એઓના અછું જીપર સમુદ્રેષુ
ખાવું. ૯૯-૫૦૦

શ્યામાકનીવારકુલત્થષષ્ટિ નિષ્પાવકંચુર્દધિમંડમ
સ્તુ ॥ ચિંચાકુલત્થૌતિલતૈલયોગો ॥ જટાબ્દના
દસ્યનિહંત્યથામ્રમ્ ॥ ૧ ॥ કશેરુશૃંગાટમૃણાલ
મુદ્રા સ્વર્જરસંઢાહ્યપિનાગરેણ ॥ પલાશભસ્માંબુ
તથારજોવા રસોનિહન્યાદસમિશ્નુજાતમ્ ॥ ૨ ॥
કિમત્રચિત્રંબહુમાંસમત્સ્ય મોજીસુસીસ્યત્પરિ-
પીતસૂક્તઃઇત્યદ્ભૂતંકેવલવન્હિપક્વ માંસેનમત્સ્યઃપ
રિપાકમેતિ ॥ ૩ ॥

કલત્થી, સાઠીચોખા, વગડાજીમગ, મઠ અને કાંગ એઓના
અછું જીપર દહીંનો ઘેળ કરી પીવો. આમલી, કલત્થીના અછું
જીપર મીઠુંતેલ અને કેરીના અછું જીપર તાદળજાનાં મૂળ વાટી
પીવાં. કસેર, સિંધોડાં, કમળકંદ, ધ્રાપ્પ, ખજૂર અને ખાંડ એઓના
અછું જીપર સુંઠ ખાવી. સેલડીના અછું જીપર ખાખરાની રાખ
પાણીમાં મેળવી પીવી. ઘણું માંસ અને માછલાં ખાવાથી અછું
થાય તો દારૂ પીવો કે તુરત અછું મટેછે એમાં કાંઈ આશ્ચર્ય નથી
પરંતુ એકલા શેકેલા માસથી માછલી ખાવાનું અછું મટેછે એ
વધારે આશ્ચર્ય થવા જોવુંછે. ૧-૩

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૫૭)

શાકાનિસર્વાણ્યપિયાન્તિપાકં ક્ષારેણસદ્યસ્તિલ
 નાલજેન ॥ ચંચૂકસિદ્ધાર્થકવાસ્તુકાનાં ગાય-
 ત્રિસારક્થિતેનપાકઃ ॥ ૪ ॥ પટોલવંશાંકુરકાર
 વેહી ફલાન્યલાઘ્નિવહૂનિજગ્ધ્વા ॥ ક્ષારોદકં
 બ્રહ્મતરોર્નિપીય મોક્તુઃ પુનર્વાચ્છતિતાવદેવ ॥ ૫ ॥
 વિપચ્યતેસૂરણકોગુડેન તથાલુકંતંદુલતોયપાના
 ત ॥ જમ્બીરનીરેણનિશારસોન મુસ્તેનચૂર્ણપરિપા
 કમેતિ ॥ ૬ ॥

તમામ શાકના અજીર્ણ ઉપર તલનો ખારખાવો. લુણી સરસવ
 અને બથવાની બાજના અજીર્ણ ઉપર ખેરસારનો ઊકાળો પીવો.
 પરવળ, વાંસની કૂંપળો, મીઠી તૂંબડી એઓના અજીર્ણ ઉપર ખા-
 ખરાની રાખના ખારને પાણીમાં નાખી પીવાથી તત્કાળ અજીર્ણ મ-
 ટેછે. અને પુનઃ ભોજન કરવાની ઈચ્છા ઊત્પન્ન થાયછે. સૂરણના
 અજીર્ણ ઉપર ગોળખાવો. બટાટાના અજીર્ણ ઉપર ચોખાનું ઘોવણ
 પીવું. હળદરના અજીર્ણ ઉપર જાંબીરીનો રસ પીવો. લસણના વિ-
 કાર ઉપર મોથનું ચૂર્ણ ખાવું. ૪-૬

લવણંતંદુલપેયાત્સર્પિર્જંબીરવારિણાચપચેત્ ॥
 મરિચાદપિતત્પાકંશીઘ્રંયાત્યેવકાંજીકાતૈલં ॥
 રસાન્નંજીર્યતિવ્યોષ સ્વંડંનાગરમક્ષણાત્ ॥
 ફલાનિસકલાન્યાશુયવક્ષારાત્પચન્તિહિ ॥
 મઘંરસાન્નવાસાચહરિમંથંનજીર્યતિ ॥ ૮ ॥

મીઠાનું અજીર્ણ ચોખા ખાવાથી મટેછે. ધીનું અજીર્ણ જાંબી-
 રીના રસથી અથવા કાળાં મરીનું ચૂર્ણ ખાવાથી જીર્ણ થાયછે. તેલ-
 નો વિકાર કાંજીથી મટેછે. રસાન્નનું અજીર્ણ સુંઠ મરી પીપરના ચૂર્ણ
 થી. ખાંડનું અજીર્ણ સુંઠ ખાવથી, સર્વ પ્રકારનાં ફળોનું અજીર્ણ જ-
 વખારથી નાશ થાયછે. મઘ રસાન્નનું અજીર્ણ અરડસા અને ચણા
 ખાવાથી નાશ થાયછે. ૭-૮

(૧૫૮)

અનુપાનતરંગિણી.

उष्णनशीतंशिशिरेणचोष्णं मम्लेनचक्षारगुणोऽगु
 णाय ॥ स्नेहेनतीक्ष्णं वमनातियोगे सिताहिता
 स्यादितिकाशपोक्तिः ॥ स्निग्धेषुरक्षं च तदप्यनेन
 स्निग्धं चरुक्षेण च पाकमेति ॥ ९ ॥ तप्तं तप्तं हेमवा
 तारमम्रौ तोयोक्षिप्तं क्षिप्तमंभः सुतच्च ॥ पीत्वा जीर्णं
 तोयपानं निहन्यात् ॥ चित्राक्षौद्रं भद्रमुस्तं विशे
 षात् ॥ १० ॥ ताम्बूलजग्धास्थितचूर्णिकेन स
 दह्यते यस्य मुखं नरस्य तैलेन वा કેવલકાંજિકેન
 सुखाय गंडूषमसौ विदध्यात् ॥ ११ ॥

શરદીના રોગ ગરમ ઔષધ કરવાથી અને ગરમીના રોગ
 ઠંડાં ઔષધ કરવાથી નાશ થાયછે. બધા ક્ષાર (ખાર), ખાટા પદાર્થોના સંયોગથી ગુણુ કારક થાયછે. મરી આદિ તીખ્તી વસ્તુઓ ધી
 તેલના સંયોગથી ગુણુ કારક થાયછે. ઉલટી કરાવનારી વસ્તુઓના
 વિકાર (દોષ) સાકરથી શાંત થાયછે. સ્નિગ્ધ પદાર્થોના અગુણુ
 ઉપર લુખાં અને લુખાં પદાર્થોના અગુણુ ઉપર સ્નિગ્ધ પદાર્થ સેવન
 કરવાં. ધણુ દિવસનું અગુણુ નમટનું હોય તો સોનાને અથવા ચાં-
 દીને વારંવાર દેવતામાં તપાવી તપાવી પાણીમાં છમકાવી તે પાણી
 ઠંડુ થયા પછી પીવાથી અથવા ચિત્રામૂળ, ભદ્રમેઘ અને મધના
 સેવનથી લાંબા સમયનું અગુણુ પણ નાશ પામેછે. જેને પાન બીડા-
 ના ખાવાથી મોઢામાં બળતરા થાય; અર્થાત્ ચૂનો લાગી ઉઠેતો તેલ
 અથવા કાંજ કે સરકાના કોગળા કરવા જેથી આરામ થાયછે. ૯-૧૧

ઈતિ અગુણુ વિકારના અનુપાન સમાપ્તમ્

હશે વિરુદ્ધ ભોજન વિચાર કહીએ છીએ.

विरुद्धमपिचाहारं विद्यागुरुविषोपमम् ॥
 तद्बोधायभिषक्स्थाप्यो भोजनावसरेनृपैः १२
 कालक्रमेणसद्योवा विरुद्धाहारसेवनम् ॥
 निहंतिमानवंतस्मा द्विरुद्धमशनंत्यजेत् ॥ १३ ॥

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૫૯)

વ્યાધિમૈદ્રિયદૌર્બલ્યં મરણંવાપ્રયચ્છતિ ॥

વિરુદ્ધમશનંતત્સ્યા દર્જયેદાત્મવાન્નરઃ ॥ ૧૪ ॥

વિરુદ્ધ ભોજન (અણુખનાવવાળી ચીજોનું સેવન) કરવાથી મોટા વિષ સમાન હોષ પ્રાપ્ત કરેછે; માટે વૈદોને વિશેષે કરીને તેનું જ્ઞાન મેળવવુંજ જોઈએ. ભોજન કરતી વખતે એક એકને વૈરભાવ ધરાવનારી વસ્તુઓ કદીપણ ન ખાવી. અને જો ખાય તો, તાત્કાળ અથવા કેટલોક વખત ગયા પછી ઘોર રૂપ પકડી મનુષ્યના અમુલ્ય દેહને મરણને શરણ કરેછે; એટલાજ માટે વિરુદ્ધ ભોજન ત્યજીદેવાં વિરુદ્ધ ભોજનથી વ્યાધિ, ઈંદ્રિયોની નિર્બળતા અથવા મરણ થાયછે એ કારણ માટે હમેશાં વિરુદ્ધ ભોજનને ત્યજી દેવું. ૧૨-૧૪

દુર્ગંધશાકકુલત્થમીન મદિરાવલીફલક્ષારય ॥

દમ્ભૈર્માસકવીર જાંબવદધિક્ષૌદ્રેઃપૃથગ્વાપૃથક્ ॥

દુષ્ટંસ્યાદધિતૂળ્ણલાઘ્વપયસ્તૈલાંસવાંધ્યાયુધૈ ॥

સ્તાલેનાપ્યંથતક્રમાજ્યકદલીધાનાથયઃસક્તુભિઃ

મહૂર્તપંચકાદૂર્ધ્વ ક્ષીરંભજતિવિક્રિયામ્ ॥

તદેવદ્વિગુણેકાલે વિષવદ્ધન્તિમાનવમ્ ॥ ૧૬ ॥

અકથિતંદશઘટિકાઃ કથિતંદ્વિગુણંચતત્પયઃપ-

થ્યમ્ ॥ અથવામધુરરસાદ્યં યાવત્તાવત્પયઃપથ્યમ્

કલત્થીનશાક સંગાથે દૂધ ન વાપરવું. માછલાંની સંગાથે દારૂ, અજમેદ, મીંઢળ અને ક્ષાર વિરુદ્ધછે; અર્થાત્ માછલાંની સંગાથે ઉક્ત ચાર વસ્તુઓ ન ખાવી. અમ્લવેતસ નામના લોણુની સંગાથે. માંસ, કાંજી, જાંબુ, દહીં અને મધ જુદાં જુદાં ખાવાં વિરુદ્ધછે. અને દહીં, કુંગળી, વડનાં ફળ, દૂધ, તેલ અને આસવ એ અન્યો અન્ય (એક બીજાથી) વિરુદ્ધછે. તાડનાં ફળ સંગાથે દહીંનો ઘોળ વા, છાશ, ધી અને કેળાં વિરુદ્ધછે. દૂધની સંગાથે સેકેલો સાથેવો વિરુદ્ધછે. (અથવાસત્તુઓની સાથે દૂધ વિરુદ્ધછે.] પાંચ મહૂર્ત સુધી દૂધ એમનું એમ પડયું રહેવાથી અવશ્ય કરેછે. દશ મહૂર્ત સુધી પડયું રહેવાથી ઝેરી થઈ મનુષ્યને હાનિ કરતા થાયછે. વગર ઉકાળેલું દૂધ દશ ધડી, ઉકા-

(૧૬૦)

અનુપાનતરંગિણી.

જેલું વીશ ઘડી સુધી અને મીઠાસ (સાકર-ખાંડ] મેળવ્યા પછી
મરજી પડે ત્યાં સુધી પીવા યોગ્ય (પથ્ય) છે. ૧૫-૧૭

મત્સ્યમાંસગુડમુદ્ગમૂલકૈઃ કુષ્ટમાવહતિસેવિતંપયઃ
શાકજાંવવસુરાસવૈઃ પુનર્મારયત્યબુધમાશુસર્પવત્
एणैर्मृगैमयूरैश्च तित्तिरैर्लावकादिभिः ॥
सर्वैर्जांगलमांसैश्च क्षीरंप्रातिनिषिद्ध्यते ॥ ૧૯ ॥
અમ્લેષ્વામલકંશસ્તં લવણેષુચસૈંધવમ્ ॥
कषायेष्वभयाशस्ता कटुवर्गेषुनागरम् ॥ ૨૦ ॥

માછલાનું માંસ, ગોળ, મગ અને મૂળાની સંગાથે દૂધ ખાવા-
થી કોઠ ઉત્પન્ન કરેછે, જાંબૂ શાક, આસવતી સંગાથે સેવન કરવાથી
સર્પની સમાન જલદી મનુષ્યને મારી નાખેછે. એણુ મૃગમોર તીતર
લાવાં અને ખીજાં બધાં જાંગલ માંસની સંગાથે દૂધ પીવું વિરુદ્ધ છે.
ખાટાં પદાર્થોમાં આમળાંતી સંગાથે, ખારાં પદાર્થોમાં સિંધાલુણુ
સંગાથે, કષાયલાં પદાર્થોમાં હરડે સંગાથે, તીખાં પદાર્થોમાં મુંઠ સં-
ગાથે. તથા-

पटोलंतिक्तवर्गेषु मधुरेषुचशर्करा ॥
एतैःसहहितंदुग्ध मेतदन्यैर्विकारकृत् ॥ ૨૧ ॥
उष्णेनदिव्यसलिलेनवराहगोधा मांसेनयाति-
विकृतिमधुमूलकैश्च तत्रेणचोष्णमपितुल्यघृतंघृ-
तंचकांस्येदशाहमुषितंचतथाघृतंच ॥ ૨૨ ॥
ગોધાતિત્તિરલાવર્હિ પલલન્યેરંડતૈલામિના ॥
મત્સ્યામ્લૈક્ષવમાધવૈરથપૃષ્ઠદક્ષામિષાન્યાસવૈઃ ॥
તૈલૈઃસર્પપૈઃ કપોતપટલંસિદ્ધંવિરુદ્ધંતથા ॥
नानेकत्रतुपाचितानितरसाव्यापादयंत्यंगिनम्

વારાહ (સૂઅર] ગોહ (ઘેા) ના માંસ અને ઉન્હાદીવ્ય
પાણી સંગાથે મધ ખાવાથી મૂળ વ્યાધિ પ્રાપ્ત થાયછે. છાશની સંગા-

અનુપાનતરંગિણી.

(૧૬૧)

થે ઉન્હું ધી અથવા ધી ખાવાથી વિકાર કરેછે. કાંસાના વાસણમાં રાખેલું ધી દશ દાહાડામાં ખાવાના કામનું રહેતું નથી. ઘો, તીતર, લાવાં અને મોર એઓના માંસની સંગાથે એરંડીયું વિરૂધ્ધછે. માછલાં આમલી શેલડી અને મધની સંગાથે ટપકાં વાળા હરણનું માંસ અને આસવ વિરૂધ્ધછે. સરસીયા તેલ સંગાથે કબૂતરનું માંસ પકવેલું વિરૂધ્ધછે; અર્થાત્ એઓને એકઠાં પકવવાં નહિ નહીંતો ખાનારને મૃત્યુ સંપાદન કરાવેછે. ૨૧-૨૩

હારીતસ્યપલંહિદારુજનીમૂલેનવિદ્ધાનિશા ॥
વન્હૌપાચિતમત્તિમાનવપલંકૌસુંભતૈલૈરવિઃ ॥
પ્રોતંકેનચિદેવભાસપલલંશૂલેનદુષ્ટંમતમ્ ॥ વાસિ
ન્યાવિસકંઠિકાસહતથાકુલ્માષકૈશ્વાહિતા । ૨૪।
દુષ્ટંપાયસમન્વિતંકૃશરયાચંદ્રસ્તુનિંબૂરસૈ સ્તૈલૈઃ સા
ર્દ્ધમ્ફેનકંકિટિવસાસિદ્ધોવિરોધોવકઃ સર્પિઃક્ષૌદ્ર
વસાંબુતૈલમપૃથક્તદ્વદિશોવાત્રિશોભિઃસાપર્યુષિ-
તાતથામુહુરનુષ્ણોષ્ણીતથાનોહિતા ॥ ૨૫ ॥

હારીતનું માંસ હળદર અને દારૂહળદર સંગાથે વિરૂધ્ધછે. પુ. ખરમૂળ કપૂર અને હળદર પરસ્પર વિરૂધ્ધછે. અગ્નિ ઉપર પકવેલું માણસનું માંસ કસુંબીના તેલ સંગાથે અને કલત્થી તથા શૂળોમાં પ. રાવેલું માંસ પક્ષીના માંસથી વિરૂધ્ધ (નકામું થઈ જાયછે) ઘોળા પુલના કંઠાશળીઆની સંગાથે વનકંઠાડાં વિરૂધ્ધછે. તથા કલત્થી સંગાથે પણ વિરૂધ્ધછે. દૂધ અથવા ખીર સંગાથે ખીચડી વિરૂધ્ધછે. લીંબૂના રસ સંગાથે કપૂર વિરૂધ્ધછે. તેલની સંગાથે શીણ વગરની સૂઅરની ચરખી મેળવવી વિરૂધ્ધછે, ધી અને મધ બરાબર મેળવવાથી વિરૂધ્ધછે. ચરખી પાણી અને તેલ મેળવવાથી વિરૂધ્ધ ગણાયછે. તેમજ બે અથવા ત્રણ દિવસનું રાખેલું વાસી અન્ન તથા ઘણું ઠંડું અન્ન અને વારેઘડીએ ઉન્હું કરેલું અન્ન ખાવામાં અદિત કારીછે. ૨૫

રાત્રૌક્ષીરંનસેવેત યદિસેવેત્નસ્વપેત્ ॥

યદિસ્વપેદ્ધરત્યાયુસ્તસ્માત્પથ્યંદિવાપયઃ ॥ ૨૬ ॥

(૧૬૨)

અનુપાનતરંગિણી.

હેમંતેશિશિરેચાપિ વર્ષાસુદધિશસ્યતે ॥

શરદ્ગ્રીષ્મવસંતેષુપ્રાયશસ્તદ્ધિગર્હિતમ્ ॥ ૨૭ ॥

રાત્રીમાં દૂધ પીવું નહિ અને પીવું તો તરત સુષ્ક જવું નહિ સુવાથી આયુનો નાશ થાયછે; એ માટે દિવસે દૂધ પીવું એજ હિતકારીછે. હેમંત, શિશિર અને વર્ષા ઋતુમાં દહીં ખાવું ઉત્તમછે; પરંતુ શરદ, ગ્રીષ્મઅને વસંત ઋતુમાં દહીં ખાવું વર્જિત છે. આ પ્રમાણે વિરૂધ્ધ ભોજનનો વિચાર કરી હિતાવહ વસ્તુ ભોજનમાં ગ્રહણ કરવી. ૨૬-૨૮

इत्यजीर्णकुलखंडनोगणो नूनंमाहमुनिरत्रिसंभ-
वः ॥ सम्यगेनमधिगम्ययोजयेन्न क्वचित्स्वलति-
जातुतत्त्ववित् ॥ २८ ॥

એવીરીતે અજીર્ણ કુળનો નાશ કરનાર મણુ, મહામુનિ આત્રેય જીએ કહ્યો. જો એને સારી રીતે સમજી ઉપયોગમાં લે તો, તે તત્ત્વવે-
ત્તા કેઈ પ્રકારની અડચણમાં આવતો નથી; અર્થાત્ રોગ કે અજીર્ણ ના સપાટામાં આવવા પામ તો નથી. ૨૯ ઈતિ અજીર્ણ પ્રયોગ પ્રકરણ સમાપ્તમ્.

ઈતિ શ્રી અનુપાન તરંગિણી નામના ગ્રંથનું રાજનગર નિવાસિ પૂર્ણચંદ્ર શર્માનું કરેલું લાપાન્તર સંપૂર્ણ.

